

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חֶלֶק רכ"ו

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכֹל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שֶׁיֵּהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלְאָ אֲשֶׁר כָּל רוֹז לָא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֹהַר הַקְּדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹו שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלִרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹו מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אַמְיָרָה וְאַמְיָרָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲשֶׁף וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפַּק לְרֹעַב נִפְשָׁךְ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בַּחֲשֶׁף אוֹרֶךָ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מַחֲשָׁבָה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֵיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתֵבִין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וַיִּשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבועולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגיעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שזוכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

קנח.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֹרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד מְאֹד הַצְּמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי
לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ הַשְּׁפַע הַזֶּה שֶׁקִּבַּלְתָּ זֶה רַק הַתְּחִלָּה, כְּכֹל שֶׁתְּדַפִּיס
יוֹתֵר אֶת סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, תִּרְאֶה הַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וּבִפְרָט הַשְּׁלוֹם בֵּית
שְׁלֹךְ יִגְדַל מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַדְפִּיס וּלְהַדְפִּיס וְכוּ'
וְכוּ', וְלֹא לְהַפְסִיק, וְתִרְאֶה שֶׁכָּכֵל שֶׁתְּדַפִּיס תְּצִלִּיחַ.

עֲכָשׁוּ בְּחַל הַמוֹעֵד כְּדַאי לְהַדְפִּיס כַּחֲמֵשׁ מֵאוֹת "סֵדֶר הַקְּפוֹת", (נִתְּתִי
ל..... שְׁתֵּי סִפְרִים כְּאֵלוֹ שֶׁתּוּכַל לְצַלֵּם אֶת זֶה), אֲנִי מְקוֹה שֶׁתּוּכַל עוֹד
לְהַדְפִּיס אֶת זֶה שֶׁיְהִיָּה מוֹכֵן עַל שְׂמִיחַת תּוֹרָה, וְנוֹכַח לְחַלֵּק אֶת זֶה בֵּין אֲנִשֵּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בְּמוֹנְרוֹ וּבְוִילֵיאַמְסְבוֹרְג וּבְבֹאֲרָא פֶּאָרְק, וְכֵן צְרִיכִים לְהַדְפִּיס עוֹד
"לְיוֹחוֹת הַשָּׁנָה" כִּי נִגְמְרוּ כְּבָר, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶיךָ חֲלָקְךָ שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּעִבּוּדָה
הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וּבְזִכּוֹת זֶה יְהִיָּה לְךָ שְׁפַע גְּדוֹל מְאֹד, רַק אֵל תִּפְנֵס בְּלַחֲץ
וּבְקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּךְ, תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף
הַיּוֹמִי אֶפְלוֹ בְּגֵרְסָא, כִּי כִּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עִבּוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם
לְיִגְרִיס אֲיִנִּישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, כִּי דָף
גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ,
הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרִכּוֹת ס', אֵתָה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה זֶה לְלַמֵּד
בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׂמִירָה
עַל יְדֵי אֲרַבַּע מְלָאכִי הַשְּׂמִירָה, גְּבִרְיָאֵל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֶל אִוִּירְיָאֵל, שְׁהֵם רְאִישֵׁי
תְּבוֹת גְּמִר'א, הַלּוֹאִי שְׁהִיִּית מְצִיַּת אוֹתִי, לֹא הִיִּית מִתְחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא
בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל. המאחל לך חג שמח מאד

קנט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין לפתח מתמידים וכו', כדאי בבית הכנסת "היכל הקדש".

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל זכותך שאתה מאסף את הילדים ומספר להם ספורי אמונה והשגחה פרטית, וספורי צדיקים וכו' וכו'.

ואין לתאר ואין לשער את מעלת זכותך בשמים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:): על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחדירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים, ולכן חזק ואמץ מאד מאד בעבודתך עבודת הקדש, ויעזר הקדוש ברוך הוא שימתק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

מלמד צריך לדעת מה שכתב הרמב"ם (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה הלכה ג') מלמד התינוקות שהוא מניח התינוקות ויוצא או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן או שהוא מתרשל בלמודן הרי זה בכלל ארור עשה מלאכת ה' רמיה

לפיכך אין ראוי להושיב מלמד אלא בעל יראה מהיר לקרות ולדקדק: וכן מובא בשלחן ערוך (יורה דעה סימן רמ"ה סעיף ט"ו) ואין למלמד לנעור בלילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד וכן לא יתענה או לעצר במאכל ומשתה או לאכל ולשתות יותר מדאי כי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב וכל המשנה ידו על התחוננה ומסלקין ליה.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדף היומי של היום ברכות ס', אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מ'כאל ר'פאל אוריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א, הלואי שהיית מציית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חג שמח מאד

ק.ס.

בעזרת השם יתברך יום רביעי חל המועד חג הסוכות י"ז תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אף שאין כותבים בחל המועד, עם כל זאת בדבר האבד פלם מתירים, ובפרט שכל המכתבים שאני כותב, הם עניינים פקוח נפש וכו', שעובר על בני אדם משברים וגלים, כמו המצב שלך וכו'.

כל זמן שאשתך היתה כותבת לי ובקשה חזוק וכו' וכו', עשיתי את זה בחפץ לב, אבל כנראה שהיצר הרע יותר גדול, והיא נתקה כל הקשרים ממני וכו', ולכן מה אתה חושב שאני ירוץ אחריה? אני נסיתי לעשות כל מה שביכולתי להחזיר אותה אליך וכו', וזה מה שהיא אומרת שאני מסכים להגט, פשוט שקר, איך נואפת לא תשקר? אם היא נתפסה במלכדת של נאוף רחמנא לישזבן, בודאי שקר זה הדבר הכי קטן אצלה וכו', אני כל הזמן רק עודדתי אותה וחזקתי אותה, כדי שלא תתאבד וכו', אבל אחר שהיא נתקה את כל הקשרים ממני, אזי אני כבר לא מתיחס לגמרי אליה, אני מאד מאד השתדלתי לעזור לה, ואני מכיר טובה על זה שאתה עוזר לי, אבל במצב הזה כנראה שהיצר הרע יותר חזק, ופשוט אין מה לעשות, רק אתה תהיה חזק, ואתה לא מכרח לתת גט בשום פנים ואופן.

אני עשיתי כל מה שביכולתי ויותר ממה שביכולתי, ובליתי שעות ושעות להציל אותה וכו', ומה לעשות נתקיים בדיוק מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ש"ח) על אחד שדבר עמו הרבה, וכונת רבנו ז"ל היתה להוציאו ממקומות שנטבע בהם במים שאין להם סוף. אבל אותו האיש נתן כתף סוררת וחזק את לבו ולא קבל דברי רבנו ז"ל בלב, אף על פי שגם הוא הבין שדברי רבנו ז"ל אמתיים ונפלאים, אבל לא רצה לקבלם. ענה ואמר רבנו ז"ל זה האיש דומה כמו מי שנטבע במים והולך לאבוד, ובא אחד ופושט ידו ורוצה להוציאו משם, והוא נותן כתף סוררת ופונה ערפו בעזות ואינו רוצה להניח את עצמו לתפס בו להוציאו, ובורח מן הבא להצילו; עין שם, וכן נתקיים אצל אשתך פשוטו כמשמעו, פה זה מלחמה של הקדשה והטמאה, וכנראה אצלה הטמאה והנאוף יותר חזק מהקדשה, ולכן אם היא יכלה כל כך לירק לי בפנים וכו', אין לי שוב מה לעשות, ואתה תזכר שאתה לא מכרח לתת גט.

יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יתהפך לטובה, אבל הייתי מיעץ לך לא לכתב לי יותר בענין זה, כי אחר כל כך הרבה ימים שבועות חדשים וכו' וכו', שאני מנסה להציל אותה, והיא עומדת במרדה וכו', אני לא יכול לעשות שום דבר, ואני מקנה שתבין, ואתה תעשה מה שביכולתך, לצערנו הרב המון נשים נפלו במלכדת של נאוף, ואשתך אחת מהן.

מֵה שְׁאֲנֵי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאת בְּיָתֶר עֹז, כִּי אַתָּה עוֹבֵר עֲכָשׁוֹ נְסִיוֹנוֹת מְאֹד קָשִׁים, שְׁנַיִם בְּקִשְׁתִּי אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁנֶה אֶת הַגִּישָׁה שְׁלָךְ לְגִבֵּי אֲשֶׁתְּךָ, וְאַתָּה תִּמְיֵד הָיִיתְ צָרִיךְ לְהִיּוֹת צוֹדֵק וְכוּ' וְכוּ', וְאֵלוּ הֵם הַפְּרוֹת וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

קִסָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעֵי חַל הַמוֹעֵד חַג הַסְּפּוֹת י"ז תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַלּוֹאֵי שְׁיִהְיֶה אִמְתַּ שְׁקַבְּלָתְךָ עַל עֲצֻמְךָ לְעֹזב אֶת הַזְּהֻמָּא וְהַזְּבֵל וְכוּ' וְכוּ', כִּי אַחֲרַת מְרָה תִהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו סִימָן ה') עַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאַרִיךְ אִפּוֹ חוּץ מִן הַזְּנוּת; וְאָמְרוּ (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ז') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְּמָה אֲנִי כּוֹעֵס; וְאָמְרוּ (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹתֵר, חוּץ מִן הַזְּמָה וְהַזְּנוּת; וְלִכֵּן דְּעֵי לְךָ שְׁמֵרָה יִהְיֶה לְךָ בְּאַחֲרוֹנָה אִם אַתָּה לֹא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה תִּכְףּ וּמְיֵד, אֲשֶׁה חוֹשֶׁבֶת שֶׁהַכֹּל הַפְּקָר וְלִית דִּין וְלִית דִּין וְכוּ' וְכוּ', וּפְתָאוּם הִיא מִקְּבֵלָתְךָ אֶת הַמְּכָה בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁהִיא לֹא חֵלְמָה, וְלִכֵּן רְאִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה וְלִבְרִחַ מֵהַזְּבֵל וְהַלְּכוּךָ הַזֶּה, לְפָנַי שְׂכָבֵר לֹא תוֹכְלִי לְחֹזֵר.

הַלּוֹאֵי שֶׁהַבְּחוּר הַזֶּה יִרְצֶה לְהִתְחַתֵּן אִתָּךְ, וְאִם זֶה נִכּוֹן, תִּתְחַתְּנֵי מֵהַ שְׁיִוְתֵר מֵהַ, רַק לְבָרַר אִם הַבְּחוּר שְׁפוּי בְּדַעְתּוֹ וְכוּ'.

אַם הַכֵּל בְּסֵדֶר תִּרְאֵי לְהִתְחַתֵּן מָה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר בְּשִׁקְט וּבְצִנִּיעוֹת, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה

קֶסֶב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי חַל הַמוֹעֵד חַג הַסִּפּוֹת י"ז תּשְׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעְתִּי אֶת צְרִיכָה לְלַכֵּת אֶל רוֹפֵא גְדוֹל מִמְּחָה בְּדִבְרֵי, וְלְבַדֵּק אֶת מַצַּב הַתִּינוֹק, וְאָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרַכּוֹת ס.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וְרֹפֵא יִרְפֵּא" מִכָּאן שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת לְרוֹפֵא לְרַפְּאוֹת, וְאָמְרוּ צְדִיקִים שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת לְרוֹפֵא לְרַפְּאוֹת, אֲבָל לֹא לִיֵּאֵשׁ.

תִּרְאֵי לְשִׁמַּח עִם בַּעֲלֶיךָ שֶׁהוּא אֲבָרְךָ מְאֹד מְאֹד נִפְלֵא וְטוֹב לֵב וְקָשׁוּר אֶל לְבִי וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַח לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה

קֶסֶג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי חַל הַמוֹעֵד חַג הַסִּפּוֹת י"ז תּשְׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶכֶם.

בְּאַתִּי לְאַחַל לָכֶם בְּרַכַּת מְזֵל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְּדוֹת הַבֵּת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּרוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמְּנָה וּמְכַל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם, וְיַעֲזֹר

שהיא נולדה באשפזיזין של אברהם, אזי תתנו את השם שרה, או מה שאתם בוחרים וכו'.

העקר לתת שם אחר צדקת, כי צריכים לשמר מאד איזה שם נותנים להילדים, כי כפי השם כך נמשך נשמת ומזל הילדים, לכן מה טוב ומה נעים לתת שם אחר צדיק או אחד משמות האבות והאמהות הקדושים, או הנביאים והנביאות וכו', שם תנ"כי, כמוכא מהצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע (נעם אלימלך - במדבר) שהשם יתברך ברוך הוא גזר בכריאת העולם שיהא כך וכך שמות ראובן וכך וכך שמות שמעון ועתה כשנתגלגל איזה אדם בעולם ונותנין לו שם בשם צדיק א' שהיה כבר בעולם זה גורם לאיש הלזה שיהיה גם כן צדיק מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון.

שרה אמנו היתה אשת אברהם, אמו של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע היתה השם שלה שרה, הבת של רבנו ז"ל נקראה אחריה שרה, ורבנו ז"ל רמו שממנה יצא משיח צדקנו וכו', על כל פנים תקראו איזה שם שאתם רוצים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם מועדים לשמחה

קסד.

בעזרת השם יתברך יום רביעי חל המועד חג הספות י"ז תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה הפעם הראשונה אני מקבל ממך מכתב בענין כזה, לדעתי זה מאד

מאד נחוץ לפעילות בקהלתנו, כדי שלא יצאו לרעות בשדות אחרים וכו', וגם לא שמעתי מהמשרד כלום בענין זה וכו'.

אבל את בהחלט צודקת, אני רק צריך לעורר אותך על נקדה אחת בענין המשרד, ששכר חמש לילות סביבות ראש השנה וכו', שמירה משבע בערב עד שבע בבקר על ידי חברה רצינית שהשומר היה גוי עם נשק, וסוף הכל בקשתי עשרים וחמש ש"ח, שזה פחות מקפסת סיגריות וכו', ולא תאמיני שהצרכתי לכתב שלש מכתבים, ועם כל זאת נשארו הרבה שלא שלמו, האם אין זה הפקרות? בשביל מי בקשתי את זה? כדי להציל את הנשים והילדים מגנבים ואנסים וכו', לפני שנתים היו ערבים וגנבו אצל אנשי שלומנו וכו', וגם אשה צעירה פתחה את הדלת ופתאום עמד שמה ערבי, לולי נס שנפל עליו פחד וברח, מי יודע מה היה יכול לקרות אתה? וסוף הכל בקשתי סכום פשוט, וחלק גדול בכלל לא רצו לשלם, האם אין זה בושה וחרפה? ולכן אל תדוני את המשרד לכף חוב שעלה להם השמירה קרוב לעשר אלף ש"ח, את צריכה להבין גם את המשרד שאם לדבר חיוני כזה שמירה להנשים ולהילדים וכו', לא רוצים לתת, איך יתנו לפעילות וכו'.

לדעתי קדם צריכים להכניס שכל בבני אדם וכו', והיות שעדין אין בית חרשת לשכל וכו', וכן אין קניון שמוכרים שכל וכו', אזי המצב עגום מאד.

ואם מדבר בשלש מאות חמשים ש"ח, אני מנדב את זה, ובלבד שתעשו את הפעילות, יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכה כבר לעולם התקון שאחד ירצה לעזר להשני, ולא לחתור אחד אל השני וכו'.

אני מאד מסכים אתך שחייבים לעשות פעילות בהקהלה, ואת זה אני ידבר אתכן כשאני יגיע בעזרתו יתברך שמו תכף ומיד אחר החג, אבל לא להזכר באמצע חל המועד, כשיש כבר לכל אחד את התכניות שלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך מועדים לשמחה

קִסָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ אוֹר לְיוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד חַג הַסְּפֹת י"ח תְּשׁוּרֵי הַלּוּלָא דְרַבְנּוּ ז"ל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים בְּ"בִנְאָל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם
יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה וְחַג שְׁמֵחַ, קֶדֶם כָּל אֲנִי נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׂאֲנִי נִמְצָא הַלֵּילָה פֹּה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה אֶתִּי נִסִּים וְנִפְלְאוֹת שְׁעֲדִין
אֲנִי חֵי, רוּפֵא פְּרוּפְסוֹר עוֹלָמִי אָמַר לִי אֶתְּהָ אֶחָד מִמִּילִיּוֹן שְׁעֵבֶרְתָּ אֶת זֶה, אִז
אֲנִי נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֲנִי יָכוֹל לְדַבֵּר עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בַּהַלּוּלָא שֶׁל רַבְנּוּ, אֲבָל עֲדִין אֲנִי צָרִיךְ הַרְבֵּה רַחֲמִים שִׁיְהִיָּה לִי רְפוּאָה
שְׁלָמָה, כִּי עֲדִין אֲנִי מְאֹד מְאֹד חָלֵשׁ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֶזֶר לִי שְׁזָכִיתִי לְהִיּוֹת
אֲצֵל רַבְנּוּ ז"ל בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַלֵּילָה הוּא הַהַלּוּלָא שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל,
וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל גְּדֹל הַזְּכוּת שִׁישׁ לָנוּ שֶׁהִתְקַבְּצֵנוּ
יַחַד וּבָאֵנוּ לְשִׁמְחַ בְּשִׁמְחַת רַבְנּוּ ז"ל, עַכְשָׁו זֶה שְׁמִחָה גְּדוּלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת,
אִף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יָכוֹל לְהִבִּין אֶת זֶה, אֲבָל כָּל אֵלוֹ וְאֵלוֹ שְׁהִיוּ בְּנוֹקְבָא
דְּתַהוּמָא רַבָּה, כָּל אֵלוֹ שְׁעֲדִין נִמְצָאִים בְּשִׂאוֹל תַּחְתִּית וּמַתְחַתִּיו הֵם יְבִינּוּ מָה
הַשְּׁמִחָה הַיּוֹם בְּלֵילָה, אִף צָדִיק בְּעוֹלָם לֹא מִבִּין אוֹתָם וְלֹא הִבִּין אוֹתָם וְלֹא
יָכוֹל לְעֶזֶר לָהֶם, רַק רַבְנּוּ ז"ל הוּא שְׁמוּצִיא אוֹתָנוּ מִהַשִּׂאוֹל תַּחְתִּית וּמַתְחַתִּיו,
הוּא מְנַקֵּה אוֹתָנוּ הוּא מְלַבֵּישׁ אוֹתָנוּ בְּלְבוּשִׁים נִפְלְאִים, מִי בְּאַמַּת יָכוֹל לְהִבִּין
גְּדֻלַּת רַבְנּוּ ז"ל? מִי שְׁמַרְגִּישׁ שֶׁהוּא הֵכִי גְרוּעַ הֵכִי שְׁפָל, הִרְגַע שְׂאָדָם חוֹשֵׁב
אֲנִי כְּבָר בַּעַל תְּשׁוּבָה, אֲנִי כְּבָר בַּעַל הַשְּׂגָה, אֲנִי כְּבָר לְמַדָּן, אֲנִי כְּבָר מְנַהִיג,
זֶה אֵין לוֹ שִׁיְכוּת אֶל רַבְנּוּ ז"ל, רַבְנּוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ב)
מֵאֵין אָנוּ יוֹדְעִים שְׂאָנוּ מְקַרְבִּים אֶל צָדִיק אֲמַתִּי, אוֹלֵי אָנוּ טוֹעִים, וּבִפְרָט
בְּדוֹר הַזֶּה שְׁזָה הַדּוֹר הֵכִי נִמוּךְ עֲקֵבְתָא דְעֲקֵבְתָא דְמִשִּׁיחָה עֲקָבִים שֶׁל
עֲקָבִים, הַמְדַרְגוֹת הֵכִי נְמוּכִים, לְפָנַי שִׁיתְגַּלֶּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי
הַצָּדִיק הָאֲמַת מִתְּפָרְסִמִּים כָּל מִינֵי מְפָרְסִמִּים שֶׁל שְׁקָר כָּל מִינֵי רַבָּנִים שֶׁל
שְׁקָר כְּדִי לְהַטְעוֹת אֶת הַמוֹן עִם, אִיךְ אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שְׂאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל
צָדִיק אֲמַתִּי, אוֹמֵר רַבְנּוּ ז"ל אִם נוֹפֵל עַל אָדָם שְׁפֹלוֹת, אִם אָדָם מַתְחִיל

לְהַרְגִישׁ שֶׁהוּא כְּלוּם, סִימָן שֶׁהוּא נִמְצָא אֶצֶל צַדִּיק הַאֲמֵת, הַצַּדִּיק, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ס"ז) פּוֹתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם, וְהַעֲקֵר לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ, שְׂאֵדָם צָרִיף לְהִתְחַיֵּל לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ אִיךְ אֲנִי נִרְאָה, כִּי אִם אָדָם מְרַגִּישׁ שְׂאֵנִי הִכִּי גְרוּעַ בְּעוֹלָם, סִימָן שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֶצְלָהּ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סוֹטָה ה.) לָמָּה הִתְגַּלְּהָ לְמִשָּׁה רַבְּנוּ בְּסֵנָה, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מִתְגַּלְּהָ בְּשׁוּם מְקוֹם, רַק בְּמְקוֹם שְׁנַמּוּךְ, שְׂכַשְׂיְהוּדֵי מְרַגִּישׁ שֶׁהוּא הִכִּי נְמוּךְ, הִכִּי יְרוּד הִכִּי פְּגוּם הִכִּי רְחוּק, אֲזִי מֵאִיר בּוֹ אוֹר הַשְּׂכִינָה, עַל יְדֵי הַצַּדִּיק אֲנַחְנוּ רוֹאִים כְּשְׂאֵדָם מִתְעוֹרֵר וּמוֹצֵא אֵיזָה סֵפֶר מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה מִתְחַיֵּל לְהַחְיֹת אוֹתוֹ אִי אִי אֵיזָה דְבוּרִים פֹּה, אִיךְ הַצַּדִּיק מְבִיֵן אוֹתוֹ, אִי זֶה פֶּתַח מֵהַשְּׂמַיִם, הַקְּנֻטְרָס הַזֶּה, וְאוּוֹ אִיךְ הוּא מְבִיֵן אוֹתוֹ, הוּא מְדַבֵּר אֵלַי, הַמְּכַתְּבִים הָאֵלּוּ זֶה בְּשִׁבְלִי, הַחַיּוֹת וְהַחֲמֻצָן שְׁלִי, זֶה סִימָן שֶׁהוּא כְּלִי לְקַבֵּל אֶת כָּל הָאוֹרוֹת, כִּי הוּא מְרַגִּישׁ שֶׁהוּא הִכִּי גְרוּעַ, הִכִּי שֶׁפֶל הִכִּי יְרוּד הִכִּי מְלַכְלָהּ, אֲזִי סְפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל מְחַזְקִים אוֹתוֹ, מְעוֹדְדִים אוֹתוֹ, מְשַׂמְחִים אוֹתוֹ, וּמְקַרְבִּים אוֹתוֹ לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לָמָּה, כְּשֶׁעוֹבֵר שְׁבוּעַ, חֲדָשׁ, שָׁנָה, שְׁנַתִּים, שְׁלֹשׁ, מִתְחַיֵּל לְשַׂכַּח אֶת הָאוֹר שֶׁהַרְגִישׁ בְּהִתְחַלַּת הַהִתְקַרְבוּת, עַד שְׂבִסוּף אוֹמֵר מָה פִּתְאוֹם, זֶה לֹא אוֹרוֹת זֶה סֵתֶם דְבוּרִים, מֵאִיפֹה זֶה בָּא? אֲלֹא כָּל זְמַן שְׂאֵדָם הִיָּה שֶׁפֶל בְּעֵינָיו, זֹאת אוֹמְרֵת הוּא הַכִּיר אֶת עֲצָמוֹ טוֹב טוֹב, אֲזִי הִיָּה יְכוּל לְקַבֵּל מֵהַצַּדִּיק, כִּי אִם אָדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כָּל כְּלוֹ אֶל הַצַּדִּיק, אֲזִי יִקְבֵּל מֵהַצַּדִּיק חַיּוֹת, אֲבָל הִרְגַע שֶׁהוּא מְחֻזֵּק אֶת עֲצָמוֹ גַּם כֵּן לְמִשָּׁהוּ, אֲזִי לֹאט לֹאט נִכְבָּה מִמֶּנּוּ הָאוֹר הַצַּדִּיק, כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ז) שֶׁמֵּהַצַּדִּיק מְקַבְּלִים אֶהְבָּה וְיִרְאָה, אוֹהֲבִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹהַ שְׂמִחָה, אֲנִי שְׂמִיחַ עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִתְבוֹדְדִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹהַ יִרְאָה, אֲנִי מְפַחַד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְאֲנִי מְדַבֵּר אֵלָיו, אֲבָל כִּיּוֹן שְׁנַחֲשֵׁף אֶצְלוֹ אוֹר הַצַּדִּיק, נִכְבָּה אֶצְלוֹ הָאֶהְבָּה, הוּא כָּבֵר לֹא שְׂמִיחַ, וְנִחְבָּא אֶצְלוֹ הִירְאָה, הוּא כָּבֵר לֹא מִתְבוֹדֵד אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רוֹאִים מִזֶּה כָּל זְמַן שְׂאֵדָם מְרַגִּישׁ שֶׁהוּא כְּלוּם, אֲזִי מֵאִיר בּוֹ אוֹר הַצַּדִּיק אֲזִי הוּא מְחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ בְּהַצַּדִּיק, אֲבָל כְּכֹל שֶׁהוּא מִתְחַיֵּל לְהַרְגִישׁ אֶת עֲצָמוֹ שֶׁהוּא מִשָּׁהוּ, עַל יְדֵי זֶה נִכְבָּה מִמֶּנּוּ אוֹר הַצַּדִּיק, וְהִנֵּה הוּא חוֹשֵׁב שְׂמִקְרַב אֶל הַצַּדִּיק, אֲבָל הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מֵהַצַּדִּיק, וְלִכֵּן כָּל אֵלּוּ שְׂמִרְגִישִׁים עֲכָשׁוּ שְׂאֵנִי הִכִּי גְרוּעַ

בעולם, עוד לא היה נשמה פגומה בעולם כמו הנשמה שלי, אני שבור כחרס הנשבר, אני מלכלך בכל מיני חטאים ועוונות, אז הוא מרגיש שהלילה זה שמחה גדולה בכל העולמות, שהקדוש ברוך הוא שלח לנו נשמה בדור הזה עד סוף כל הדורות, את הנשמה של רבנו ז"ל, שאמר בפרוש (חיי מוהר"ן סימן ר"ג) לא רק אתכם אני יכול להחזיר בתשובה שלמה, כי גם אותם צריכים להחזיר בתשובה שלמה, ולא רק אותם אלא אני יכול להביא את כל אמות העולם קרוב אל דעת ישראל, זה רבנו ז"ל, מתי אנחנו נרגיש שהלילה זה שמחה גדולה בכל העולמות, כשנרגיש את כאב עוונותינו, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קמ"א) אדם צריך זכות שירגיש את כאב עוונותיו, כי הגאווה והישות שנמצא באדם זה מסתיר ומעלים ממנו את אור הצדיק, מעלים ומסתיר ממנו את אור השכינה, מאיפה זה בא, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"א) גאות ונאוף תלויים זה בזה, אחד שמנח בתוך הנאוף, בתוך הזבל והלכלוך, ממנו תשמעו תמיד אני אני, אני כל כך גדול, אני יכול לעשות תקונים, אני אני אני, גאות ונאוף תלויים זה בזה, מה העקר בחג הזה, האתרוג, הבעל שם טוב ז"ע אמר אתרוג זה ראשי תבות (תהלים ל"ו י"ב) אל תבואני רגל ג'אווה, האתרוג מרמז ללב, אומרים חכמינו הקדושים (ש"א) יודע בלבו מי הוא, זה כבר ישועה גדולה מאד. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ג"ו) על הפסוק (דברים ל"א י"ח) "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא" הקדוש ברוך הוא אומר יגיע היום שאני יסתיר את ההסתרה, מגלה רבנו ז"ל כל זמן שאדם יודע שהוא רחוק מהקדוש ברוך הוא, אז יש לו תקווה, הוא מחפש תקון, הוא מחפש לחזר בתשובה, אבל כשאדם חושב "אני" אני לא רחוק, זה רחוק, ההוא רחוק, אבל אני, זה נקרא (שם) "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא", אני יסתיר את ההסתרה שלא תדעו שאתם רחוקים, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קמ"א) כשבאים אל הצדיק הוא עושה לנו ברית (דברים ל"ו) "ומל הוי"ה את לבבך ואת לבב זרעך" הוא פותח לנו את הלב (דברים י"ט) "ומלתם את ערלת לבבכם", שנתחיל להרגיש שעדין אנחנו רחוקים, הרגע שנרגיש שעדין אנחנו רחוקים, אז נרגיש את האור, אז נרגיש גדלותו של רבנו ז"ל, ולכן אנחנו רואים דבר פלא שאדם מתקרב אל רבנו ז"ל הוא

מִתְלַהֵב מְאֹד יֵשׁ לוֹ הַתְּלַהֲבוּת, אֵיזָה צַדִּיק זֶה, זֶה מַחֲיָה אוֹתִי, זֶה מַחֲזִיק אוֹתִי, אֵיזָה סִפְרִים, אֵלּוּ מַחֲזִיקִים וּמַעֲוֹדִים אוֹתִי, הַרְגַע שְׁאֲדָם מִתְחִיל לְהַחֲזִיק, אָה אֲנִי גַם כֵּן, לֹא מָה פִּתְאוּם הוּא לֹא קָרַב אוֹתִי, הֵהוּא קָרַב אוֹתִי, אִז לֹאט לֹאט מְרַגֵּשׁ שֶׁהוּא כְּבָר מִיִּשְׁהוּ, מִמִּילָא לֹא מְרַגֵּשׁ בְּסִפְרִים שׁוּם דְּבָר, זֶה נַעֲלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ אוֹר הַצַּדִּיק.

וְלִכֵּן אִם אֲנַחְנוּ נִקַּח אֶת עֲצָמֵנוּ עִכְשָׁו בְּיַדֵּנוּ הַלֵּילָה וְנִתְחִיל לְהַזְכִּיר לְעֲצָמֵנוּ, אֵיךְ הָיִינוּ? בְּאֵיזָה מַצָּב מַצָּא אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ? וְעַדִּין אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַחֲמִים, כְּמוֹ שְׁאוּמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ט) עַדִּין אֵין פְּנִינוּ יְפוֹת כָּלֵל, אִז נְרַגֵּשׁ שֶׁהַלֵּילָה זֶה הַלֵּילָה הַכִּי שְׂמַחָה, הַלֵּילָה זֶה הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, הַלֵּילָה זֶה הָאֲשִׁפְזִין שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, מָה אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֲצֵל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, כְּתוּב (שְׁמוֹת כ"ח) "וַיַּעֲמֵד הָעָם מֵרַחֵק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹקִים", אֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קט"ו) הָעָם זֶה הֵמוֹן עִם, הֵם עוֹמְדִים רַחוּק, מָה אֲנִי כְּבָר מִיֶּאֱשׁ, מִמֶּנִּי כְּבָר לֹא יֵהִיָּה שׁוּם דְּבָר, הַסְּמִיךְ מִ"ם עוֹשֶׂה אֶת הָעֲבוּדָה שְׁלוֹ טוֹב טוֹב, הוּא מְכַנֵּס אֶת כָּל אֶחָד בְּחֹשֶׁךְ מֵרָאָה לוֹ עֶרְפֶּל, מֵרָאָה לוֹ שֶׁהוּא כְּבָר הַכִּי גְרוּעַ וְהוּא כְּבָר לֹא יְכוּל לְתַקֵּן כְּלוּם, זֶה הָעָם "וַיַּעֲמֵד הָעָם מֵרַחֵק" הֵם עוֹמְדִים מֵרַחוּק, אֲבָל מֹשֶׁה הַצַּדִּיק נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל, הוּא נִכְנָס בְּתוֹךְ הָעֶרְפֶּל בְּתוֹךְ הַחֹשֶׁךְ, וְאוּמַר "אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹקִים" מִמֶּנִּי אֵתָהּ לֹא תִתְחַבֵּא, זֶה מְצוֹת סִכָּה שְׁאֲנַחְנוּ זוֹכִים הַלֵּילָה לְשִׁבְת בְּסִכָּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָנוּ מִתְּנָה לְשִׁבְת בְּסִכָּה שְׂבַעַת יָמִים, וְלְהַחֲזִיק אֶת הַד' מִיָּנִים בְּיַחַד וְלִנְעוּעַ, מָה קוֹרָה פֶּה? בֹּא נִבִּין קֶצֶת לְפִי הַשֶּׁכֶל הַקָּטָן שְׁלֵנוּ, רַבֵּנוּ ז"ל אוּמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קכ"ג) הָעֶקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בּוֹ לְקֶשֶׁר אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַצַּדִּיק שְׂבַדוֹר, כְּכֵל שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר פְּשוּט, כְּכֵל שֶׁהָאָדָם זוֹרֵק אֶת הַשֶּׁכֶל הָעֲצָמִי שְׁלוֹ הוּא יִקְבֵּל הַרְבֵּה מֵהַצַּדִּיק, אֲבָל הַרְגַע שֵׁישׁ לְאָדָם שְׂכָל עֲצָמִי, כֵּן אֲנִי גַם כֵּן מִבִּין, "נוֹאֲף" מָה אֵתָהּ מִבִּין, "גִּנְבִּי" מָה אֵתָהּ מִבִּין, לֹא אֲנִי, אֵתָהּ לֹא יוֹדַע מִי אֲנִי, אֲנִי הַכִּי מְלַכְלָךְ, הַכֵּלֵל וְהָעֶקֶר אָדָם צָרִיךְ לְהַפִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, אֶחָד מִמֶּ"ח דְּבָרִים שֶׁהַתּוֹרָה נִקְנִית בָּהֶם (אֲבוֹת פָּרָק ו') זֶה לְהִיּוֹת מְפִיר אֶת מְקוֹמוֹ, לֹא לְהִיּוֹת הַדְּיוּט קוֹפֵץ בְּרָאשׁ, מִתִּי אֲנַחְנוּ נְרַגֵּשׁ אֶת הַטוֹב הַנֶּעַם אֶת הַזִּיו וְהַחִיוּת שֶׁל הַצַּדִּיק, שְׁאֲנַחְנוּ נִדַע שְׁאֵין לָנוּ שְׂכָל, הַצַּדִּיק מְדַבֵּר זֶה הַשֶּׁכֶל שְׁלִי, שְׁאֵלוֹ אֶת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל הַתְּלַמִּידִים הַגְּדוֹלִים שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל,

שנים על גבי שנים אחר ההסתלקות של רבנו ז"ל, איך זכיתם יותר מכל התלמידים, הרי אתם התקרבתם כמעט מהאחרונים ועשיתם יותר טוב מכלם, ענה ואמר מוהרנ"ת ז"ל אני כשהתקרבתי אל רבנו ז"ל זרקתי את השכל שלי לגמרי, רבנו ז"ל אומר איזה דבור זה שכל, עוד דבור זה שכל, כך זכה למה שזכה, מה זה חג הסוכות שהקדוש ברוך הוא אמר לנו (ויקרא כ"ג מ"ב) "בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת" אומרים חכמינו הקדושים (ספ"ה י"ב) ממה עושים סכך? עקר הספ"ה זה סכך, מפסלת גרן ויקב, כשאדם יודע שהוא מלא פסלת והוא חוזר בתשובה להקדוש ברוך הוא, מזה עושים סכה, דיקא מפסלת גרן ויקב, מה זה ספה? צל, איזה צל? צלא דמהימנותא, הצל של האמונה, מה זה אמונה? מלכות, מה זה מלכות? דלית ליה מגרמא כלום, אני יודע שאני כלום, אז מאיר בי השמש, כשאני יודע שאני כלום, אז מאיר בי אור השכינה שזה הסכה, מסתכלים על הסכך מה רואים? פסלת שזה הסכך, זה עקר המצוה, הרגע שאני מתחיל להסתכל שאני כלום, אז מרגישים צלא דמהימנותא, שאני נמצא בצל הקדוש ברוך הוא, מתחילים לשיר (תהלים י"ז ח) "בצל כנפיך תסתירני", למה לא מדברים אל הקדוש ברוך הוא, הרי הקדוש ברוך הוא פה ורוצה לשמע אותך, למה אתה לא שופך את הלב שלך להקדוש ברוך הוא, יש באדם ישות וגאות זה לא מתאים לי, מה אני ידבר כמו אשה, כמו עם הארץ, כמו אדם פשוט, אז הגאות לא נותן לא להרגיש את השכינה, כי חכמינו הקדושים אומרים (סוטה ה) אמר הקדוש ברוך הוא אני את דכא; כשאדם מרגיש את עצמו שהוא כלום, אשכונ את דכא, אז אני יושב אתו, אבל אם הוא מחזיק את עצמו למשהו, אין אני והוא יכולים לדור, הקדוש ברוך הוא בורח משמה, כשנכנסים לספה ורואים מה זה פסלת גרן ויקב, אה זה המעשים הרעים שלי וחזרתי בתשובה, עבר ראש השנה עבר כפור חזרתי בתשובה, עכשו לקחו את כל העוונות שלי עשו מזה זכיות, זהו הספה, אנחנו מכניסים בתוך הספה, הקדוש ברוך הוא אמר (ויקרא כ"ג מ) "ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל", ומה עושים עם זה, "ושמחתם לפני הוי"ה אלקיכם שבעת ימים" מובא (תקוני זהר תקון א' כ"ט.) אתם יודעים מה הלולב, האתרוג, ההדסים, הערבות, זה התרב שלנו, עם

החֶרֶב הַזֶּה אֲנַחְנוּ לּוֹחֲמִים עִם הַסֵּמֶךְ מ"ם שְׂרֹוּצָה לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר מֵאֲתָנוּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רוּצָה לְשֹׁבֵר אוֹתָנוּ וּלְהַכְנִיס אוֹתָנוּ בְּיָאוּשׁ שְׂאֵין לָנוּ שְׂיִכּוּת אֶל הַצְּדִיק, אֵין לָנוּ שְׂיִכּוּת אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִז אֲנַחְנוּ מְבִיאִים אֶת הַד' מִיָּנִים וּבִיחַד מְנַעֲנְעִים אֶל כָּל הַרוּחּוֹת מְזַרְח מְעַרֵב צְפוֹן דָּרוֹם מַעֲלָה מִטָּה, לְגִלוֹת לְכֻלָּם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא פֹה, עֲכָשׁוּ אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּקוּנֵי זֵהר נ"ו.) אֲתָרוּג וּלְוֹלֵב זֶה כִּנְגַד הַצְּדִיקִים, הַדָּסִים זֶה כִּנְגַד הַבִּינּוּנִיִּים, עֲרִבּוֹת זֶה כִּנְגַד הַרְחוּקִים לְגַמְרֵי, מֵאֲגָדִים אֶת זֶה בִּיחַד, לּוֹקְחִים אֶת הָאֲתָרוּג אֶת הַלְוֹלֵב עֲרִבּוֹת וְהַדָּסִים מֵאֲגָדִים אֶת זֶה בִּיחַד וּמְנַעֲנְעִים לְכֻלָּ הַרוּחּוֹת, וּמְבַטְלִים אֶת כָּל הַרוּחּוֹת רַעוֹת שְׂנוֹשְׁבִים וְרוּצִים לְרַחֲקֵנוּ מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מֵהַ הַצָּרָה הַכִּי גְדוּלָה שֵׁישׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, אֲמוֹת הָעוֹלָם הֵם שְׂבָעִים אֲמוֹת, כָּל אֲמָה אוֹמֵר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ו) יֵשׁ לָהּ אֶת הַתְּאֻוֹת שְׁלָהּ, כָּל אֲמָה יֵשׁ לָהּ רַעָה אַחֶרֶת, תְּאֻוֹת נֶאֱוָף זֶה בִּינְלְאֲמִי, כָּל הָאֲמוֹת הָעוֹלָם, אָדָם כְּשִׁחֻזָּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵין לְאֲמוֹת שׁוֹם שְׂיִכּוּת אֵלָיו, מֵהַ אֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ אֲמוֹת הָעוֹלָם שׁוֹנְאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה, כִּי הַשְּׁרִים לְמַעְלָה מְקַנְאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, מִזֶּה נִמְשָׁךְ שְׂאֲמוֹת הָעוֹלָם שׁוֹנְאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קְדוּשׁ בְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵהַ לְהַתְּבַיֵּשׁ בְּעַם יִשְׂרָאֵל, עִם יִשְׂרָאֵל הֵם לֹא תַחַת שׁוֹם שֶׁר, הֵם תַּחַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂבָעִים אֲמוֹת הֵם נִגַד שְׂבָעִים מְזֻלוֹת שְׂבָעִים שְׂרִים, עִם יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קנ"ו.) אֵין מְזַל לְיִשְׂרָאֵל, אוֹמֵר עַל זֶה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע "אֵין" הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַמְזַל שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, אֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים מֵאַף אֶחָד רַק מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בַּר מִינֵן כְּשִׁיְהוּדֵי חוּטֵא אִז נִדְבַק בּוֹ חֵלֶק מֵאֲמָה שְׁחֻטֵא, וְאִם חוּטֵא יוֹתֵר נִדְבַקִים בּוֹ עוֹד אֲמוֹת, עַד שְׂאָדָם כָּל כֶּף חֻטֵא שְׁנִדְבַק בּוֹ כָּל הַשְּׂבָעִים אֲמוֹת, וְאִיךָ אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת זֶה? עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם אֶחָד, לְוֹלֵב אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים לוֹ לֵב, עִם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם לֵב אֶחָד לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאֵ הַסֵּמֶךְ מ"ם שֶׁהוּא כְּלִיּוֹת כָּל הַשְּׁרֵי מַעְלָה שֶׁל אֲמוֹת הָעוֹלָם וְהוּא מְכַנֵּס פְּרוּדִים, אֲמוֹת הָעוֹלָם הֵם פְּרוּדִים אֶחָד מֵהַשְּׁנֵי וְשׁוֹנְאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְנִלְחָמִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וְכְשִׁבְאִים עַל עִם יִשְׂרָאֵל אִז כָּלָם מְתַאֲחָדִים, עִם יִשְׂרָאֵל הֵם כְּמוֹ כְּבִשָּׂה בֵין שְׂבָעִים אֲמוֹת, וְלִכֵּן כָּל זְמַן שְׂעַם יִשְׂרָאֵל מֵאֲחָדִים יַחַד לֹא עוֹשִׂים פְּרוּדִים בֵין נִשְׁמוֹת

ישׂראל, אין את הגזענות האַרורה, אז שום אָמה וְלשון לא יכולים לנו, אָבל הרגע שׂישׁ בנו פּרוּדים בּינינו ישׁ להם שליטה, עכְשׁוּ מְדַבְּרִים הוּלָךְ להיות מלחמות וְכָלם רועדים ופּוֹחֲדִים, אָנִי מְקַבֵּל כָּל כֶּף הרבה מְכַתְּבִים פּקָסִים אָנֻשִׁים רוצים לברח מהאַרץ, מָה קָרָה? אַתֶּם לא שְׁמַעְתֶּם הַהֶמֶן מִפָּרֶס מְאַיִם להשמיד להרג ולאבד, לא לא לא אם הוא יזרק זה יפל על עמלק, לָמָּה כָּל אַמוֹת הָעוֹלָם מִפְּחָדִים מִהַהֶמֶן הַזֶּה? כִּי אִם הֵם יוֹדְעִים אִם הֵיוּ יִשְׁתַּגַּע וְיִתְחַיֵּל לזרק פּפְצוֹת זה יפל עליהם, מְתִי? אִם אֲנַחְנוּ נִהְיָה מְאַחֲדִים כְּמוֹ הוֹלֵל וְהַדְּסִים וְהַעֲרָבוֹת, קְשׁוּרִים בְּיַחַד וּמְדַבְּרִים אֶל הָאֲתָרוּג אִין לָנוּ מָה לְפַחַד, כְּמוֹ שְׁאַנְחָנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם (עובדיה א' כ"א) "וְעָלוּ מוֹשְׁעִים עַל הַר צִיּוֹן לִשְׁפֹט אֶת הַר עֲשׂוֹ" תִּסְתַּכְּלוּ וְתַעֲיִנוּ "לְשֹׁפֵט" זה ל', זה לולב. "אֶת" א' זה אַתָּרוּג. "הִיר" זה ה' הַדֶּס, "ע'שׂו" זה ע' עֲרָבָה, על ידי הוֹלֵל אַתָּרוּג הַדֶּס עֲרָבָה, אֲנַחְנוּ נִזְכָּה פְּעַם וּלְתַמִּיד לְמַחֵק אֶת הָעֲשׂוֹ, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְקַבֵּל על עֲצֻמָּנוּ שִׁיְהִיָּה אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה בּינינו, אִין יוֹתֵר פּרוּדִים, אִין יוֹתֵר שְׂנֵאת חֲנָם, הַסְּמִיךְ מִיָּם עוֹשָׂה כָּל מָה שֶׁרַק יִכּוֹל רַק שִׁיְהִיָּה שְׂנֵאָה וּפּרוּדִים בְּנִשְׁמוֹת ישׂראל, כְּתוּב (מדרש הנעלם זהר חדש נח כ"ג) על ידי בית כְּנִישֵׁתָא חַדָּא, שִׁיְהִיָּה בֵּית הַכְּנִסַּת אַחַד שִׁיְחִזִּיקוּ אֶת עֲצֻמָּם בְּיַחַד שְׂאַחַד לא יְהִיָּה לוֹ קְשׁוּיּוֹת עַל הַשְּׂנִי, שְׂאַחַד לא יִשְׂנָא אֶת הַשְּׂנִי נִזְכָּה לְהַבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמָה שְׂאַנִּי עוֹבֵד עַל נִקְדָּה זוֹ שְׁלֵכֵל הַפְּחוֹת בְּהִיכַל שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׂאוּמֵר (לקוטי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א' סִימָן נ"ט) שֶׁהַצַּדִּיק בּוֹנֵה הֵיכַל הַקִּדְּשׁ, שְׂשֻׁמָּה בְּד' אַמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל יְהִיָּה אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, אָבֵל הַסְּמִיךְ מִיָּם עוֹשָׂה אֶת שְׁלוֹ מִסִּית וּמְדִיחַ זֶה נִגְדַּד זֶה וְנִגְדַּד הַצַּדִּיק.

וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַבֵּל על עֲצֻמָּנוּ רַק לְהִתְאַחַד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַרְבֵּה מְצַאנוּ זִי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" סֵפֶר פְּעַם שְׁנַכְנַס אֶצְלוֹ עָנִי בְּחַג הַסְּפּוֹת, שׂוֹאֵל אֶת הָעָנִי מָה הַכּוֹנוֹת שְׂאַתָּה מְכוֹן בְּנַעֲנוּעַ הַד' מִיָּנִים, וְתִגִּיד לִי בְּכִמָּה רוּחוֹת צְרִיךְ לְנַעֲנֵעַ, בְּאִיזָה רוּחוֹת, עָנָה לוֹ הָעָנִי פְּשׁוּט רַבִּי, ישׁ לִי הַרְבֵּה שׂוֹנְאִים, שׂוֹנְאִים מִמְזַרְח, אִזְ אָנִי מְנַעֲנֵעַ דוֹקֵר אֶת הַשׂוֹנְאִים שְׁלִי בְּמִזְרַח, ישׁ לִי שׂוֹנְאִים בְּמַעֲרָב אִזְ אָנִי מְנַעֲנֵעַ וְדוֹקֵר אֶת הַשׂוֹנְאִים שְׁלִי בְּמַעֲרָב, ישׁ לִי שׂוֹנְאִים בְּדָרוֹם אָנִי דוֹקֵר אוֹתָם עִם הַנַּעֲנוּעִים, ישׁ לִי שׂוֹנְאִים בְּצָפוֹן אִזְ אָנִי דוֹקֵר אוֹתָם שְׁמָה, זֶה אָנִי מְכוֹן עִם הוֹלֵל, הַשׂוֹנְאִים שְׁלִי שְׁכָלָם יְדַקְרוּ, וְמָה

אָנִי מְנַעֵנֶע לְמַעֲלָה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רְאִיתָ אֲנִי מְנַעֵנֶע לְמַעֲלָה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם עֲכָשׁוּ רְאִיתָ דְקָרְתִּי אֶת כָּל הַשּׁוֹנְאִים שְׁלִי מִמְזֻרָח מִמַּעַרְב מִצְפוֹן וּמִדְרוֹם, עֲכָשׁוּ אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ אֲנִי מְנַעֵנֶע לְמַטָּה לְאֲדָמָה שְׁכַלְם יִלְכוּ לְאֲדָמָה, דְּעוּ לָכֶם מִי שְׁחֹלֵק עַל הַצְדִּיק הוּא יֵלֶךְ בְּאֲדָמָה, הוּא יִרְקֵב עוֹד בַּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַבֵּל עֲלֵינוּ אַחֲדוּת וְאַהֲבָה שְׁנֵאָהֵב אֶת הַצְדִּיק שְׁנֵהִיָּה מְקַרְבִּים אֶל הַצְדִּיק, וְאִיךְ? עַל יְדֵי שְׁנִפְיֵר אֶת מְקוֹמֵנו, חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (פְּסָחִים פ"ו.) הוֹשַׁעְיָה הַנְּבִיא הִיָּה בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁל עֲמוֹס, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹשַׁעְיָה הַנְּבִיא בְּנִיף חֲטָאוֹ, הִיָּה לוֹ לֹאמַר בְּנִיף הֵם? בְּנִיף חֲנוּנִיף הֵם בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, יִתְגַּלְגְּלוּ רַחֲמֵיךְ עֲלֵיהֶם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לוֹ לְהוֹשַׁעְיָה הַנְּבִיא, אַתָּה יוֹדֵעַ עִם יִשְׂרָאֵל חֲטָאוֹ, אַז הוּא הִיָּה צְרִיף לְהַגִּיד רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם זֶה הַבְּנִים שְׁלֶךְ בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אוֹמְרִים חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים לֹא דִּיּוּ שְׁלֹא אָמַר כֶּךָ אֲלֵא אָמַר לְפָנָיו רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שְׁלֶךְ הוּא, הַעֲבִירִם לְאַמָּה אַחֲרָת, לֶךְ תִּמְחַק אוֹתָם תַּחֲלִיף אוֹתָם בְּאַמָּה אַחֲרָת, שׁוֹאֵל הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע אִיךְ יִכּוֹל לְהִיּוֹת נְבִיא שְׁדַבּוּק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ הוֹשַׁעְיָה שִׁיגִיד לֶךְ תַּחֲלִיף אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּאַמָּה אַחֲרָת, אִיךְ הוּא יִכּוֹל לְהַגִּיד דְּבַר כֵּזֶה, אֲלֵא הוּא מְסַבִּיר שֶׁהִיָּה קְטְרוּג גְּדוֹל עַל עַם יִשְׂרָאֵל, אָמַר הוֹשַׁעְיָה בֵּא תַּחֲלִיף אוֹתָם עִם גּוֹיִם עִם טוֹרְקִים עִם סִינִים, אַז רוֹאִים שֶׁהִכִּי גְרוּעַ מָה שְׁאַנְחָנוּ חוֹשְׁבִים שֶׁהוּא הִכִּי גְרוּעַ, הוּא עוֹד יוֹתֵר טוֹב מִכָּל אַמוֹת הָעוֹלָם, אוֹתוֹ דְּבַר אוֹמַר מוֹהַרְנ"ת ז"ל שְׁעָמוֹס אָמַר לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (עֲמוֹס ט' ז') "הֲלוֹא כִּבְנֵי כְּשִׂיִּים אַתֶּם לִי אָמַר הַשֵּׁם", אַתֶּם מְלַכְלָכִים בְּעוֹנוֹת כְּמוֹ הַכּוֹשִׁים, שׁוֹאֵל מוֹהַרְנ"ת ז"ל אִיךְ הַנְּבִיא עָמוֹס יִגִּיד עַל עַם יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם כְּמוֹ הַכּוֹשִׁים שְׁחוֹרִים בְּעוֹנוֹת, אֲלֵא מְסַבִּיר מוֹהַרְנ"ת ז"ל הִיָּה קְטְרוּג מְאֹד גְּדוֹל עַל עַם יִשְׂרָאֵל, אָמַר עָמוֹס הַנְּבִיא לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵם כְּמוֹ הַכּוֹשִׁים, אַז רוֹאִים אֶת הַיְפִי שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת הַיְפִי שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל מִתִּי אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת זֶה? עֲכָשׁוּ בַּחַג הַסְּכוּת עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קְדוּשׁ מְאַחֲדִים יַחַד אֶת הַהֲדָס הַעֲרָבָה הַלוֹלֵב וְהָאֲתָרוּג, לִדְלֹב יֵשׁ בּוֹ טַעַם וְאִין בּוֹ רִיחַ, הַדְּסִים יֵשׁ בָּהֶם רִיחַ וְאִין בָּהֶם טַעַם, הַעֲרָבוֹת אִין בָּהֶם רִיחַ וְאִין בָּהֶם טַעַם, מְאַחֲדִים אוֹתָם יַחַד עִם הָאֲתָרוּג לְהוֹרוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קְדוּשׁ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קִדְשׁ אֲבָל שְׁלַחַת

מנהיגים רשעים ארורים ערב רב, ערב רב אומר הזהר (נשא קכ"ה). אלו הם הערב רב מארי דינים ומארי גזלנים הם המנהיגים המוליכים שולל את עם ישראל, עם ישראל מסכנים הולכים אחריהם, הצדיק אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן ס"ז) הוא נעלם ונסתר לגמרי, כי אם היה מתגלה הצדיק, היה מתגלה החן והפאר של עם ישראל שזה האתרוג.

ולכן באו נתאחד יחד, עובר עלינו צרות, על מי לא עובר צרות? תראו לי אדם אחד שלא עובר עליו צרות? אומרים חכמינו הקדושים (ספ"ה כ"ה): המצטער פטור מן הסכה, פרושו הצדיקים המצטער יש לה צרות יש לה צער, אתה יודע איך שאתה יכול להתפטר מהם, הנה הסכה תכנס בתוך הסכה ותרקד על ידי זה תפטר מכל הצרות.

ולכן אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, זכינו להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, וגם פה אנחנו רואים רשעות שהסמ"ך מ"ם גם נכנס ומתחיל להגיד מה פתאום אומן, לא צריכים לנסע באומן, כל מיני שקרים, בשעה שרבנו ז"ל בקש מאד שנבוא אליו, ומוהרנ"ת ז"ל כתב (תני מוה"ר"ן סימן ת"ו) שזה לכל הדורות, איך יכולים להגיד אחרת, זכינו להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה עלינו מאד מאד לשמח, הנשים צריכות לשמח שנתנו רשות לבעליהם להיות על ראש השנה, אלה שלא יכלו צריכים גם כן להחיות את עצמם שרבנו ז"ל היה אתם, כי אם אדם אנס, רחמנא פטריה, עשינו תשובה ביום כפור והנה אנחנו עכשו בימי חג הסוכות, עלינו לרקד כל לילה ולילה לעשות שמחת בית השואבה, ששם היו שואבים רוח הקדש, אבל צריכים לזכור, את כל המצוות שאנחנו עושים עכשו, הן שאנחנו אוכלים בסכה, יושבים בסכה, או יושנים בסכה, או לוקחים את הד' מינים, כתוב (ויקרא כ"ג מ') "ולקחתם לכם" מה זה ולקחתם לכם אתה לוקח את זה בשמחה, בזה שאדם לוקח "פרי עץ הדר" שזה האתרוג, לוקח "כפת תמרים" זה הלולב, "וענף עץ עבת" זה ההדסים "וערבי נחל" זה הערבות, ולקחתם לכם אתה לוקח את זה לכם, זה לכם זה בשבילכם זה אף אחד לא יכול לקחת מכם, אני אומר וחוזר ואומר ואני יחזר על זה כל זמן שאני חי, רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן סימן ו') היצר הרע הסמ"ך מ"ם נדמה כאחד הולך עם יד סגורה

וְכֻלָּם רָצִים אַחֲרָיו, אִי אִיזָה צַדִּיק, אִיזָה מְלֹאךְ וְאִי רֵץ אַחֲרָיו, יוֹם אַחֲרֵי יוֹם, שְׁבוּעַ אַחַר שְׁבוּעַ, חֹדֶשׁ אַחַר חֹדֶשׁ שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, אַחַר כֶּךָ הוּא פּוֹתַח אֶת הַיָּד בּוֹם כָּלוּם, וַיִּי וַיִּי שְׁבָעִים שָׁנָה עָבַר לִי בְמָה? בְּכָלוּם, זֶה הַסְּמִיךְ מ"ם, מֵאִיפָה אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאֲנִי מְקָרֵב אֶל צַדִּיק כֵּן אֲמַתִּי, כִּשְׁאֲנִי פּוֹתַח אֶת הַיָּד וְאֲנִי רוֹאֶה מָה יֵשׁ בְּיָד, מָה שֵׁשׁ בְּיַד בְּטוֹחַ, הַצַּדִּיק הַזֶּה מָה אוֹמֵר לָנוּ "וּלְקַחְתֶּם לָכֶם" אֶתְּהָ לּוֹקַח אֶת זֶה בְּשִׁבְלֶךָ, אֶתְּהָ לֹא לּוֹקַח בְּדַמְיוֹנוֹת, מָה שְׁאֶתְּהָ תַעֲשֶׂה בְּשִׁבְלֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה שְׁלֶךְ זֶה יְלִנָּה אוֹתְךָ, כָּל יוֹם אִם אֲנַחְנוּ נִכְנִיס אֲגוּרָה לֹא מְבַקְשִׁים מִמֶּךָ אֶלְךָ דּוֹלָר לֹא מְבַקְשִׁים מִמֶּךָ חֲמִשִּׁים דּוֹלָר אוֹ דּוֹלָר, פְּרוּטָה אֶחָד כָּל יוֹם תִּכְנִיס לְפָנַי הַתְּפִלָּה וּבִאֲכָל, זֶה שְׁלֶךְ כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (דְּבָרִים י"ד כ"ה) "וְצִרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ" אֶתְּהָ יוֹדֵעַ מִתִּי הַכֶּסֶף זֶה שְׁלֶךְ, אוֹמֵר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מֵאִיר מִפְּרִמִּישֶׁלֶן "וְצִרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ", כִּשְׁזָה בְּיָד שְׁלֶךְ, כִּשְׁאֶתְּהָ נּוֹתֵן כָּל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, מָה יַעֲזֹר כְּמָה פְּרוּטוֹת? אֶל תִּשְׁאַל אֶת זֶה, כִּי אִם תִּתְחִיל עֵכָשׁוּ, תִּשְׁאַל מָה יַעֲשֶׂה כְּבָר אֲנִי מְנַעֵנֵעַ אֶת הָאֲתָרוֹג וְהַלּוּלָב, מָה יִהְיֶה מְזֶה? אֶל תִּשְׁאַל כְּכֵה, כֶּךָ צִוָּה אוֹתְנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֶךְ תִּהְיֶה, מִתִּי זֶה שְׁלֶךְ, צַדָּקָה, כִּשְׁאֶתְּהָ נּוֹתֵן צַדָּקָה.

הַיּוֹם בְּלִילָה בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְחַר אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים סִיּוּם עַל מַסְכַּת בְּרָכוֹת, הִנֵּה הִיָּה סִיּוּמִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, הִנֵּה זִכִּיתִי וּבִאֲתִי לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּט"ו בְּאָב וְעִשִׁיתִי סִיּוּמֵי הַש"ס שֶׁבְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ כָּל תְּלַמִּידֵי "הַיִּכַּל הַקְּדוֹשׁ" לְמַדּוּ כָּל יוֹם דָּף גִּמְרָא.

עֵכָשׁוּ אֲנִי יִגְלֶה לָכֶם, לְמָה בְּאֲתִי לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד חֲלָשׁ, בְּקַשִּׁי יָכוֹל לְלַכֵּת, זֶה כְּבָר לֹא אוֹתוֹ מוֹהֲרָא"ש שֶׁהַפְּרָתִם לְפָנַי זֶה, לְמָה נִסְעָתִי, לְמָה לְקַחְתִּי אֶת הַסְּכוּן? אֶלָּא כְּמוֹ שֶׁהַתְּחִלָּתִי לְהַגִּיד לָכֶם תִּכְף וּמִיד כִּשְׁהַתְּעוּרָתִי מֵהַנְּתוּחַ הַמְּסַבֵּף שֶׁהָיָה לִי, הַמְּלִים הֵרָאשׁוּנִים שֶׁרַק יִכְלָתִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲמַרְתִּי רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הַחֲזֵרְתָּ לִי אֶת הַנְּשִׁמָּה אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ זַכַּנִי לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, תֵּן לִי עוֹד הֵרָאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה תּשׁע"ג שְׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, זֶה הִיָּה כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים לְמִישֶׁהוּ עַל מְנַת שְׁתַּעֲלֶה לְרַקִּיעַ, אֵף אֶחָד לֹא רָצָה לְהֵאֱמִין שֶׁזֶה יִקְרָה, וְכִכָּה בְּקִשְׁתִּי כָּל הַקִּיץ, הַזְּהִירוּ אוֹתִי אֶתְּהָ לֹא תוּכַל לְטוֹס, עַד שְׁרוּפָא אֶחָד אָמַר אֶתְּהָ

יכול לטוס, הייתי מוכן לשלם לא תאמינו שאפלו על אלונקה שיקחו אותי במטוס על אומן, רציתי לראות אם יש בכחי לנסע או לא, אמרתי במסירות נפש אני נוסע לארץ ישראל, והקדוש ברוך הוא עזר לי שהגעתי לארץ ישראל בט"ו באב, וברוך השם עשינו חנכת הבית על הבית הכנסת, שזה בית הכנסת היחידי בעולם ששמה מתפללים כל העדות יחד, יש שמה שתיים עשרה חלונות מצד אחד, ושתיים עשרה חלונות מצד שני, כך יצא בהשגחה, התכנית שלי היה תכנית אחרת לגמרי לבנות את הבית הכנסת, אבל לא נתנו לי, הסמ"ך מ"ם עמד עם כל הכחות שלו לא לבנות את הבית הכנסת, אבל על ידי תפלות בטלנו אותו לגמרי, ויצא ככה שיש שתיים עשרה חלונות משתי הצדדים, שאצלנו יש שתיים עשרה נסחאות התפלה, מתפללים יחד בבית הכנסת אחד, שזה יהיה הבית הכנסת שכל עם ישראל יהיו שמה, לא יהיה הפרש בין אשכנזים לספרדים, בין ליטאים לחסידים, בין כל הגזענות הארוה, שמה יתבטל כל הטפשות והשגיונות האלו, וזה יש ברוך השם בבית הכנסת שלנו, וברוך השם עשינו חנכת הבית, וזכינו לעשות סיום הש"ס, תאמינו או לא תאמינו, מאז עד עכשו עבר שתי חודשים וזכינו ללמד עוד פעם כל יום דף גמרא, והנה מחר זוכים לסיים עוד פעם מסכת ברכות, ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו תזכרו טוב מה שביד בטוח, תמיד תסתכל ביד האם התפללתי היום שחרית מנחה ערבית במנין, אמרתי אמן יהא שמיה רבא, אמרתי קדשה וברכו, זה שלי, מה שביד בטוח, האם נתתי כמה פרוטות לצדקה לפני כל תפלה, זה שלי, נתת כמה פרוטות, אכלת, ברכת ברכת המזון, הכנסת כמה פרוטות לצדקה, זה שלך, כל מה שתעשה, תלמד כל יום מקרא, הנה אנחנו השבוע כבר יום רביעי, בואו נתחיל ללמד פרשת וזאת הברכה שנים מקרא ואחד תרגום, שבוע הבא כבר ביום ראשון צריכים להתחיל ללמד בראשית, וככה אנחנו סימנו את התורה וכבר מתחילים את התורה, בואו נלמד כל יום פרק משניות, שתי פרקים שלש פרקים, אשרי אלו שלומדים כל יום מקרא משנה גמרא, שזה העשירות הכי גדולה, אני פה מכרח לתת תורה לנשות אנשי שלומנו שמוסרות את נפשן בשביל הבית התבשיל - אהל אברהם, אני מכרח להגיד לכם וחוזר על זה, כל מה שאני חי זה רק בזכות הבית התבשיל - אהל אברהם, שנותנים לאכל לכל דכפין,

מִי שָׂרָק רַעֲב מִי שָׂרָק צָמָא, יְכוּל לָבוֹא וְלֶאֱכֹל, לֹא מִסְתַּכְּלִים עַל אָף אַחַד, מִי שָׂבָא, תֹּאכֵל, זֶה הַחַיִּים שְׁלִי, וְאִם זֶה לֹא מִסְפִּיק, זָכָה אוֹתִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁנָה שְׁלֵמָה שֶׁפִּתַּחְתִּי חֲנוּת, כֵּן אֲנִי פִּתַּחְתִּי אֶת הַחֲנוּת, זֶה לֹא בִּשְׂבִיל רוּחַ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵין לָךְ מָה לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵעַם יִשְׂרָאֵל, שְׁתִּי שְׁלִישׁ תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בָּאוּ וְנִכְסוּ זֶה קִנְיָה כֶּפֶה, זֶה קִנְיָה צִיצִית, זֶה קִנְיָה מְזוּזָה, זֶה קִנְיָה תְּפִלִּין, וְזֶה קִנְיָה ד' מִיָּנִים, מְקוֹם שֶׁמִּנְעוּ מֵעַם יִשְׂרָאֵל פֹּה בִּיבְנָאֵל יְהוּדוֹת אַרְבַּעִים שָׁנָה, וְעַכְשָׁו בְּרוּךְ הַשֵּׁם נִכְנָסִים וְקוֹנִים, זֶה הַחַיּוֹת שְׁלִי, בְּזָכוֹת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל אֲנִי חַי, וּבְזָכוֹת הַחֲנוּת הַזֶּה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזְכָה כְּכֹר בִּיחַד לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינַיִנו שִׁיקִים (עוֹבְדֵי א' כ"א) וְעָלוּ מוֹשָׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָרַע עֲשׂוֹ וְהִיָּתָה לְהַנִּי"ה הַמְּלוּכָה", בְּזָכוֹת לְוֹלֵב אֶתְרוּג הַדָּס עֲרֵבָה, נֹזְכָה לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינַיִנו בְּמַפְלֵת כָּל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַעֲמֻלָּקִים יִמְחָקוּ, הוּא יִזְרַק אָבֵל זֶה יִפֹּל עַל אַמוֹת הָעוֹלָם, עַם יִשְׂרָאֵל אֵין לָהֶם מָה לְפַחַד, יֵשׁ לָנוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שֶׁבִּיחַד נוֹכַל לְשַׁמַּח, וְלִבְסוֹף אֲנִי מִבְּקָשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד חֲלַשׁ, תְּתַפְּלוּ בִּשְׂבִילִי, אֲנִי יִהְיֶה לָכֶם אֶסִּיר תּוֹדָה, הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים לְחַתֵּן אֶת בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְזֶה עֶסְקָתִי כָּל הַשָּׁנִים, עַד שֶׁהַסֵּמ"ך מ"ם יִמַּח שָׁמוּ וְזָכְרוּ מָסַר אוֹתִי, מָה עֲשִׂיתִי סֶךְ הַכֹּל, הַצְּלֵתִי אוֹתָם, חֲכַמְיֵנו הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (קִידוּשֵׁין כ"ט:) עַל רַב חֲסֵדָא אַתֶּם יוֹדְעִים לָמָּה אֲנִי עֲדִיפְנָא מִחֲבָרָא, שֶׁהִתְחַתַּנְתִּי בֵּין שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה, הֵייתִי מִתְחַתֵּן בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה, הֵייתִי אוֹמֵר גִּירָא בְּעֵינֵיה דְּסִטְרָא, וְלִכְּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְאַחַד יַחַד כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָה, לַעֲזֹר אַחַד לְהַשְׁנִי, מִי שֶׁלֹּא רוֹצֵה שִׁילָךְ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, אֲנַחְנוּ לֹא מְעַנְיָנִים בְּמַחְלָקַת וּבַפְּרוּדִים, אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, אֲנַחְנוּ רוֹצִים שֶׁהַיְלָדִים שְׁלָנוּ לֹא יַעֲבְרוּ אֶת הַגִּיהֶנֶם כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ עֲבָרְנוּ, אֲנַחְנוּ רוֹצִים יְלָדִים קְדוֹשִׁים וְטַהוּרִים, לָזֶה הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים לְהִיּוֹת שְׂדֻכֵן, לְשִׂדְּךָ בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקָשׁ אֶתְכֶם תְּתַפְּלוּ בִּשְׂבִילִי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לִי שִׁיְהִיָּה לִי עוֹד אֶת הַכַּחוּת, וְנֹזְכָה בִּיחַד לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, שִׁיתְּגַלֶּה בְּאַרְעָא דְגָלִיל.

עַכְשָׁו תְּתַחִילוּ לְרַקֵּד מֵרַב שְׂמִחָה כָּל לַיְלָה וְלַיְלָה, שֶׁתַּעֲשׂוּ שְׂמִחַת בֵּית

השואבה, והעקר שיהיה השמחה בהקפות שניות, שתבואו פה בהיכל הקדש לרקד ולרקד ולרקד, כי אין לנו שמחה כשמחת התורה.

המאחל לכם מועדים לשמחה

קסו.

בעזרת השם יתברך יום חמישי חל המועד חג הסוכות י"ח תשרי הלולא דרבנו ז"ל ה'תשע"ג שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

אף על פי שלא כותבים בחל המועד, אבל בדבר האבד כלם מתירים, ולכן באתי לעורר אותך היות שהיום מתחילים ללמד בסדרת דף היומי מסכת שבת, ולכן אני מאד מבקש אותך אל תהיה בטלן, תתחיל היום ללמד דף גמרא בסדרת דף היומי, כי חבל על כל יום שלא לומדים את הדף גמרא, ולכן אל תפספס אפלו יום אחד מלמוד דף גמרא, ואפלו רק בגרסא, ואפלו שאתה לא מבין שום דבר, אף על פי כן תהיה חזק בלומר את הדף גמרא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר שגאמר (תהלים קי"ט כ') "גרסה נפשי לתאבה", ומובא בזהר (קדשים פה:) ומאן דתיאובתיה למלעי באורייתא [ומי שיש לו רצון ללמד תורה] ולא אשכח מאן דיוליף ליה [ולא מוצא מי שילמד אותו] והוא ברחימותא דאורייתא לעי בה [והוא מרב אהבה לומד תורה] ומגמגם בה בגמגומא דלא ידע. [ומגמגם בלמוד ולא מבין מה שלומד] כל מלה ומלה סלקא [כל מלה ומלה עולית למעלה בשמים] וקודשא ברוך הוא חדי בההיא מלה [והקדוש ברוך הוא שומח עם המלים שהוא גורס] וקביל לה ונטע לה סחרניה דההוא נחלא [ומקבל אותם מלים ונוטע מזוה אילנות סביב על נחל העליון] ואתעבידו מאלין מלין אילנין רברבין ואקרוין ערבי נחל [ונעשים מאלו המלים שמגמגם בתורה, אפלו שהוא לא מבין אילנות גדולות, ונקראים ערבי נחל], מכל זה רואים את מעלת האדם שזוכה אפלו לגמגם בתורה, איך שזה מאד מאד חשוב למעלה, ועל כן תעשה לעצמך קביעות חזקה ללמד בכל יום דף גמרא, וזה יציל אותך מכל רע, ואני מאד

מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ לְטוֹבָתְךָ הַנִּצְחִית שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהִנְפֹּשׁ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזַּק בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, שְׂזֵה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיף עָלָיו אֶת הָאֲרֻבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוּת גְּמ'ר'א, גְּב'בְּרִיאֵל מ'יכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, וְאֶפְלוּ רַק בְּגִרְסָא לְגִרְסָא אֶת הַדָּף זֶה יִתֵּן לָךְ סְפוּק נִפְשֵׁי מָאד, וְאֶפְלוּ לְלַמֵּד בְּלִי הַבְּנָה זֶה יַעֲזֹר לָךְ, וְכֵן בְּחַג וּבְחַל הַמוֹעֵד תִּהְיֶה חֶזֶק בְּזֵה מָאד מָאד, כִּי חֶבֶל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לִמּוּד דָּף גְּמָרָא, שְׂזֵה שְׁמִירָה לְאֲדָם וּמְדַבֵּיק אוֹתוֹ אֶל הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדַל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוֹרֵס וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂאֵז מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ צֵלֶם אֱלֹקִים, וְהֵרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁלֵמָה מְזַעְווֹיל זי"ע אָמַר כְּשֶׁאָדָם אֵינוֹ לוֹמֵד כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא, הַפְּנִים שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה צִנּוּרָה שֶׁל חֵיָה וּבִהְמָה, וְכו', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכֶה לְחֹטֵף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזֵה מְזַכֵּךְ אֶת הָאָדָם, וְכֵל זְמַן שְׂאָדָם חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְחִכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהדְרִין כ"ד) בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תִּלְמוּדָה שֶׁל בָּבֶל; וְלִכְאוּרָה אֵיךְ יִכּוּלִים לוֹמַר עַל תִּלְמוּד בְּבָבֶלִי אֶת הַלְּשׁוֹן הַזֶּה שֶׁהוֹשִׁיבֵנִי בַחֲשֵׁךְ כְּמַתִּי עוֹלָם? אֵלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרֵת, דִּיקָא מַחְמַת שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצְאִים בְּגִלוּת מִרְּמָא שְׂחֻשָּׁךְ לָנוּ וְלֹא אוֹר, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחְשָׁכִים, וְאֲנַחְנוּ נִדְמִים בְּגִלוּת כְּמוֹ מַת, מַה יִּכּוּל לְהַחְיוֹתָנוּ? עַל זֶה אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תִּלְמוּדָה שֶׁל בָּבֶל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תִּלְמוּד בְּבָבֶלִי, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רִיד) שֶׁהַקְּלִפָּה הַמַּחֲטָאֵת אֶת הָעוֹלָם בְּכָל מֵינֵי לְכוּף נִקְרָאת לִילִי"ת, שְׁעוֹלָה כְּמִסְפֵּר תִּלְמוּד וְעַל יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּד מְבַטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרִי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלִפָּה נִקְרָאת עַל שֵׁם יִלְלָה שְׂאָדָם מִלֵּל מִרְבַּע צַעַר וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמֵאֲבָד לוֹ אֶת הַרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם לִילָה, שְׂאֵז הוּא זְמַן חֲשֵׁךְ, וְעַל יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּד מְאִיר לוֹ הַלִּילָה כְּסוּד (תְּהִלִּים קל"ט) "וְלִילָה כְּיוֹם יֵאִיר", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵד תְּמִיד גְּמָרָא שֶׁהִיא תִּלְמוּד, שְׁעַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לוֹ אֶפְלוּ בְּגִלוּתוֹ הֵמָּה, וַיֵּאִיר עָלָיו מֶלֶךְ הַכְּבוֹד אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ.

כֵּן זֶה אֲנִי כוֹתֵב לָךְ עֲכָשׁוּ בְּחַל הַמוֹעֵד, כִּי זֶה דְּבַר הָאֲבָד מָאד מָאד אִם לֹא תַעֲשֶׂה עֲכָשׁוּ הַתְּחִלָּה בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא, חֶבֶל שֶׁתְּפַסֵּס אֶת זֶה, כִּי רַק זֶה הַנִּצְחוֹן שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל אִם הוּא חֶזֶק בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ בְּגִרְסָא,

כי כל זמן שאדם מדפדף בכל יום דף גמרא, הוא ישאר יהודי ירא שמים, והסמ"ך מ"ם יודע את זה, ובשביל זה הוא מונע את האדם מללמד דף גמרא עם כל מיני תרוצים וכו', הרי אתה ממילא לא מבין מה שאתה מדבר וכו', הרי אתה ממילא לא מבין מה שאתה לומד וכו', כל זה בטויים של הסמ"ך מ"ם, אבל באמת כשבר ישראל אפלו גורס את הדף גמרא פעם פעמים, זה מה שיציל אותו, וזה יפתח לו את המח שבסוף הוא כן יבין, ובפרט שהיום יש כל מיני פרושים קלים ונוחים להבין את הדף גמרא, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצית אותי, ולא תתחרט לא בעולם הזה ומכל שכן לא בעולם הבא, כי אלו הדפים גמרא יסובבו את נשמתך, וישמרו אותה מכל פגעי ומקרי הזמן, ומכל מיני משחיתים שיש בעולם וכו' וכו', אשרי האדם שאינו מטעה את עצמו בזה העולם.

חזק ואמץ מאד מאד להיות בשמחה, ותשתדל מאד לשמר על הילדים עם מי הם מתחברים, כי היום זה מאד מאד מספן וכו', חברים רעים, ולכן צריכים לשמר עם מי הילדים מתחברים, ואל תקח את זה בקלות, כי לפעמים תולעת אחת יכול לקלקל שק תפוחים יפים וכו', צריכים רק ילד אחד מקלקל שמקלקל אחר כך את אחרים, ולכן כל אבא ואמא צריכים לשמר מאד מאד על ילדיהם, וזה מעקר החנוף שצריכים למסר את נפשו עבור זה.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לה פיתקא טבא, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לה מועדים לשמחה

קסז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש חל המועד חג הסוכות י"ט תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו

לנכון קבלתי את מכתבם

באו להתישב ביבנאל ופה יתחיל להאיר לכם מזלכם, ויהיה ביניכם אהבה גדולה והכנה הדדית, ותצליחו בחיכם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

... נרו יאיר אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום שבת ב', אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א, הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא כיום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום ומועדים לשמחה

קסח.

בעזרת השם יתברך יום ששי חל המועד חג הסוכות י"ט תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך

בשמחת תורה בן מתירים לנשים וכו', לנגע בספר תורה, ולנשק הספר תורה, ילדים לפני גיל בר מצוה אסור להם להחזיק ספר תורה בשום פנים ואופן.

בענין אמונת חכמים וכו', אדרבה תתחיל אתה לספר ספורים ספורי צדיקים, וכן תעורר אברכים אחרים שיספרו ספורי צדיקים, כי כך אמר רבנו ז"ל רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ח) דע שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו שעשה אותו הצדיק שמספרין ממנו, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו נתעוררת בעת שמספרין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול, ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל ולספר ספורים להתלמידים, שזה מושך את הלב אליו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל.

המאחל לך שבת שלום ומועדים לשמחה

קסט.

בעזרת השם יתברך יום ששי חל המועד חג הסוכות י"ט תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך

מֵאז שְׁאַתָּה נִכְנַסְתָּ לַעֲבֹד בְּנִקְיוֹן וְכו', כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו מְשֻׁבָּחִים אֶת
עֲבוֹדָתְךָ מְאֹד מְאֹד.

וּבְעֵינַי מְשֻׁכָּרְת וְכו', אִם יֵשׁ לְךָ טְעָנוֹת תִּפְנֶה אֶל הָאֲבֵרָה ... נֵרוֹ יֵאִיר,
הוּא מְאֹד מִתְחַשֵּׁב אֵתְךָ, רַק תִּסְפָּר לוֹ אֶת כָּל לִבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף
הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם
לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מְאִי קָאָמַר, כִּי דָף
גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכַל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ,
הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבָּת ב', אֵתְךָ לֹא יִכּוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֶה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכַל מְרַעִין בִּישִׁין, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׁמִירָה עַל
יְדֵי אַרְבַּע מְלָאָכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרִיאַל מ'יְכָאֵל ר'פֵּאֵל א'וֹרִיאַל, שְׁהֵם רְאִשֵׁי
תְבוֹת גְּמ'ר'א', הַלּוֹאֵי שְׁהֵיִיתְ מְצִיִּית אוֹתְךָ, לֹא הֵיִיתְ מִתְחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא
בְּיוֹם זֶה חִיוֹת לְהִנְפֹּשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְּלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבָּת שְׁלוֹם וּמוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה

ק.ע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי חַל הַמוֹעֵד חַג הַסְּכּוֹת י"ט תְּשִׁיר ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

בְּאֵתִי לְעוֹרֵר אוֹתָךְ שְׁבִשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לֹא לְתַת לְיִלֵּד מִתַּחַת גִּיל בַר
מְצוּזָה, לְהַחְזִיק אֶת הַסְּפָר תּוֹרָה בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר בְּהַקְּפוֹת שְׁנִיּוֹת, וְיִהְיֶה מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ,

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף
הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם

לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָהּ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלֶיהָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיהָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבָּת ב', אֵתָּה לֹא יִכּוֹל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר מֵהַ זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָהּ מִכָּל מַרְעִין בִּישִׁין, וְיִמְשִׁיף עָלֶיהָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, ג' בְּרִיאַל מ' יְכָאָל ר' פֶּאָל א' וְרִיאַל, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תַבּוֹת ג' מ' ר' א', הַלְוֹאֵי שֶׁהָיִיתָ מְצִיית אוֹתִי, לֹא הָיִיתָ מִתְחַרֵּט, כִּי דָף גְּמָרָא בְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

קֵעָא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי חַל הַמוֹעֵד חַג הַסְּכוּת י"ט תְּשִׁירֵי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֲתֹכֶם שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם, שְׁזֶה יִסוּד הַיְסוּדוֹת, כִּי בְּבֵית שְׁיֵשׁ שְׁמָה "שְׁלוֹם בֵּית" שֶׁם הַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה שֶׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, וְלִכֵּן אַתֶּם מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְזֶה יָבִיא עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂאֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּכְפוּחִים וְאֵי הַבְּנוֹת, כִּי כָף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ס"ו) בְּמָקוֹם מְרִיבָה שֶׁם הַשְּׁטָן, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית, כְּדֵי שֶׁהַבְּרָכָה תִּהְיֶה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

... תַּחֲיָה אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְאַזְרִי בְּמַדַּת הַסְּבִלְנוּת שְׁאֵין מְדָה יוֹתֵר יְפָה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שְׁזֶה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵהַ שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פְּרָק ה') לְפּוֹם צַעְרָא אַגְרָא, וְדַעֵי לְךָ כְּשֶׁאֲשֵׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד

עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושללא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר ובשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ואל תמנעי את עצמך מבעלך וכו' וכו'.

... נרו יאיר תראה לכבד את אשתך מאד מאד ואל תציק לה וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכוו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ואמרו (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה.

ולכן אני מבקש את שניכם לכבד אחד את השני כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אני רוצה שתקראו ביחד את המכתב הזה כל יום, וזה יועיל לכם מאד,

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

קעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי חַל הַמוֹעֵד חַג הַסְּפֹת י"ט תְּשֵׁרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ

תִּשׁוּאַת חֵן לְךָ עַל כָּל הַהִתְחַזְּקוֹת שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב לִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְעִרִיךָ אֶת זֶה.

בְּעֵינַי הַסֵּמ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, אֲנִי תָּמִיד אוֹמֵר לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי לֹא כָּף גְּדוֹל שֶׁשְׁמֵת נִגְדִי טְמָאָה כָּל כָּף גְּדוֹלָה וְכוּ', זֶה חוּטָא וּמַחְטִיא אֶת הָרַבִּים מִסִּית וּמְדִיחַ מִהִיָּדוּת וְכוּ', וְהַכֹּל בְּלִבּוֹשׁ חֲסִידֵי וְכוּ', וּבּוֹכָה כְּתַנִּין וְכוּ', וְכָל הָרַבָּנִים וְהָאֲדַמּוּרִי"ם נוֹתְנִים לוֹ אֶת הַצֶּדֶק וְכוּ', אִף שֶׁלֹּא שָׁמְעוּ אֶת הַצֶּדֶק הַשְּׁנִי וְכוּ', מִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת גְּדֹל הַטְּמָאָה שִׁישׁ בּוֹ וְכוּ', אֲנִי יָכוֹל לְהֶאֱרִיךְ לְךָ אֶלֶף דְּפִים, אִךְ אֵין פְּנָאֵי עֵכָשׁוּ לְפָנַי שְׁבֵת, אֵין לְךָ מִשְׁגַּח אִיךְ הַכֶּמֶר הַזֶּה הַצְּלִיחַ אַרְבָּעִים שָׁנָה לְמוֹנֵעַ יְהוּדוֹת מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם שֶׁהֵם בְּאַמַּת אֲנָשִׁים טוֹבִים, וְהוּא הִסִּית אוֹתָם נִגְדְנוּ כְּאֵלוֹ אֲנַחְנוּ קִיצוֹנִים וְנִסְגָּר אֶת הַכְּבִישִׁים וְכוּ' וְכוּ', אֵין לְתָאֵר אִיךְ שְׁכָל דְּבַר הַקְּשׁוֹר לִיהוּדוֹת הַכֶּמֶר הַזֶּה מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב וְכוּ' וְכוּ', תִּתְאָר לְעֶצְמְךָ שָׂרֵב יִגִּיד לְשִׁלִּיחַ חֶב"ד בְּזֶה הַלְּשׁוֹן "אִם אַתָּה תַּעֲשֶׂה פֶה עֲבוּדָה מְסִיוֹנֵרִית, אַתָּה עָף מִפֶּה", וַיַּעַן שֶׁהוּא אָדָם תָּמִים וְכוּ', הוּא מְפַחַד מְאֹד מִמֶּנּוּ, שְׁמוֹ שְׁמַיִם רַב שִׁיגִיד עַל יְהוּדוֹת עֲבוּדָה מְסִיוֹנֵרִית? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁמִי שִׁיחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה בְּמוֹשְׁבָה יְבוֹא אֵלֵינוּ וְכוּ', וְכוּ', וְלָכֵן אֵין מֶה לְדַבֵּר אֶפְלוֹ לְהִסְתַּכֵּל עָלָיו, כִּי אֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל פְּנֵי אָדָם רָשָׁע, וּמִכָּל שְׂכָן לְהַכְנִיס אוֹתוֹ בְּתוֹךְ הָעֵגוּל וְכוּ' וְכוּ', זֶה אָבִי אֲבוֹת הַטְּמָאָה,

כָּל מִי שֶׁרָק יִדְבֵר אֶתֹו אֵין לוֹ חֶלֶק וּמְקוֹם בְּקִהְלָתְנוּ כָּלֵל, וְלֹא יִקְבַּל אֶצְלָנוּ עֲלֵיהָ לַתּוֹרָה וְכוּ', כִּי זֶה כְּמֹר פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ מְלַבֵּשׁ בְּלִבוֹשׁ חֲסִידִי.

כָּל זֶה אֲנִי כוֹתֵב לְפָנַי הוֹשַׁעְנָא רַבָּה, שְׁזֵה יוֹם מְאֹד מְאֹד מְאִים מְאִימַת הַדִּין וְכוּ', לְהוֹרוֹת אֵיךְ שְׁחֲמוֹר אָפְלוּ לְעַמְד בְּד' אֲמוּתָיו, כִּי רַבִּים עֲזְבוּ אֶת הַדַּת לְגַמְרֵי בְּשִׁבְלוֹ.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר מִפְּנֵי כְּנִיסַת שַׁבַּת.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה

קעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשַׁרֵי ה'תשע"ג
הַכְּתָב וְהַמְּכַתֵּב בִּידֵי מוֹצִיא כְּתָב זֶה ... גְּרוֹ יְאִיר, הִיא לְאוֹת וְלִרְאָיָה
שְׁאֵנִי מְכִירוֹ וְהוּא בָּא מִמִּשְׁפַּחַה עֲנִיִּים מְרוּדִים, וְעַכְשָׁו הוּא נַעֲשֶׂה חֶתֶן
בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת וְלָרֵשׁ אֵין כָּל, וְלִכֵּן הַנְּנִי פּוֹנֵה לְכָל אַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
רַחֲמָנִים בְּנֵי רַחֲמָנִים שִׁיְהִיו לוֹ לְאַחֲיַעֲזָר וְלְאַחֲיַסְמָךְ וְלַעֲזָר לוֹ כְּפִי נְדַבַּת יְדָכֶם
שֶׁהַשְּׁפִיעַ עֲלֵיכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְזָכוֹת גְּדֹל הַמְּצוּהָ שֶׁל הַכְּנִסַת כָּלָה
יִשְׁפַּע עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וְתִרְחַמוּ מִן הַשָּׁמַיִם.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמְּצוּהָ

קעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשַׁרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד שְׂאֵדִם צְרִיךְ לְהִתְחַתֵּן מֵהַ שְׁיֹוֹתֵר מֵהַר בְּגִיל
צְעִיר מְאֹד, כְּדֵי לְהַנְצִל מִפְּגַם הַבְּרִית, וְאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת יוֹם

הַכַּפּוּרִים הִלָּכָה א' אוֹת א') מִי שֶׁאֵינּוּ נְשׁוּי הוּא פָּגוּם בְּבְרִית, וְלִכְּנֵן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֲתָהּ מִכְרַח לְהִתְחַתֵּן מֵהָ שְׁיִיתָר מֵהוּ, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּרֵרֵן כָּלֵל, רַק לְהַצִּיל אֶת עַצְמְךָ מֵהַחֲטָא הַמְּגִנָּה הַמְּזוּהָם הַזֶּה שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׁזֵה הָעוֹוֹן הִכִּי חֲמוּר, כִּי מִכָּל טֵפֶה וְטֵפֶה יְכוּל לְהַבְרָאוֹת וְלָד וְכוּ', וְכִשְׂאָדָם מוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא הוֹרֵג אֶת הַיֶּלֶד, וְלִכְּנֵן הַחֲמִירוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים כָּל כֹּף עַל הָעוֹוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה וְאָמְרוּ (נִדָּה י"ג). אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּל הַמוֹצִיא שְׂכַבְתָּ זֶרַע לְבִטְלָה חַיִּב מִיתָה; וְאָמְרוּ (שָׁם) רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אֲמִי אֲמָרִי כָּאֵלּוּ שׁוֹפֵךְ דָּמִים שֶׁנֶּאֱמַר (וַשְׁעִיָּה נ"ז ה') "הַנְּחָמִים בְּאֵלִים תַּחַת כָּל עֵץ וְרַעֲנַן שְׁחָטִי הַיְלָדִים בְּנַחֲלִים תַּחַת סַעֲפֵי הַסְּלָעִים" אֵל תִּקְרִי שְׁחָטִי אֲלֵא סַחֲטִי; כִּי מִכָּל טֵפֶה וְטֵפֶה יְכוּלִים לְהוֹלִד וְלָד, וְכִשְׁסוֹחֲטִ אֶת זֶרְעוֹ לְבִטְלָה הוּא שׁוֹחֲט אֶת יְלָדוֹ, וְהָעוֹוֹן הַזֶּה מִטְּמֵטֵם אֶת הַמַּחַ וְהַדַּעַת, וּמְכַנְּסֵם אֶת הָאָדָם בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּבִיאֹוֹשׁ גָּדוֹל כָּאֵלּוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ, וְלֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּנֵן הָעֲצָה הָרֵאשׁוֹנָה רַק לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּרֵרֵן כָּלֵל, אֲלֵא לְהִתְחַתֵּן כְּדִי לְהַנְצִיל מֵהַחֲטָא הַמְּגִנָּה הַזֶּה.

נָא וְנָא רֵאֵה לְהִתְחַזֵּק בִּיתָר שְׂאֵת בִּיתָר עֲזוֹ, וְתַעֲזֵן כָּכֵל הַקְּנִטְרִסִים הַמְּדַבְּרִים מִשְׁמִירַת עֵינַיִם, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים שְׁתוּכַל לְקַבֵּעַ לָךְ שְׁעוֹר בְּסִפְרָ "קְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל", הַמְּדַבֵּר מַחֲטָא הַזֶּה וּמִתְקוּנּוֹ, וְכֵן בְּסִפְרָ "אוֹצֵר הַקְּדֻשָּׁה", הַמְּדַבֵּר מְקֻדְשֵׁת וְטָהֳרַת הָעֵינַיִם, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד.

הָעֵקֶר לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי הַחֲטָא הַזֶּה מְכַנְּסֵם בְּאָדָם דְּכָאוּן פְּנִימִי וְעַצְבוֹת וּמְרִירוֹת, עַד שֶׁמְכַנְּסֵם אוֹתוֹ בְּקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין וְנִעְשָׂה בְּעַל חוֹב גָּדוֹל, וְלִכְּנֵן תִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחָמַל עָלַי וְתוֹצִיאֵנִי מֵהַקְּטָנוֹת וְהַדְּחִקוֹת, שְׁגָרְמַתִּי לְעַצְמִי עַל יְדֵי חֲטָאֵי הַמְּרָבִים שֶׁחֲטָאתִי עִוִּיתִי פֶשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ, וּבִפְרָט בַּחֲטָא הַמְּגִנָּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שֶׁהוּא חֲטָא חֲמוּר מְאֹד, עַד שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ כָּל הַמוֹצִיא זֶרְעוֹ לְבִטְלָה חַיִּב מִיתָה, מָה אָמַר מָה אָדַבֵּר מָה אֲצַטְדֵּק, הָאֱלֹהִים מְצָא אֶת עוֹוֹנִי, מִפְּנֵי חֲטָא הַמְּגִנָּה הַזֶּה נִתְעַכֵּר דָּמִי בִּי, וְנִתְבַּלְבַּל דַּעַתִּי, וְנִתְעַקַּם לְבָבִי בְּקִשּׁוֹת וּסְפָקוֹת עָלֶיךָ, עַד שֶׁנִּפְלַתִּי בְּקִטְנוֹת

המחין, שאבדתי את שכלי לגמרי, ונעשיתי עבד לִיצְרֵי הָרַע, עד שהוא מושל בי, ונתקיים אצלי "עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם", שעל ידי זה נפלתי בענינות גדולה מאד, עד כדי כך שאני מכרח להלוות כסף לקנות לחם, וכך כך נפלתי בעיני עצמי ביאוש עמק מאד, עד שאני לא רואה שום דרך איך יוצאים מזה, אָנָּא רבונו של עולם חמל על נפש אמללה כמוני, ותוציאני מקטנות המחין ואזכה להגיע לגדלות המחין, באפן שאהיה חזק להתפלל אליך תמיד, ולהתחנן ולבקש על נפשי, עד שאזכה לצאת מהקטנות ולבוא אל הגדלות, ואתה הודעתני על ידי ראש צדיקיך שאין שום יאוש בעולם כלל, אפלו שאדם כבר עבר על כל העוונות בכלליות, ובפרטיות על העוון החמור הזה של הוצאת זרע לבטלה, גם כן מועיל תשובה, על ידי שאתחרט על מעשי המגנים שעשיתי עד עכשו, ואזכה לקבל עלי קבלה חזקה לא לחזור אל העוון החמור הזה, וגלית לנו אשר עקר התשובה שמהיום והלאה לא להמשיך בזהמת החטא המגנה הזה, אָנָּא ממך רבונו של עולם, חוס ורחמל עלי שאזכה להיות חזק בדתך, לא לחזור אל העוון החמור הזה, ואזכה לתקן את מה שקלקלתי, עד שאצא לגמרי מהחובות, ויקים בי מקרא שכתוב בצ"ל ח'מדי וישיבתי ופריו מתוק לחכי, ומעתה אזכה להחזיר בעצמי אמונתך הפשוטה שאתה מלא כל הארץ כבודו, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, ולא אסיח דעת ממך כרגע, ואזכה להכלל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הכפל הדבר צריכים תכף ומיד להתחנן לשם שמים, והקדוש ברוך הוא ימחל לך על כל עוונותיך, ותזכה להחזיק מעמד בחייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קעה.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בראשית כ"ד תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שהיום יש קלפה עצומה שכובשת את כל חלקה טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הכלי משחית הנקרא אינטרנט, אפד, בלקברי וכו', שבזה יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב ערם וזהום, ומאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', ולכן העקר ראה לזרק מהבית מחשב אינטרנט אפד בלקברי, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה). אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאונה כעצימת העינים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא כבר נופל בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

ואל תאמר שאני נכנסתי והתמכרתי כבר בזה עד שאני לא יכול לצאת מזה וכו', כי אין לי כבר שום בחירה וכו', אל תאמר זאת, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"י) לאחד ששאל אותו כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה וכו', נכתב מוהרנ"ת ז"ל ודבר זה הוא נצרך מאד לדעת, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על כן נדמה להם שאין להם בחירה, חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה].

אני מאד מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שאם תקח את עצמך בידיך, תזכה לצאת מזה, כי חבל מאד מאד שתפטור את הימים והשבועות והחדשים והשנים היפים שיש לך, ובפרט שאתה יכול לחיות חיים טובים חיים נעימים

עם אשתך, ולהרבות בלמוד תורה הקדושה כסדרן על פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קעו.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בראשית כ"ד תשרי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר
לְנֶכֶן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן פ"ז) לפי בחינת הימים נוראים ראוי שיהיה לנו אתרוג נאה וכו', ומי שבוכה ביותר ונכנס ביותר בבחינת "נער בוכה" ראוי שיהיה לו אתרוג נאה ביותר; ולכן צדיקים בדרך כלל קונים את האתרוג אחר יום הכפורים דיקא, כי כפי שבוכים בימים הנוראים בראש השנה וביום הכפורים, כמו כן יהיה לו אתרוג יפה עד מאד, כי הכל תלוי כפי הבכיות, ככל שאדם בוכה יותר בימים הנוראים, כן זוכה לקבל אחר כך אתרוג מאד מאד יפה, ומה גם שאז כבר האתרוגים יותר זול.

עם כל זאת כבר דבר הרבה רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קכ"ה) מן האתרוג ואמר שאין אנו יודעים כלל גדל יקרת מעלת מצות אתרוג. והרי אנו רואין שישאל מפזרים ממון הרבה בשביל מצוה זו, יותר מעל שאר מצוות, ובודאי לא על חנם הוא. מסתמא מצוה זו הוא יקרה מאד מאד אשר אין לשער, רק שאין אנו יודעין גדל מעלתה. אפשר אם היו יודעין גדל מעלת מצוה זו, היו עושים מה שהיו עושים בשביל מצוה זו, כי ישראל עם קדוש הם חכמים וקשה להטעותם. ובודאי כשהם מפזרים ממון הרבה בשביל מצוה זו לא לחנם הוא, והפליג מאד במעלת מצות אתרוג; עין שם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קֵעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשׁוּאֵת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחוּלִים לְרִפּוּאֵתִי, וְכָל הַמְּבָרְךָ יִתְבַּרְךָ
מִפִּי אֶל עֲלִיוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְגִיסְתְּךָ שֶׁהִיא תִמְצָא תַכְף וּמִיד אֶת בֶּן זִוְגָה,
וְתַתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם, אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁכָּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(יְבָמוֹת ג). נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, אֶת צְרִיכָה לְרֹדֵת מְדֻרְגָה וְאֵז תִּמְצָאִי אֶת
הַזִּוּוּג שְׁלֶךְ, כִּי בְדֶרֶךְ כָּלָל בַּחוּרָה הִיא גְּאוּתְנִית וְכוּ', וְלֹא מִתְאַיִם לָהּ לְקַחַת
אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הִכִּי
חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְהִכִּי מִשְׁפָּלֶת וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהִיא מִסְתּוֹבְבַת וּמְחַפֶּשֶׂת
אֶת הַבֶּן זִוּג שְׁלָהּ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בָּהּ כְּאֵלּוּ מִי יוֹדֵעַ מָה הִיא? וְהִיא רוֹצֶה
שְׁיָבֵא אֶלֶיהָ זִוּוּג מִשְׁהוּ שְׁעֲדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֶּשֶׂת וְכוּ',
וּמִסְתּוֹבְבַת יוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אִמְצָא אֶת בְּחִיר לְבָבִי שְׁיָבֹא אֵלַי עַל
סוּס לְבָן עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחוּרָה מְחַפֶּה עַד שְׁיִוָּלַד
זִוּוּג כְּזֶה, וּבֵינָן כֶּף הִיא לֹא קוֹלֵטֶת שֶׁהַזְּמַן לֹא מְחַפֶּה, כְּמֵאִמֵר הַחֲכָם "הַזִּהָר מִן
הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפֶסֶת אֶת עֲצָמָה רוֹאָה שֶׁהִיא כְּבָר בְּגִיל
שְׁלִשִׁים, מָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה
(יְבָמוֹת ג). נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תְּרֻדֵי מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחֲזִיקִי מִעֲצָמְךָ כֹּל כֶּף
גְּדוּלָה וְכוּ', וְאֵז תִּמְצָאִי בְּקִלוֹת בֶּן זִוּג מָה שְׁיִתְאַיִם לְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּקִּים אֶת כָּל זֶה, וְתַכְף וּמִיד תִּמְצָא אֶת בֶּן

זוּגָה, הָעֶקֶר רַק לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מֵה שֶׁתְּפַלֶּה פּוֹעֵל שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

יֵשׁ קִנְטֵרס בְּשֵׁם "מְצִיאת הַזְּיוּג", וְאִם תִּקְיִים מֵה שֶׁכְּתוּב בְּקִנְטֵרס הַזֶּה, וּבְפָרֵט כְּשֶׁתִּקְרָא אֶת הַתְּפִלוֹת הַמוֹבָאוֹת שֶׁם בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעִים יוֹם, תִּמְצָא תַּכָּף וּמִיד אֶת בֶּן זוּגָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קַעֲחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשַׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵתָה כְּבֵר הַגְּעֵת לְגִיל שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם, אֲסוּר לָךְ לְלַכֵּת עִכְשׁוֹ עִם חֻכְמוֹת וְכוּ', וְלִהְיֶה תְּחִיל לְמַדָּד מִי בְּדַרְגָּה דְתִית יוֹתֵר אוֹ אֲנִי אוֹ הִיא וְכוּ', אֵתָה צְרִיף לְהַתְּחַתֵּן תַּכָּף וּמִיד לְשֵׁם שְׁמַיִם, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"ז סִימָן ב') תְּנִי רַבִּי יַעֲקֹב כָּל שְׂאִין לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא טוֹבָה, בְּלֹא עֶזֶר, בְּלֹא שְׂמֻחָה, בְּלֹא בְרַכָּה, בְּלֹא כְפָרָה, בְּלֹא טוֹבָה, לֹא טוֹב הִיּוֹת הָאָדָם לְבָדוֹ, בְּלֹא עֶזֶר שְׂנֵאָמֵר (בְּרֵאשִׁית ב' י"ח) "אֶעֱשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנִגְדּוֹ", בְּלֹא שְׂמֻחָה שְׂנֵאָמֵר (דְּבָרִים י"ז) "וְשְׂמַחַת אֵתָה וּבִיתְךָ" בְּלֹא כְפָרָה שְׂנֵאָמֵר (וַיִּקְרָא ט"ו) "וּכְפַר בְּעַדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ", בְּלֹא בְרַכָּה שְׂנֵאָמֵר (יחזקאל מ"ד) "לְהַנִּיחַ בְּרַכָּה אֶל בֵּיתְךָ" רַבִּי סִימוֹן בְּשֵׁם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוִּי אָמַר אִף בְּלֹא שְׁלוֹם, שְׂנֵאָמֵר (שְׂמוּאֵל א' כ"ה) "וְאֵתָה שְׁלוֹם וּבִיתְךָ שְׁלוֹם" רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ דְּסַכְנִין בְּשֵׁם רַבִּי לִוִּי אָמַר אִף בְּלֹא חַיִּים, שְׂנֵאָמֵר (קַהֲלַת ט') "רְאֵה חַיִּים עִם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת", רַבִּי חִיָּיא בַר גַּמְדָּא אָמַר אִף אֵינוּ אָדָם שְׁלָם, שְׂנֵאָמֵר (בְּרֵאשִׁית ה' ב') "וַיִּכְרַךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם" שְׁנֵיָהֶם כְּאֶחָד קְרוּיִים אָדָם; וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּרוּךְ, אֲלֹא אֵת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שְׂמַצִּיעִים לָךְ, תִּתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם וְתִכְנֶה בֵּית נֶאֱמָן בִּישְׂרָאֵל, וְתִזְכֶּה לְכָל הַבְּרֻכוֹת שֶׁל שְׂמֻחָה וְטוֹבָה וְתוֹרָה וְכוּ'.

נא וְנָא רֵאֵה לְהַתְּפַלֵּל אֶת תְּפִלָּה זוּ בְּכָל יוֹם, וְזֶה בּוֹדָא יַעֲזֹר לָךְ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכְּנֵי לְמַצָּא אֶת בַּת זַוְגִי, וְאַתָּה בְּעֶצְמְךָ יוֹדֵעַ שְׂאֵנִי מוֹכֵן כְּבָר לְהַתְּחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אִךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמְּגַנְיִים וְהַרְעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מִצִּיאַת זַוְגִי, וְאֵנִי נִמְצָא בְּצַעַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אַתָּה גְּלִיתָ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרֵּט עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֵנִי מִקְבֵּל עַל עֲצָמִי לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגְלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנֵי זֵהר תְּקוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דְּחִזֵּר בְּתִשׁוּבָה, חִזֵּר וְיִהְיֶבְנָא לִיה בַּת זַוְגִיָּה, וְהִנְנִי שׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בַּת זַוְגִי, וְאַזְכֶּה לְהִקִּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלֵי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כְּשֵׁם שְׂאִשָּׁה צְרִיכָה תְּשׁוּמַת לֵב, כִּךְ בַּעַל צְרִיךְ תְּשׁוּמַת לֵב וְכוּ', בְּעֵלְךָ שְׂבוּר כַּחֲרַס שֶׁהוּא לֹא יִכּוֹל לְפָרְנֵס כְּרֵאוּי וְכוּ', וְלִכֵּן נִכְנָס בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ בְּדַכְּאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', וּמִזֶּה נּוֹבַע הַיְּאוּשׁ שְׂשׁוּרָה בּוֹ וְכוּ', עַד שֶׁכָּבֵר לֹא מִנִּיחַ תְּפִלִּין וְכוּ', וְלִכֵּן תְּהִי אִשָּׁה פְּקֻחִית וְתִתְחַלִּיל לְחַזֵּק אוֹתוֹ, וְלֹא לַעֲשׂוֹת עָלָיו בְּקֻרָת, וְתִתְּנֵי לוֹ הַרְּבָה תְּשׁוּמַת לֵב, וְתֵרְאִי אִיךְ שְׂבַעְעֵלְךָ יִשְׁתַּנֶּה לָךְ לְגַמְרִי, וְעוֹד יִבְיֵא פְּרַנְסָה בְּשַׁפַּע, כִּי יֵשׁ גְּבָרִים שְׂמַאֵד רְגִישִׁים וְכוּ', וְנוֹפְלִים בְּיְאוּשׁ וּבְדַכְּאוֹן בְּקֻלוֹת, וְהַאֲשָׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת פּוֹה הַבֵּר דַּעַת וְלְחַזֵּק

וּלְעוֹדֵד וּלְשֹׂמֵחַ אֶת הַבְּעַל, וְאִף שֶׁזֶּה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְאַשָּׁה, עִם כָּל זֹאת כָּבֵד אֶמֶר הַחֶכֶם "הַהֲכָרַח אִם לֹא יִשְׁבַּח לֹא יִגְנֶה", וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תְּתַאֲזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שֶׁזֶּה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרֵי מָה שְׂאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְיָדְעֵי לְךָ כִּשְׂאֵשָׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יָדֵי זֶה הִיא מַצְלֵת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלֵה וְכוּ', כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וְקִנְיָה וְכוּ' וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרְאוֹת שְׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעְלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעְלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁקִּנְיָתָהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוּת לְגַבֵּי בַּעְלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְעַל יָדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם, וְלֹא רַק זֶה, אֲלֵא עַל יָדֵי שְׂתַחֲזִיקִי וְתַעֲוִדִי וְתַשְׁמַחִי אֶת בַּעְלִי, הוּא יֵצֵא מִעֲצָמוֹ וְיִתְחִיל לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין וּלְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת, תִּהְיֶה פְּקֻחִית וְאֶת תְּבֻנָּה אֶת הַבֵּית, וְאֵז תִּרְאֵי שְׂבֻזְמָן קָצֵר כָּל הַבֵּית יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְתַעֲשׂוּ שְׂדוּךְ טוֹב עִם הַבַּת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תַשְׁפִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ק.פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵת יְכוּלָּה לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַקּוּרְסִים לְאִפּוֹר עָרֵב וְאִפּוֹר כָּלוֹת וְכוּ', וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ פְּרִינְסָה בְּנִקְלָה, כִּי אִם יֵשׁ לְךָ מְשִׁיכָה לְזֶה תַעֲשִׂי אֶת זֶה וְכוּ'.

בַּעֲנֵן גְּדוּל וּבְנֵית צַפְרָנִים וְכוּ', אֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁזֵה חֲצִיצָה לְאִשָּׁה
כְּשֶׁהִיא הוֹלֶכֶת לְטֹבֵל וְכוּ'.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קִידוּשֵׁין פ"ב.) רַבִּי מְאִיר אוֹמֵר, לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם
אֵת בְּנוֹ אֲמָנוֹת נְקִיָּה וְקִלָּה, וְיִתְפַּלֵּל לְמִי שֶׁהֶעֱשָׂר וְהִנְכָּסִים שָׁלוּ, שְׂאִין אֲמָנוֹת
שְׂאִין בָּהּ עֲנִיּוֹת וְעֲשִׂירוֹת, שְׁלֵא עֲנִיּוֹת מִן הָאֲמָנוֹת וְלֹא עֲשִׂירוֹת מִן הָאֲמָנוֹת,
אֲלֵא הַכֹּל לְפִי זְכוּתוֹ, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר אוֹמֵר רְאִיתִי מִמִּיָּד חֲזִיהַ וְעוֹף
שֵׁשׁ לָהֶם אֲמָנוֹת וְהֵן מִתְּפָרְנִסִין שְׁלֵא בְּצַעַר וְהֵלֵא לֹא נִבְרָאוּ אֲלֵא לְשִׁמְשָׁנִי
וְאֲנִי נִבְרָאתִי לְשִׁמְשׂ אֵת קוֹנֵי אֵינוֹ דִּין שְׂאֵתְפָרְנִס שְׁלֵא בְּצַעַר אֲלֵא שֶׁהֲרַעֲתִי
מִצְעָשִׁי וְקִפְחִתִי אֵת פְּרָנְסָתִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ פְּרָנְסָה בְּנֶקֶל, הַעֲקֹר רַק לְהִתְפַּלֵּל
עַל זֶה בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְפַעֵל.

דַּעֲי לָךְ שֶׁסֻּגְלָה לְפָרְנִסָּה לְכַרְךָ בְּרַכַּת הַמְּזוּן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּבְקוּל
וּבְשִׁמְחָה, וְזֶה מְסַגֵּל לְעֲשִׂירוֹת נִפְלְאָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשִׁלִּי י') "בְּרַכַּת הַרוּי"ה
הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה", הֵינּוּ אִשָּׁה שֶׁמְבָרַכַת אֵת בְּרַכַּת הַמְּזוּן
בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, זֶה מְסַגֵּל לְעֲשִׂירוֹת, וְכֵן לְהִזְהַר מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַים וְכוּ',
וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם וְהֵלְאָה תִקְפִּידִי מְאֹד מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַים כְּשֶׁאֵת קָמָה בְּבִקְר
וְכוּ', וְכֵן כְּשִׁיּוּצָאִים לְשִׁירוֹתַיִם וְכוּ', וְכֵן לְפָנֵי הָאֲכִילָה לְטַל יָדַים עִם נְטִילָה
דִּיקָא וְכוּ', כִּי נְטִילַת יָדַים מְסַגֵּלֶת לְהַנְצִל מִעֲנִיּוֹת, כִּי עַל נְטִילַת יָדַים
רְאִשֵׁי תְבוֹת עֲנִי', מִי שֶׁמְזוֹלְזֶלֶת בְּנְטִילַת יָדַים נִעֲשִׂית עֲנִיָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבַת ס"ב:) אָמַר רַב חֲסִדָּא אֲנָא מְשָׂאִי מְלֵא חֲפְנֵי מִיָּא וְיִהְבּוּ לִי מְלֵא
חֲפְנֵי טִיבוֹתָא; וְאֲנִי נְטִילְתִי יָדַי עִם מְלֵא מִים, נִתְּנוּ לִי חֲפְנִים מְלֵא טוֹב, כִּי רַב
חֲסִדָּא הָיָה עֲשִׂיר גְּדוּל מְאֹד, וְהַכֹּל בְּזְכוּת נְטִילַת יָדַים שֶׁהָיָה מְקַפֵּיד עַל זֶה].

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ד תּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אִין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה מְלֻכְתָּ אֶל קַבְרֵי צַדִּיקִים וּלְבַקֵּשׁ יְשׁוּעָה הֵן עַל עֲצָמוֹ וְהֵן עַל אַחֵרִים, כִּי כֶּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַטְחוֹת עַל קַבְרֵי הַצַּדִּיקִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְכֶּף; וְצַרִּיכִים לְבַקֵּשׁ בְּפִרְטוּת אֶת בְּקִשְׁתּוֹ מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ וְכוּ', וְכֵן כְּשֶׁמִּתְפַּלֵּל עַל הַזּוֹלָת שֶׁיִּפְרַט בְּפִרְטוּת מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְזֶה מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן ט') מִי שֶׁנֶּאֱבַד אֲמוּנָתוֹ מִמֶּנּוּ, יִלָּךְ עַל קַבְרֵי הַצַּדִּיקִים וְיִסְפֹּר הַחֲסִדִּים שֶׁעָשָׂה לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ד תּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֵתָה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ שְׂזוּכִית לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן אֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי כֶּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חֲמֵי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ג) מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (נִחְמִיָּה ח') "אֲכָלוּ מִמַּעֲדָנִים וּשְׂתוּ מִמִּתְקִים כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ה הוּא מִעֲזָכֶם" וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה; וְלִכֵּן תִּשְׂמַח כָּל הַשָּׁנָה, וּבְיָדָאֵי כָּל מֵה בְּקִשְׁתָּ וְהִתְעַקְשְׁתָּ אֲצֵל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל תִּקְבַּל, רַק צַרִּיכִים סְבִלְנוֹת גְּדוֹלָה, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים

(בְּרֻכּוֹת ס"ד.) כָּל הַדּוֹחֵק אֶת הַשְּׁעָה שְׁעָה דּוֹחֵקתוֹ וְכֹל הַנִּדְחָה מִפְּנֵי הַשְּׁעָה שְׁעָה נִדְחִית מִפְּנֵיו; וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קצ"ו) אָסוּר לְאָדָם לְעַמֵּד עֲצָמוֹ עַל שׁוֹם דְּבָר, הֵינּוּ שְׁאָסוּר לְהִתְעַקֵּשׁ בְּתַפְלָתוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ דּוֹקָא אֶת בְּקִשְׁתּוֹ, כִּי זֶה הוּא כְּמוֹ לוֹקֵחַ דְּבָר בְּחֻזְקָה, בְּגִזְלָה. רַק צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן וְאִם לֹא לֹא, וְזֶה (אָבוֹת פָּרָק ב') 'אֵל תַּעֲשֶׂה תַפְלִתְךָ קְבֻעַ', מִלְשׁוֹן גְּזֵלָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מִשְׁלֵי כ"ב) 'וְקֻבַּע אֶת קִבְעֵיהֶם נִפְשׁ'. הֵינּוּ שְׂכָל מָה שֶׁהוּא מִבְּקֶשׁ, הֵן פְּרִנְסָה אוֹ בְּנִים אוֹ שְׂאָר צְרָכִים, אָסוּר לְהִתְעַקֵּשׁ וְלְעַמֵּד עֲצָמוֹ בְּתַפְלָתוֹ, שְׂדוּקָא יַעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת תַּפְלָתוֹ, כִּי זֶה הוּא תַפְלַת קְבֻעַ שְׁלוֹקֵחַ הַדְּבָר בְּחֻזְקָה בְּגִזְלָה, רַק יִתְפַּלֵּל רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים; בְּיִדְאֵי מָה שֶׁבְּקִשְׁתְּךָ וְהִתְחַנַּנְתָּ וְהִתְעַקֵּשְׁתָּ בְּצִיּוֹן רַבְּנּוּ ז"ל, תִּרְאֶה שֶׁבִּסּוּף תִּקְבַּל אֶת זֶה, אָבֵל אֵל תִּדְחֵק אֶת הַשְּׁעָה.

הַעֲקָר תִּקְנִים מָה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיַּעָא נט.) לְעוֹלָם יְהִי אָדָם זָהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרֻכָּה מְצוּיָה בְּתוֹף בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֵלָא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׂנֵאָמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְיִלְאַבְרָם הֵיטִיב בְּעִבְרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מְחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוֹן כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, (תַּכְּבְּדוּ וְתִקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁעַקְר הָעֵשִׂירוֹת בָּא בְּזַכּוֹת הָאִשָּׁה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל בַּעֲדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ק פ ג .

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אין בכלל מה לפחד, והקדוש ברוך הוא השומר את עמו ישראל ישמר את כלל נשמות ישראל בארץ ישראל ובכל העולם כלו, רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות פחד סימן כ"ה) כששוכחים את השם יתברך ואינם נשענים עליו, על ידי זה מתפחדים מאמות; ולכן תכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג פתענוג הזה.

אתה צריך לדעת כי אם יהיה מלחמה גרעינית, לא ישאר שריד ופליט מאמות העולם, ולכן למה צריכים לפחד בארץ ישראל, אשר שם הקדוש ברוך הוא צופה ומביט, כמו שכתוב (דברים י"א י"ב) "ארץ אשר הוי"ה אלקיך דרש אתה תמיד עיני הוי"ה אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה", וראוי בחוש במלחמת העולם השנייה (לא תקום צרה פעמים), כשהעמלקים ימח שמם היו כבר על הדרך לארץ ישראל וכו', ודיקא אז היה להם מפלה גדולה מאד וכו', ויהי איתם וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קפד.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בראשית כ"ד תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין שכל השנים דכאו את האח וכו', ולא בחנם שיש

לוֹ הַמּוֹן רָגְשֵׁי נַחֲיוֹת וְכוּ', וְהוּא אֵף פַּעַם לֹא שָׁמַע אֵיזָה מְלָה שֶׁל חֲזוֹק מִהַמְשַׁפָּחָה וְכוּ', אֲזִי לֹא בְּחַנּוּם שֶׁהוּא מִתְנַתֵּק מִהַמְשַׁפָּחָה וְכוּ', וְדוֹקָא אֲשֶׁתּוּ מְחֻזָּקַת וּמַעֲוֹדֶדַת וּמְשַׁמַּחַת אוֹתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן אִם כָּל הַמְשַׁפָּחָה הָיוּ מִתְחִילִים לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח וּלְבַנּוֹת אוֹתוֹ, אֲזִי הַשְּׁלוֹם הָיָה חוֹזֵר בְּבֵית, וְכֹלָם הָיוּ נִהְנִים, כִּי כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עוֹקֵצִין פָּרָק ג) לֹא מֵצֵא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מְחֻזָּק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים כ״ט) ״הַיְיָ״ה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְיָ״ה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם״.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קִפּוּי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִיעֵי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ״ד תְּשׁרִי ה'תּשׁע״ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵף שִׁישׁ שְׁמַחְמִירִים בָּזָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת יְדוּעַ שֶׁבְּקַבְּרֵי צְדִיקִים אֵין לְהַקְפִּיד, כִּי כִּף מוּבָא בְּזֵהָר (שְׁלַח קנ״ח:) מֵאֵן דְּאִיהוּ בְּדוּחָקָא לֹא אֶסְתַּכַּל מְדִי, כְּכֹלֵב בְּגִין דְּהוּא בְּדוּחָקָא לֹא אֶסְתַּכַּל מְדִי וְאֶתָּא לְצִלְאָה עַל קַבְּרֵי אַבְהֵן לְאִשְׁתַּזְבָּא מַעֲיִטָא דְּאֵ; [מִי שֶׁנִּמְצָא בְּעֵת צָרָה, לֹא מִסְתַּכַּל עַל שׁוֹם דְּבָר, כְּמוֹ כָּלֵב בֶּן יִפְנֶה כְּשֶׁהָיָה בְּצָרָה גְּדוּלָה, לֹא הִסְתַּכַּל עַל שׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא נִסַּע לְחִבְרוֹן עַל קַבְּרֵי הָאֲבוֹת וְהִתְפַּלֵּל שֶׁם לְהִנְצֵל מֵעֶצַת הַמְּרַגְּלִים, וְאֵף שֶׁהִמְקוֹם הָיָה מְקוּם מְסֻכָּן וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לֹא לְהִסְתַּכַּל עַל שׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא הִלֵּךְ שָׁמָּה לְהִתְפַּלֵּל], כְּמוֹ כֵּן אֲשֶׁה שְׁנִמְצָאת בְּצָרָה וְהִיא צְרִיכָה יְשׁוּעָה, לֹא כְּדֹאֵי לְהִסְתַּכַּל עַל שׁוֹם דְּבָר, רַק לְבֹא לְהִתְפַּלֵּל עַל קַבְּרֵי צְדִיקִים, וּכְבָּר אָמַר רַבְּנּוֹ ז״ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קע״ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַּטְּחוֹת עַל קַבְּרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שְׁאִינוֹ רְאוּי לְכָךְ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קפּו.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בראשית כ"ד תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שאתם עכשו התחנתם, ואתם נמצאים עוד בשנה ראשונה, ולכן אתם צריכים מאד מאד לשמח, כי כל זוג שזכו להתחתן צריכים להיות מאד מאד שמחים ועליזים, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן רס"ה) שקדם שהנשמות יורדים כאן בזה העולם, למעלה הם נשמה אחד, וכשיורדים לזה העולם מתפצלים, הזכר יורד דרך זוג הורים אחד, והנקבה יורדת דרך זוג הורים אחרים, ועד שמוצאים אחד את השני לוקח זמן כי יש המון עכובים, כמאמרם ז"ל (סנהדרין כב.) קשה זוגו של אדם כקריעת ים סוף, והרגע שמוצאים אחד את השני, הם מתאחדים יחד וזה השמחה הכי גדולה, ובזה פרשתי את הברכה שמברכים בשבע ברכות "שמח תשמח רעים אהובים כשמחך יצירך מגן ערן מקדם", הינו רעים אהובים הם הבעל והאשה שצריכים לשמח כמו שהם היו אחד בגן ערן מקדם לפני שירדו לזה העולם, ולכן במקום שתלחיצי את בעלך על פרנסה, תראי לחזק אותו ביתר שאת ביתר עז, וכיחד תתחזקו, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משפחת עון. וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עון; ולכן מה טוב ומה נעים שאם הבעל ילמד חצי יום, וחצי יום יעבד, וכן את תמצאי עבודה, וכיחד תתפרנסו בכבוד, ומה גם שתוכלו לחסוך כסף וכו', רק להיות בשמחה עצומה, ולהשתדל לעזר אחד להשני, ולא לעשות שום בקרת אחד על השני, ואת צריכה להיות פקחית לחזק את בעלך ולא להשפיל אותו, ודיקא בזכות

זה שתיכם תמצאו פרנסה טובה, ותהיו הכי מאשרים בחייכם, רק תראי שבעלך יקבע עתים לתורה, ואז תתחלקי גם עם הרוחניות שלו.

נא ונא אל תכנסי בלחץ, רק מהיום והלאה תשמחי את בעלך, ולא להלחין אותו, ואז תראי שכל הבית ישתנה לטובה.

ידוע מה שרובנו ז"ל אמר (תני מוהר"ן סימן תק"א) שחפץ מאד שיהיה לנו פרנסה, אף על פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף על פי כן טוב מאד כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון במקום זה יעשה עבודה אחרת, כלומר פי אם לא יהיה לו מעמד פרנסה ויהיה לו בלבול הדעת מהפרנסה, ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו במדת הבטחון, במקום זה יצסק בעבודה אחרת והתחזקות אחר בשאר עניני עבודת השם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קפז.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בראשית כ"ד תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

דבר שמקבל אצל כלל נשמות ישראל מדורי דורות, צריכים לדעת מה שאמרו חכמינו הקדושים (פסחים ס"ו.) הנח להן לישראל אם אין נביאים הן בני נביאים הן; ולכן מאחר שמקבל שעל הר ציון הוא קברו של דוד המלך, זהו זה ולא צריכים לחקר, כי בודאי שם קברו, ומובא בספר (קדמוניות היהודים) דוד נקבר מתחת לאדמה, ואמנות כזה שלא יראה לאיש הנכנס לתוך הקבר, וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין כ"ו.) שבנא הלך לחצוב לו קבר בקברו של בית דוד בא נביא ואמר לו (ישעיה נ"ב ט"ו) "מה לך פה ומי לך פה כי חצבת

לָךְ פֶּה קָבֵר הַנֶּה הַיּוֹנִי"ה מְטֻלְטֵלָךְ טֻלְטְלָה גָבֵר" וְכוּ', וְאָמְרוּ בַזֶּהר (וַיְחִי רמ"ח):
 לָמָּה לֹא נִקְבַּר דָּוִד עִם הָאֲבוֹת? אֲלָא דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָיָה לוֹ מְקוֹם מִתַּאִים כְּרֵאוֹי
 לוֹ, וְזָהוּ הוּא צִיּוֹן וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב בְּכָל הַתְּקוּפָה שְׁלֵא יָכְלוּ לְלַכֵּת אֶל כְּתֹל
 הַמַּעֲרָבִי הָיוּ בָאִים לְהַתְּפַלֵּל בְּהַר צִיּוֹן אֲצֵל דָּוִד הַמֶּלֶךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
 וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּיְלִי וְתִצְלִיחִי.
 הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קִפְח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי

לְנִכּוֹן קְבֻלַּתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּגִידִי לְבַעֲלָךְ אִם יֵשׁ מְקוֹם סַפְנָה בְּעוֹלָם, זֶה בַּחוּץ לְאָרֶץ, הַרְבֵּה יוֹתֵר
 מְסַכֵּן לְהֵיּוֹת בַּחוּץ לְאָרֶץ מִלְּהֵיּוֹת בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאִם כָּבֵד
 יִהְיֶה מִלְּחָמָה גְּרַעֲיִנִית, אֲזִי כָּל הָעוֹלָם בַּחוּזְקַת סַפְנָה, בַּחוּץ לְאָרֶץ יוֹתֵר מְסַכֵּן,
 כִּי אֲמוֹת הָעוֹלָם יִהְרָגוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי וְכוּ', וְעַל אָרֶץ יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר (יִזְאֵל ג' ה')
 "וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם הַיּוֹנִי"ה יִמְלֹט כִּי בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה
 כְּאֲשֶׁר אָמַר הַיּוֹנִי"ה וּבִשְׂרִידִים אֲשֶׁר הַיּוֹנִי"ה קִרָּא".

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פַּחַד סִימָן כ"ה) כְּשִׁשׁוּכְחִים אֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ
 וְאִינָם נִשְׁעָנִים עָלָיו, עַל יְדֵי זֶה מִתְּפַחְדִּים מֵאֲמוֹת; וְלָכֵן שְׁיִכְנִיס בְּדַעְתּוֹ אֲשֶׁר
 אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמִחְשָׁבָה
 זוֹ תְּמִיד יִלֵּךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתוֹ מִכָּל הַפְּחָדִים, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם
 שְׁזוּכָה לְהַכְנִיס בְּמַחַ מִחְשָׁבָתוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר

לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור
אשר אין עוד תענוג פתענוג הזה.

עכשו אנחנו בסוף הברור וכו', לא כדאי לעזב את ארץ ישראל ולבוא
לחונן לארץ, כי הכל יעלו לארץ ישראל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קפט.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בראשית כ"ד תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

דבר זה מאד מאד מצוי בין זוג צעירים, לפעמים האשה נמצאת רב
הזמן רק בין משפחתה וכו', ועוזבת את בעלה לגמרי, והוא מרגיש כאלו
הוא גלגל חמישי וכו', וכן להפך לפעמים הבעל נמצא רב הזמן רק בין
משפחתו, ועוזב את אשתו לגמרי, והיא מרגישה כאלו גלגל חמישי וכו',
ולכן עצה היעוצה לאחד מבני הזוג שסובל את הסבל הזה וכו', ועובר את
הבעיה הזאת וכו', רק לתת חם ואהבה יותר ויותר, ואז כבר לא ירצו לעזב
אחד את השני וכו'.

ולכן במצב שלך את מכתחה לתת המון חם ואהבה לבעלך, ורק לתת
לו מחמאות ושכחים וכו' וכו', ואף שאני יודע שזה מאד קשה לאשה וכו',
אבל רק בצורה כזו תוכלי לכבש את לב בעלך, וזה ברור כשמש וכו'.

זוג צעיר עד שמתרגלים אחד להשני, לפעמים לוקח הרבה זמן, ולכן
(קהלת ב' י"ד) "החכם עיניו בראשו והפסיל בחושך הולך", זוג שהם חכמים
כבר מתחילים להתפתח אחד להשני מה שיותר מהר, ומראים אהבה אחד

לְהַשְׁנִי, וּמִשְׁתַּדְּלִים מְאֹד לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְלִדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְכִף הֵם בּוֹנִים אֶת עֲצָמָם, עַד שֶׁנִּתְקַיֵּם אֲצִלְיָהֶם (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", וּכְבָר לֹא רוֹצִים לְהַפְרֹד אֶחָד מֵהַשְּׁנִי, מָה שְׂאִין כֵּן אִם הוֹלְכִים בְּחֶשֶׁךְ וּסְכּלוֹת וְכוּ', אֲזַי יֵשׁ וְכוּחִים וְכוּ', וְכֹל אֶחָד נִמְשָׁךְ אַחֵר הַהוֹרִים וְהַמְשַׁפְּחָה שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְכִף נַעֲשֶׂה פְּרוּדִים וְכוּ', וְלִכֵּן תִּצְיָתִי אוֹתִי, תִּתְּנִי לְבַעֲלֶךָ הַרְבֵּה חֵם וְאַהֲבָה, עַד שֶׁכְּבָר לֹא יִהְיֶה לוֹ חֶשֶׁק לְעֹזֵב אוֹתָהּ.

וְעַל כֵּלָּם צְרִיכִים הַרְבֵּה לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַצְלִיחַ בְּהַחַיִּים.
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדוּךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ק.צ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רִבְנּוּ ז"ל אָמַר (תַּיִי מוֹהֲר"ן סִימָן קי"ד) בְּהִיוֹתוֹ בְּעִיר זְלַאטִיפֶאליע שֶׁהוּא מְכָרַח לְהִיוֹת שְׂמָה, כִּי שֵׁם הוּא מִתְקַן חֲטָא שֶׁל יִרְבְּעָם בֶּן נֶבֶט, הֵינּוּ לֹא שְׂמֵתְקַן אֶת יִרְבְּעָם בֶּן נֶבֶט, אֲלֵא אֶת הַטְּמָאָה שְׁלוֹ, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין ק"א): יִרְבְּעָם שְׂרַבַּע עַם, דְּבָר אַחֵר יִרְבְּעָם שְׁעֲשֶׂה מְרִיבָה בְּעַם, דְּבָר אַחֵר יִרְבְּעָם שְׁעֲשֶׂה מְרִיבָה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׂבִשְׂמִים; כִּי הָרִי שֵׁם הַתְּחִיל הַמַּחְלָקֶת עַל רִבְנּוּ ז"ל מֵהַזְקֵן הַיְדוּעַ וְכוּ', אִף שְׂבַתְחִלָּה הָיָה גְדוֹל מְאֹד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סְנֵהֲדָרִין ק"ב) תּוֹרְתוֹ שֶׁל יִרְבְּעָם לֹא הָיָה בָּהּ שׁוֹם דְּפִי; עַם כֹּל זֹאת אַחֵר כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ה') יִרְבְּעָם חֲטָא וְהַחְטִיא אֶת הַרְבִּים, חֲטָא הַרְבִּים תְּלוּי בּוּ; עַם כֹּל זֹאת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין ק"ב). שְׁתַּפְּשׂוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִרְבְּעָם בְּבִגְדוֹ וְאָמַר לוֹ חֲזוּר בְּךָ וְאֲנִי וְאִתָּה

וּבֵן יִשִׁי נְטִיל בְּגֵן עֵדֶן, אָמַר לוֹ מִי בְּרָאשׁ, בֶּן יִשִׁי בְּרָאשׁ, אִי הָכִי לֹא בְּעִינָא;
שְׁהֲגֵאוּת לֹא עֹזב אוֹתוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה נִדְחָה לְגַמְרִי, עַד שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(רֵאשׁ הַשָּׁנָה י"ג) יִרְבְּעֵם בֶּן נְבֹט וְחִבְרִי וְנִדּוּנִים בּוֹ לְדוּרֵי דוֹרוֹת וְכוּ', וַיֵּשׁ בְּזֶה
אֲרִיכוֹת גָּדוֹל, כִּי אִם לֹא הִיָּה מִתְחִיל הַמַּחְלָקָת עַל רַבְּנוּ ז"ל שָׁם, הָיָה מִזְמָן
נְגָאָלִים וְכוּ' וְכוּ', (וְאִין כָּאן הַמָּקוֹם לְהֶאָרִיף בְּזֶה וְסוּד הַשֵּׁם לִירְאִיו).

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שְׁיִהְיֶה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָּהּ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֶת מְכַרְחָה לְהַגִּיד לְאִמָּא חַד מִשְׁמָעִית וּלְהִזְהִיר אוֹתָהּ שֶׁתִּנְתְּקֵי אֶת כָּל
הַקְּשׁוֹר עִמָּה, כִּי הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים מְחִיבִים בְּכַבּוּד אָב, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (קִידוּשִׁין
ל"א). אָבָא אוֹמֵר הַשְּׁקֵנִי מִים וְאִמָּא אוֹמֵרֶת הַשְּׁקֵנִי מִים אֵיזָה מֵהֶם קוֹדֵם?
אָמַר לִיה הֵנַח כְּבוֹד אִמָּךְ וְעֵשָׂה כְּבוֹד אָבִיךָ שְׂאֵתָהּ וְאִמָּךְ חִיבִים בְּכַבּוּד
אָבִיךָ; וְלָכֵן כְּשֶׁהָאִשָּׁה כָּל כָּף מִתְחַצֶּפֶת נֶגֶד בְּעֵלָהּ, וּמְכַנְּסָה אוֹתוֹ בְּכָל פְּעַם
עַל לֹא דָּבָר בְּבֵית סֵהַר מִפְּנֵי תַּאֲוֹת נְאוּף וְזִנּוּת שְׁבוּעֵרַת בָּהּ וְכוּ', אִזּוּ רְאוּי
לְהַיְלָדִים לְנִתְקַן כָּל מִינֵי קִשְׁרִים עִמָּה וְכוּ', וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית
רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו סִימָן ה') עַל הַכֹּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאָרִיף אִפּוּ חוּץ מִן הַזְּנוּת;
וְאָמְרוּ (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ז') אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ,
וְעַל הַזְּמָה אֲנִי כּוֹעֵס; וְאָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹתֵר,
חוּץ מִן הַזְּמָה וְהַזְּנוּת; וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִזְהִיר אוֹתָהּ וְכוּ', וְאִם הִיא לֹא שׁוֹמֵעַת,
צְרִיכִים לְנִתְקַן אֶתָּה אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֵאמַר לְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל דֵּי.
הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ד תּשׁר"ה תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְחַזֵּק אֶת אִשְׁתְּךָ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאֵינְךָ שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכֹא בְתָרָא י:)
מָה יַעֲשֶׂה אָדָם וְיִהְיֶה לוֹ בְּנִים זָכָרִים, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יִפְזֹר מְעוֹתָיו לְעַנְיִים,
רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר יִשְׂמַח אִשְׁתּוֹ לְדַבֵּר מִצְוָה; וְלִכֵּן כְּדֹאֵי לְכֶם לַעֲשׂוֹת טְפוּלִים,
כִּי הַיּוֹם מְאֹד מִפְתַּחַת הַרְפוּאָה וְכו' וְכו', וְלִכֵּן תִּתְפַּלְלוּ שְׂתִיכֶם לְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְתִתְחַזְּקוּ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז בְּאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, וּתְפַזְרוּ מְעוֹת
לְצַדִּיקָה, וְעַקֵּר הַצְּדִיקָה לְתֵת לְעַנְיִים לְאָכֵל, וּתְהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בִּיבְנֵי אֵל בֵּית
הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם שְׁנוֹתָנִים לְאָכֵל וּלְשִׂתוֹת לְכָל רֶעִב וְצָמָא, וְאָמַר
רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים סִימָן ג') הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים מְזַכֶּה אֶת הָאִשָּׁה
לְבָנִים; וְאֵינְךָ עוֹד הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים כְּמוֹ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם שְׁנוֹתָנִים
לְכָלֵם לְאָכֵל בְּסֹבֵר פָּנִים יְפוֹת, בְּלִי שׁוֹם תּשׁלוֹם, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁרוּצָה לְזַכּוֹת
לְיִלְדִים, שְׂיַגְדֵב לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ
עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה שְׂתַפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת
אוֹת צְדָקָה חֶלֶק ב' סִימָן י"ד) יֵשׁ תְּפִלוֹת שְׂאִינָם נִתְקַבְּלִים לְמַעְלָה אֲלָא עַד שְׁנוֹתָנִים
כָּל כֶּךָ מְעוֹת לְצַדִּיקָה כְּפִי מִסְפֵּר הָאוֹתִיוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה הַשִּׁיף לְזֶה הַדְּבָר, לְמַשֵּׁל
כְּשִׂמְתְּפַלֵּל אֵלּוֹ הַתְּבוֹת "תֵּן לִי בְּנִים", צָרִיךְ לְתֵן צְדָקָה כְּמִסְפֵּר אוֹתִיוֹת "תֵּן
לִי בְּנִים", תָּרָאוּ לַעֲשׂוֹת טְפוּלִים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְכֶם שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר
עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קצג.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בראשית כ"ד תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין דבר יותר גרוע מחברים רעים, ולא בחנם שבבקר בהתפלה אחר שאומרים את הברכות ברכות השחר, מבקשים "והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע", ותכף ומיד אחר זה אומרים עוד פעם תפלה "שתצילני מאדם רע מיצר הרע מחבר רע", למה צריכים פעמים להזכיר חבר רע ואדם רע? אלא אין עוד דבר שמכלה את האדם כמו חבר רע, שיכול לקבר אותו לגמרי בגשמיות וברוחניות, ולכן ראה לחזור בתשובה שלמה ולעזוב את החברים רעים בכל מחיר, כי הם לא רק שמורידים אותך לשאול תחתית ומתחתיו, אלא לבסוף אלו החברים יקברו אותך וכו', הם ימסרו אותך ויכניסו אותך בבית סהר וכו', כי כך דרכם של חברים רעים, חושבים שהנה מצאתי חבורה של חברים טובים, ולבסוף הם לוקחים סמים וכו', או פורצים וגונבים וכו', ולבסוף מפילים את החבר שקללו בבית סהר, כי מפילים אחר כך הכל עליו, ולכן הדבר הראשון תברח מהחברים הרעים האלו.

עכשו עליך לדעת שהאינטרנט והפיסבוק זה הפלי האורה שמכלה את האדם לגמרי, ומוליך אותו לשאול תחתית ומתחתיו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מ"ה). אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ואני מוכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה

כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוכה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ולכן תברח מזה לגמרי, כי אחרת מרה תהיה לך באחרונה, ולא תוכל לצאת מזה.

יש היום תהלה לאל ישיבות שיקבלו אותה, ותתחיל ללמד הרבה משניות בגרסא, הינו שתאמר את המשניות כסדרן מהתחלת ברכות וכו', עד שתזכה לסים כל ששה סדרי משנה, תתחיל עוד פעם וכו' וכו', ואפלו שאתה לא מבין בהתחלה כלום, אל תסתפל על זה, רק תהיה רגיל לומר פרק אחר פרק מסכתא אחר מסכתא, כי זה מטהר את הנפש מכל מיני חלדה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנם, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, ותהיה רגיל בזה מאד מאד, וזה יטהר אותך מהכל, ותראה שסוף כל סוף תתהפך לגמרי, כי התורה מטהרת את האדם מכל מיני רפש וזבל שנדבק בה וכו', ואם תחזור בתשובה שלמה, תראה לא יקח הרבה זמן תוכל אחר כך להתחתן ולבנות בית נאמן בישראל, ובלבד שלא תתיאש מלחזור בתשובה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מִצַּד הַלְכָה אֵין בְּעֵינָה וְכוּ', אֲבָל מִצַּד הַסִּכְנָה וְכוּ', צְרִיכִים לְלַכֵּת אֵל רוֹפֵא מְמַחֶה גְדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּתַחוּם הַזֶּה, וְהַעֲקֹר לְעִשׂוֹת דִּיאָטָה מְאֹד תּוֹזָקָה, וְעַם רְצוֹן טוֹב יְכוּלִים לְהֵרֵאות אֶת זֶה, וְעַל כָּלֵם לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מֵה שֶׁתִּפְלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְפַעֵל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְשֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת וְתַתְּפֹטְרֵי מְכָל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַעֲגָמַת נֶפֶשׁ שְׁלֹךְ וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׁעוֹשֶׂה תַּגְּלַחַת לְגַמְרִי, וְזֶה סִגְלָה לְבָנִים טוֹבִים וְלְעִשְׂרוֹת נְפִלְאָה מְאֹד מְאֹד, וּרְבֻבוֹת רְבֻבוֹת נָשִׁים עוֹשׂוֹת תַּגְּלַחַת, וּבּוֹדְאֵי אִשָּׁה שְׁעִשְׂתָּה עַד עַכְשָׁו תַּגְּלַחַת וּמַחְלִיטָה לְהַאֲרִיךְ אֶת הַשְּׁעָר וְכוּ', זֶה נִקְרָא יְרִידָה בְּרוּחַנִיּוֹת, וּמִסְכָּנוֹת אֵלוֹ הַנָּשִׁים שְׁעִשׂוּ עַד עַכְשָׁו תַּגְּלַחַת וְכוּ', וְהַתְּחִילוּ לְהַאֲרִיךְ שְׁעָר וְכוּ', זֶה רַק הַתְּחִלַּת הַהִתְדַרְדְּרוֹת, כִּי אַחַר כֵּן הֵן יִפְלוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ', וְגַדֵּל הַעֲוּוֹן

לְרֵאוֹת שְׁעַר שֶׁל אִשָּׁה נְשׂוּאָה וְכוּ', כַּמּוּבָא בְּזֵהר (נְשׂא קכ"ה:). תּוֹנְבָא לִיתֵי [קְלָלָה תְּבֵא] עַל הֵהוּא בְּר נֶשׁ [עַל אָדָם] דְּשִׁבְק לְאִינְתֵיתִיה [שְׁמַרְשָׁה לְאַשְׁתּוּן] דְּתַתְּחִזִי מְשַׁעְרָה דְּרִישָׁה לְבַר [שְׁיִהִיהַּ הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָרֵאשׁ מְגֻלוֹת וְרוּאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וְדָא הוּא חַד מֵאִינוּן צְנִיעוּתָא דְּבֵיתָא [וְזֵה אֶחָד מֵהִסּוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל בֵּית יְהוּדִי] וְאַתְתָּא דְּאַפִּיקַת מְשַׁעְרָא דְּרִישָׁה לְבַר [וְאַשָּׁה שְׁמֻגְלִית אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה לַחוּץ] לְאַתְתְּקָנָא בִּיהַּ [לְיִפּוֹת אֶת עֲצָמָה בְּזֵה] גְּרִים מְסַכְנוּתָא לְבֵיתָא [זֶה גּוֹרֵם עֲנִיּוֹת לְבֵית] וְגְרִים לְבִנְהָא דְּלֵא יַתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא [וְגוֹרְמַת שְׁהִילְדִים לֹא יִהְיוּ מְצַלְחִים, וְלֹא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר] וְגְרִים מְלָה אַחְרָא דְּשָׂרְיָא בְּבֵיתָא [וְגוֹרֵם שְׁהַסְטְרָא אַחְרָא וְהַחִיצוּנִים יִשְׂרוּ בְּבֵית, שְׁהֵם מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מֵאֵן גְּרִים דָּא [מִי גּוֹרְמַת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוּן] הֵהוּא שְׁעָרָא דְּאַתְחִזִי מְרִישָׁה לְבַר. [הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂרוּאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וּמָה בְּבֵיתָא הָאִי [וְאִם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוּ מְדַבְּרוֹת כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלְכַת מְגֻלִית בְּשְׁעָרוֹת בְּבֵית] כָּל שְׁכָן בְּשׁוּקָא [עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשִׁיּוּצָאֵת בַּחוּץ בְּגֻלוֹי שְׁעַר, הִיא גּוֹרְמַת לְעֲצָמָה וְלִבְעָלָה וְלִהִילְדִים צְרוֹת מְשֻׁנוֹת] וְכָל שְׁכָן חֲצִיפוּתָא אַחְרָא [עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלְכַת בְּחֲצִיפוּת אַחְרַת, הֵינוּ שְׁמַסְתּוֹכְכַת עַל הָרְחוּב בְּבְגָדִים צְמוּדִים וְשְׁקוּפִים וְכוּ' כְּדִי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הָרִי זֶה גּוֹרְמַת שְׁהַחִיצוּנִים יַתְאַחֲזוּ בָּהּ].

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶת נְשׂוֹת יִשְׂרָאֵל וְיִלְכוּ בְּצְנִיעוּת הָרְאוּיָה לְהֵן, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לָהֶם יְלָדִים טוֹבִים וְעַשְׂרוֹת מְפֻלְגַת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הָאֲרִיז"ל הַקְּפִיד מְאֹד שֶׁבְּשִׁבְתָּ יִלְכוּ עִם בְּגָדִים לְבָנִים, וְכֵן נִהְגוּ כָּל

הַצְדִּיקִים, וְכַמוֹכֵן גַּם רַבְּנוּ ז"ל הֵלֶךְ בְּשֶׁבֶת עִם בְּגָדִים לְבָנִים, וְאָמַר הַצְדִּיקִים הַקְדוּשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדֻרָאבִיט'שׁ זי"ע שָׂאֵם הָיוּ כְּלָם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשֶׁבֶת בְּפָרֵט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הָיוּ מְבִיאִים אֶת הַגְּאֻלָּה, וְהָיָה הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת עַל זֶה, עַד שֶׁבָּא הַסֵּמ"ך מ"ם וְאָמַר לוֹ שְׂיִנְקֵם בּוֹ אִם הוּא לֹא יִפְסִיק וְכוּ'. וְכוּ'.

עַל כָּל פְּנִים שְׂאֵנְחָנוּ וְנִכְסְנוּ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, אֲמַרְנוּ הַיּוֹת שְׁפָה זֶה הַתְּחֵלָּה חֲדָשָׁה, וְזֶה חוּץ לִישׁוּב, אִזּוּ בְּקִלוֹת יְכוּלִים לְקַיֵּם אֶת הַמְּנַהֵג הַזֶּה לְלַכֵּת בְּשֶׁבֶת עִם בְּגָדִים לְבָנִים, שְׂזֵה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, אֲבָל בְּעִירוֹת הַגְּדוּלוֹת אֵי אֲפֹשֶׁר לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים לְבָנִים, כִּי יֵרָאֶה מוֹזֵר מְאֹד מְאֹד, כַּחֲתָן בֵּין אֲבָלִים, וְלִכֵּן כֹּל מִי שֶׁחוּץ מִיבְנָאֵל הוֹלֵךְ בְּבְגָדִים רְגִילִים, וְגַם בְּחוּץ לְאַרְץ כְּלָם הוֹלְכִים בְּשֶׁבֶת בְּשַׁחוּר, כִּי עֲדִין אֲנַחְנוּ בְּגִלוֹת גְּדוֹל וְכוּ' וְכוּ'.

עַל כָּל פְּנִים אֲתָה צְרִיךְ לִשְׁמַר מְאֹד שְׁלֹא תִהְיֶה חֲרִיג וְכוּ', כִּי זֶה הַדְּבַר הַכִּי מִפְרִיעַ וּמִפִּיל אֶת הָאָדָם וְכוּ', וְכִבֵּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא מִצִּיעַ פ"ו): לְעוֹלָם אֵל יִשְׁנֶה אָדָם מִן הַמְּנַהֵג; וְלִכֵּן לֹא כְּדָאִי לְעוֹרֵר מַחְלֶקֶת בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן, בְּפָרֵט בְּעִנְיַן הַלְבוּשׁ, וְלִכֵּן הַטּוֹב בְּעִנְיַן תְּעֻשָׁה, הָעֵקֶר שְׁלֹא יֵצֵא מִזֶּה מַחְלֶקֶת וְלִהְיֶאוֹת יוֹצֵא דִפֵּן וְכוּ' וְכוּ', אֲקוּנָה שֶׁתְּבִין דְּבַר מֵתוּךְ דְּבַר, כִּי שׁוּם דְּבַר חֲרִיג לֹא מְבִיא לְדְבָרִים טוֹבִים, אֲלֵא לְמַחְלֶקֶת וְלוֹכּוּחִים, וּמִי צְרִיךְ אֶת זֶה?

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח אַחֲרֵיכֶם, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּו, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמַח, וְיוֹתֵר חֲשׁוֹב כְּשֶׁשְׁמַח אֶת אַחֲרֵיכֶם, וְלִכֵּן תְּעֻשָׂה כָּל מָה שֶׁבִּכְלָתְךָ תְּמִיד לְשִׁמְחָה אֶת אַחֲרֵיכֶם, וְכֵן יִהְיֶה לְךָ גַּם כֵּן שִׁמְחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרֶה רַק הַשְׁמַחָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו עַז וְחִדּוּהַ בְּמַקְמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשְׁמַח בְּעַצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁשְׁמַח אַחֲרֵיכֶם, וּשְׁכָרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּשִׁמְיָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֻשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּאֲמִינִי לִי שִׁישׁ כָּל כֶּף הַרְבֵּה בַּחֲנוּרִים טוֹבִים בְּבְרִסְלָב, עִם מְדוֹת
טוֹבוֹת, וְלֵב זָהָב, וְיֵשׁ לָהֶם שֵׁם טוֹב וְכוּ', וְלִכְּן תִּבְקָשִׁי הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שִׁיזְמִין לְךָ בַּחֲנוּר מַחְסִידֵי בְּרִסְלָב, וּמָה שֶׁתַּפְּלֶה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבַר
בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לִפְעוֹל, וְלִכְּן תְּהִי חֲזָקָה בְּנֹה וְתֵרָאִי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא
יַעֲזֹב אוֹתָךְ, כִּי כֶּף אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִכּוֹת י:) בְּדַרְךָ שְׁאֲדָם רוֹצֵה לִילֵךְ
מוֹלִיכִין אוֹתוֹ; וְלִכְּן אֵל תִּפְנְסִי בְּלַחֲץ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲזֹר לְךָ אִם
תִּרְבִּי בְּתַפְלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל
בְּעֵדוּךָ שֶׁתִּמְצָאֵי חֶתֶן טוֹב חֲסִיד בְּרִסְלָב דִּיקָא, וְתֵהִי חֵכִי מְאֻשְׁרַת בְּחַיִּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁתִּמְיֵד אֶהְבֶּה בְּאֵה אַחַר הַחֲתָנָה וְכוּ', וְאֵת בְּעֶצְמְךָ

כּוֹתֶכֶת כָּל הַמִּדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁרַק יֵשׁ בּוֹ, אִז מָה הַמְּנִיעָה? אִין זֶה אֵלָא שְׂאֵת מַחְפְּשֵׁת מָה שְׁעֵדִין לֹא נוֹלֵד וְכוּ', כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחֲנוּרָה הִיא גְּאוּתְנִית וְכוּ', וְלֹא מִתְּאִים לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְהִכִּי מִשְׁכַּלֶּת וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהִיא מִסְתּוֹבֶכֶת וּמַחְפְּשֵׁת אֶת הַבֶּן זּוֹג שְׁלָהּ כִּפִּי הַדְּמִיּוֹן שְׁנַכְנַס בֶּה כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מָה הִיא? וְהִיא רוֹצָה שְׂיבּוֹא אֵלֶיהָ זּוֹג מִשְׁהוּ שְׁעֵדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מַחְפְּשֵׁת וְכוּ', וּמִסְתּוֹבֶכֶת וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אֲמַצָּא אֶת בְּחִיר לְבָבִי שְׂיבּוֹא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחֲוָרָה מַחְכָּה עַד שְׂיּוֹלֵד זּוֹג כְּזֶה, וּבִין כֶּף הִיא לֹא קוֹלְטַת שְׁהִזְמֵן לֹא מַחְכָּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם "הַזֶּהֱרַ מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שְׁתּוֹפֶסֶת אֶת עֲצָמָה רוֹאָה שֶׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלִשִׁים, מָה עוֹשִׂים עִבְשׁוּ? וּבִפְרֹט שְׁפָה מְצָאת אֶת הַבְּחִיר שְׂיֵשׁ לוֹ אֶת כָּל הַמַּעֲלוֹת, אָבֵל מִשְׁהוּ מִפְּרִיעַ לָךְ וְכוּ', לְדַעֲתִי זֶה קֶצֶת גְּאוּהָ וְיִשׁוּת וְכוּ', שְׂאֵת חוֹשֶׁבֶת שְׁהַנְּסִיף יְבוֹא אֵלֶיךָ עִם סוּס לְבָן וְעִם שֶׁק שֶׁל זֶהֱב וְיִשְׁפֹךְ עֲלֶיךָ וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אֶת מוֹכְנָה לְחַכּוֹת עַל הַנְּסִיף הַזֶּה וְכוּ', אֲזִי תַחֲכִי וְכוּ', אָבֵל אֲנִי לֹא הִיִּיתִי מִזֵּעַץ לָךְ לְחַכּוֹת, אֵלָא תַכְּךָ וּמִיד לְגַמֵּר אֶת הַשְּׂדוּךָ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב, וְתֵהִי הִכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחִיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתִּשְׁמְרִי שְׁבֵת, וְאִז הַשְּׁבֵת יִשְׁמַר עֲלֶיךָ, וּבְזִכּוֹת שְׁמִירַת שְׁבֵת זּוֹכִים לְקַבֵּל אֶת הַזּוּג הַנִּכּוֹן מִשְׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנַכְנַס בְּנוֹ מִצְוֹת כְּאֵלוֹ, שְׂרָאוּי לְנוֹ לְשִׁמַּח עִמָּהֶם כָּל הַשָּׁנָה, כְּגוֹן מִצְוֹת סִכָּה, זֶה זִכָּר לְעַנְנֵי כְבוֹד שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סִפֵּךְ אוֹתְנוּ עִם עַנְנִים בְּשַׁעַה שֶׁהִלְכְנוּ בַּמִּדְבָּר, וְהַסְּפוּךְ הַזֶּה זֶה שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַכֵּךְ עָלָיו, כִּי מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַכֵּל לְכֹל

אַלְקוּת גָּמוּר הוּא, וְאָדָם מִתְחַבֵּא בְּתוֹךְ הָאוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, שְׁאָדָם מְרַגֵּשׁ שֶׁהוּא מְסַכֵּף עִם צֵלוֹ יְתִבְרָךְ, בְּסוּד (יִשְׁעֵיהֶם ג"א ט"ז) "וּבְצֵל יָדֵי כְּסִיתֶיךָ", שְׁאֵז אֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם נֶזֶק, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֵלֶק א' סִימָן ג"ה) כִּי כְּשֹׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְסַכֵּף עִם גְּלוּי אַלְקוּת, שׁוּם קְלָפָה וּמְשָׁחִית לֹא יִכּוֹל לְהַזִּיק לוֹ, וְזֶה הִיָּה הַעֲנִי כְּבוֹד שֶׁסַכֵּף אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מֵהֶרְגַע שִׁיּצְאוּ מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁנִּכְנְסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלִזְכֹּר זֶה אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים אֶת מִצְוֹת סִכָּה, אָבֵל עֲלֵינוּ לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמְנוּ אֶת אוֹר הַסִּכָּה כֹּל הַשָּׁנָה, הֵינּוּ שְׁאָדָם יִרְגִישׁ שֶׁהוּא מְסַכֵּף עִם אֲמַתַּת מִצִּיאֹתוֹ יְתִבְרָךְ, שְׁאֵז אֵף קְלָפָה וּמְשָׁחִית לֹא יִכּוֹל לְהַזִּיק לוֹ, כִּי בְּאֲמַת אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ו') תִּנְיָא אַבָּא בְּנִימִין אוֹמֵר אֱלֹמָלִי נִתְּנָה רְשׁוּת לְעֵין לְרֵאוֹת אֵין כֹּל בְּרִיָּה יִכּוֹלָה לְעַמֵּד מִפְּנֵי הַמְּזִיקִין, אֲמַר אַבְיֵי אֵינְהוּ נְפִישֵׁי מִיָּן וְקִימֵי עֲלֵן כִּי כִּסְלָא לְאוּגְיָא אֲמַר רַב הוּנָא כֹּל חַד וְחַד מִיָּן אֶלְפָא מִשְׁמָאֲלִיָּה וְרַבְבְּתָא מִימִינִיָּה; אָבֵל תְּכַף וּמִיד כְּשֹׁבֵר יִשְׂרָאֵל מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאֹתוֹ יְתִבְרָךְ, וְאִידָּ שְׁאֵין בְּלַעֲדוֹ יְתִבְרָךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, מִיד יְתִפְרְדוּ כֹּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, וְלֹא יִכּוֹלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְאֶת הָאָרֶה הַזֹּאת אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְנוּ כֹּל הַשָּׁנָה, תְּמִיד לְלַכֵּת בְּמַחְשְׁבָה כְּזוֹ שֶׁהוּא יְתִבְרָךְ מְסַכֵּף עֲלֵינוּ, וְכֵן הִד' מִיָּנִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם הַכְּלִי זֵין שְׁלֵנוּ, כְּמוֹכָא (תְּקוּנֵי זֵהר תְּקוּן א' כ"ט) שְׁאֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְבָנוּ רַבִּי אֶלְעָזָר עַל הִד' מִיָּנִים, לוֹלֵב, אֲתֵרוּג, עֲרֻבוֹת, הִדְסִים, בְּרִי מְאֵנִי קֶרְבָּא בִּימִינָא נְטִלִין לוֹן, וּבְאֵלִין מְאֵנִי קֶרְבָּא אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל רְשִׁימִין דְּנִצְחִין דִּינָא, מְתַל לְמִלְכָּא דְּהוּהוּ לִיָּה דִּינָא וְקֶרְבָּא בְּשַׁבְעֵין אֲמִין, וְלֹא הוּוּ יְדַעִין מֵאֵן נִצַּח דִּינָא, וְשְׁאֵלִין לִיָּה מֵאֵן נִצַּח דִּינָא, אֲמַר תְּסַתְּפִלוּן בְּאֵלִין דְּרְשִׁימִין בְּמְאֵנִי קֶרְבָּא בִּידְיָיָהוּ, וְתַנְדְּעוּן מֵאֵן נִצַּח דִּינָא; [בְּנֵי הַכְּלִי זֵין אוֹחְזִים בִּיד' מִיָּן, וְעַם הַכְּלִי זֵין הָאֵלוֹ עִם יִשְׂרָאֵל מְנַצְחִים אֶת הַדִּין, מְשָׁל לְמִלְךְ שֶׁהִיָּה לוֹ דִּין בְּקָרֵב עִם שְׁכָעִים אֲמוֹת, וְלֹא הִיוּ יוֹדְעִים מִי מְנַצֵּחַ, וְשְׁאֵלוּ מִי מְנַצֵּחַ בְּדִין, וְאֲמַר הַמֶּלֶךְ תְּסַתְּפִלוּ מִי שְׁמַחְזִיק אֶת הַכְּלִי זֵין הָאֵלוֹ, וְאֵז תְּדַעוּ מִי נִצַּח אֶת הַדִּין], וְיִדְוַע אֲשֶׁר עִם הַנְּעוּעִים שְׁמַנְעָנְעִים עִם הִד' מִיָּנִים הַקְּדוּשִׁים לְכָל הַשֵּׁשׁ קְצוּוֹת, בְּזֶה אֲנַחְנוּ מְגַלִּים לְכָלֵם אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאֹתוֹ יְתִבְרָךְ, כְּמוֹכָא (לְקוּטֵי הַלְכוֹת פְּקוּדוֹן הַלְכָה ה' אוֹת מ"א) שְׁבֻזָּה שְׁאֲנַחְנוּ מְנַעְנְעִים לְד' רוּחוֹת הָעוֹלָם עִם הִד' מִיָּנִים הַקְּדוּשִׁים, וְכֵן

למעלה ולמטה, להודיע ולהודע אשר אין בלעדו יתברך כלל, ובכל מקום נמצא אלקותו יתברך, ואין שום יאוש בעולם כלל, כי מה שיך להיות רחוק מהקדוש ברוך הוא, כמו שאמר דוד המלך (תהלים קל"ט) "פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה: אנה אלך מרוחה ואנה מפניך אברח: אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנף: אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים: גם שם ידך תנחני ותאחזני מינדך: ואמר אף חשך ישופני ולילה אור בעדני: גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה", והרגע שאדם מחדיר את זה טוב טוב במח מחשבתו, על ידי זה הוא אף פעם לא יתרחק מהקדוש ברוך הוא, אפלו שהוא עשה מה שעשה וכו', הוא יחזר בתשובה ויתודה על עוונותיו, אכל לא יתרחק ממנו יתברך, כי מה שיך להתרחק ממנו, כי אין בלעדו יתברך כלל, וזה הכלי זין שלנו שאנחנו צריכים לקחת אתנו על כל השנה, לזכר שלא שיך לומר שנתרחק ממנו יתברך, כי איך הוא רחוק ממנו בשעה שהוא נמצא בתוך תוכו וכו', אלא נחשך ממנו האור הזה וכו' וכן, ולכן אדם צריך להדליק בכל יום בכל שעה ובכל רגע את האור הזה, שזה אור נשמתו, כמו שכתוב (משלי כ"ז) "נר הוי"ה נשמת אדם חפש כל חדריו בטן", כי הנשמה מאירה תמיד, אלא על ידי שמטמטם את המח והלב וכו', על ידי זה מאבד את הרצונות והכסופים שלו לבער אחריו יתברך וכו' וכו', עד שנחשך ממנו האור האין סוף ברוך הוא, וכשבר ישאל מתקרב אל הצדיק האמת, שהוא מעורר מהשנה, כמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס') שאז פותח את פיו ומדבר אל הקדוש ברוך הוא, שזה שיחה בינו לבין קונו, אז מוריד מהמח והלב וכו', את כל הכסופים והעלמות וכו' וכו', עד שנדלק בו חזרה האור אין סוף ברוך הוא, שמרגיש שהקדוש ברוך הוא נמצא אתו עמו ואצלו, ולכן את המצות סכה וד' מינים, צריכים להמשיך על עצמנו כל השנה.

ועל כן אני מאד מבקש אותך אל תהיה בטלן, עברנו עכשו את חג הסוכות, וישבנו בתוך הסכה, וזכינו לנענע עם הד' מינים הקדושים, עלינו לזכור שהוא יתברך מספך עלינו, ולא שיך לברח ממנו, ולכן הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, ואל יקל בעיניך דבר זה כלל, כי כל דבור ודבור שרק מדברים אליו יתברך, עושה רשם בכל העולמות.

וְהַעֲקָר זָכַר שֶׁהַשְּׁבוּעַ הוּא פְּרֻשַׁת בְּרֵאשִׁית, וְלָכֵן אַל תִּהְיֶה בְטָלָן, תִּתְחַיֵּל כְּבָר לְלַמֵּד חֻמְשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, כִּי כִּף מוּכָא בְשִׁלְחָן עָרוּךְ (אַרְחַ חַיִּים סִימָן רַפ"ה סֵפֶיף ג') מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף חָשׁוּב עִם הַצְּבוּר; וְכָתַב הַמְשָׁנָה בְּרוּרָה (שֵׁם) בְּסִפּוֹר מַעֲשֵׂה רַב כְּתַב בְּהַנְהַגַת הַגְּר"א שֶׁהִיא נוֹהֵג תַּכְף אַחַר הַתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם לְקַרְא מְקַצַּת מִהַסְדְּרָה שְׁנַיִם מְקַרְא וְאַחַד תְּרַגּוּם וּמְסִיִּם בְּעָרַב שַׁבָּת, וְזָכַר גַּם זָכַר מָה שְׁאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ט.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁיתוֹ עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מְקַרְא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שֶׁכָּל הַמְשָׁלִים פְּרֻשִׁיתוֹ עִם הַצְּבוּר מְאַרְיִכִין לוֹ יְמָיו וְשְׁנוֹתָיו; וְאַנִּי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, כִּי זֶה סִגְלָה לְאַרְיִכּוֹת יָמִים וְשְׁנַיִם טוֹבִים.

וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְגַרֵּס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין מ.ב.) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מְלַחְמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שִׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשָׁנָה. וּמוּכָא (מְדַרְשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שְׁאַשֵּׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֶנָם, וּמִי שֶׁהֲרִבָּה לְלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיגְרֵס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלַחָה נְצָחִית, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה.

וְעַל כָּלֵם רְאֵה לְהַקְפִּיד לְלַמֵּד עוֹד הַיּוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲפֹלוּ בְּגַרְסָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּרָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמַשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבָּת ז', אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מְרַעִין בִּישִׁין, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלֶאכֶי הַשְּׁמִירָה, גְּבִרְיָאֵל מִיְכָאֵל רַפָּאֵל אִוְרִיאֵל, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת גְּמָר'א, הַלּוֹאִי שֶׁהֵייתָ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מְתַחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

וְכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁלְּפָנַי כָּל תְּפִלָּה הֵן שַׁחְרִית וְהֵן מְנַחֵה וְהֵן עֲרֻבִית, תִּכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה בְּקַפַּת הַצְּדִיקָה שֶׁל הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבָא בְתָרָא דף י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהַדָּר מְצַלִּי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק

"מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אֶחֶזֶה פְּנִיךָ" וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב לתן צדקה קדם תפלה: ולכן אשרי ואשרי מי שנוזהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם, ודע לה כי מי שיכול להרבות בצדקה שזה תקון גמור לפגם הברית, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"ד) צדקה היא תקון הברית, כי פגם הברית הוא, כי הוא היה צריך להשפיע בקדשה למקום שצריך להשפיע, והוא סלק ההשפעה משם, והמשיכה חס ושלום למקום אחר, ועל כן התקון על ידי הצדקה, שעל ידי זה חוזר ומשפיע אל הקדשה, ועל ידי זה נתקן הכל.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

ר.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בראשית כ"ד תשרי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

חסדי השם יתברך שנוכנס בנו החגים הקדושים, ראש השנה, יום הכפורים, ויחג הסוכות, ועכשו אנחנו נכנסים אל שנה ארפה, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהי מחברת אל נשות אנשי שלומנו, כי ביחד תוכלו להתחזק כמאמרם ז"ל (תנחומא נציבים) בנהג שבועולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו בלן אגדה אחת; ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שמהשבוע הבא שתקפידי לבוא להאולם בלילי ראשון ושלישי שהם לילי שמחה לנשות אנשי שלומנו, ואז נשות אנשי שלומנו מתגבשות יחד, ואחת מכירה את השנייה, ושמים יחד, וכך מתחברים אחת להשנייה, שזה מאד מאד חשוב אצלו יתברך שיש אחדות ואהבה בין נשמות ישראל, רק חזקי ואמצי מאד מאד ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך. תעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, ולשמח נשים אחרות, כי

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות של נשמה שהיא תמיד שמחה ועליזה, שפזזה היא מגלה את טהר לבבה, וכזה היא יכולה להבחין אם התשובה שלה נתקבלה בשמים, כי אם שמחים ועלזים, סימן שנמצאים אצל הקדוש ברוך הוא, כי אצלו יתברך שרוי רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז) "עו וחדוה במקמו", ולכן תכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, וזה יכניס בך את מדת הסבלנות, אשר אין עוד מדה יקרה כמו המדה הזו, כי מי שהוא סבלן, אף אחד לא יכול לנצח אותו.

אני מאד מקנה שביום ראשון הבא יתחיל הבית התבשיל ביתר שאת ביתר עז, ונזכה לעשות חסד וצדקה לכלם, שזה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלילי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רא.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בראשית כ"ה תשרי ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... יָרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אתה צריך לדעת כי הבחירה הוא בידי האדם, אם הוא רוצה הוא מסתכל וכו', ואם הוא לא רוצה הוא לא מסתכל וכו', הבחירה חפשית לכל אחד, וידוע מה שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"י) לאיש אחד ששאל אותו: כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה. וכתב מוהר"ן ז"ל רשמתי זאת, כי הוא נצרך מאד, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על כן נדמה להם שאין להם בחירה חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם.

אַבַּל בְּאַמַּת אֵינוּ כֵּן, כִּי בְּיָדָאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תָּמִיד עַל כָּל דְּבָר, וְכִמּוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה עוֹשֶׂה.

רַבְּנוּ ז"ל מֵאֵד מֵאֵד הַקְּפִיד שֶׁבְּחֹר יִתְחַתֵּן מֶה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר, כִּי כִּשְׁהָאָדָם רִיָּק הוּא נִמְצָא בְּסִפְנֵה גְדוּלָה מֵאֵד שְׁלֵא יִכְשַׁל בְּפָגַם הַבְּרִית, וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים הִלְכָה א' אוֹת א') מִי שְׁאִינוּ נָשׁוּי הוּא פָּגוּם בְּבְרִית, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִתְחַתֵּן, וְתִאֲמִין לִי שְׁלֵא חָסַר בְּנוֹת, צְרִיכִים רַק לְקַיֵּם מֶה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבֻמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, צְרִיכִים לְרִדַּת מְדֻרְגָה וְאִז מוֹצְאִים אֶת הַזְּוֹג, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּחֹר אוֹ בְּחִירָה הֵם גְּאוּתָנִים וְכוּ', וְלֹא מְתָאִים לָהֶם לְקַחַת אֶת זֹאת אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הֲכִי חָכֵם וְהֲכִי יָפֵה וְכוּ', יִקַּח אֶת זֹו? אוֹ אֲנִי הֲכִי חֲכָמָה וְהֲכִי יָפֵה וְהֲכִי מְשֻׁכְּלֵת וְכוּ', יִקַּח אֶת זֶה? וְהֵם מְסֻתּוֹבְבִים וּמְחַפְּשִׁים אֶת הַזְּוֹג שֶׁלָּהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנָס בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִי יוֹדֵעַ מֶה הוּא, וְהֵם מְחִיבִים שֶׁיִּבְאוּ לָהֶם זְוֹג מְשֻׁהוּ שְׁעֵדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְלָכֵן רָאָה לֹא לְהִיּוֹת בְּרִיָּן וְתִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם.

בְּעֵינֵי הָאֵינְטֵרְנֵט וְכוּ', מֶה אָמַר לָךְ הַיּוֹם יֵשׁ קְלָפָה עֲצוּמָה שְׁכוּבְשֵׁת אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיְרֵאת שְׁמַיִם מִבְּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנֵּס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מְשַׁחֵת הַנִּקְרָא אֵינְטֵרְנֵט, אִיפֹד, בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ', שְׂבָזָה יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ תַּעוּב עֵרֶם וְזוֹהוּם, וּמְאֻמְלָלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', הַדָּם מִתְחַמֵּם אֲצֵלוֹ וְכוּ', וְנִכְנָס בְּהַרְהוּרִים רְעִים וְכוּ', וּמְחַשְׁבוֹת מְגֻנוֹת מֵאֵד וְכוּ', עַד שֶׁבָּא לִידֵי עֲבֻרוֹת, כִּי הָעֵין רוֹאָה וְהַלֵּב חוֹמֵד וְכָלִי הַמַּעֲשִׂים גּוֹמְרִים, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה י" סִימָן ו') מֶה רָאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשֹׂאֵל מִיִּשְׂרָאֵל הַלֵּב וְהָעֵינַיִם שֶׁיִּהְיוּ אַחֲרָיו? לְפִי שֶׁהָעֲבֻרוֹת תְּלוּיּוֹת בָּהֶם, הָעֵינַיִם רוֹאוֹת אֶת הַזְּוֹנָה, וְהַלֵּב מְהַרְהֵר אַחֲרֶיהָ וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן צְרִיכִים מֵאֵד לְשֹׁמֵר לֹא לְהִסְתַּכֵּל בְּהַכְּלִי הַמְּזוּהָם הַזֶּה, שֶׁנִּקְרָא אֵינְטֵרְנֵט וְכוּ', כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֵדְרִין מֵה.) אֵינן יִצְרֵה הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵי שְׁעֵינֵיו רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֲכָם "אֵינן חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֻוָּה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵינן לָךְ אֶבֶר בְּאֶבְרֵי הָאָדָם שֶׁיִּגְרַם לוֹ מְכָשׁוּל כְּמוֹ הָעֵינַיִם".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂיִהְיֶה לָךְ שְׂכָל, וְתַעֲמַד בְּנִסְיוֹן הַזֶּה וְלֹא תִסְתַּכֵּל בַּמָּקוֹם שְׂאִסּוֹר לְהִסְתַּכֵּל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רל"ג) כְּשִׁמְתַּגְּבֵרִים עַל הָאָדָם מִחֻשְׁבוֹת רְעוּת וְהִרְהוּרִים, וְהוּא מִתְחַזֵּק וּמִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם וּמִנְצֵחַ אוֹתָם, יֵשׁ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תַעֲנוּג גְּדוֹל מְזֵה, וְהוּא יִקָּר מְאֹד בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמִשְׁלַל שְׂיֵשׁ אֲצֵל הַמְּלָכִים לַפְעָמִים בְּיוֹמָא דְּפַגְרָא, הֵם מְנִיחִין כַּמָּה חַיּוֹת שְׂיִנְצָחוּ זֶה עִם זֶה, וְהֵם עוֹמְדִים וּמִסְתַּפְּלִים וַיֵּשׁ לָהֶם תַעֲנוּג גְּדוֹל מִן הַנְּצָחוֹן, כְּמוֹ כֵּן הַמִּחֻשְׁבוֹת הֵם בְּאִים מִבְּחִינַת הַחַיּוֹת וְכוּ', הֵינּוּ מִחֻשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת הֵם בְּחִינַת חַיּוֹת טְהוּרוֹת, וּמִחֻשְׁבוֹת רְעוּת הֵם בְּחִינַת חַיּוֹת טְמֵאוֹת, וּמְנִיחִים בְּכּוֹנֵה מְלִמְעָלָה שְׂיִנְצָחוּ זֶה עִם זֶה, וַיֵּשׁ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תַעֲנוּג גְּדוֹל כְּשֶׁהָאָדָם מִתְגַּבֵּר עַל הַחַיּוֹת טְמֵאוֹת וּמִנְצֵחַ אוֹתָם.

הַכֹּל שְׂאֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אִפֵּן בְּעוֹלָם שְׂיִהְיֶה שְׁנֵי מִחֻשְׁבוֹת בְּיַחַד בְּפַעַם אַחַד. עַל כֵּן בְּקַל יְכוּלִין לְגַרֵשׁ מִחֻשְׁבוֹת רְעוּת רַק בְּשֵׁב וְאֵל תַעֲשֶׂה, דְּהֵינּוּ שְׂלֵא לְחֻשֵׁב אוֹתוֹ הַמִּחֻשְׁבָּה, רַק לְחֻשֵׁב אֵיזָה מִחֻשְׁבָּה אַחֲרַת בְּתוֹרָה אוּ עֲבוּדָה אוּ אֶפְלוּ מִשָּׂא וּמִתֵּן, כִּי אֵי אֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה שְׁנֵי מִחֻשְׁבוֹת בְּיַחַד בְּשׁוּם אִפֵּן. וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ע"ב) שְׂאִין צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה וּלְנַעֲנֵעַ רֵאשׁוּ אָנָּה וְאָנָּה כְּדִי לְגַרֵשׁ הַמִּחֻשְׁבוֹת רְעוּת, כִּי אִין זֶה מוֹעִיל כָּלֵל, אֲדַרְבָּא עַל יְדֵי זֶה מִתְגַּבֵּרִים יוֹתֵר, רַק לְבָלִי לְהַשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ בְמָה שְׁהוּא עוֹסֵק בְּתוֹרָה אוּ תַפְלָה אוּ מִשָּׂא וּמִתֵּן, וּלְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל לְאַחֲזֵרְיוּ כָּלֵל וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא תִסְתַּלַּק; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד

מבקש אותך ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, בודאי כל הלכלוך והזבל והזהמא שהסתכלת בשקוץ ערם וכו' וכו', זה יעלה לך במחשבתך, וכל זמן שלא חזרת בתשובה בשלמות, זה יבוא אליך חזרה, ואתה תקים את דברי רבנו ז"ל לא להשים לב לזה וכו', רק להמשיך במה שאתה עושה, ואף שבין כך יש לך צער ויסורים גדולים מאד, דע לך שהקדוש ברוך הוא מאד מאד מתענג מאדם שיכול להתחזק ולהחזיק מעמד אף שבאים לו מחשבות זרות והרהורים רעים, והוא מנתק את עצמו מהם, והוא מתחיל לחשב רק מחשבות טובות, שמלא כל הארץ כבודו, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, וככל שמכניסים בעצמם את מחשבות אלו, על ידי זה זוכים לנתק את עצמו מהרע, כי ככל שמאירים בעצמו האור אין סוף ברוך הוא, כך נתבטל הטמאה והזהמא, ולכן חזק ואמץ מאד לקים את דברי רבנו ז"ל האלו, לדעת שפמו שאצל מלכים של אמות העולם שמים לפניהם שתי חיות ונותנים להם להתנגח אחד בהשני, ורוצים לראות מי יפיל את מי וכו', כמו כן כשאדם חוזר בתשובה, אזי מלמעלה חוזר ומתעורר אצלו כל הזבל והלכלוך ערם שקוץ ותעוב וכו', שהסתפל עד עכשו, עולה לו במחשבה, ורוצים לראות איך שהוא יתגבר עליהם, וזה גורם נחת רוח להקדוש ברוך הוא.

ובודאי צריכים הרבה תפלות ובקשות לבקש את הקדוש ברוך הוא שיזכה לנקות את המוח מחשבה שלו, שלא יחשב עוד בזבל ולכלוך הזה, וזה עקר העבודה של אדם בזה העולם שיזכה למח מחשבה נקיה, רק לחשב ממנו יתברך, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים, ולכן אל תתבלבל וכו', אל תשבר וכו', זה עקר הנסיון שלך וכו', אל תחזר אחורנית וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקושי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ט) שעקר התשובה השלמה היא, כשאדם עובר באלו המקומות ממש שהיה מקדם התשובה, כל אחד לפי מה שעבר עליו בימים הקודמים, וכשעובר באלו המקומות והענינים שהיה מתחלה ממש, ועכשו פונה ערך מהם, וכופה יצרו לבלי לעשות עוד מה שעשה זהו עקר התשובה השלמה, ורק זה נקרא תשובה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֻשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לָּךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... שְׁיִחִיו

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הִנֵּה אַתֶּם יוֹדְעִים שֶׁהִבְחִירָה חֲפְשִׁית, כָּל אֶחָד יִכּוֹל לְבּוֹא לְגוּר אִיפֹה
שֶׁהוּא רוֹצֶה, וּבְכָר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה מז.) חֵן מְקוֹם עַל יוֹשְׁבָיו,
וְלִכֵּן הֵייתִי מֵיעֵץ לָכֶם שֶׁתּבוֹאוּ בְּעֶצְמְכֶם לְהִתְרַשֵּׁם מִהִקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ,
וּלְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵיכֶם בְּמֵה מְדַבֵּר, לֹא שִׁיךְ לְשִׁכְנַע אֶת הָאָדָם שְׁיִבּוֹא לְגוּר
בְּאִיזָה מְקוֹם וְכו', הוּא צְרִיךְ בְּעֶצְמוֹ לְבּוֹא וּלְהִתְרַשֵּׁם.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁבְּנֵינוּ קִהְלָה קְדוּשָׁה, חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, מְקוֹר שֶׁל
חֶסֶד, מִמֶּשׁ לְתַפְאֵרַת בֵּיבְנָאֵל, שְׁעַד עַכְשָׁו הִיָּה שֵׁם מְדַבֵּר שְׁמֵם מִהִיָּדוּת,
וּמֵאֵז שֶׁיִּסְדּוּ אֶת יִבְנָאֵל בְּשַׁנַּת תרס"א עַד שֶׁבָּאנוּ לְשֵׁם בְּשַׁנַּת תשמ"ח לֹא
הִיָּה זְכַר שֶׁל יְהוּדוּת כָּלל וְכו', וְאֲדַרְבֶּה פֹּה הִיָּה הַמְקוֹם שֶׁהֵעֵבִירוּ עַל הַדַּת אֶת
עֲדַת הַתּוֹנִיָּסָאִים וְאֵת עֲדַת הַתִּימָנִים וְכו' וְכו', וּמִמֶּשׁ הַמְקוֹם הִיָּה שְׁמֵם לְגַמְרֵי
מִיְהוּדוּת וְכו', וְהִיָּה הַמְקוֹם פֹּה שְׁמֵם לְגַמְרֵי כָּלִי שׁוֹם זְכַר שֶׁל יְהוּדוּת, וְתִהְיֶה
לְאֵל הַיּוֹם הַמְקוֹם פּוֹרַח בְּרוּחָנוּת, מִי שֶׁרַק נִכְנָס שָׁמָּה לֹא יִכּוֹל לְהֶאֱמִין מֵה
שְׂרוּאָה לְפָנָי מְרֵאָה עֵינָיו, חוֹשֵׁב שֶׁהוּא נִמְצָא בִירוּשָׁלַיִם, אוּ בְבִנֵי בְּרַק, אוּ
בְּבִרוּקְלִין, כָּלִי שׁוֹם הַגְּזֵמָא, קֵדָם יֵשׁ מְנִינִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, שְׁחֲרִית
מִנְחָה עֲרֻבִית מְנִין אַחַר מְנִין, שְׁדַבֵּר כְּזֶה אֵין רַק בְּעִירוֹת הַגְּדוּלוֹת, אֲבָל לֹא
בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת שְׁלֹא יִדְעוּ אִי פֶּעַם אִיפֹה זֶה עַל הַמִּפְּהָ וְכו', אַחַר כֵּךְ יֵשׁ
לָנוּ מְקוֹה מִפְּאֵרַת עֲנָקִי לְגַבְרִים עִם שְׁלֵשׁ בּוֹרוֹת לְטְבִילָה, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מְקוֹה
טְהָרָה מִפְּאֵרַת לְנָשִׁים (אֲגַב שְׁמִסְגֵּלַת מֵאֵד לְפִקִּידַת עֲקָרוֹת, כִּי נִבְנָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי

גדולה במחירת כמו ברוסיה לפני שבעים שנה, כי זה שצריך להיות ממנה על הדת, הוא אשר עכב את בניית המקנה בכל מיני מסירות וכו'), ועל כלם יש לנו בית התבשיל - אהל אברהם שמחלקת אכל בחנם לכל מי שרק רעב, ובכל יום מתפלת ותיקין עד עשר בערב זה פתוח לכלם, גברים ונשים וילדים, ובכל יום מחלקים קרוב לאלף מנות אכל טרי וטעים, מלבד זאת יש לנו כולל לבעלי בתים "אור המאיר", שלומדים שמה קרוב למאה אברכים, וכן כולל להוראה "תפארת בנימין", שלומדים שמה חמשים אברכים את ההוראה, ותהלה לאל יש לנו "בית הוראה" עם גאב"ד ועם שלש דינים, שהם פוסקי הלכות המצויות וכו', ושואלים אותם את כל השאלות שיש לכל אחד, וכן יש לנו מערכת שלמה בחנוכה, הינו שיש לנו פעוטונים, גנים לבנים ולבנות, בית ספר לבנות, וסמינר לבנות, תלמוד תורה לבנים, וישיבה קטנה וישיבה גדולה לבחורים מצוינים, וכן יש לנו ישיבה של בעלי תשובה, ומדרשה לבעלות תשובה, אשרי עין ראתה זאת כמו עיניו, והמקום שוקק ביהדות, יש לנו במשך היום שש שעורים נפרדים בדרך היומי, ופה מדברים מאיזה מושבה נדחת שאף אחד לא ידע אי פעם איפה שזה נמצאת וכו', ועכשו תהלה לאל יש כבר למעלה מארבע מאות משפחות חסידי ברסלב כן ירבו, ועכשו בונים אלף דירות חדשות בשביל אנשי שלומנו, וזה שנה שפתחנו פה חנות יודאיקה "ברסלב סנטר" כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, ותהלה לאל יש מהפכה ביבנאל ביהדות, זה ארבעים שנה שמונעים מתושבי המקום להכעיס וברשעות כל הקשור ליהדות וכו', ותהלה לאל מהרגע שנפתח החנות התחילו תושבי המקום להכנס, וכל אחד קונה זה מזוזה, זה ציצית, זה תפלין, זה טלית, זה כפות וכו' וכו', מי כעמד ישראל גוי אחד בארץ, לא יאמן כי יספר קדשת כל בר ישראל, וראינו עכשו קדם חג הסוכות, נכנסו שני שלישי מתושבי המקום להחנות "ברסלב סנטר" וקנו ד' מינים, וסכות וכו' וכו', אשרי עין ראתה זאת, ויבנאל יהיה דגמא ומודל מה קמץ קטן של יהודים עם מסירות נפש יכולים להפך מדבר שמים מיהדות וכו', למקום פורת, ועוד רבות יספרו על זה, אחר חצי יובל שנים של רדיפות ומסירות וכו' וכו', שרודף ומוסר אותנו מי שרודף ומוסר וכו' וכו', ושם מקלות בהגלגלים וכו', ומונע ומעכב כל דבר השיך לקדשה, ואף על פי כן בכח הרצון החזק שהכניס בנו רבנו ז"ל,

הַצְּלַחְנוּ לְהַקִּים אִימְפֶּרְיָה כְּזוֹ, וְלֹא בַּחֲנָם שָׂרְבָנוּ ז' לְאָמֵר (תַּיִי מוֹהֲרֵ"ן סִימֵן רִי"ח) "בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אִיךָ הָאֵב אוֹיִם גִּיפִירְט אֵינן וְוֵעַל אוֹיִם פִּירֵן", "נִצַּחְתִּי וְאַנְצַח", וַתְּהִלָּה לְאֵל אֹר הַקְּדוּשָׁה רַק עוֹלָה, וְחֻשְׁף הַטְּמָאָה רַק מִתְעַלְמֶת עַד שִׁיתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, וְיִקָּיִם (זְכָרִיָּה י"ג ב') "וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁפִּילוּ וַתְּצַלִּיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר בְּרֵאשִׁית כ"ה תִּשְׁרִי ה'תַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

לְדַעֲתִי אַתָּה צָרִיךְ לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מֵהַ שְׁהֲרוּפָאִים אוֹמְרִים, וְלִקְחַת אֶת הַכְּדוּרִים, וְיִהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת ס.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וּרְפֵא יִרְפֵא" מִכָּאן שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוּת לְרוּפֵא לְרְפָאוֹת, וְהַיּוֹם יֵשׁ כְּדוּרֵי הַרְגָעָה שְׁעוֹזֶרֶת מְאֹד מְאֹד לְאֲנָשִׁים שֵׁישׁ לָהֶם בְּעִיּוֹת נַפְשׁוֹת וְכוּ' וְאֵינן זֶה שׁוֹם בּוֹשָׁה לְקַחַת וְכוּ', אֲדַרְבֵּה זֶה מִצְוָה גְּדוּלָה מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יְהוֹשֻׁעַ כ"ג י"א) "וּנְשַׁמְרֶתֶם מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם לְאַהֲבָה אֶת הָוְיָ"ה אֲלֵיכֶם", אָדָם צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל נַפְשׁוֹ שִׁיְהִיָּה בְּרִיא וְיִתְחַזַּק לְאַהֲבָה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא שִׁיִּכְנַס בּוֹ מַחְשְׁבוֹת מְבַהֲלוֹת וּמְבַלְבְּלוֹת לְהִתְאַבֵּד וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַמֵּאֲבָד עֲצֻמוֹ לְדַעַת אֵינן לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם בֵּין לְקַחַת אֶת הַכְּדוּרִים, וַתְּהִיָּה רְגוּעַ, וַתְּהִיָּה רַק שְׁמִיחָ עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּךְ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפִלַּח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוֹ רִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מִצְּוֹת כְּרִמּוֹן; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת

בְּשִׁמְחָה, כִּי רִבְנוּ ז"ל אָמַר (לקיטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שְׂגָם חֲכָמֵי הַרֹפְאִים אָמְרוּ שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיְתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עַז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹּךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תְּכַרִּיחַ אֶת עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא שְׂמִינִי) אֵינן הַשְּׂמֵחָה מִמְּתַנֵּת לְאָדָם, לֹא כֹל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמָחָר, וְלִכֵּן רָאָה לְחֻטָּף שְׂמֵחָה וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשָׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַמְקוֹר לָזֶה הוּא מִהֲבַעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, כִּי עַד יָמָיו הָיוּ הַפְּרִיצִים הָאֲכֻזָּרִים מְדַפְּאִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל מִינֵי הַשְּׁפָלוֹת וְדַכּוּי וְכוּ', וְעָשׂוּ כָּל מִינֵי צָחוּק וְהַתּוֹלָמִים מִהִיְהוּדִים, וְאוּי וְאָבוּי לִיהוּדֵי שְׁנַפְל קָרְבָן בִּידֵיהֶם שֶׁל הַפְּרִיצִים הָאֲכֻזָּרִים, שֶׁהָיוּ מְלַבִּישִׁים אוֹתוֹ עִם כּוֹבֵעַ שֶׁל חִיּוֹת עַל רֹאשׁוֹ, וְנִתְּנָה לוֹ מְכוֹת רִצָּח שִׁירְקָד וְכוּ', וְהֵם הָיוּ מִתְגַּלְגְּלִים מִצָּחוּק עַל הַכּוֹבֵעַ הַמְשֻׁנָּה שֶׁהִלְבִּישׁוּ אֶת הִיְהוּדֵי וְכוּ', וְכִשְׁבָּא הֲבַעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע וְהִגְבִּיָּה אֶת רוּחַ עַם יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי שֶׁהִחְדִּיר בָּהֶם אֶת הָאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, לִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְלֹא לְפַחַד מֵאָף אֶחָד, אֲלֵא לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאֱמוּנָה וּבִבְטָחוֹן בּו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁיְהִיָּה לָהֶם בְּטָחוֹן עֲצֻמִי, וְלֹא יִתְבַּיְשׁוּ בְּכָלֵל מִהַגּוֹיִים הָאֲכֻזָּרִים הָאֵלּוּ, וְאִז תִּקַּן דִּקְא

עם הכובע פֿרוּה שְׁנַעֲשֶׂה מחיות וכו', שֶׁהַלְבִּישׁוּ אֶת זֶה לַיהוּדִי כְּדֵי לְדַכְּאוֹת אוֹתוֹ וכו', וְלִשְׁבֹּר אֶת רוּחוֹ וכו', דִּיקָא עִם מְלַבּוּשׁ זֶה טוֹב לְשִׁבֵּת וּלְחַגֵּים, וּמֵאָז הַתְּחִיל לְבִישֵׁת הַשְּׂטֵרִימֶל, שְׂזֵה הַפֶּאָר וְהִיפִי שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, לְהִרְאוֹת בְּזֵה שְׂרָצוֹ לְדַכְּאוֹת אוֹתָנוּ וכו', זְכִינּוּ לְהַתְקוּמָם וְלְצִאֵת מִשְׁלֹטוֹן הַרְשָׁע שֶׁל הַפְּרִיצִים הָאֲכֻזִּים וכו'.

בְּעֵינֵי מָה שְׂאֵת טוֹעֲנַת צַעַר בְּעֵלֵי חַיִּים, הָרִי עַל כָּל הַלְּבוּשִׁים שֵׁישׁ בָּהֶם עוֹר וכו', או פֿרוּה וכו', יְכוּלִים לְטַעַן אוֹתוֹ טַעֲנָה וכו', וְלִכְּנֵן אָסוּר לְפִי דְבָרֶיךָ לְלַכֵּת עִם נַעֲלִים שְׁנַעֲשֶׂה מַעוֹר בְּהֵמָה וכו', או תִּיק נָשִׁים וכו', שְׁנַעֲשֶׂה מַעוֹר חַיּוֹת וכו', וּמְכַל שְׁכָן מַעֲלֵי פֿרוּה שֶׁהַנָּשִׁים מִתְּלַבְּשׁוֹת וכו', כְּפִי מֵיטֵב יִדְעֵתָנוּ לֹא מוֹרִידִים אֶת הָעוֹר מֵהַחַיָּה וכו', כָּל זְמַן שֶׁהִיא חַיָּה וכו'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְכַנִּים בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הַבְּטָחוֹן הַעֲצָמִי, וְאֵת הַגָּאוֹן שְׂצָרֶיךָ לְהִיּוֹת בָּנוּ, שְׁנֹזְכָה לְהִיּוֹת אוֹר לְגוֹיִים, וְלִגְלוֹת לְכֻלָּם אֶת רַחֲמֵנוֹתָ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְתַת יוֹתֵר שְׂאֵמוֹת הָעוֹלָם יִדְכְּאוּ אוֹתָנוּ וכו' וכו', וְנִזְכָּה לְהַגְּאֵלָה הַשְּׁלֵמָה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר.ו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵתָה צָרִיךְ לְדַעַת כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, נִכְנָס בְּהַתְּלַחֲבוֹת עֲצוּמָה וכו', וּמִתְּלַחֵב לְבוֹ מְאֹד מְאֹד לְקִים אֶת כָּל הַמְּצוּוֹת וכו', אָבָל אַחַר כֵּךְ הוּא נוֹפֵל וְנַחֲלֵשׁ וכו', כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רס"א) כְּשֶׁנוֹפֵל אָדָם מִמְּדַרְגָּתוֹ יִדַּע שְׁמֵן הַשָּׁמַיִם הוּא, כִּי הַהִתְרַחֲקוּת הִיא תְּחִלַּת הַהִתְקַרְבוּת, עַל כֵּן נִפֵּל שְׂחִיתָעוֹרֵר לְהַתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעֲצוֹתָ שְׂחִיתָחִיל מִחֲדָשׁ לְהַכְנִס בְּעַבְדוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּאֵלוֹ לֹא הַתְּחִיל עֲדִין כָּלֵל מַעוֹלָם, וְזֵה כָּלֵל גְּדוּל

בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁצָרִיכִים מִמֶּשׁ בְּכָל יוֹם לְהַתְחִיל מִחֲדָשׁ; כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁל כָּל אֱלוֹי שְׁחֻזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְאַחַר כֵּךְ נּוֹפְלִים וְנִחְלָשִׁים וְכוּ', בָּא לָהֶם מֵרַב חִלְשׁוֹת הַדַּעַת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אֵין אָף אֶחָד שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עֲלָיו אִיזָה מִשְׁבֵּר בְּהַחַיִּים, זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה וְכוּ', וְהַכֵּל וְהַעֲקֹר שְׁצָרִיכִים לְהַתְחִיךְ וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְלִהְיוֹת חֲזוּק מְאֹד בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְחֹזֵר אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, לֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבַר, כִּי הָרִי כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ג' י"ט) "כִּי עָפָר אַתָּה וְאֵל עָפָר תֵּשׁוּב", וְכַתִּיב (קֹהֶלֶת ג' כ') "הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל מְקוֹם אֶחָד הַכֹּל הָיָה מִן הָעָפָר וְהַכֹּל שָׁב אֶל הָעָפָר", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֵׁיִשׁ לוֹ שֶׁכֵּל וּמִסְתַּכֵּל עַל הַמְּצִיאוֹת וְכוּ', כְּשֶׁאָדָם זֹכֵה וּמְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת, יֵשׁ לוֹ תְקוּהָ בְּהַחַיִּים וְכוּ', וַיֵּשׁ לוֹ תְקוּהָ אַחַר שֵׁיִצָא מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁאָדָם רְחוּק מִתּוֹרָה וּמִצְוֹת וְכוּ', אֵין לוֹ כְּלוּם בְּחַיִּים לֹא עוֹלָם הַזֶּה וְלֹא עוֹלָם הַבָּא, וְחַי כְּמוֹ בְּהֵמָה וְכוּ', שְׂאִין לָהּ שׁוּם תְּכֵלִית וְכוּ', וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, כָּל הַבְּעִיָּה שֶׁלָּךְ זֶה רַק מִחֲמַת גְּדֹל הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁמְסַבֵּב אוֹתָךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא עַל יָדֵי זֶה הוּא מְסַבֵּב עִם קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, כְּמֵאֲמָרְם ז"ל (בְּרֵכוֹת ו.) תִּנְיָ אָבָא בְּנִימִין אוֹמֵר אֱלֹמְלִי נִתְנָה רְשׁוּת לְעֵינַי לְרֹאוֹת אֵין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לְעַמֵּד מִפְּנֵי הַמְּזִיקִין, אָמַר אֲבִי אֵינְהוּ נְפִישִׁי מִיֵּן וְקִימִי עֲלֵן כִּי כִסְלָא לְאוּגֵיָא אָמַר רַב הוֹנָא כָּל חַד וְחַד מִיֵּן אֶלְפָא מִשְׁמַאֲלִיהָ וְרַבְבְּתָא מִימִינִיהָ; אָדָם שֶׁחָטָא בְּחָטָא שֶׁל הוֹצָאָת זֶרַע לְבִטּוּלָה, הוּא בְּרָא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים לְאֱלֹפִים וְלִרְבָבוֹת שֶׁמְסַבֵּבִים אוֹתוֹ לְיָמִין וְלִשְׂמָאל וְכוּ' וְכוּ', וְאֵין הָעֵינַי שֶׁל הָאָדָם רוֹאֶה אוֹתָן וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁזוּכָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שֶׁלָּמָּה, שְׁעַל יָדֵי זֶה הוּא מִבְּעַר וּמִבְטֵל אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת מִמֶּנּוּ, וְאֵז מִתְגַּלֶּה אֱלֹיו הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמִתְעַנֵּג בְּזִיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וּבְעֵנִין אֲשֶׁתָּךְ וְכוּ', תִּאֲמִין לִי שֶׁלֹּא בְּשִׁבִיל שְׁחֻזְרָתָ לְהַתְרַחֵק מִהַדָּת וְכוּ', בְּשִׁבִיל זֶה נַעֲשֶׂה בֵּינֵיכֶם יוֹתֵר שְׁלוֹם וְכוּ', כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁבִלֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין שְׁלוֹם, כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת י.) שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלוֹם, וְאֵם אֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אֲזִי לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שֶׁהַבַּיִת יִתְפָּרֵק וְכוּ', כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זְכוּ שְׁכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֵכוֹת פֶּרֶק ט' הֵלָכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר

לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשַׁנִּיחַן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחָהּ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְלִכְּנֹן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

בְּזֶה שְׁלֹא הָיָה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי וְכו', זֶה מִפְּנֵי שְׁלֹא צִיַּתְךָ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁפָּרוּשׁ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הִזְהִירֵנוּ מְאֹד מְאֹד עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּכָא מְצִיעָא נֵט). לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכָבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בַּיִתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹאֲבָרָם הִיטִיב בְּעִבּוּרָהּ" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבָנֵי מְחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיָכוֹ כִּי הִיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבִּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ט) שֶׁעַקֵּר הָעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה.

שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּרִית, זֶה רַק אִם מְצִיַּתִים אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּקִיּוֹם מְצוּוֹת מְעֻשׂוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמֵהֵיוֹם וְהִלָּא תְּכַבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִרְאֶה שֶׁהִיָּהּ שְׁלֵמָה שְׁלֵמָה, לֹא עֲלִיף וְלֹא עֲלִיָּהּ, אֲלֵא תִתְעַנֵּג בְּקִיּוֹם מְצוּוֹת מְעֻשׂוֹת דִּיקָא, כְּגוֹן שְׁמִירַת שְׁבֵת וְאֲכִילַת כֶּשֶׁר וְהַנְחַת תְּפִלִּין וְכו', אֲזִי הַשְּׁלוֹם יִשְׁרָה בְּבֵיתְכֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעֵדֶךָ שִׁיחָהּ לְךָ הַצְּלַחַה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

רז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֲתָה צְרִיךְ לְזַכֵּר שֶׁבְּכֶרֶסְלֵב יֵשׁ רַק מְנַהֵיג אֶחָד, וְהוּא

רבנו ז"ל בעצמו, שרק הוא הרבה שלנו, וכלנו צריכים רק לקבל ממנו, כי הוא נקדת הרב, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ד) והדבר השני צריכים לדעת שכלנו חברים, שמקבלים מרבנו ז"ל ולכל אחד יש נקדה מה שאין בחברו, וצריכים לקבל את נקדת החבר, לקחת את הטוב מכל אחד, כי כל תלמיד מקבל אחרת מהצדיק שהוא רבנו ז"ל, וצריכים לקבל את נקדת החבר כדי שיחזק ביתר שאת את נקדת עצמו, שזה הוא העקר כי כל אחד ואחד צריך לדאג לעצמו, לראות שהוא לא יטעה את עצמו, כי כך אמר לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד, ולכן העקר לקבל רק נקדת הרב שהוא רבנו ז"ל ורק הוא המנהיג שלנו, וכלנו רק חברים שאחד צריך לקבל מהזולת ולהתחזק ממנו, שזה נקדת החבר, כדי שיתחזק אצלו נקדת עצמו, כמובא כל זה (לקוטי הלכות ברפת המזון הלכה ג') ולכן אני לא יודע למה אתה צריך לבלבל את עצמך? יש לנו רק מנהיג אחד והוא רבנו ז"ל שרק הוא הרבה, וכלנו רק חברים ותלמידים, שאחד צריך לחזק את השני.

אסור להטעות את עצמו משום בריה שבעולם, רבנו ז"ל נמצא בתוך ספריו הקדושים, כי כך אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) פניו שכלו ונשמתו נמצאים בתוך הספר, ולכן עקר ההתקרבות אל רבנו ז"ל הוא שקידה עצומה בספריו הקדושים שהם "לקוטי מוהר"ן" "ספורי מעשיות" "ספר המדות" ושיחותיו הקדושים שרשם מוהר"ן ז"ל בספרי "שיחות הר"ן" "תיי מוהר"ן" ויותר מזה לא צריכים להתבלבל כלל, וצריכים מאד לשמר שלא יטעו החברים את הדעת והשכל, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ר') היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה ואין אדם יודע מה בתוכה. והוא מרמה בני אדם ושואל לכל אחד, מה אני אוחז? ולכל אחד נדמה כאלו הוא אוחז מה שהוא מתאוה. ועל כן הכל רצים אחריו כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ וכו'. ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום וכו', כמו כן ממש היצר הרע שהוא מרמה כל העולם כלו, והכל רצים אחריו, ומרמה לכל אחד ואחד, עד שנדמה לכל אחד ואחד כאלו יש בידו מה שהוא חפץ, כל אחד כפי שטותו ותאוותו, ואחר כך בסוף הוא פותח את ידו ואין בה כלום, כי אין מי שימלא תאוותו אצלו; ודבר זה נמצא

גַּם בֵּין הַחֲבָרִים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁאֲנָשִׁים טוֹעִים בָּהֶם וְחוֹשְׁבִים שֶׁיִּמְצְאוּ אֶצְלָם מִה שֶׁיִּרְצוּ וְכוּ', וְכוּ', וּלְבִסּוֹף מֵאוֹמֶה אֵין בֵּינָם.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן שֵׁנ"ח) שֶׁבְּכֹל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שֶׁהִיא מִשִּׁיחַ וּמִדְבַר עֲמֻנָה יְכוּלִים לִהְיוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כְּשֶׁר, וְאֶפְלוּ צַדִּיק גָּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שְׁאֵנִי רוֹצֶה (אֲזוּי וּוִיא אִיד מִיִּין אִיִּין גּוֹטְעַר יִיד) אִם יִרְצֶה לִילֵךְ עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׂיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְנִגַּם אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ כְּשֶׁלּוֹמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם בֶּן כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאַמַּת, לְמִי שֶׁיִּשִּׁים לְבוֹ הֵיטֵב לְדְבָרָיו וּלְשִׂיחָתוֹ הַקְּדוּשִׁים הַנְּאֻמְרִים בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּל שִׂיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדַרְךְ יִשְׂרָה וְנוֹכְנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָתוֹ יִהְיֶה בְּאִיזָה מְדַרְגָה שֶׁיִּהְיֶה. אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יְכוּל לְקַבֵּל דְּרָךְ יִשְׂרָה וְעֲצוֹת נִפְלְאוֹת מְכֹל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהַפְּךָ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָה הַתַּחְתּוֹנָה חֵס וְשָׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יִהְיֶה, יְכוּל לְקַבֵּל דְּרָךְ יִשְׂרָה וְעֲצוֹת נְכוֹנוֹת מְכֹל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁלוֹ לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמַּת אִם יֵשׁ לְבוֹ לְדְבָרָיו הֵיטֵב, וַיִּקַּם אוֹתָם בְּאַמַּת וּבַתְּמִימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֻקְמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיֵּאָחַז בָּהֶם.].

וְלִכֵּן הַעֲקָר הוּא רַק לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם, שְׁלוֹ שְׂזָה נִקְרָא הַתְּבוּדוֹת, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהַתְּבוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה וְגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דִּהְיִנּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׂעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוּדָה לְבָדוּ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֶה, וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאַמְתְּלוֹת בְּדְבָרֵי חַן וְרִצּוֹי וּפְיוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁיִּקְרְבוּ אֵלָיו לְעִבּוּדָתוֹ בְּאַמַּת. וְתַפְלָה וְשִׂיחָה זוֹ יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׁמִדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהַנְּהִיגָה זוֹ הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דְרָךְ וְעֲצָה טוֹבָה מְאֹד לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֲצָה כְּלָלִית, שְׁכוּלָל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שֶׁיִּחַסֵּר לוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכֹל וְכֹל מִעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ שִׂיחָתוֹ וּיְבַקֵּשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֶפְלוּ אִם לְפַעְמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאֵינּוּ יְכוּל לְפָתַח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, אִף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעֲצֻמוֹ טוֹב מְאֹד. דִּהְיִנּוּ הַהֲכָנָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ.

וְחֶפֶץ וּמִשְׁתַּוְּקֵק לְדַבֵּר, אֲךָ שְׂאִינוּ יְכוּל, זֶה בְּעֶצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וּתְפִלָּה מִזֶּה בְּעֶצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֶצְמוֹ יִצְעַק וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁנֵתְרַחֵק כָּל כָּף, עַד שְׂאִינוּ יְכוּל אֶפְלוּ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֶשׂ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ רַחֲמִים וַתְּחַנּוּגִים, שִׁיחַמֵּל עֲלָיו וַיִּפְתַּח פִּיו, שְׂיֻכַּל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו.

וְכֵן לְהַרְגִיל אֶת עֶצְמוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה עַל פִּי סֵדֵר הַלְמוּד שְׁנֵתָן לָנוּ רַבְנוּ ז"ל כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵיו ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו) בְּעֶנְיָן הַלְמוּד תּוֹרָה שְׂצָרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל יוֹם, טוֹב לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת וְלִבְלִי לְדַקְדָּק הַרְבֵּה בְּלְמוּדוֹ. רַק לְלַמֵּד בְּפִשְׁטוּת בְּזְרִיזוּת. וְלִבְלִי לִכְלַבֵּל דַּעְתוֹ הַרְבֵּה בְּשַׁעַת לְמוּדוֹ מְעַנְיָן לְעֵנְיָן, רַק יִרְאֶה לְהִבִּין הַדְּבָר בְּפִשְׁטוּת בְּמִקּוּמוֹ. וְאִם לְפַעְמִים אִינוּ יְכוּל לְהִבִּין דְּבָר אַחַד, אֵל יַעֲמַד הַרְבֵּה שֶׁם וַיִּנְיַח אוֹתוֹ הָעֵנְיָן וַיִּלְמַד יוֹתֵר לְהֵלֵן. וְעַל פִּי הַרְבַּ יִדַע אַחַר כֵּךְ מִמִּילָא מַה שְּׁלֵא הָיָה מִבֵּין בַּתְּחִלָּה כְּשִׁילְמַד כְּסֵדֵר בְּזְרִיזוּת לְהֵלֵן יוֹתֵר.

וְאָמַר: שְׂאִין צְרִיכִין בְּלְמוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לוֹמֵר הַדְּבָרִים כְּסֵדֵר, וּמִמִּילָא יִבִּין. וְלֹא יִכְלַבֵּל דַּעְתוֹ בַּתְּחִלָּת לְמוּדוֹ שְׂיִרְצֶה לְהִבִּין תְּכַף וּמַחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תְּכַף וְלֹא יִבִּין כָּלֵל רַק יִכְנִיס מַחוּ בְּהַלְמוּד וַיֹּאמֶר כְּסֵדֵר בְּזְרִיזוּת וּמִמִּילָא יִבִּין. וְאִם לֹא יִבִּין תְּכַף יִבִּין אַחַר כֵּךְ. וְאִם יִשְׂאָרוּ אִיזָה דְבָרִים שְׂאָף עַל פִּי כֵן לֹא יְכוּל לַעֲמַד עַל כְּוַנְתּוֹ, מַה בְּכֵךְ? כִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֹּל, וּכְמוֹ שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) 'לְגַמֵּר וְהִדֵּר לְסִבֵּר וְאָף עַל גֵּב דְּלֹא יִדַע מַה קָאָמַר' שְׂנֵאָמַר (תְּהִלִּים קי"ט כ') "גְּרָסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד שְׂיִלְמַד בְּמַהִירוֹת וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לַעֲבֹר כְּמָה פְּעָמִים אֵלּוּ הַסְּפָרִים שְׁלוּמָה, לְגַמְרָם וְלַחֲזֹר לְהַתְּחִיל וְלְגַמְרָם פַּעַם אַחַר פַּעַם. וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יִבִּין בְּפַעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כָּל מַה שְּׁלֵא הָיָה מִבֵּין בַּתְּחִלָּה, כָּל מַה שְׂאָפְשֵׁר לְהִבִּין וְלַעֲמַד עַל דְּבָרֵיהֶם.

וְדַבֵּר רַבְנוּ ז"ל הַרְבֵּה מְאֹד בְּעֵנְיָן זֶה. וְאִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר דְּבָרִים אֵלּוּ בְּכַתֵּב הַיִּטְב. אָבֵל בְּאֲמַת הוּא דְרָךְ עֲצָה טוֹבָה מְאֹד בְּעֵנְיָן הַלְמוּד. כִּי עַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד לְגַמֵּר כְּמָה וְכְמָה סְפָרִים, וְגַם יִזְכֶּה לְהִבִּין הַדְּבָרִים יוֹתֵר, מֵאֲשֶׁר הָיָה לוֹמֵד בְּדַקְדוּק גְּדוֹל כִּי זֶה מְבַלְבֵּל מְאֹד מִן הַלְמוּד. וְכְמָה בְּנֵי אָדָם פְּסָקוּ מִלְמוּדָם לְגַמְרֵי עַל יְדֵי רַבּוּי הַדְּקָדוּקִים שְׁלָהֶם. וּמֵאוּמָה

לֹא נִשְׁאָר בְּיָדָם. אָבֵל כְּשִׁירְגִיל עֲצָמוּ לְלַמַּד בְּמַהֲיִרוּת בְּלִי דְקָדוּקִים הַרְבֵּה, הַתּוֹרָה תִּתְקַיֵּם בְּיָדוֹ, וַיִּזְכֶּה לְלַמַּד הַרְבֵּה מְאֹד, גְּמָרָא וּפּוֹסְקִים כָּלֶם, וְתַנְיָף וּמְדַרְשִׁים וּסְפָרֵי הַזֵּהָר וְקַבְלָה וּשְׁאָר סְפָרִים כָּלֶם. וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ח) שֶׁטּוֹב לְאָדָם שְׂיַעֲבֹר בְּחַיָּיו בְּכָל הַסְּפָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

אֵת שְׁתֵּי הַיְסוּדוֹת הָאֵלוֹ מְכַרַח כָּל חֲסִיד בְּרַסְלָב אֲמַתִּי לְקַיֵּם, אַחֲרַת הוּא מְטַעֵה אֵת עֲצָמוּ הוּא מְטַעֵה אֵת אַחֲרִים, א' הַתְּבוּדוֹת שִׁיחָה בֵּינוּ לְבִין קוֹנּוֹ, ב' לְלַמַּד תּוֹרָה כְּפִי סֵדֶר הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, וְעַל כָּלֶם צְרִיכִים לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי הַעֲקָר הוּא שְׂמִיחָה, וְלִכֵּן חֲזַק וְאֲמִץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֵת עֲצָמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאָדָם שְׂמִיחַ מִתְּרַחֵב דַּעְתּוֹ וַיְכוּל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְהִרְגַע שְׂחִזְק בְּאֲמוּנָה שְׁאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבַּרֵּךְ כָּלֶל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזֻדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׁאָדָם מְרַגִּישׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנּוּ ז"ל רּוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֵת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רח.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בראשית כ"ה תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אתה צריך לדעת שרובנו ז"ל הזהירנו מאד מאד ללמד את ספרו הקדוש "לקוטי מוהר"ן" ואמר (חיי מוהר"ן סימן שמ"ז) שהוא מצוה גדולה ללמד ספרו הרבה. ואמר לו שיכולין להיות נעשה בעל מח גדול על ידי ספרו, כי יש בו שכל גדול ועמקות נפלא מאד על פי פשוטן של דברים. וגם אם יתמידו בספריו יכולין לזכות להיות נעשה איש פשוט באמת, ואז יזכה לראות הפנימיות שיש בספריו הקדושים כי יש בהם פנימיות הרבה מה שאין נראה על פי פשוטו כלל. אשרי הזוכה ללמד ולהתמיד בהם הרבה. (וכן אמר) (חיי מוהר"ן סימן שמ"ט) שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר שלו. והיה חפץ ומשתוקק מאד שידיפסו ספרו עוד כמה פעמים ויתפשטו בעולם. ואמר שיהיו בני אדם שילמדו ויתפללו על ידי הספר הזה. ואמר שמי שישב ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לכבו. ואמר בזו הלשון: "סע וועט אים אלע אדערן טרענען".

ולכן אתה תראה להתמיד הרבה בספרו של רבנו ז"ל "לקוטי מוהר"ן" וזה יפתח את קשיות גידיך ולבסוף יכנס בך יראה נראה ונפלא מאד, שתמיד תרגיש את הקדוש ברוך הוא שהוא נמצא אתך עמך ואצלך ואמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן שמ"ו) שהספר הקדוש שלו "לקוטי מוהר"ן" שיצא בעולם הוא אתחלתא דגאלה. ואמר מאחר שיצא בעולם אני חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה. כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין ערוך אליו. ומי שעוסק בזה הספר אין צריך עוד ספר מוסר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רפ"ב) דַּע כִּי צָרִיךְ לְדוֹן אֶת כָּל
אָדָם לְכַף זְכוּת, וְאֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא רָשָׁע גְּמוּר, צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְמַצֵּא בּוֹ אֵיזָה
מְעַט טוֹב, שֶׁבְּאוֹתוֹ הַמְּעַט אֵינּוּ רָשָׁע, וְעַל יְדֵי זֶה שְׂמוּצָא בּוֹ מְעַט טוֹב, וְדָן
אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, עַל יְדֵי זֶה מַעְלָה אוֹתוֹ בְּאֻמַּת לְכַף זְכוּת, וְיוּכַל לְהִשְׁיבוּ
בְּתִשׁוּבָה, וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים ל"ז): "וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבוּנָתָ עַל מְקוֹמוֹ
וְאֵינְנוּ" הֵינּוּ שֶׁהַפְּסוּק מְזַהֵר לְדוֹן אֶת הַכָּל לְכַף זְכוּת, וְאֵף עַל פִּי שְׂאֵתָה
רוֹאֶה שֶׁהוּא רָשָׁע גְּמוּר, אֵף עַל פִּי כֵן צָרִיךְ אֶתָּה לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ לְמַצֵּא בּוֹ
מְעַט טוֹב שְׂשֵׁם אֵינּוּ רָשָׁע וְזֶהוּ "וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע", שְׂצָרִיךְ אֶתָּה לְבַקֵּשׁ
בּוֹ עוֹד מְעַט טוֹב שְׂיֵשׁ בּוֹ עֲדִין, שְׂשֵׁם אֵינּוּ רָשָׁע, כִּי אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא רָשָׁע,
אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׂאֵין בּוֹ מְעַט טוֹב עֲדִין? כִּי אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׂלֹא עָשָׂה אֵיזָה מְצוּהָ אוֹ
דְּבַר טוֹב מִיָּמָיו? וְעַל יְדֵי זֶה שְׂאֵתָה מוּצָא בּוֹ עוֹד מְעַט טוֹב שְׂשֵׁם אֵינּוּ רָשָׁע,
וְאֵתָה דָן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, עַל יְדֵי זֶה אֵתָה מַעְלָה אוֹתוֹ בְּאֻמַּת מִכָּף חוּבָה לְכַף
זְכוּת, עַד שְׂיִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה עַל יְדֵי זֶה, וְזֶהוּ "וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע", עַל יְדֵי
שְׂמוּצָא בְּהִרְשָׁע עוֹד מְעַט טוֹב, שְׂשֵׁם אֵינּוּ רָשָׁע, עַל יְדֵי זֶה "וְהִתְבוּנָתָ עַל
מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ", הֵינּוּ כְּשֶׁתְּבוּנוֹ וְתִסְתַּכַּל עַל מְקוֹמוֹ וּמְדַרְגָּתוֹ, וְאֵינְנוּ שֵׁם עַל
מְקוֹמוֹ הָרֵאשׁוֹן, כִּי עַל יְדֵי שְׂמוּצָאֵין בּוֹ עוֹד מְעַט טוֹב, אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה,
וְדַנִּין אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, עַל יְדֵי זֶה מוּצִיאֵין אוֹתוֹ בְּאֻמַּת מִכָּף חוּבָה לְכַף זְכוּת.
וְזֶהוּ "וְהִתְבוּנָתָ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ".

הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם דִּין לְכַף זְכוּת אֶפְלוּ רָשָׁע גָּמוּר לְגַמְרִי, עַל יְדֵי זֶה בְּעֶצְמוֹ מַעֲלֶה אוֹתוֹ מִכֶּף חוֹב לְכַף זְכוּת, עַד שֶׁעַל יְדֵי זֶה חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְנִתְעַלֶּה בְּעֲלִיָּה גְדוּלָּה.

בְּאוֹמֵן הָיָה גֵר יְהוּדִי בְּשֵׁם מֹשֶׁה צְדוּק, וְהוּא הָיָה רֹאשׁ כְּנַפְיָה שֶׁל רוֹצְחִים, בְּשִׁבְלֵי כֶסֶף הָיוּ מַעֲבִירִים בֵּין אָדָם מִזֶּה הָעוֹלָם וְלֹא בְּחֵל מִשׁוּם דְּבָר, וְהָיָה אִישׁ בְּלִיעֵל רַע מַעֲלָלִים וְכוּ' וְכוּ', יוֹם אֶחָד נִתְעוֹרֵר בּוֹ נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ וְהָיִית שְׁהָיָה לוֹ בַּיּוֹם הַזֶּה יֶאֱרֻצִּיט, (יוֹם הַשָּׁנָה) עַל אָבִיו נִתְעוֹרֵר לְלַכֵּת לְבֵית הַכְּנֶסֶת לומר קְדִישׁ אַחַר אָבִיו, כַּמוֹכֵן שֶׁבְּכָל בֵּית הַכְּנֶסֶת שֶׁנִּכְנָס תִּכְף וּמִיד גִּרְשׁוֹ אוֹתוֹ, (בְּאוֹמֵן הָיָה הִרְבֵּה בְּתֵי כְּנֶסֶיֹת מִכַּמְּה חֲסִידִיּוֹת) וְכִךְ טִלְטַל אֶת עֶצְמוֹ מִבֵּית הַכְּנֶסֶת לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּמִכָּל מְקוֹם הַעֵיפּוֹ אוֹתוֹ, עַד שֶׁנִּסְּפָה אֶת הַבַּיִת הַכְּנֶסֶת הָאַחֲרוֹן שֶׁהוּא הַקְּלוּזֵי שֶׁל חֲסִידֵי בְּרִסְלָב שֶׁהָיָה בְּסוּף הָעִיר מוֹל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְהֵנָּה נֶעֱמַד בְּדִלְתָּ כִּי פָחַד לְהַכְּנֵס שְׂמָא גַם מִפֶּה יַעֲיִפוּ וַיִּגְרְשׁוּ אוֹתוֹ, וְהֵנָּה אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשֵׁם ר' יַעֲקֹב מִזִּיטוּאֵמֶר ז"ל קָם וְהִלֵּךְ לְקִרְאֵת הַדִּלְתָּ, וְהֵנָּה מֹשֶׁה צְדוּק הָיָה בְּטוֹחַ שֶׁגַם מִפֶּה הוֹלְכִים לְגִרְשׁ אוֹתוֹ וְכוּ', אֲבָל אַחֲרַת קִרְיָה ר' יַעֲקֹב הַזֶּה עָנָה וְאָמַר "מֹשֶׁה צְדוּק מָה אַתָּה עוֹמֵד בְּדִלְתָּ בֵּא תְּכַנְסֵנִי", וְהוּא נִכְנָס וְהָיָה כְּלוֹ נִרְגָּשׁ עַל זֶה שֶׁמְקַרְבִּים אוֹתוֹ, אַחַר כֵּן אָמַר לוֹ ר' יַעֲקֹב מֹשֶׁה צְדוּק אִם כָּבָר אַתָּה פֶּה לְמָה לֹא תִתְעַטֵּף בְּטִלִּית? וְנָתַן לוֹ טִלִּית, וְאַחַר כֵּן הִבִּיא לוֹ תְּפִלִּין וְהִלְבִּישׁ לוֹ אֶת הַתְּפִלִּין, וְהִרְאָה לוֹ בְּסִדּוֹר אֵיפֶה אוֹמְרִים קְדִישׁ וְכוּ' וְכוּ', וּמֹשֶׁה צְדוּק שֶׁהָיָה רֹאשׁ כְּנַפְיָה שֶׁל רוֹצְחִים וְכוּ' וְכוּ', כָּל כֵּן נִתְעוֹרֵר בְּזֶה שֶׁקָּרְבוּ אוֹתוֹ כָּל כֵּן, עַד שֶׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהָיִית שֶׁאַחַר כֵּן הָיָה הַתְּקוּפָה שֶׁל הַקוֹמוּנִיסְטִים וְכוּ', וְסִגְרוּ בֵּית הַכְּנֶסֶת אַחַר בֵּית הַכְּנֶסֶת וְכֵן כָּל הַמְקוֹאוֹת שֶׁבְּעִיר אוֹמֵן, וַיַּעַן שֶׁבְּאַרְוֹת הַסּוֹסִים שֶׁלוֹ הָיָה עִמָּךְ גְּדוּל וְשֵׁם הָיָה מַעֲיָן, וְלָכֵן פָּתַח אֶת זֶה לְמַקְוֶה לְנִשְׁיִם וְכוּ', בַּיּוֹם הוּא כִּסָּה אֶת כָּל הָאָרֶזֶה עִם קֶשׁ וְתִבֵּן שֶׁלֹּא יִכִּירוּ שֵׁיִשׁ שֵׁם מְקוֹנָה, וּבְלִילָה פָּתַח אֶת זֶה, וְזֶה הָיָה עֲנִיָּן שֶׁל מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, כִּי אִם הַקוֹמוּנִיסְטִים הָיוּ תּוֹפְסִים אוֹתוֹ הָיוּ יוֹרִים בּוֹ עַל הַמְקוֹם, כִּי אֶצְלָהֶם הָיָה אֶסוֹר חֲמוֹר כָּל דְּבָר הַקָּשׁוֹר לַיהוּדוּת.

רוֹאִים מִזֶּה מָה זֶה כְּשֶׁמְקַרְבִּים יְהוּדִי אֶפְלוּ הִכִּי רְחוּק מִמֶּשׁ רָשָׁע גָּמוּר

וכו', שאַחַר כֵּךְ מִתְהַפֵּךְ וְנִעְשֶׂה צְדִיק גָּמור, כִּי כִּבְר קָרְאוּ אוֹתוֹ ר' מִשֶּׁה צְדוּק, כִּי תִמִּיד יֵשֵׁב וְאָמַר תְּהִלִּים בְּכִיּוֹת עֲצוּמוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

עַם כֹּל זֹאת צְרִיכִים לְזַכֵּר מֶה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן כ"ח) אֵינן מְלַמְּדִין זְכוּת עַל הַמְּסִית. מִי שֶׁמְּסִית וּמְדִיחַ אֶת הַזּוּלָת לְהַתְּרַחֵק מִהִיִּהְדוּת, עָלָיו אֵינן שׁוֹם לַמּוֹד זְכוּת, וְלֹא רַק זֶה אֲלֵא שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַרְחֻקָּת וְשְׁעִים סִימָן י"ז) אֵל תְּדַבֵּר עִם הַמְּסִיתִים אֲפִלּוּ לְהוֹכִיחֵם וּלְקַרְבֵּם, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַפֶּרֶשׁ גְּדוֹל מְאֹד בֵּין מְסִית וּמְדִיחַ, לְבֵין רִשְׁע גָּמור, רִשְׁע גָּמור מִתְגַּבֵּר עָלָיו יֵצְרוּ וְאֵינּוּ יָכוֹל לַעֲמֹד בְּנִסְיוֹן וְעוֹשֶׂה מֶה שֶׁעוֹשֶׂה וְכוּ', עִם כֹּל זֹאת צְרִיכִים לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי מִסְכָּן אוֹלֵי לֹא קִבֵּל חֲנוּךְ וְכוּ', וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ מֶה זֶה יְהִדוּת וְכוּ', אוֹ שֶׁמִּתְגַּבֵּר עָלָיו יֵצְרוּ כֹּל כֵּךְ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, מֶה שֶׁאֵינן כֵּן מְסִית וּמְדִיחַ נִגְדַּד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִגְדַּד הַצְּדִיק, לְאָדָם הַזֶּה אֵינן כִּבְר שׁוֹם תְּקוּהָ וְאֶסוּר לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת אֲלֵא לְרַחֲקוֹ בְּתַכְלִית הַרְחוּק, וְלֹא לַעֲמֹד בְּד' אֲמוּתָיו, כִּי הוּא מְאֹד מְאֹד מְסִיךְ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַרְחֻקָּת וְשְׁעִים סִימָן י"ב) מִי שֶׁשׁוֹנֵא אֶת הַמְּסִיתִים בּוֹדָאֵי לֹא יִדְבַּק בּוֹ דְּבִרְיָהֶם. וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מִמְּסִית וּמְדִיחַ שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד מְסִיךְ.

וְרוֹאִים בַּחוּשׁ מֶה זֶה גְּדֻלַּת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲפִלּוּ הֵכִי רְחוּקִים וְכוּ', וּמֶה זֶה מְסִית וּמְדִיחַ שֶׁמְּלַבֵּשׁ בְּלִבוֹשׁ חֲסִידֵי וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה שְׁנָה שֶׁפְּתַחְנוּ פֶה בִּיבְנֵאֵל חֲנוּת יוֹדָאִיקָה "בְּרִסְלָב סְנִטֵר" כֹּל מֶה שֶׁיְהוּדֵי צְרִיךְ בְּנִקְדָּה אַחַת, וְתַהֲלָה לֹאֵל יֵשׁ מִהַפְּכָה בִּיבְנֵאֵל בִּיהִדוּת, זֶה אַרְבְּעִים שְׁנָה שֶׁמוֹנְעִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם לְהַכְעִיס וּבְרִשְׁעוֹת כֹּל הַקְּשׁוֹר לִיהִדוּת וְכוּ', וְתַהֲלָה לֹאֵל מִהַרְגֵעַ שֶׁנִּפְתַּח הַחֲנוּת הַתְּחִילוֹ תוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם לְהַכְנִס, וְכֹל אֶחָד קוֹנֶה זֶה מְזוּזָה, זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה טְלִית, זֶה כְּפוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִי כְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצָן, לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר קְדָשְׁתּוֹ כֹּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְרֵאֵינוּ עֲכָשׁוּ קִדְּם חַג הַסְּפּוֹת, נִכְנְסוּ שְׁנֵי שְׁלִישׁ מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם לְהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנִטֵר" וְקִנּוּ ד' מִיָּנִים, וְסְפּוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁרֵי עֵין רֵאֲתָהּ זֹאת, וּיְבִנְאֵל יְהִיֵּה דְגָמָא וּמוֹדֵל מֶה קִמְצָן קִטְּזָן שֶׁל יְהוּדִים עִם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ יְכוּלִים לְהַפְּךְ מְדַבֵּר שְׁמֵם מִיהִדוּת וְכוּ', לְמְקוֹם פּוֹרַח, וְעוֹד רַבּוֹת יִסְפְּרוּ עַל זֶה, אַחַר חֲצֵי יוֹבֵל שָׁנִים שֶׁל רְדִיפוֹת

וּמְסִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׂרוּדָף וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ מִי שְׂרוּדָף וּמוֹסֵר וּמִסִּית וּמְדִיחַ וְכוּ'
 וְכוּ', וְשֵׁם מַקְלוֹת בְּהַגְלָגְלִים וְכוּ', וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכֵב כָּל דְּבַר הַשֵּׁיף לְקַדְשָׁהּ וְכוּ'
 וְכוּ', וְאָף עַל פִּי כֵן בְּכַח הַרְצוֹן הַחֲזֵק שֶׁהַכְּנִיס בָּנוּ רַבְּנוּ ז"ל, הִצְלַחְנוּ לְהַקִּים
 אִימְפְּרִיָּה כְּזוֹ, וְלֹא בַחֲנָם שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חֲיֵי מוֹהֲר"ן סִימָן רי"ח) "בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם
 אֵיךְ הָאֵב אוֹיֵס גִּיפִירְט אֵין וְועַל אוֹיֵס פִּירְן", "נִצַּחְתִּי וְאֶנְצַח", וְתַהֲלָה לְאֵל
 אֹר הַקְּדוּשָׁה רַק עוֹלָה, וְחֻשָּׁף הַטְּמֵאָה רַק מִתְעַלְמַת עַד שִׁיתְבַּטֵּל לְגַמְרִי,
 וְיִקְיָם (זְכָרִיהָ י"ג ב') "וְאֵת רֹחַ הַטְּמֵאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר.י.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרְוֵ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת שְׁמֵדַת הַכַּעַס זֶה מַחְלָה כְּמוֹ שְׂאֵר מַחְלוֹת, כִּי יֵשׁ
 אַרְבָּעָה מְרוֹת, מְרָה שְׁחוּרָה, מְרָה אֲדָמָה, מְרָה לְבָנָה, מְרָה יִרְקָה, שְׁמֵשׁ
 נִמְשָׁף כָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רַעִים, וְלִכֵּן כְּמוֹ שְׁמַחֲלַת מְרָה שְׁחוּרָה שְׁמֵשׁ
 נִמְשָׁף דִּיפְרָסִיָּה וְכוּ', שְׂאָדָם נִכְנָס בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ וְהוּא שְׂרוּי בְּעֲצָבוֹת וּבְמְרָה
 שְׁחוּרָה וּבְדַכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', עַד שְׁמֵזָה בָּא מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבָדוֹת רַחֲמָנָא
 לִיִּצְלוֹן, כְּמוֹ כֵן כַּעַס וְרִצְיָחָה בָּאָה מִמְרָה אֲדָמָה, שְׂזָה מַחְלָה כְּמוֹ שְׂאֵר מַחְלוֹת,
 וְכִשְׂאָדָם נִכְנָס בְּעֲצָבִים וְכוּ', וְנַעֲשֶׂה בְּכַעַס, הוּא יְכוּל לְהִרְגַּ בֶּן אָדָם, וְרוֹאִים
 אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים שֶׁתְּמִיד בְּכַעַס חִיֵּיהֶם אֵינָם חַיִּים כֻּלָּל, כִּי כָּל דְּבַר קִטְוֹן מַעֲצָבָן
 אוֹתָם וּמַכְנִיס אוֹתָם בְּטְרוּף הַדַּעַת, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים קי"ג)
 הִרְתַּחְנִין חִיֵּיהֶם אֵינָם חַיִּים: כִּי מִי שֶׁהוּא כַּעַסֵּן חַיִּים שְׁלוֹ מֵלֵא מְרִירוֹת וְהוּא דוֹד שֶׁל עֲצָבִים, וְזֶה
 הוֹרֵג אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְאֲתָה צְרִיף לְדַעַת שְׁכַעַס זֶה שֶׁגֵּעוֹן שֶׁנִּדְבַּק בְּאָדָם וּמֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה לְצַאת מִזֶּה,
 מְלַבֵּד זֹאת שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ח) שֶׁהַכַּעַס מְזִיק לְעִשְׂוִירוֹת.
 כִּי בְּאֵמַת רְאוּי שְׁכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ לָהֶם מְמוֹן, אֵף יֵשׁ מְדָה אַחַת שֶׁמִּפְסֵדַת
 וּמֵאֲבֵדַת מֵהֶם הַמְמוֹן. וְהִיא מְדָה רַעָה מְגַנָּה, שֶׁקָּשָׁה מֵאֵד לְהִנְצֵל מִמֶּנָּה.

וּאֶפְלוּ אִם יִרְצֶה אַחַד לְהַנְצִל מִמֶּנָּה. וּבִפְרָט בְּשִׁבִיל תְּאוֹת הַמָּמוֹן, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִפְסֵיד לֹו אֶת הַמָּמוֹן, עִם כָּל זֶה הַמְדָּה הָרַעָה הַזֹּאת מִתְגַּבְּרַת עָלָיו בְּיַלְדוּתוֹ וּבִקְטָנוּתוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה מִפְסֵדַת מִמֶּנּוּ הַמָּמוֹן שֶׁהִיא רְאוּי שִׁיְהִיָּה לוֹ, וְהַמְדָּה רַעָה הִיא, הוּא מַדַּת הַכַּעַס, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִפְסֵיד וּמֵאֲבַד הַמָּמוֹן הָרְאוּי לוֹ. כִּי שָׂרֵשׁ הַהֲשַׁתְּלָשְׁלוֹת שֶׁמִּשְׁתַּלְּשֵׁל הַמָּמוֹן, מִמְּקוֹם שֶׁמִּשְׁתַּלְּשֵׁל מִשָּׁם וְכוּ', הִיא בָּאָה מֵאוֹתָהּ מְקוֹם שֶׁמִּשְׁתַּלְּשֵׁל הַכַּעַס מִשָּׁם. וְעַל כֵּן הַבַּעַל דָּבָר כְּשֵׁרוּאָה שֶׁמִּשְׁתַּלְּשֵׁל וְיִוֶּרֶד שֶׁפַּע לְאָדָם שִׁיְהִיָּה לוֹ מָמוֹן, אֲזִי יוֹרֵד וּמִזְמִין לוֹ כַּעַס, וְעוֹשֶׂה לוֹ מִבְּחִינַת הַהֲשַׁפְּעָה וְהַשְׁתַּלְּשְׁלוֹת שִׁיּוֹרֵד אֵלָיו, שִׁיְהִיָּה לוֹ מָמוֹן, עוֹשֶׂה לוֹ מִמֶּנּוּ כַּעַס. כִּי הַכַּעַס הוּא מִשָּׁם בְּחִינַת אַחַת, וְעַנְיָן אַחַד עִם הַמָּמוֹן, בְּמִקְוֹם שֶׁרֵשׁ הַהֲשַׁתְּלָשְׁלוֹת, וְאִין בִּינֵיהֶם שׁוֹם הַפְּרָשׁ. כִּי שְׁנֵיהֶם יוֹרְדִים מִגְּבוּרֹת, וְנִמְשָׁכִין מִמְּקוֹם אַחַד מִשָּׁם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (אִיּוֹב ל"ז): "מִצְפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה" וְכָתִיב (וַיְרִמָּה א'): "מִצְפּוֹן תִּפְתַּח הָרַעָה" הֵינּוּ בְּחִינַת כַּעַס, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (קֹהֶלֶת י"א): "וְהִסֵּר כַּעַס מִלִּבָּךְ וְהִעֲבֵר רַעָה מִבְּשָׂרְךָ", כִּי הַמָּמוֹן וְהַעֲשִׁירוֹת הִיא בְּחִינַת חוֹמָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי י"ח) "הוֹן עֲשִׂיר קָרִית עֲזוֹ וְכַחוּמָה נִשְׁגָּבָה". וְהַכַּעַס הוּא קִלְקוּל הַחוֹמָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שָׁם כ"ה): "עִיר פְּרוּצָה אִין חוֹמָה אִישׁ אֲשֶׁר אִין מַעֲצָר לְרוּחוֹ". וְהַבַּעַל דָּבָר כְּשֵׁרוּאָה שִׁיּוֹרֵד לְאָדָם הַשְׁתַּלְּשְׁלוֹת שֶׁפַּע שֶׁל מָמוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת חוֹמָה, אֲזִי הוּא עוֹשֶׂה לוֹ מִזֶּה הַהֲשַׁתְּלָשְׁלוֹת כַּעַס, שֶׁמִּזְמִין לוֹ דָּבָר לְכַעַס, וְנִתְקַלְקַל אֲצִלוֹ הַחוֹמָה, עַל יְדֵי הַכַּעַס. כִּי הַכַּעַס וְהַמָּמוֹן הֵם בְּחִינַת אַחַת, בְּשָׂרֵשׁ הַהֲשַׁתְּלָשְׁלוֹת וְכוּ'. וְעַל כֵּן בְּקַל מִהַפֵּךְ לוֹ הַהֲשַׁתְּלָשְׁלוֹת שֶׁפַּע שֶׁל מָמוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת חוֹמָה, לְכַעַס שֶׁהוּא הַפֵּךְ הַחוֹמָה, וְעוֹשֶׂה לוֹ מִחוּמָה חִימָה, שֶׁמִּהַפֵּךְ הַמָּמוֹן לְכַעַס. כִּי תַחֲלַת שָׂרֵשׁ הַשְׁתַּלְּשְׁלוֹת הַמָּמוֹן, הוּא מִמְּקוֹם שֶׁהַנֶּפֶשׁ בָּאָה מִשָּׁם, בְּבְחִינַת (דְּבָרִים כ"ד): "וְאֵלָיו הוּא נִשָּׂא אֶת נַפְשׁוֹ", הַנֶּאֱמָר עַל מָמוֹן שֶׁל שָׂכִיר יוֹם, וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (אִיְכָה ה'): "בְּנַפְשׁוֹ נִבְיָא לְחַמְנוֹ", וְעַל כֵּן הַנֶּפֶשׁ מִתְאַוָּה וְתָאֵב לוֹ. וְעַל יְדֵי כַּעַס, מֵאֲבַד נַפְשׁוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (אִיּוֹב י"ח) "טָרַף נַפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ", וּמוֹכָא בְּזֵהָר עַל פְּסוּק זֶה (תְּצַוֶּה דָף קפ"ב): בְּמֵאִי אֵתִידַע לְקַרְבָּא בְּרַ נֶשׁ בְּהִדְיָה אוֹ לְאַתְמַנְעָא מִנְיָה, [אִיךָ יְכוּלִים לְדַעַת אִם מִתֵּר לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאָדָם הַזֶּה אוֹ לְהִתְרַחַק מִמֶּנּוּ?], בְּרוּגְזִיָּה מִשָּׁם יָדַע לִיָּה בְּרַ נֶשׁ, וְיִשְׁתַּמּוּדַע מֵאֵן אִיְהוּ, וּבְכַעַסוֹ שֶׁל אָדָם מִתּוֹדַע מֵהוּת כָּל הָאָדָם וּמִתְגַּלָּה מִי הוּא, אִי הִיא נִשְׁמַתָּא קַדִּישָׁא נֶטַר בְּשַׁעֲתָא דְרוּגְזוּי

אָתִי עֲלִיָּה, דָּלֵא יַעֲקֹר לָהּ מֵאַתְרֵהָא, בְּגִין לְמִשְׁרֵי תַחֲוֹתָהּ הֵהוּא אַל זֶה [אַם אָדָם שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס כְּדֵי שְׁלֹא יִהְיֶה נֶעְקָר מִמֶּנּוּ נִשְׁמָתוֹ], דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ כְּדָקָא יָאוּת, דָּא אִיהוּ עֲבָדָא דְמֵאֲרִיָּה, דָּא אִיהוּ גַבְרַ שְׁלִים. [זֶה הוּא אָדָם כְּמוֹ שְׁצַרְיָךְ לְהִיּוֹת, הוּא עֲבָד שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא אָדָם הַשְּׁלֵם], וְאִי הֵהוּא בַר נֶשׁ לֹא נָטִיר לָהּ, וְאִיהוּ עֲקָר קְדוּשָׁה דָּא עֲלָאָה מֵאַתְרֵיהּ, לְמִשְׁרֵי בְּאַתְרֵיהּ סְטָרָא אַחְרָא, וְדֹאֵי דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּמֵרִיד בְּמֵאֲרִיָּה, וְאָסִיר לְקַרְבָּא בְּהִדְיָה וּלְאַתְחַבְרָא עֲמִיָּה, [וְאָם אָדָם הִזֶּה לֹא שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס, וְהוּא עוֹקֵר אֶת הַקְדוּשָׁה מִמֶּנּוּ, וְנִכְנָס בּוֹ סְטָרָא אַחְרָא, אָדָם הִזֶּה הוּא מוֹרֵד בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָסִיר לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו], וְדָא אִיהוּ (אִיּוֹב י"ח ד') "טָרַף נִפְשׁוֹ בְּאָפוֹ", אִיהוּ טָרִיף וְעֲקָר נִפְשֵׁיהּ בְּגִין רוּגְזִיָּה, וְאַשְׁרֵי בְּגִיָּה אַל זֶר [אָדָם שֶׁהוּא בְּכַעַס הוּא עוֹקֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ וְשׁוֹרָה בּוֹ הַסְטָרָא אַחְרָא], וְעַל דָּא כְּתִיב (שם) "חִדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ", דֵּהֵיִיא נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא טָרִיף לָהּ, וְסָאִיב לָהּ בְּגִין אָפוֹ [מִי שֶׁבְּכַעַס הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ, וְהוּא מְטַמֵּא אֶת עֲצָמוֹ]; וְאָמַר הָאֲרִיז"ל אֶת כָּל הָעֲבָרוֹת יְכוּלִים לְתַקֵּן וְכוּ', אָבֵל מִי שְׁכׁוֹעֵס הוּא עוֹקֵר אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְקִשָּׁה לְהַחְזִיר לוֹ אֶת נִשְׁמָתוֹ וְכוּ', וְלָכֵן סוֹבֵל מֶה שְׁסוֹבֵל וְכוּ'.

מְכַל זֶה רוֹאִים אֶת גְּנוּת מִדַּת הַכַּעַס, וְאִין עֲצָה רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה שִׁיִּצִיל אוֹתוֹ מֵהַמְדָּה הַמְּגַנָּה הַזֹּאת שֶׁל כַּעַס, שֶׁהוֹרֵס לוֹ אֶת כָּל הַחַיִּים, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד בְּכַעַס הוּא מְלֵא פְחָדִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת כַּעַס סִימָן מ"א) הַכַּעַס מִפְּחִיד אֶת הָאָדָם. וְכֵן אָמַר (שם סִימָן ג') עַל יְדֵי הַכַּעַס נִתְבָּזְהָ. וְכֵן אָמַר (שם סִימָן כ"ה) עַל יְדֵי כַּעַס נִתְקַצְרוּ יָמָיו. וְלָכֵן אַתְּהָ צְרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁתִּנְצֵל מֵהַמְדָּה הַמְּגַנָּה הַזֹּאת שֶׁל כַּעַס, וְתִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל הַמְדָּה הַיְקָרָה שֶׁל סְבֻלָּנוּת, אֲשֶׁר אִין עֲרֵךְ עֲלֶיךָ, כִּי אִין עוֹד מְדָה כָּל כֶּף יָפָה וְטוֹבָה כְּמוֹ סְבֻלָּנוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֲדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ריא.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בראשית כ"ה תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שהקדוש ברוך הוא מלא רחמים ומנהיג את בריותיו ברחמנות, ומה שמרגישים צער ויסורים וכו', זה בא מהאדם בעצמו, כי כשהאדם חוטא ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') העוונות שלו נחלקים על עצמותיו כמו שכתוב (יחזקאל ל"ב) "ותהי עוונותיהם על עצמותם" ותכף ומיד כשהעוונות נחלקים על עצמותיו, הרי הם נוקמים בו, כמו שכתוב (ירמיה ח') "עוונותיכם הטו אלה", וכתוב (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רעה" הרשעות והרע שהאדם עושה זה ממית אותו, ולכן רואים בני אדם שכל כך מצטערים וסובלים סבל גדול בחייהם, ומר ומרור להם החיים, כל זה בא להם מפני עוונותיהם המרבות, אבל אם אדם מרגיל את עצמו להתודות להקדוש ברוך הוא ותמיד עוסק בודוי דברים להתודות לפניו יתברך כל מה שהוא עשה, על ידי זה יוצאים לו עוונותיו מעצמותיו, ומתחיל להאיר לו אורו האין סוף ברוך הוא, עד שמי שרגיל תמיד להתודות להקדוש ברוך הוא על ידי זה הוא נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא ומרגיש כל מנה ערכות ונעימות בחייו, וצריך שתדע שעקר התשובה שלמה על עוונותיו, זה תלוי כפי רבוי הודוים שמתודה להקדוש ברוך הוא וכמו שכתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') כל מצות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו" וגו' "והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים ודוי זה מצות עשה כיצד מתודין ואמר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובשתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה וזהו עקרו של ודוי, וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח.

אשרי אדם שמרגיל את עצמו להתודות תמיד על עוונותיו, שעל ידי זה

יֵצְאוּ לוֹ הַעֲוֹנוֹת מֵעֲצוּמוֹתָיו שֶׁהֵם נוֹקְמִים בּוֹ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ספר המדות אות תשובה סימן צ"ז) הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתְפָּיֵס עַל יְדֵי וְדוּי וְדוּמָה כְּאִלּוּ בָּנָה מִזְבֵּחַ וְהִקְרִיב קֶרֶבֶן. וְכֵן אָמַר (שם אות הצלחה סימן ט"ו) עַל יְדֵי וְדוּי תִצְלִיחַ. וְכֵן אָמַר (שם אות תשובה סימן ח') כָּל הַמִּתְדַּוֶּה יֵשׁ לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.

וְזֶה דְרָכֵי הַצְדִּיקִים שֶׁהֵם יוֹדְעִים שֶׁכָּל מְאָרְעוּתֵיהֶם הֵם לְטוֹבָתוֹ כִּי כָּל מָה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה זֶה רַק לְטוֹבָה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְגִיעַ לְהִשָּׁגָה זוֹ וְאִז טוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תִּשְׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תִּשְׂאוּת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת וְהַאֲחוּלִים לְבְרִיאוּתִי.

זֶה מְנַהֵג חֲסִידִים וְאֲנָשִׁי מַעֲשֶׂה לֹא לומר תַּחֲנוּן בְּעָרֵב שַׁבָּת, כִּי אִז כָּבַר מִתְחִיל לְהֵאִיר אור הַשַּׁבָּת, וְכֵן זְכִי נִפְשׁ מְרַגְּשִׁים בְּעָרֵב שַׁבָּת הָאֶרֶת הַשַּׁבָּת, וְאִז הוּא הַזְּמַן לַעֲשׂוֹת אֶת הַקְּנִיּוֹת לְכָבוֹד שַׁבָּת קִדְשׁ, וְלִכֵּן לֹא אוֹמְרִים בְּעָרֵב שַׁבָּת תַּחֲנוּן בְּבִקְרָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אֵלּוֹ שְׂגָרִים בְּחוּץ לְאַרְץ כְּשֶׁאֲצַלֵּם בְּקָרָה, אִזִּי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל הוּא כְּבָר אַחַר הַצְּהָרִים סְמוּךְ לְכַנְיַסַּת הַשַּׁבָּת, וְלִכֵּן זֶה הַמְנַהֵג שֶׁל חֲסִידִים וְאֲנָשִׁי מַעֲשֶׂה שְׁלֵא אוֹמְרִים תַּחֲנוּן בְּעָרֵב שַׁבָּת, וְזֶה מְנַהֵג וְתִיקֵן מִחֲכָמֵי יָב וּמַצְדִּיקִים גְּדוּלִים.

אֲבָל בְּלִיל שְׁשִׁי כֵּן אוֹמְרִים בְּעַת חֲצוֹת וְדוּי, וְכֵן תִּקְוֶן רַחֵל.

הַעֲקָר לְהִתְעוֹרֵר מְאֹד מְאֹד בְּעֶרְב־שַׁבָּת, וְלַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה אֲזַי עַל מֵה שֶׁפָּגַם בִּימֵי הַחֹל, כִּי בְּעֶרְב־שַׁבָּת אֲזַי יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל מֵה שֶׁפָּגְמוּ בְּמִשְׁפָּחָה כָּל הַשְּׁבוּעָה וְכוּ', וְכֵן מוּבָא בַּסֵּפֶר "עֲרַבֵי נֶחֱל" (פְּרָשַׁת וַיִּקְהַל) בְּשֵׁם סִפְרֵי מוֹסֵר שִׁישׁוּב אָדָם מִחֻטְאוֹתָיו בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם שִׁישׁוּן, וְגַם בְּכָל עֶרְב־שַׁבָּת, וְגַם בְּכָל עֶרְב־רֵאשׁ חֹדֶשׁ וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. וְכֵן הוּא בַּסֵּפֶר "עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל" (פְּרָשַׁת זְכוֹר)

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, וְהִנֵּה אֹרֵחַ הַחֲכָמָה וְהַשְּׂגָחַת הַבוֹרָא עָלֵינוּ זוֹרַח תְּמִיד בְּבִהְיֹתָהּ בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ עָלֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לְכֵן בְּכָל עֶרְב־שַׁבָּת קֹדֶם שְׁנֹקְבִים הַבְּהִירוֹת הַזֵּה יִסְדּוּ לָנוּ הַקְּדֻמוֹנִים שִׁישׁוּב כָּל אָדָם בְּתְשׁוּבָה בְּעֶרְב־שַׁבָּת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב סִפְרֵי יִרְאִים, וְלִרְחֹץ וְלִטְבֹּל וְלִלְבוֹשׁ לְבָנִים לְכַבוֹד שַׁבָּת, כִּי בּוֹ יִתְגַּלֶּה אֹרֵחַ הַחֲכָמָה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. וְכֵן מוּבָא בַּסֵּפֶר "בְּאֵר מֵימֵי חַיִּים" (פְּרָשַׁת כִּי תִשָּׂא פֶרֶק ל"א) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, אִם חֵס וְשְׁלוֹם יִגַּע נַפְשׁוֹ בִּימֵי הַחֹל, יִשׁוּב בְּאַמַּת בְּתְשׁוּבָה בְּעֶרְב־שַׁבָּת קֹדֶשׁ וְאֲזַי תְּשׁוּבָה תּוֹלָה לוֹ עַל כָּל פְּנִים מִכָּל הַחֻטְאִים שֶׁיִּבְדֵּל אַחֲזִית הַחִיצוֹנִים מִנְשַׁמְתּוֹ, וְאֲזַי אֹרֵחַ יֵאִיר לוֹ בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ בְּהֵלוֹ גֵּרוֹ עָלָיו רֵאשׁוֹ וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיחֵיהִי לָךְ הַצְּלִחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְּלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רִיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשׁוּרֵי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תְּשׁוּאַת חֵן עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחֻזִּים.

הַשִּׁיחָה הַזֹּאת שֶׁשִּׁבַּח אֶת הַבְּאֵר הַיָּטִב עַל הַשְּׁלִיחָה עָרוּף זֶה לֹא מְרַבֵּנוּ ז"ל אֶלָּא מְרַבֵּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן מְטוּלְטָשִׁין ז"ל (בְּעַל מִחְבֵּר סֵפֶר "בְּאֹרֵי הַלְקוּטִים")

זוה דעצו הַפּרטיט, אַבּל אי אַפּשׁר לומר שׁזוּ דעת רבנו ז"ל, וכבּר אַמר רבנו ז"ל (חיי מוה"ר"ן סימן שמ"ג) אַלו לאַ הָיָה יוצא זוּ הספּר לעולם הינוּ הספּר "לקוטי מוה"ר"ן" הָיָה נעשׂה ענין אַחר, כּי כבּר הָיָה לוּ חשק כּמָה פּעמִים לעשׂות הַלכות פּסוקות על השלחן ערוך לבאָר כּל דין ודין בהלכה פּסוקה או להציג הַלכה כּדבּרי מי מהפּוסקים אַצַּל כּל דין ודין. אַף עכשׁוּ שׁיצא זוּ הספּר לעולם לאַ יְהִיָּה ענין הַזֶּה, עינ שׁם. וּשְׁמַעְתִּי מאנשי שְׁלוּמנוּ מדור הקודם הפּרושׁ על שיחה זוּ, הינוּ עכשׁוּ שׁישׁ לָנוּ אַתּ הספּר הקדושׁ והנוֹרָא "לקוטי מוה"ר"ן" רבנוּ ז"ל נַתַּן לָנוּ ברור המדמָה על ידי ספּרוּ זוּ שאַדם יכול לברר לעצמוּ אַתּ ההלכה מהפּוסקים.

ובפּרט היום שׁתהלָה לַאל הדפיסוּ כּל כּף הרבּה ספּרים מגדולי ישׂראל, הן מהדור הַזֶּה והן מהדור הקודם שׁמבּררים אַתּ ההלכה כּדַת מָה לעשׂות בּדרך קלָה, אַשרי מי שׁיאחזוּ בָהֶם.

על כּל פּנים איך שׁהוא צריכים ללמד הרבּה ספּרי הַלכה, כּמוּ שׁאַמר רבנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שׁכּל בר ישׂראל מְחַיֵּב ללמד בְּכָל יום הַלכה.

הקדושׁ ברוך הוא השומע תפלות ישׂראל ישׁמע בתפּלתי שׁאַני מבקש ומתפּלל בעדך שׁיְהִיָּה לך הצלחה מְרָבָה ובכּל אַשׁר תפּנה תשְׁכִּיל ותצלית. המאחל לך בְּרַכָּה והצלחה מן השׁמים

ריד.

בְּעֶזְרַת השׁם יתברך יום חמישי לסדר בראשית כ"ה תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אַל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי אַתּ מכתבך.

אַתּם צריכים מאד מאד לשמח עם המתנַה שְׁנַתְּן לך הקדושׁ ברוך הוא בּן חמוד כּזוּה, אַבּל אַתּם צריכים לדעת שׁילד שׁובב זוּ טבע הבריא, כּי אוי ואבוי אם ילד הָיָה יושב במקום אַחד ולא זוּ וכו' וכו', ובפּרט בגיל כּזוּה, ולכּן

לְדַעְתִּי אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת עִם הַיְלָד, וְלֹאט לֹאט לְהִתְרַגֵּל אֵלָיו, וְלֹא לְהַכְבִּיד עָלָיו, רַק לְחַנּוּכוֹ כְּפִי דַעְתּוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשָׁלִי כ"ב ו') "חֲנֹךְ לְנֶעֱר עַל פִּי דְרַכּוֹ גַם כִּי יִזְקִין לֹא יִסּוּר מִמֶּנָּה" אָבֵל זֶה גַם כֵּן לֹא מִתְחִיל בְּגִיל שְׁנָתִים שְׁאֵז הוּא תִינוּק וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן צְרִיכִים רַק לְהִתְאַזֵּר בְּסֻבֻּלָּנוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִי לָכֶם רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רַטוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּרָאשִׁית כ"ה תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אַתָּה צְרִיף לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וְלִשְׁעַר מַעֲלַת מַדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי דַע לָךְ שֶׁשְּׂמֻחָה זֶה הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה שְׁאֵדָם צְרִיף לְזִכּוֹת אֵלָיָה, כִּי כִּף אִמֵּר רַבְּנֵי ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֻחָה סִימָן א') כְּשֶׁאֵדָם עוֹשֶׂה מַצּוּה בְּשְׂמֻחָה בְּיָדוּעַ שְׁלִבּוֹ שְׁלֹם עִם אֱלֹקָיו, וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂרוּי רַק הַשְּׂמֻחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֲזֹ וְחֻדְוָה בְּמִקְמוֹ", וּמוֹבָא בְּזֵהרָה (תְּצַוָּה קפ"ד): תָּא חֲזִי עֲלֵמָא תַתְּאָה קַיְמָא לְקַבְּלָא תְדִיר, [בֵּא וּרְאֵה הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמֵד לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אֶקְרִי אֶבְנֵי טָבָא, [וְהוּא נִקְרָא אֶבְנֵי טוֹב כְּמוֹ אֶבְנֵי מוֹשְׁכַת שְׁנַקְרָא מַגְנָט] וְעֲלֵמָא עֲלָאָה לֹא יִהִיב לִיהָ אֵלָא כְּגוֹנָא דְאִיהוּ קַיְמָא, [וְהָעוֹלָם הַבֵּא לֹא נוֹתֵן אֵלָא כְּמוֹ שְׂמֻכִּינִים אֶת עֲצָמוֹ מִלְמַטָּה] אִי אִיהוּ קַיְמָא בְּנִהְיָרוֹ דְאֶנְפִּין מִתְּתָא, [אִם נִמְצָאִים תְּמִיד בְּפָנִים שְׂמֻחִים מִלְמַטָּה] כְּדִין הַכִּי נִהְרִין לִיהָ מַעֲלָא, [כִּף מְאִירִים לוֹ מִלְמַעְלָה אֹרֹז וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ קַיְמָא בְּעַצְבוֹ, [אָבֵל אִם אֵדָם עוֹמֵד בְּעַצְבוֹת וּבְמִרָה שְׁחוּרָה] יְהִיבִין לִיהָ דִּינָא בְּקַבְּלִיהָ. [אֲזִי מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ דִּינִים] כְּגוֹנָא דָּא (תְּהִלִּים ק' ב') "עֲבָדוּ אֶת הַיְוִי" בְּשְׂמֻחָה", חֲדוּה דְבַר נֶשׁ מְשִׁיף לְגַבְיָה חֲדוּה אַחְרָא עֲלָאָה, [הַשְּׂמֻחָה שֶׁל אֵדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, מִמְשַׁכַּת עָלָיו שְׂמֻחָה מִעוֹלָם הַבֵּא] הַכִּי נְמִי הָאִי עֲלֵמָא תַתְּאָה, כְּגוֹנָא דְאִיהִי אַתְעֵרַת הַכִּי אִמְשִׁיף מִלְעֵילָא, [כִּף הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי

שָׂאָדָם מִתְנַהֵג בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּי מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מֵעוֹלָם הַבָּא, וְלִכֵּן כְּשָׂאָדָם רַק בְּשִׂמְחָה וּמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שִׂמְחָה מֵעוֹלָמוֹת הָעֵלְיוֹנִים. וְעַל כֵּן אֶסוּר לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, רַק לַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשִּׂמְחָה, וְזֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת וְתוּכַל לְהִתְבַּדֵּד עִמוֹ יִתְבַּרְךָ בְּקִבְיֵנוֹת וְסוּף הַכְּבוֹד לְבּוֹא שְׂיֵאִיר לָךְ הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּהֶאֱרָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וּשְׂמוֹתָיו יִתְבַּרְךָ מִמִּילָא יֵאִירוּ לִפְנֵי עֵינֶיךָ, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְשָׂמֵר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹךְ, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת פֶּרֶק ט' הֵלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מִצּוּיָהּ, רַק שְׂיֵהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂתַתְּמִיד הַרְבֵּה בְּלַמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, שְׁזֵה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, כִּי מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְאֶשְׂרֵי מִי שְׂתַתְּמִיד בְּלַמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, שְׁזֵה מְבִיא אוֹתוֹ לְזִכְרוֹ הַנֶּפֶשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רַטֵּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵיה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דְּעֵי לָךְ שְׂכַךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּ רַבָּה פֶּרֶק י' סִימָן ה') אֵין אִשָּׁה כְּשֶׁרָה אֵלָא הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַתְּאֲזָרֵי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יְפָה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שְׁזֵה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה, זְכָרֵי מָה שְׂאָמַר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פֶּרֶק ה') לְפָנֵם צַעֲרָא אַגְרָא, וְדְעֵי

לָךְ כְּשֵׁאִשָּׁה עוֹצֵרֶת עֲצֻמָּה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בַּמְדוּר
הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכָּנַס בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךְ
כָּלל בָּא מִגָּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצֻמָּה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
וְשֵׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בְּעֵלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי
מֵאִישׁ לָקַחְתָּה זֹאת", וְלִכֵּן אִשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁקָּנְתָה לְעֲצֻמָּה אֶת מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת
לְגַבֵּי בְּעֵלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שֶׁאֵז
הַשְּׁכִינָה תִשָּׁרֶה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

בְּזֶה שֶׁתִּקְנְסֵי אֶת עֲצֻמָּךְ וְכוּ' זֶה לֹא יַעֲזֹר כָּלל, הַעֲקֹר רַק לְשֹׁבֵר אֶת
הַמֵּדָה הַמְּגִנָּה הַזֹּאת שֶׁל כַּעַס וְעֲצָבִים, שֶׁזֶּה לֹא מְבִיא אֶל שׁוּם דְּבָר, רַק עוֹקֵר
אֶת הַנְּשֻׁמָּה מִשְׂרָשָׁה, וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם "אוֹי לָהּ לְמֵדַת הַכַּעַס שֶׁתְּצַטְרֵךְ תְּמִיד
לְמַחִילָה" וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שֶׁבִּיכָלְתָּךְ לֹא לְהִתְנַפֵּל עַל בְּעֵלָךְ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן
לֹא לְהוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שֶׁלְּךָ עָלָיו, כִּי מָה הוּא חַיֵּב? זְכָרִי הֵיטֵב שֶׁחֲכַמֵּינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קִידוּשֵׁין מ"א.) "רַגְזָן לֹא עֲלֵתָה בִּידוֹ אֲלֵא רַגְזוֹתָא" מִי שֶׁהוּא
תְּמִיד בְּכַעַס וּבְרַגְזוֹ לֹא פוֹעֵל שׁוּם דְּבָר, אֲלֵא נִשְׁאָר עִם הַכַּעַס וְהַרְגָז בִּידוֹ,
וְלִכֵּן תִּבְקָשִׁי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁיִּסּוֹר מִמֶּךָ הַכַּעַס וְהָעֲצָבִים, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה
פוֹעֵל שׁוּם דְּבָר לֹא פוֹעֵל, וְאָמַר הַחֲכָם "הַכַּעַס רֵאשִׁיתוֹ שֶׁגָּעוֹן וְעוֹרוֹן - וְסוּפוֹ
חֲרָטָה וְחִסְרוֹן".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ריז.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בראשית כ"ה תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שכל הספרים שזכני הקדוש ברוך הוא, לחבר על דעת רבנו ז"ל, הוא מתנה לכלל ישראל, ואין לאף אחד רשות לומר על זה שיש לו "בלעדיות", או "כל הזכויות שמורות", כל מי שרוצה להדפיסם, תבוא עליו ברכה, ויתברך מפי אל עליון, אבל רק בתנאי שלא לשנות שום דבר, וכן לא להוציא שום דבר מהקשרם וכו', תהלה לאל מה שאני כותב, אני חזק בזה, ויש מראה מקומות מאיפה שאני לוקח את זה, ואני לא מתביש עם מה שאני כותב, כי הפל בנויים ומיסדים על דברי רבנו ז"ל, שהוא הרבי של הדור הזה, והוא נשלח לדורותינו אלו לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח את כלל נשמות ישראל, ולהחזירם אליו יתברך, ולכן כל מי שרק רוצה, יכול להדפיסם, אבל בתנאי כפול לא לשנות שום דבר, ומכל שכן וכל שכן שלא להוציא שום דבר מהקשרם וכו', לדגמא שואלים אותי המון אנשים אותו שאלה, האם כדאי לעזב את הארץ? כי יהיה מלחמה גרעינית וכו', אזי אני עונה פתוח, אוי ואבוי אם יהיה מלחמה גרעינית, המקום הכי בטוח זה ארץ ישראל, כי שם הקדוש ברוך הוא צופה ומביט, כמו שכתוב (דברים י"א כ"ב) "ארץ אשר הוי"ה אלקיך דרש אתה תמיד עיני הוי"ה אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה", וראו בחוש במלחמת העולם השנייה (לא תקום צרה פעמים), כשהעמלקים ימח שמם היו כבר על הדרך לארץ ישראל וכו', ודיקא אז היה להם מפלה גדולה מאד וכו' וכו', והביסו אותם וכו' וכו', ואתה צריך לדעת כי אם יהיה מלחמה גרעינית, לא ישאר שריד ופליט מאמות העולם וכו' וכו', כי אחד זרק על השני וכו' וכו', הם לא יתנו שפרס ישתלט על העולם וכו', וזה דבר המובן מאליו, כי אמות העולם לא יתנו שאחד ישתלט על השני וכו', ובפרט אמה בזויה כמו פרס, שאמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה י"ג סימן ה') "ואת החזיר" זו פרס; עין שם, ולכן אין מה להתפחד כלל, ולצערנו הרב יש אנשים חלושי מח וכו', חלושי עצבים וכו', ומכניסים בהם פחד כאלו

מי יודע מה יהיה? כי פשוט ולענין אם יהיה מלחמה גרעינית, הרי זה סוף העולם וכו', אבל עם ישראל צריכים להתחזק ביתר שאת ביתר עז בכטחון חזק שהנה הגיע הזמן גאלתנו, כמאמרם ז"ל (ספרי האזינו פסקא י') על הפסוק (דברים ל"ב י"ב) "ואין עמו אל נכר", שלא תהא רשות לאחד מן האמות לבוא ולשלט בכם, כענין שנאמר (דניאל י' כ') "אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני: ויאמר הידעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא: אבל אגיד לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם", ואמרו (פרקי דרבי אליעזר פרק כ"ז) על הפסוק (בראשית ט"ו י"ב) "והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו" אימה זו מלכות אדום שנאמר (דניאל ז' ז') "דחילה ואימתני ותקיפא" חשכה זו מלכות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל מכל מצות התורה, גדלה זו מלכות פרס ומדי, שגדלה למפר את ישראל חנם, נפלת זו מלכות בבל שנפלה בידם ישראל, עליו אלו ישמעאלים שעליהם בן דוד יצמח שנאמר (תהלים קל"ב) "שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי: אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו".

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה כבר לראות את זה במו עינינו בהתגלות שכינת עזו יתברך, ובנין בית המקדש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ריח.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בראשית כ"ה תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתזכר מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד, הינו מי ששוכח את תכליתו הנצחי, מה הוא עושה בזה העולם? אזי הוא מטעה את עצמו, ולא את אחרים וכו', מספר בעת ששלח מוהרנ"ת ז"ל להדפיס את ספרו "לקוטי הלכות", ענה ואמר מזה שאינו חושב על תכליתו

האַחרון מֶה יִהְיֶה בְּסוּפוֹ כְּשֵׁיחִיָּה שׁוֹכֵב עַל הָאָרֶץ עִם רִגְלָיו אֶל הַדֵּלֶת וְכוּ', מִזֶּה אֵינוֹ מְדַבֵּר כָּלֵל, כִּי זֶה הוּא דוּמָה לְבִהמָה מִמֶּשׁ, רַק מִי שְׁחֹשֵׁב הֵיטֵב מֶה יִהְיֶה בְּסוּפוֹ, וְלִבּוֹ חוֹשֵׁק וְכוּסְף מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּבּוֹדָאֵי נַעֲשֶׂה עִמּוֹ מֶה שְׁנַעֲשֶׂה, כִּי הֵהֱתַגְבְּרוֹת גְּדוֹל מְאֹד כִּיְדוּעַ לָנוּ, בְּשִׁבִיל זֶה הָאִישׁ חִבְרָתִי אֶת סִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת", כִּי אוֹתוֹ יִחְזְקוּ וַיֵּאֱמְצוּ דְבָרֵי מְאֹד מְאֹד, כִּיְדוּעַ מֶה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם וְכוּ', כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹת וְהִירִידוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', וְנִדְמָה לוֹ שֶׁרַק עָלָיו עוֹבֵר מֶה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ שְׁעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָת עוֹבֵר בְּזֵה הָעוֹלָם מֶה שְׁעוֹבֵר, עֲלִיּוֹת וְיִרִידוֹת וְהַשְּׁלֹכוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאֵי אֶפְשֶׁר לְעִבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם רַק עַל יְדֵי הַהֲתַחֲזָקוֹת, וְזֶה אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים עַל יְדֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שֶׁהוּא חִבֵּר לָנוּ אֶת סִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת", שֶׁהוּא אָמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהַסְּפָרִים שְׁלוֹ "לְקוּטֵי הַלְכוֹת", זֶה הֵגֵן עַדן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֵנָּה כָּל דְּבָרָיו הֵם בְּנוּיִים עַל דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, לְחֻזַּק וְלֵאמֹר וְלַעֲוֹדֵד וְלִשְׁמַח אֶת כָּל הַנְּשִׁמוֹת הַשְּׁבוּרִים וְהַמְרַחֲקִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם מְכָרְחִים רַק הַתַּחֲזָקוֹת, וְלִכֵּן כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב עַל תְּכֵלִיתוֹ הַנִּצְחִי, שְׁסוּף כָּל סוּף יִצְטָרֵךְ לְצִיאַת מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', וּבוֹרַח מִכָּל מִינֵי יִשׁוּת וְכִבּוּד הַמְּדַמָּה וְכוּ', וְכִבֵּר לֹא מַעֲנִין אוֹתוֹ לְגַנֵּב וְלְגֹזֵל וְכוּ', כִּי בְּסוּף הוּא צָרִיךְ לָתֵת דִּין וְחֶשְׁבוֹן עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט וְכוּ', וְהָאָדָם הַזֶּה כִּבֵּר יֵשׁ לוֹ הַסְּתַכְּלוֹת אַחֵר בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּי מִי שְׁזוֹכָה לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א' סִימָן נ"ד) שֶׁהֶעֱקַר לִשְׁמֵר עַל הַזְּכוּר, וְלִזְכֹּר בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, שֵׁישׁ עוֹד עוֹלָם, וְזוֹכָה עוֹד בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ לְהוֹרִיד אֶת עֵלְמָא דְאַתִּי אֶל עֵלְמָא הַדִּין, הָאָדָם הַזֶּה כִּבֵּר לֹא מַעֲנִין אוֹתוֹ שׁוּם דְּבָרָה רַק לִבּוֹ מִתְחִיל לְבַעַר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּתַעֲבָרָה עֲצוּמָה, וּבּוֹדָאֵי עוֹבֵר עָלָיו מֶה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים הַתַּחֲזָקוֹת עֲצוּמָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהַתַּחֲזֵק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, אֶל תִּסְתַּכַּל עַל הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׁמַחֲלִישׁ אֶת דְּעַתְךָ וְרוּצָה לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ וְכוּ' וְכוּ', הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְכָל מֶה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ תְּבַקֵּשׁ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאַזְ תִּרְאֶה שֶׁחַיִּים שְׁלָךְ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם הַזוֹכָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֵה מְדַבֵּק אוֹתוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,

כִּי בַאֲמַת אָדָם הוּא כְּלוּל מֵעֲלִיּוֹנִים וּמִתַּחַתּוֹנִים, הַגּוֹף הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי הֵם מִהַתַּחַתּוֹנִים, וְהַנְּשָׁמָה הַרוּחָנִי הֵם מֵעֲלִיּוֹנִים, כְּמוֹבֵא (רש"י על פסוק בְּרֵאשִׁית ב' ז' "וַיִּפַּח בְּאַפִּירוֹ עָשָׂאוֹ מִן הַתַּחַתּוֹנִים וּמִן הָעֲלִיּוֹנִים, גּוֹף מִן הַתַּחַתּוֹנִים וְנִשְׁמָה מִן הָעֲלִיּוֹנִים, עֵינַי שֵׁם), וּבַאֲמַת הַנְּשָׁמָה רוּצָה תָּמִיד לְגַלוֹת לְהַגּוֹף אֶת אֲמַתּוֹ מִצִּיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן כ"ב) אָבֵל גִּשְׁמִיּוֹת הַגּוֹף מֵעֲלִים וּמִסְתִּיר אֶת הַנְּשָׁמָה לְגַמְרִי, וְצָרִיךְ כָּל אָדָם לָרַחֵם מְאֹד עַל בֶּשֶׂר הַגּוֹף, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישעיה נ"ח) "וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם", שְׁלֹא תִעֲלִים עֵינֶיךָ מִלָּרַחֵם עַל בְּשָׂרְךָ, שֶׁגַם הִיא תְּרַגֵּשׁ אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (איוב י"ט) "מִבְּשָׂרִי אֲחֻזָּה אֵלֹהִים", וְלָכֵן כָּכָל שֶׁאָדָם רַק מִשְׁתוֹקֵק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא מְעַנֵּן אוֹתוֹ כְּסָף, וְתֵאוֹת הַמְדַמִּית, כְּבוֹד וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי נִשְׁמַתוֹ יוֹצֵאת וְנֹעֶשֶׂית בֶּן חוֹרִין, כִּי אֵין לוֹ כְּבֹד שׁוֹם הַגְּבֻלוֹת וְהַעֲלָמוֹת מִצַּד הַגּוֹף, וְזֶה מַעֲלַת הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהֵם תָּמִיד דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִךְ הַסֵּמ"ךְ מ"ם מִתְקַנָּא בְּהֵם וּמְדַבֵּר עֲלֵיהֶם כָּל דְּבַר אֲסוּר, כִּי יוֹדֵעַ שֶׁאֵם בְּנֵי אָדָם יִזְכוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, אוֹ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד אֲצֵלוֹ, אֲזִי אֵין לוֹ כְּבֹד מֶה לַעֲשׂוֹת בְּזַהַר הָעוֹלָם, וְלָכֵן הַסֵּמ"ךְ מ"ם מוֹצִיא אֶת כָּל הַחֲצִים שְׁלוֹ עַל הַצַּדִּיק וְכוּ', וְלָכֵן רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז, לְקַבֵּעַ לַעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר אֶפְלוֹ קֶצֶת דְּקֶצֶת בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת", שֶׁרַק מוֹהַר"ן ז"ל הֵבִין אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, וְהַעֲקָר רַק לְהִתְחַזֵּק בְּזַהַר הָעוֹלָם, וְלֹא לְתַת שֶׁהָעוֹלָם יִטְעֶה אוֹתָךְ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ וּמִתְחַנֵּן אֵלָיךְ, חוּס וְחַמֵּל עַל נַפְשִׁי, אֲנַחְנוּ עֹכְשׁוֹ נִמְצָאִים בְּפִרְשַׁת בְּרֵאשִׁית, תַּתְּחִיל לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֵשֶׁת הַשְּׁבֹועַ, בְּאֶפֶן שְׁעַד עָרֵב שֶׁבַת תִּזְכֶּה לִסֵּים כְּבֹד אֶת כָּל הַפְּרֵשָׁה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִש"י, וְכִף תַּעֲשֶׂה כָּל הַשְּׁנָה, וְכֵן תִּתְּמִיד בְּהִתְמַדָּה רַבָּה לְגִרְסַת הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ז' סִימָן ג') אֵין כָּל הַגְּלִיּוֹת הַלְלוּ מִתְּכַנְסוֹת אֶלָּא בְּזִכּוֹת מִשְׁנֵיּוֹת; וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁגִּוֹרַס מִשְׁנֵיּוֹת, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּהִתְקַרְבוֹת הַגְּאֻלָּה, וְעַל כֵּלָּם רֵאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, שֶׁאֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי רַק זֶה מֶה שִׁישְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְתִלְמַד אֶת זֶה אֶפְלוֹ בְּגִרְסָא, וְדַע לָךְ שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְאֹד מִפְּחַד מִדָּף גְּמָרָא, כִּי רַבְּנוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ר"ד) תִּלְמוּד גִּמְטְרִיא שְׁמָה שֶׁל נּוֹקְבָא דְסֵמ"ךְ מ"ם, וְעַל יְדֵי תִלְמוּד תִּלְמוּד מִבְּטָלִים אוֹתָךְ, וְלָכֵן הַסֵּמ"ךְ

מ"ם מאד מפחד שבר ישראל ילמד דף גמרא, ולכן אם אתה רוצה להנצל מהקלפה הזאת, תהיה חזק בלמוד דף גמרא בסדרת הדף היומי.

וזכר גם זכר שלפני כל תפלה תכניס כמה פרוטות לצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י'). רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב לתן צדקה קדם תפלה: ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם, ואל יקל בעיניך דבר זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ריט.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בראשית כ"ה תשרי ה'תשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי בכל מיני אפנים שבעולם ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ואף שאני יודע שעובר עליך משברים וגלים קטנות וכו' וכו', עם כל זאת עקר גדלת בת ישראל כשמתחזקת ולא נשברה משום דבר שבעולם.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמרי על צניעות, והעקר לשמר שלא יהיה לך שום גלוי שער אפלו בבית בחדרי חדרים, כי זה חמור מאד, כמוכא בזהר (נשא קכ"ה:) תונבא לייתי [קללה תבא] על ההוא בר נש [על אדם] דשבק לאינתתיה [שמרשה לאשתו] דתתחזי משערה דרישה לבר [שיהיה השערות של הראש מגלות ורואים את זה בחוץ] ודא הוא חד מאינון צניעותא דביתא

וְזֶה אֶחָד מֵהִסּוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל בֵּית יְהוּדִי וְאַתָּתָא דְאַפִּיקַת מִשְׁעָרָא דְרִישָׁה לְבָר [וְאַשָׁה שְׂמַגְלִית אֶת שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה לְחוּץ] לְאַתְתַּקְנָא בֵּיה [לְיַפּוֹת אֶת עֲצָמָה בְּזֶה] גָּרִים מִסְּפִנוּתָא לְבֵיתָא [גוֹרֵם עֲנִיּוֹת לְבֵית] וְגָרִים לְבִנְהָא דְלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא [וְגוֹרַמַת שְׁהִילְדִים לֹא יִהְיוּ מְצַלְחִים, וְלֹא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר] וְגָרִים מְלֵה אַחְרָא דְשָׂרְיָא בְּבֵיתָא [וְגוֹרֵם שֶׁהִסְטָרָא אַחְרָא וְהַחֲצִיזוּנִים יִשְׁרוּ בְּבֵית, שֶׁהֵם מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מֵאֵן גָּרִים דָּא [מִי גוֹרַמַת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹן] הֵהוּא שְׁעָרָא דְאַתְתַּחֲזִי מְרִישָׁה לְכַר. [הַשְּׁעֵרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂרוּאִים אֶת זֶה בְּחוּץ] וְמָה בְּבֵיתָא הָאִי [וְאִם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹ מְדַבְּרוֹת כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת מְגִלִית בְּשְׁעֵרוֹת בְּבֵית] כָּל שְׁכָן בְּשׂוּקָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשִׁיּוּצָא בְּחוּץ בְּגִלּוּי שְׁעַר, הִיא גוֹרַמַת לְעֲצָמָה וְלִכְעֵלָה וְלִהְיִלְדִים צְרוֹת מִשְׁנוֹת] וְכָל שְׁכָן חֲצִיפוּתָא אַחְרָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּחֲצִיפוּת אַחְרָת, הֵינּוּ שְׂמִסְתוּבְכַת עַל הֶרְחוּב בְּכַגְדִים צְמוּדִים וְשְׂקוּפִים וְכוּ' כְּדִי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הֵרִי זֶה גוֹרַמַת שְׁהַחֲצִיזוּנִים יִתְאַחֲזוּ בָּהּ], וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבָר זֶה, כָּל הַצְּרוֹת שְׂאִשָּׁה סוֹבְלַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂלֵא מִקְפִּידָה עַל גְּלוּי שְׁעָרָה, שְׂמִשֵּׁם בָּא כָּל הַדֵּינִים וְהַעֲנָשִׁים הַקָּשִׁים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תְּהִי חֲזָקָה בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא בְּחִנּוּם שֶׁהִתִּירוּ אֶפְלוּ לְלַכַּת עִם פְּאָה נְכָרִית, הַעֲקָר שְׂלֵא יֵרְאוּ אֶת הַשְּׁעֵרוֹת בְּחוּץ, שְׂזֶה עוֹוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְנָשִׁים לֹא מִקְפִּידוֹת עַל זֶה, וְאָמַר מְרֵן הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁלוֹם מְשִׁאשׁ כְּתַב בְּשֵׁאלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "שְׂמִשׁ וּמַגֵּן" (חֵלֶק ב' אֲבוֹן הַעוֹר סִימָן ט"ו) "רַבְּנֵי וְדִינֵי הַסְּפָרְדִים וְאֲבוֹת בְּתֵי הַדִּין בְּאֶרֶץ וּבְחוּץ לְאֶרֶץ, כָּלֵם נְשִׁיהֶם יוֹצְאוֹת בְּפִאָה נְכָרִית, וְרַק מְעַט מְזַעַר מֵהָאֲבָרְכִים הַסְּפָרְדִים שֶׁל הַיּוֹם, אוֹ מִחֲמַת עֲנִיּוֹת אוֹ מִחֲמַת תְּמִימוּתָם, קִימוּ "וַיֹּאמֶר לְאוֹסְרִים הַשֵּׁם עִמָּכֶם" וְנִמְנְעוּ מִזֶּה, וּמִבְּטַחְנִי שְׁעוּד זְמַן גַּם הֵם יִפְקַחוּ עֵינֵיהֶם וְדַעְתָּם וַיַּחֲזְרוּ לְלִבְשׁ פְּאָה נְכָרִית; וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, בּוֹדָאֵי אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁהוֹלֶכֶת רַק עִם מְטַפַּחַת וְכוּ', וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוּשָׁה תְּגַלַּחַת כְּמוֹ רִבְבוֹת נְשׁוֹת אֲשֶׁכְּנִיּוֹת עוֹשׂוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּשֵׁאֵי אֶפְשֶׁר לָהּ, עֲדִיף שְׁתַּלֵּךְ עִם פְּאָה מִשִּׁירָאוֹ אֶת הַשְּׁעֵרוֹת שְׁלָהּ, אֲשֶׁר לְפִי דְבָרֵי הַזֶּה זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וּמַגִּיעַ עַל זֶה עֲנֵשׁ מְאֹד גְּדוֹל.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלַתְךָ רַק לְהִתְאַחַד עִם שְׂאָר נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִבּוֹא לְעֶרְבִי שְׂמַחָה בְּלִיל רֵאשׁוֹן וּבְלִיל שְׁלִישִׁי, כִּי

זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְצִיאַת וְלִהְתְּאֹרֵר קֶצֶת, וּרְבֵנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שְׂגֹם הַנְּשִׁים שִׁיְהִיו חֲסִידוֹת, וְלִכֵּן כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רְאוּי לְהֵן לְהִתְאַסֵּף פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ, וְלִשְׁמַח וְלִהְתְּחַזֵּק יַחַד, וְאַשֶּׁה תְּחִזֵּק אֶת רַעוּתָהּ.

אָנִי מְאֹד מְקַוָּה לְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמֵהּ שְׁבוּעַ הֶבֶא תְּבוֹאֵי לְעֶזֶר בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרָהֶם, וְהִיָּה זֶה זְכוּתָהּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל תְּלַמִּידֵי הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוּ יֵאִיר

הִנֵּה חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים עִכְשָׁו בְּפִרְשַׁת בְּרֵאשִׁית, אֲתָהּ זוֹכֵר כְּשִׁלְמַדְתָּ אֶצְלִי אִיךָ שְׁמִסְרַתִּי אֶת נַפְשִׁי שְׁכָל תְּלַמִּיד וְתַלְמִיד יִלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְעוֹרְרַתִּי עַל זֶה יוֹם אַחֵר יוֹם, שְׁבוּעַ אַחֵר שְׁבוּעַ וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן עוֹרְרַתִּי אֲתֶכֶם עַל שְׁקִידָה רַבָּה בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי זֶה מִזְכָּךְ אֶת הַנְּשִׁמָּה מְכָל מִינֵי חִלְדָּה שְׁנֵדְבַק בָּהּ, כִּי מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמ"ה, וְכֵן מִשְׁנֵי"ה עוֹלָה בְּדִיוֹק כְּמִסְפֵּר פְּרַנְס"ה, עַל יְדֵי שְׁקִידָה רַבָּה בְּמִשְׁנֵיּוֹת, זוֹכִים לְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשִׁמָּה, וְכֵן זוֹכִים לְפְרַנְסָה, וּבִשְׁבִיל זֶה קְנִיתִי מִתְּנָה לְכָל תְּלַמִּיד שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדִרִין מ.ב.) בְּמִי אֲתָהּ מוֹצֵא מִלְחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁשׁ בְּיָדוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה. וּמוֹבָא (מְדַרֵּשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בּוֹ יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח שֶׁל גֵּיהֶנֶם, וּמִי שֶׁהִרְבֶּה לְלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהִכְנֵס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיְגֹרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלִיחָה נְצַחִית, וְכֵן עוֹרְרַתִּי עַל לְמוּד גְּמָרָא, וְתִהְלֶה לְאֵל זְכִיתָ לְסִים אֶצְלִי כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים שֶׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְאֵת הַש"ס כְּלוּ, וְלִכֵּן אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ עִכְשָׁו יוֹתֵר מֵאִי פְּעַם שֶׁתְּחוּס וְתִרְחַם עַל עֲצֻמָּךְ, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוּד מְקָרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא, כִּי זֶה הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל אָדָם, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין לַחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שֶׁאֵין בְּיָדִי לֹא מְקָרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְּלַמּוּד; הֵינוּ מִי שֶׁאֵין לוֹ אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוּדִים הָאֵלוֹ בְּכָל יוֹם, הוּא הַעֲנִי הַכִּי גְדוֹל,

ולכן אני מאד מבקש אותה, חוס וחמל על עצמה, ואל יחסר לה יום אחד מבלי השלש למודים האלו, העקר תהיה חזק בלמוד דף היומי, שזה יציל אותה מכל מיני צרות שבעולם, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתצית אותי, כי אתה יודע איך שאני אוהב אותה, ואיך שמסרתי את נפשי במשך כמה וכמה שנים עבורך

מה אמר לה היום יש קלפה עצומה שכובשת את כל חלקה טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הכלי משחית הנקרא אינטרנט, איפד, בלקברי וכו', שבוזה יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב ערם וזהום, ומאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', ולכן העקר ראה לזרק מהבית מחשב אינטרנט איפד בלקברי אם יש לה דבר כזה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר "אין לה אבר באברי האדם שיגרום לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לה שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוהה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא כבר נופל בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

רכא.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בראשית כ"ה תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אַל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כשהולכים לגור באיזה מקום הדבר הראשון שהורים צריכים לדאג זה על חנוף ילדיהם, זה צריך להיות בראש ועקר דאגותיהם, כי חנוף הילדים זה בא קדם הכל, עד כדי כך שאמר פעם מוהרנ"ת ז"ל שאצלו חנוף הילדים זה עבודה קדושה כמו עבודת תקון חצות שלו, וכן דאג מאד על חנוף ילדי, ולכן בודאי ובודאי אתם צריכים לדאג העקר על חנוף ילדיכם, כי הילדים הם הנכס הכי יקר שלנו, וצריכים לתת להם חנוף הכי טוב שרק יכול להיות, הן באהבת התורה, והן בתקון המדות, כי זה היסוד הראשון בחסידות ברסלב אהבת התורה ותקון המדות, ופלא על גבי פלא שהרב של הקהלה לא מדבר מיסוד היסודות שהוא חנוף הילדים הרי ידוע שרבנו ז"ל הזהיר אותנו על זה מאד מאד, כמוכא (שיחות מוהר"ן ר"ט) רבנו ז"ל אמר: שפך התורות והשיחות שלו אינם בשבילנו לחוד. כי אם (דברים כ"ט י"ד) "את אשר ישנו פה ואשר איננו פה" (ועין ברש"י שפרש ואשר איננו פה, ואף עם דורות העתידים לבוא, והבן). וכמה פעמים דברנו עמו מענין זה ורמז לנו בדבריו להודיע לדורות הבאים את כל מעשי ה' הגדול שעשה עמנו. ופעם אחת אמר בפרוש: גם לבניכם תודיעו את כל התורות והשיחות הנפלאות והנוראות והמעשיות וכיוצא בהם אשר גלה לנו ואמר אז זה הפסוק בהתלהבות גדול כגחלי אש. (דברים ד' ט"ו). "והודעתם לבניך ולבני בניך" (ואמר בזה הלשון: אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך גיטאן) ואמר ברתת וזיע בהתלהבות נורא: "והודעתם לבניך ולבני בניך". וידוע אשר אצל רבנו ז"ל היה העקר תורה עד כדי כך שאמר (שיחות הר"ן סימן י"ט) נכספתי מאד להמשיך את העולם אל עשיה, שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמד כך וכך בכל יום ולא יעבר וכיוצא. ואמר: שאפלו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד שגלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא ליצולן רחמנא לישוכן, אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כך עד שיכולה להוציא אותם מן

הַעֲבֹרוֹת שֶׁיִּגְלִיץ בָּהֶם חֵס וְשָׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֶזֶק לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּךָ וְכֶךָ יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה, בְּיָדָי יִזְכּוּ לְצֵאת מִמְצוּדָתָם הַרְעָה
עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוּל מְאֹד

וְכָל עֵקֶר מִגְמָתוֹ וְחִפְצוֹ הִיָּה תָמִיד רַק לְעֲבֹדוֹת וְעֲשִׂיּוֹת שֶׁל קִדְשָׁה בְּלִי
שׁוּם חֻמּוֹת כְּלָל, רַק שְׁנַעֲסֵק תָּמִיד בְּעֲשִׂיּוֹת שֶׁל קִדְשָׁה בְּפִשְׁטוּת דִּהְיִנוּ
לְהִרְבּוֹת בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה וְלַעֲשׂוֹת מְצוּוֹת הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וְלְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה
וְתַחֲנוּנִים תָּמִיד, וְהַכֹּל בְּפִשְׁטוּת בְּלִי שׁוּם חֻמּוֹת עֵינַן שָׁם. הֲרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ
שֶׁהָעֵקֶר הִיָּה אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל תּוֹרָה, וְלִהְיוֹדִיעַ אֶת דְּרָכּוֹ אֶל הַיְלָדִים, וּפְלֵא אִיךָ
שֶׁהֵרֵב לֹא לְיֹמֵד אֶתְכֶם דְּבָר זֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקַשׁ
וּמִתְפִּלָּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רַכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

יְדוּעַ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְשַׁנּוֹת מִהֶנְסַח שֶׁקָּבַל מֵאֲבוֹתָיו,
אֲלֵא כָּל אֶחָד יַחְזִיק בְּמִנְהַג אֲבוֹתָיו וְאֲבוֹת אֲבוֹתָיו, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵאִיפֹה
נִשְׁתַּרְבֵּב הַמִּנְהַג הַחֲדָשׁ שֶׁכָּל אֵלּוֹ הַסְּפָרְדִּים שֶׁמִּתְקַרְבִּים אֵל רַבְּנוּ ז"ל, עוֹשִׂים
הַפֶּךָ דְּבָרָיו? וְגַם אֲנִי בְטוֹחַ שֶׁהַשֵּׁם נִחְמָן לֹא נִתְּנוּ לְךָ בְּעַת הַבְּרִית וְכוּ', וְאִיךָ
פְּתָאוּם הַשֵּׁם שֶׁלֶךָ נִחְמָן? אֵינִי זֶה אֲלֵא חֲדָשִׁים מִקְרוּב בְּאוֹ שֶׁעוֹשִׂים נֶגֶד רְצוֹנוֹ
שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהִקְפִּיד בְּהַקְפָּדָה גְּדוּלָּה לֹא לְשַׁנּוֹת מִדְּרָכֵי אֲבוֹתָיו, וּמוֹכָא
בְּסִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת "פְּנִיִם מְאִירוֹת" (חֶלֶק ב' סִימָן קל"ג) לְגַבִּי הָאֲשַׁכְּנִזִּים
וְהַסְּפָרְדִּים שֶׁכָּל קֶהֱל נוֹהֵג כְּמִנְהַג אֲבוֹתָיו שְׁאִין בְּזֶה מִשׁוּם לֹא תִתְגַּדְּדוּ, וְכָל
אֶחָד וְאֶחָד מִבְּנֵי הַקְּהֵלוֹת יַחְזִיקוּ בְּמִנְהַג אֲבוֹתֵיהֶם בֵּין לְהִקָּל בֵּין לְהַחְמִיר,

ואפלו באסור דאורייתא, ואין הרב מעלה ומוריד לענין זה, שהם ממש כשני בתי דינין בעיר אחת דליכא בהו משום לא תתגדרו, עין שם. וכן הוא בשאלות ותשובות "דברי מלכיאל (חלק ה' סימן ק) שבכל קהלות שיש שם ספרדים ואשכנזים יש להורות לספרדים כמנהגם שפוסקים בדברי הבית יוסף אף נגד הרמ"א, ולאשכנזים כמנהגם שפוסקים בדברי הרמ"א, עין שם. הרי שלך לפניך שפוסקים גדולים מבני אשכנז פסקו כה, ולכן לדעתי תחזור אל מנהג והנהגות הספרדים, ותתנהג כמותם, וזה לא יגרע ממך כלום בחסידות ברסלב, אדרבא אתה צריך להבין מה זה ברסלב? ומה רצה רבנו ז"ל מאתנו? ועל מה מיסד עקר נקדת חסידות ברסלב? וכך מוכח בדברי רבנו ז"ל (תני מוהר"ן סימן שנ"ט) איתא במדרש (בראשית רבה פרשה ל"ד סימן כ"א) על פסוק (יחזקאל ל"ו כ"ו) "ונתתי לכם לב בשר", אל תקרי בשר אלא בסר, שיהיה כל אחד בוסר בחלק של חברו, לב בסר אותיות ברסלב, הינו שכל הצרות שעם ישראל סובלים מפני שיש לנו לב האבן, שאחד לא מבין את השני, ולא מענין להבין את השני, כמו שתי אבנים וכו', וזה מה שאומר הנביא (שם) 'והסרתי מכם את לב האבן ונתתי לכם לב בשר', שזה יהיה הגאולה שאדם יהיה לו לב של בשר, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פד) אהבה דוחקת את הבשר, הרגע שיש לאדם לב בשר, הוא יבין את השני ויאהב את השני ויעזר להשני, וזה כל הענין של חסידות ברסלב, שהם אותיות לב בסר, כי אות ש' מתחלפת באות ס', כי אדם צריך לעבד על מדותיו לעקר ממנו את הלב האבן שזה מדת האכזריות שיש בו, מדת האנוכיות שיש בו, ואז דיקא יזכה ללב בשר, לאהב את כל בר ישראל, ולהרגיש בכאב הזולת, וישתדל לעזר, שזה כל חסידות ברסלב, וזה לא שייך לזרם אחד וכו', זה מתנה לכלל נשמות ישראל וילכל העולם כלו, ולכן לא בחנם שלאחרונה מתפרסם הלמוד העמק של רבנו ז"ל בכל העולם כלו, ולא רק נשמות ישראל נמשכים אל רבנו ז"ל, מכל החוגים ומכל החסידיות ומכל השיטות וכו', אלא אפלו אמות העולם מתענינים בהלמוד העמק של רבנו ז"ל, איך שמחזק ומעודד ומשמח את כל הנשמות הנפולות, ומחזק את כלם, ומדריך את כלם בדרך הנכונה, אשרי מי שיתמיד בספרי רבנו ז"ל, ואז יתהפך לבו לב האבן, שזה היצר הרע הסמ"ך מ"ם שענינו רק לעשות רע להזולת וכו', ולעשות פורדים בין נשמות

יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְעַבְדֹתֵנוּ צָרִיךְ לִהְיוֹת לְהַפְךָ אֶת לְבַנו לֵב הָאָבִן, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה לְבוֹ לֵב בְּשׂוֹר, שְׂזֵה הַיָּצָר טוֹב שְׁעַנִּינוּ רַק לַעֲשׂוֹת טוֹב לְהַזְזוֹלֵת וְכוּ'. הָרִי שֶׁלְךָ לְפָנֶיךָ שִׁיכּוּלִים לִהְיוֹת אֲשַׁכְּנִי חֲסִיד בְּרַסְלָב, וְיִכּוּלִים לִהְיוֹת סְפָרְדֵי חֲסִיד בְּרַסְלָב, וְיִכּוּלִים לִהְיוֹת לִיטְאֵי חֲסִיד בְּרַסְלָב, וְיִכּוּלִים לִהְיוֹת מְאִיזָה מוֹצֵא וּמְאִיזָה גֹזַע וְדָרֵךְ חֲסִיד בְּרַסְלָב, כִּי חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב הוּא רַק לְהַפְךָ אֶת הַלֵּב הָאָבִן וְלַעֲשׂוֹת מְזֵה לֵב בְּשׂוֹר, וְלִהְרַגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהַבֵּן אֶל אָבִיו, לְבַטֵּל אֶת כָּל רְצוֹנוֹתָיו רַק אֶל רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, שִׁיְהִי לּוֹ לֵב אֶחָד לְאָבִיו שֶׁבְּשָׂמַיִם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים ס"ה) אֵין תְּפִלָּתוֹ שֶׁל אָדָם נִשְׁמַעַת אֲלָא אִם בֵּן מֵשִׁים לְבוֹ כְּבֶשֶׁר.

וְלָכֵן לְדַעְתִּי תִשָּׂאָר בְּגִסַּח "עֲדוֹת הַמְזֻרָח" וּבְשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לֹא תַחְלִיף גִּסְחָאוֹת וּמְנַהֲגִים וְכוּ', וּכְבָר הָאָרִיךְ בְּזֵה מֶרֶן הַגֵּר"ע יוֹסֵף שְׁלִיט"א שֶׁהִלְכָה כְּמוֹתוֹ בְּכָל מְקוֹם, שָׂאִין לְסְפָרְדֵי לְהַחְלִיף לְמְנַהֲגִים וְגִסְחָאוֹת שֶׁל אֲשַׁכְּנִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רַכָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבֶךָ.

בִּירוֹשָׁלַיִם הַמְּנַהֵג מְקַדְּמַת דְּנָא לְהַדְלִיק נְרוֹת אַרְבָּעִים דְּקוֹת קָדִים הַשְּׁקִיעָה, וְכֵן קַבְּלוּ עֲלֵיהֶם כָּלֵם, וְאִף שִׁישׁ חוֹלְקִים עַל זֶה, עִם כָּל זֹאת דָּבָר זֶה נִתְקַבֵּל מְאֹד מְאֹד אֲצֵל כָּל הָעֲדוֹת בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאִף שֶׁבְּחִוֵּץ לְאֶרֶץ מְדִלְקִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְפָנֶי הַשְּׁקִיעָה, עִם כָּל זֹאת זֶה מְנַהֵג מְאֹד מְאֹד טוֹב, כִּי הִרְבֵּה פְעָמִים כְּשִׁמְחָפִים עַל הַרְגַע הָאֲחֻרוֹנָה לְבִסּוֹף נִכְשָׁלִים בְּאִסּוּר

חמור של הדלקת נר בשבת, ויוצא מזה קלקול גדול מאד. וכשבאתי בפעם הראשונה ביבנאל אמרו לי התושבים הותיקים שבענין הדלקת נרות הם קבלו מאבותיהם להדליק כמו בירושלים, מיהו מרן הגר"ע יוסף שליט"א מברר להלכה שו"ת "יביע אמר" (חלק ה' סימן כ"א) שהספרדים לא קבלו את החמרה הזו, אלא הם מדליקים עשרים דקות לפני השקיעה, עין שם. ולכן כל אחד שינהג פני מנהגו, אבל צריכים מאד מאד להקפיד לשמר כשמגיע השקיעה אסור אז כבר להדליק את הנרות.

ידוע שהבעל שם טוב הקדוש זי"ע הקדים מאד להדליק נרות שבת, וכן נהג רבנו ז"ל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רכד.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בראשית כ"ה תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שאין דבר כזה להכריח את האשה בשום דבר, צריכים רק לבקש ולהסביר מעלת הענין וכו' וכו', וזה שייך בכל דבר, ומכל שפן בענין תגלחת וכו' שלא כל אשה יכולה לקבל את זה, עם כל זאת על כסוי ראש צריכים לבקש הרבה את האשה שלא תזלזל בזה, כי פריעת שער האשה זה מאד מאד חמור, כמובא בזהר (נשא קכ"ה): תונבא ליתי [קללה תבא] על ההוא בר נש [על אדם] דשבק לאינתתיה [שמרשה לאשתו] דתתחזי משערה דרישה לבר [שהיה השערות של הראש מגלות ורואים את זה בחוץ] ודא הוא חד מאינון צניעותא דביתא [וזה אחד מהיסודות של הצניעות של בית יהודי] ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר [אשה שמגלית את שערות

ראשֶׁה לַחוּץ] לַאֲתַתְקַנָּא בֵּיה [לְיַפּוֹת אֶת עֲצָמָה בְּזוּה] גְּרִים מִסְכְּנוֹתָא לְבֵיתָא [גּוֹרֵם עֲנִיּוֹת לְבֵיתָא] וְגְרִים לְכַנְהָא דְלֵא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא [וְגוֹרְמַת שְׁהִילְדִים לֵא יִהְיוּ מְצַלְחִים, וְלֵא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר] וְגְרִים מְלֵה אַחְרָא דְשְׂרַיָא בְּבֵיתָא [וְגוֹרֵם שְׁהִסְטָרָא אַחְרָא וְהַחֲצוֹנִים יִשְׁרוּ בְּבֵיתָא, שְׁהֵם מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מֵאֵן גְּרִים דָּא [מִי גּוֹרְמַת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹן] הֵהוּא שְׁעָרָא דְאַתְחַזִּי מְרִישָׁה לְבַר. [הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂרוּאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וּמָה בְּבֵיתָא הָאִי [וְאִם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹן מְדַבְּרוֹת כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת מְגֵלִית בְּשַׁעְרוֹת בְּבֵיתָא] כָּל שְׁכָן בְּשׁוּקָא [עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשִׁיּוֹצֵאת בַּחוּץ בְּגֵלוֹי שְׁעַר, הִיא גּוֹרְמַת לְעֲצָמָה וְלִבְעָלָהּ וְלִהִילְדִים צְרוֹת מְשֻׁנוֹת] וְכָל שְׁכָן חֲצִיפוֹתָא אַחְרָא [עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּחֲצִיפוֹת אַחְרֵת, הִינּוּ שְׁמִסְתּוֹכְבֶת עַל הָרְחוּב בְּבָגְדִים צְמוּדִים וְשְׂקוּפִים וְכוּ'] כְּדִי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הָרִי זֶה גּוֹרְמַת שְׁהַחֲצוֹנִים יִתְאַחֲזוּ בָּהּ]. וְגַם אֶת זֶה צְרִיכִים לְהַסְבִּיר לְהָאִשָּׁה בְּדַרְכֵי נַעֵם, וְלֵא בְּיַד חֲזָקָה וְכוּ', וְלִכְפּוֹת עָלֶיהָ, וְכוּ', כִּי עַל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה נֶאֱמָרָה (מְשַׁלֵּי ג' י"ז) "דְּרַכְיָהּ דְּרַכֵּי נַעֵם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם" וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר עִם טוֹב פּוֹעֲלִים הֵרְבֵה יוֹתֵר בְּקָלוֹת מֵאֲשֶׁר בְּכַפֵּיהָ וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רַכָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשַׁרִי ה'תּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהַחְלִיט בְּשִׁבְלֵי הַזּוּלָת עִם מִי לְהַתְחַתֵּן, וְזֶה פְּשׁוּט, זּוּג שְׂפּוּגָשִׁים אַחַד אֶת הַשְּׁנַי צְרִיךְ לְהִיּוֹת מְשִׁיכָה אַחַד לְהַשְּׁנַי, וְלֵא שְׂיָךְ לְהַכְרִיחַ, אַתָּה מְכַרַח לְקַחַת אֶת זֹאת וְכוּ', אוֹ אֶת מְכַרְחָה לְקַחַת אֶת זֶה וְכוּ', זֶה צְרִיךְ

שִׁיחָהּ בִּינֵיהֶם מְשִׁיכָה, הָעֶקֶר מֵה שְׁצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ הֵן אֲצֵל הַבְּחֹר וְהֵן אֲצֵל הַבְּחֹרָה הוּא 'מְדוּת טוֹבוֹת', כִּי אִם יֵשׁ מְדוּת טוֹבוֹת וְלֵב טוֹב, יֵשׁ כְּבֹר הַכֹּל. וְאִם אֵין אֵת זֶה, אֵין כְּלוּם. וְלִכֵּן צְרִיכִים תָּמִיד לְבַדֵּק עַל הַמְדוּת, וְעַל כֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם אֵת יְכוּלָה לְבַרֵּר יוֹתֵר פְּרָטִים עַל הַבְּחֹר וְכוּ', וְכֵן תִּשְׁמָעֵי בְּקוֹל הַהוֹרִים מֵה הֵם אוֹמְרִים לְגַבֵּי הַבְּחֹר וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיף אוֹתָךְ עַל דְּרָךְ הַנְּכוּנָה, וּתְבַשְׂרֵי לִי בְשׁוּרוֹת מִשְׁמַחֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רְכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁהַמְלָה צְלִיל אֵין בְּזֶה מִשְׁמַעוֹת אֲלֵא לְשׁוֹן 'קוֹל' אוּ צְלִיל מוֹסִיקָה וְכוּ', וְלִכֵּן הֵייתִי מֵיַעַץ לֹא לְהוֹרִיד אֵת הַשֵּׁם כְּדִי לֹא לְצַעַר חֵס וְשְׁלוֹם אֵת הַהוֹרִים כִּי צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד עַל כְּבוֹד אֵב וְאִם, כִּי כֵךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנֵא דְבִי אֵלֵיהוּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כֹּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מֵהָאָדָם רַק שִׁיכְבֹּד אֵב וְאִם; וְאֲמָרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּין) חֲמוּרָה שְׁבַחֲמוּרוֹת כְּבֹד אֵת אֲבִיךָ וְאֵת אֲמִיךָ; וְאֲמָרוּ (קִידוּשִׁין ל'): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּיִן הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֲבִיו וְאִמוּ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֵת אֲבִיו וְאֵת אִמוּ, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְדוּנִי; רוֹאִים מְזֶה אִם מְכַבְּדִים אֲבָא וְאִמָּא בְּזֶה מְכַבְּדִים אֵת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. עִם כֹּל זֹאת שֵׁם זֶה דְּכַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְזֶה קֶשׁוֹר לְהַנְשָׁמָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהַבֵּן אוּ לְהַבְתֵּת, כִּי יֵשׁ בְּזֶה מִשְׁמַעוֹת עֲמָקָה, וְעַתִּיד שֶׁל הַיְלָדִים תְּלוּי בְּשֵׁם, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהַיְלָדִים, כִּי כְּפִי הַשֵּׁם כֵךְ נִמְשָׁךְ

נְשַׁמַּת וּמִזֵּל הַיְלָדִים, לְכֵן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לָתֵת שֵׁם אַחַר צְדִיק אוֹ אַחַד מִשְׁמוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוֹת הַקְּדוּשִׁים, אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאֹת וְכוּ', שֵׁם תַּנְ"כִי, כַּמּוּבָא מֵהַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בַּמְדַּבֵּר) שֶׁהֵשִׁים יְתַבְרַךְ בְּרוּךְ הוּא גִזַּר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שִׁיְהָא כֶּף וְכֶף שְׁמוֹת רְאוּבֵן וְכֶף וְכֶף שְׁמוֹת שְׁמֵעוֹן וְעֵתָה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אֵיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנוֹתְנִין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק א' שִׁיְהִי כֶּכֶר בְּעוֹלָם זֶה גּוֹרֵם לְאִישׁ הַלְזָה שִׁיְהִי גַם כֵּן צְדִיק מַחְמַת שְׁנַתְעוֹרֵר הָאוֹר שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן; וְלִכֵּן הֵיטִי מֵיַעַץ לְהוֹסִיף שֵׁם תַּנְכ"י, וְעַל יְדֵי זֶה יְהִי לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד בְּחַיֶּיךָ, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּשֵׁם שֶׁל הָאָדָם, וְזֶה לֹא דְבַר פְּשוֹט שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שִׁישׁ בְּזֶה סוּדוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת מְאֹד כְּפִי שְׂרַשׁ הַנְּשַׁמָּה לְמַעַלָּה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר עַל מָה שֶׁקּוֹרָה, וְלִכֵּן עֲצַתִּי נֶאֱמָנָה שֶׁתִּשָּׁב בִּיחַד עִם הָאֲבָרָךְ ... נְרוֹ יְאִיר, וְתִבּוֹאוּ לְהַסְכְּמָה, כִּי הֵרִי שְׁתִּיכֶם עוֹבְדִים בְּשִׁבְלִי, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה שִׁיֵּצֵא אֵי נְעִימוֹת בֵּין שְׁנֵיכֶם, סֶף הַכֹּל אֶתְּהָ רוֹצֶה אֶת הַנְּקִיּוֹן שֶׁל הַמָּקוֹם שְׁכֵלֶם מוֹדִים שְׁאֵתָה עוֹשֶׂה עֲבוּדָה נִפְלְאָה, וְסֶף הַכֹּל הָאֲבָרָךְ ... נְרוֹ יְאִיר עוֹשֶׂה אֶת עֲבוּדָתוֹ עֲבוּדָה נִפְלְאָה, לְמַעַנִּי וּלְמַעַן הַקְּהֵלָה, וְלִכֵּן עֲדִיף שֶׁתִּבּוֹאוּ שְׁנֵיכֶם לְהַסְכְּמָה, כִּי אִף אַחַד לֹא רוֹצֶה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַשְּׁנֵי, וְאֶתְּה צְרִיף לְדַעַת שֶׁהָאֲבָרָךְ ... נְרוֹ יְאִיר עוֹשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְלִכֵּן לְדַעַתִּי תִּבּוֹאוּ לְהַסְכְּמָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הכי טוב שתבואו בהסכמה בכתב, וזה יובא אלי ואשמח מאד שיש
הבנה הדדית ביניכם.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדף
היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם
ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף
גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך,
הדף היומי של היום שבת ח', אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל
יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על
ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מ'כאל ר'פאל אוריאל, שהם ראשי
תבות ג'מ'רא, הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא
ביום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רכה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בראשית כ"ה תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, ואת נסערת מאוד וכו', וכו', ואני לא
מתחיל אפלו לדעת על מה את מדברת, את עכשו נדמית בעיני כמו הספור
המפרסם שאני תמיד מספר מראובן שהלך לשכנו שמעון להלוות גרזן, וכבר
נכנס לו בדמיון ששמעון לא יתן וכו', ושואל את עצמו למה ששמעון לא יתן
לי? הרי תמיד כשהוא מבקש משהו להלוות אני מלווה לו וכו', וכבר נכנס
לו עוד מחשבה לא הוא לא יתן לי וכו', וכבר עובד אצלו הדמיון אני יראה
לו מה זאת אומרת לא מלוים גרזן בשעה שאני רק עושה טובות, ובינך כך
הוא מלא כעס ורציחה נסער וכו' וכו', עד שמגיע לדלת של שמעון, דופק

עַל הַדְּלֵת וְשִׁמְעוֹן פּוֹתַח, וְרֵאוּבֵן מִתְנַפֵּל עָלָיו אֲנִי לֹא צָרִיךְ אֶת הַגֶּרְזֵן שְׁלֶךְ. אֲנִי לֹא מוֹחֵל לָךְ, אֲנִי עֹשִׂיתִי לָךְ טוֹבוֹת כָּל הַחַיִּים וְזֶה מָה שְׁאַתָּה מְשַׁלֵּם לִי חֲזָרָה? כִּךְ בְּדִיוֹק אֶת נְרֵאִית לִי עִם הַמִּכְתָּב שְׁלֶךְ, אֲנִי לֹא מִתְחִיל אֶפְלוּ לְהִבִּין מָה קוֹרָה פֹּה? וְעַל מָה אֶת כָּל כִּךְ נִסְעֶרֶת.

דָּבָר אַחַד אֲמַרְתִּי וְאֲנִי חוֹזֵר וְאוֹמֵר אֶת זֶה וְגַם כּוֹתֵב אֶת זֶה, שֶׁתְּדַעֵי שְׁאֲנִי מִחֲזִיק אוֹתְךָ כְּכֹר עֲשָׂרִים שָׁנָה וְיוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּכָל מִינֵי הַתְּחִזְקוֹת כְּמוֹ שְׁאַתָּה לְבַד יוֹדַעַת, וְאֲנִי מְאֹד הֶעֱרַכְתִּי מָה שֶׁעָשִׂית בְּשִׁבְלִי עִם הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת, וְכֵן עִם הַמְּדַרְשָׁה, וְלִדְעָתִי זֶרְקֵת אֶת הַכָּל בְּפָנַי שְׁלִי חֲזָרָה, אֲזִי אֲמַרְתִּי לָךְ אִם אֶת יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת לִי דָבָר כְּזֶה, אֲזִי עֲכָשׁוּ תִלְכִּי עַל הַדֶּרֶךְ שְׁלֶךְ מָה שְׁאַתָּה רוֹצֶה תַעֲשִׂי, וְבִי פִגְעַתְּ מְאֹד, וְאֲנִי כְּכֹר לֹא מְדַבֵּר שֶׁהַשְּׂקֵעֵתִי עֲשִׂירִיּוֹת אֶלְפֵי שְׁקָלִים כְּדֵי לְשַׁפֵּץ אֶת הַמְּדַרְשָׁה, וְהַכָּל הֵלֶךְ לְטִמְיוֹן וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מְכַרְח לְהִגִּיד לָךְ שֶׁתְּהַלֵּה לְאֵל אוֹתִי לֹא מִנְצָחִים, כְּמוֹ שֶׁהַשִּׁיר הוֹלֵךְ "לֹא תִנְצָחוּ אוֹתִי, לֹא מִנְצָחִים אוֹתִי כָּל כִּךְ מֵהֵר", יֵשׁ אַחֲרוֹת שֶׁיְכוּלוֹת לְמַלְאוֹת מְקוֹמְךָ בְּכָל הַתְּחוּמִים וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל בִּי פִגְעַתְּ מְאֹד, כִּי אֲנִי הִחֲזַקְתִּי אוֹתְךָ בְּכָל הַכּחוֹת, בְּכָל הַמְּשַׁבְּרִים שֶׁעָבַר עָלֶיךָ וְכוּ', וְזֶה מָה שְׁאַתָּה מְשַׁלֵּמַת לִי חֲזָרָה?

הַכֶּפֶל הַדָּבָר אֲנִי לֹא יוֹדַע מָה אֶת סוֹעֶרֶת כָּל כִּךְ? וְאֲנִי לֹא יוֹדַע מִי מֵלֵא לָךְ אֶת הַרְאֵשׁ שְׁאֲנִי אֲמַרְתִּי עָלֶיךָ וְכוּ', לֹא דִבַּרְתִּי עִם אָף אַחַד, וְאֲנִי לֹא יוֹדַע מִמָּה זֶה מְדַבֵּר בְּכָלֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

רַכֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשִׁירִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּעֵינַי הַבֵּן הַבְּכוֹר שְׁסוֹבֵל מֵהַפְּלִיּוֹת וְכוּ', כְּדֹאֵי לְהַתִּיעֵץ עִם הָרַב ... נֵרוּ יֵאִיר שֶׁהוּא בְּקִי בְּעֵינָיו רְפוּאָה וּבְעֵינָיו רּוֹפְאִים מְמַחִים גְּדוֹלִים.

אני רק מתפלל שהקדוש ברוך הוא ישלח לו רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, וכן שיהיה לכם ישוב טוב פה ביבנאל, והצלחה מפלגת בכל העניינים, ובפרט שיהיה לכם פרנסה בשפע.

העקר תשתדלו לשמח ולשמח אחד את השני, ושיהיה ביניכם הבנה הדרדית, כי כשיש שלום בית, יש פרנסה וברכה בבית, כי במקום של שלום שם השכינה שורה, ובמקום שהשכינה שורה, שם הברכה מצויה.

... נרו יאיר אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום שבת ח', אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מייכאל ר'פאל אוריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א, הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

רל.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בראשית כ"ה תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי הפתגם העממי "עם ילדים קטנים יש בעיות קטנות, ועם ילדים

גְּדוּלִים יֵשׁ בְּעִיּוֹת גְּדוּלוֹת", זֶה שִׁיף גַּם לַקְהֵלֵנוּ, בְּזִמְנֵי שֶׁהָיָה לָנוּ קַהֲלָה קַטָּנָה, הָיָה בְּעִיּוֹת גְּדוּלוֹת, אָבֵל עֲכָשׁוּ שֶׁהַקְהֵלָה גֹדְלֵת, בְּוֹדָאֵי וּבְוֹדָאֵי מִתְחִיל לְהִיּוֹת בְּעִיּוֹת גְּדוּלוֹת, שֶׁל דִּינֵי וּדְבָרִים בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

בְּעִנְיַן הָעֵרוּב וְכֵן בְּעִנְיַן הַמִּקְוָה וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי יִטְפֵּל בְּזֶה בְּשָׁבוּעַ הַבָּא.

בְּעִנְיַן הַבְּנִינֵי עִם הַמְּנֹרֹת שֶׁנִּדְלָק אוֹטוֹמָטִי כְּשֶׁרוֹצִים לְהַכְנִס בְּתוֹךְ הַבֵּית וְכוּ', אֵין עַל זֶה שׁוֹם הַתֵּר, וְאֶסוּר לָנוּ לְחַיּוֹת עִם קְלוֹת בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן.

יְדוּעַ מַה שֶׁאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי יִשְׂרָאֵל מְסֻטוֹלִין זי"ע, אֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּחֹשׁ שֶׁבְּפִרְשֵׁי בּוֹרְגַן הָיָה שֶׁם הַחֵת"ם סוֹפֵר זי"ע, וְהֵלֶךְ עִם יָד חֲזָקָה "חֲדָשׁ אֶסוּר מִן הַתּוֹרָה", עַל יְדֵי זֶה הוּא הֶצִּיל אֶת כָּל יְהוּדֵי הוֹנְגְרִיָּה, וְעַד עַכְשָׁו שָׁמוּ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַחֵת"ם סוֹפֵר זי"ע וְשִׁיטָּתוֹ מְפָרְסֵם בְּעוֹלָם, מַה שֶׁאֵין כֵּן בְּפִרְאָג הֶלְכוּ בְּפִשְׁרָנוֹת וּבְקָלוֹת, לְבִסוּף לֹא נִשְׂאָר מְפָרְאָג רַק מִצְבוֹת יִשְׁנוֹת שֶׁל גְּדוּלֵי הַרְבָּנִים שֶׁל כַּמָּה דוֹרוֹת קוֹדְמִים, וְלִכֵּן אֶסוּר לְלַכֵּת בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן בְּפִשְׁרָנוֹת, אֵין דְּבָר כְּזֶה בִּיהַדוֹת, אֵין חֲצֵי יְהוּדִי וְחֲצֵי גּוֹי.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּכֹל שֶׁיִּכְנָסוּ יוֹתֵר מִשְׁפָּחוֹת פּוּה בַקְהֵלֵנוּ, אֶף שֶׁלֹּא יִקְטַן הַבְּעִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת שָׁמְנוּ הַטוֹב וְשֵׁם הַקְהֵלָה הַקְּדוֹשָׁה, רַק מִתְרַחֶבֶת וּמִתְפַּשְׁטֵת בְּכָל הָאָרֶץ בְּצוּרָה מְדִיהִמָּה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּזְכֶּה לְהֶצִּיחַ בְּכָל הָעִנְיָנִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּקִרְוֵב מְאֹד לַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים טוֹבִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהֶצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר.א.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בן אָני כתבתי ופרסמתי שיבנאל זֶה לא ערי מקלט, ואני לא יתן לשום עבֵרִינִים להסתובב בינינו, ואתִּי יכולה לפרסם את זה, ואם אֲנַחֲנוּ נצטרף לערב את המשטרה, בודאי נערב את המשטרה, אין שום סנטימנטים על גַּנְב וידוע ומפרסם האמרה של מוהרנ"ת ז"ל, את כלם אני יכול לקרב אל הקדוש ברוך הוא אבל לא גַּנְב, ובאמת המקור לזה הוא בדברי רבנו ז"ל (ספר המדות אות גנבה וגזלה סימן א') מי שנפתה לבו לגזל וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו, הרי הוא מוכן לכל חטא ועון, ואין תקנה להסירו מדרכו הרעה; ולכן תזהירו אותם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ר.ל.ב.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בראשית כ"ה תשרי ה'תשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו
לנכון קבלתי את מכתבכם.

בודאי אם כבר בונים, כדאי לבנות עוד כמה צימרים כדי שיהיה גם הכנסה, אבל צריכים לשמר מחובות, כי רבנו ז"ל הזהירנו על זה מאד מאד, ואמר (שיחות הר"ן סימן קכ"ב) שאם לא היה ממתין בבטחון לישועת השם כבר היה איש נוסע ומטלטל כמו כל הנוסעים ומטלטלים עצמם בשביל הפרנסה כנהוג עכשו. והכונה כי אמר זאת לענין הנהגת הבית בפרנסה ומלבושים ושאר צרכי הבית שעל פי רב חסר לאדם הרבה. כגון, לזה חסר מלבוש פשוט, ויש שחסר להם מלבושים חשובים או דירה וכו'. שצריכין להמתין לישועת השם ולבלי לדחק את השעה (ערובין יג.) למלאות החסרון תכף ומיד. רק צריכין להמתין עד ירחם השם, ואמר רבנו ז"ל על עצמו שאם לא היה

מִמֵּתִין, כְּגוֹן כְּשֶׁהִיא חָסֵר לוֹ אֵיזֶה דָּבָר, אִם הִיא דוֹחֵק אֶת הַשְּׁעָה שֶׁהִיא
 דוֹקָא תַּכְּף, הִיא צָרִיף לְלוֹוֹת לְעַצְמוֹ וְלֵהִיּוֹת בְּעַל חוֹב עַד שֶׁהִיא מְכַרְחָ לֵהִיּוֹת
 נוֹסֵעַ וּמְטֹלְטֵל. כְּמוֹ שְׂאֲנֵי יוֹדְעִים עֲנִין הַנוֹסְעִים שֶׁהֵם מְכַרְחִים תְּמִיד לְסַעַע עַל
 הַמְּדִינָה מִחֻמַּת שֶׁהֵם תְּמִיד בְּעַלֵּי חוֹבוֹת, וְעַנְיָן זֶה צָרִיכִים לֵידַע מְאֹד. וְצָרִיכִין
 לְלַמֵּד עַצְמוֹ לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה מְאֹד. כִּי לְכָל אָדָם חָסֵר הַרְבֵּה אֶפְלוּ
 בְּעַלֵּי בָתִּים וְעֹשֵׂרִים גְּדוֹלִים, מְכָל שְׂכָן מְקַבְּלִים אֶפְלוּ הַחֲשׂוּבִים וְהַגְּדוֹלִים.
 וְצָרִיף לְזֶה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעֲוֹט וּלְהַנְהִיג בֵּיתוֹ כְּפִי הַשְּׁעָה וְהַזְמָן. וְאִם נִדְמָה
 לוֹ שֶׁצָּרִיף מְלַבּוֹשׁ אוֹ לְאַשְׁתּוֹ וּבְנָיו, אֵף עַל פִּי שֶׁמְכַרְחָ לוֹ אֶל יְדַחֵק הַשְּׁעָה
 לְלוֹוֹת וְלֵהִיּוֹת בְּעַל חוֹב, אֵף יִמְתִּין עַד שֶׁיִּבּוֹא עֵתוֹ. וְטוֹב לְסַבֵּל דַּחֵק
 אֶפְלוּ בְּמִזְוֹנוֹת וְכָל שְׂכָן בְּמְלַבּוֹשִׁים וְדִירוֹת וְכוּ' וְלֹא לֵהִיּוֹת בְּעַל חוֹב. וּמוֹטָב
 שֶׁהִיא בְּעַל חוֹב לְעַצְמוֹ אוֹ לְבָנָיו בֵּיתוֹ בְּמְלַבּוֹשִׁים מִלֵּהִיּוֹת בְּעַל חוֹב לְהַחֲנֹנֵי
 אוֹ לְאַחֲרִים. כִּי בְּכָל עֲנִינֵי פְּרִנְסָה צָרִיכִין לְהִמְתִּין עַד שֶׁיִּבּוֹא עֵתוֹ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב
 (תְּהִלִּים קמ"ה ט"ו) "עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֹלָם בְּעֵתוֹ".

חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת.

רְאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה כִּי אֵין דָּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ
 שְׂמֵחָה, וְכָל כֵּךְ קֶשֶׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמַדַּת הַשְּׂמֵחָה יוֹתֵר מְכָל הַעֲבוּדוֹת הַכִּי
 קֶשׁוּת, קָל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וּלְסַגֵּף אֶת עַצְמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ',
 הָעֵקֶר לֹא לֵהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְלָכֵן עַל שְׂמֵחָה צָרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוֹלָה,
 וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא
 כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין
 הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תְּהִיּוּ בְּשְׂמֵחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה
 אַחֲרַת לְגַמְרֵי, כִּי תִזְכּוּ לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנֵינוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק
 ב' סִימָן י') מֶה שְׂבָנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֻמַּת חֲסָרוֹן יִשׁוּב
 הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסֵר מִהַשְּׂמֵחָה, וְלָכֵן תְּמַסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם
 לֵהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה וְאֵז תִּזְכּוּ לְגַדְלוֹת הַמַּחִין וּכְבֹּד לֹא יִחָסֵר לָכֶם שׁוּם דָּבָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ר.ל.ג.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בראשית כ"ה תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שעקר הצלחה בשלום בית להיות ותרן, והאשה מְכַרְחָה להיות צודקת, אם אתה אוהב את זה או לא אוהב את זה וכו' וכו', זה מציאות, ואם תלך בצורה כזו, אז תמיד יהיה לך שלום בית, וכך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לכני מחוזא, אוקירו לנשיכוו כי היכי דתתערתו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ואמרו (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה.

חבל מאד שתבלה את הזמן היקר שלך בשטיות וכו', וכו', ואמר החכם "הזהר מן הזמן, כי הוא אויב רע מאד", אין עוד דבר שהורס את האדם מללכת בטל, וכך אמרו חכמינו הקדושים (כתובות נט.) הבטילה מביאה לידי שעמום (שג"ע) ולידי זמה, ולכן תשמר מאד מאד להיות תמיד עסוק במשהו, וזה יביא לך ישוב הדעת.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומית אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף

גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהִצְלַחְתָּה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת ח', אֵתָהּ לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר מִה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישִׁין, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרֵי אֵל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֶל אִוְרִיאֵל, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת גְּמָרָא, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִיַּת אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרֵּט, כִּי דֵּף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנָּפֵשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הִצְלַחְתָּה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלַחְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם

רִלְד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח שְׂאֵת אוֹמְרַת כָּל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּמְשִׁיכֵי בְּזֶה וְתִרְאֵי לְבִסּוּף יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים יְכוּלִים לְרַאוֹת שְׂדוּד הַטָּבַע וְנִסִּים נִגְלִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁיאֲמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים".

רַק אֵת תַּתְחִיבִי בְּצִנִּיעוֹת וְאֵל תִּסְתַּכְּלֵי עַל אֵף אֶחָד, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הִצְלַחְתָּה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלַחְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם

רלה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בראשית כ"ה תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזקי ואמצי מאד מאד עם בעלך להיות רק בשמחה, ותראי איך
שהמצב יתהפך לגמרי, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק
(תהלים קמ"ה) פותח את 'ךך', יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך'
שמח', ולכן הדבר הראשון אתם צריכים להשתדל להיות מאד מאד בשמחה,
ולשמח את עצמכם, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לכם ומר לכם החיים
ממות, מרב העניות שעובר עליכם וכו' וכו', עם כל זאת עם עצבות ומרירות
ודאגות לא תבואו לשום דבר, אלא תסתכרו יותר, ולכן הדבר הראשון רק
להיות בשמחה, ואם תאמרו במה יש לנו לשמח? הרי אנחנו עניים ואביונים
ומלאים חובות? אלא דעו לכם שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני
אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין
ש'אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג
את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה
מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים
(חולין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם
לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה,
האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג)
אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמחו עם נקדת יהדותכם שנבראתם
יהודים ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לכם
כל צנורי השפע והפרנסה, רק תשתדלו לאהב אחד את השני, ולכבד וליקר
ולהבין אחד את השני, וזה יביא ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

... נרו יאיר אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל

יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה
ט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר,

כִּי דָף גַּמְרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבַת ח', אֵתָּה לֹא יִכּוֹל לְתַאֲר וּלְשַׁעַר מָה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גַּמְרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מְרַעֲזֵין בִּישׁוּן, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרִיאל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֶל אִירִיאל, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת גְּמ'ר'א', הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתְ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתְ מִתְחַרֵט, כִּי דָף גַּמְרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשֵׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵת רוֹאָה שְׁזָה מְשִׁתְּלֵם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְעַל יְדֵי שְׁמִיחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְהַדַּעַת לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִזּוּ מִקְבָּלִים הַכֵּל, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְשִׁיכֵי לְדַבֵּר וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כֹּל מָה שֶׁאֵת צְרִיכָה הֵן בְּגִשְׁמִי הֵן בְּרוּחָנִי, וְתִרְאֵי אֵת הַיְשׁוּעוֹת שְׁיַעֲשֶׂה אִתְּכֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַק לֹא לְהִתְיַאֵשׁ וְלֹא לְהִגְבִּיחַ יְדִים וְכו', כִּי בְּנֹדָאֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הִרְחַמְן וְלֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, כְּמוֹ שֶׁעֲזָר לְךָ עַד עַכְשָׁו, כֵּן יִמְשִׁיךְ וַיַּעֲזֹר לְךָ, רַק תַּתְחַזְּקִי וְתִרְאֵי אֵת הַיְשׁוּעוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ תַּתְאֲזִיר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שֶׁאֵין מְדָה יוֹתֵר יְפָה מִזּוֹ, וְאֶפְלוּ שְׁזָה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מָה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרֻק ה')

לְפֹנֵם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֲי לְךָ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצְרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכו', עַל יְדֵי זֶה הִיא מְצַלֵת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוֹאֵינן שְׁלָה וְכו', כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי

מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִיס בְּכַעַס וְקִנְיָאָה וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרְאוּת שְׁלֹא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תּרַעַמַּת עַל בְּעֵלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצָם מֵעֵצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת", וְלָכֵן אִשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁקִּנְיָנָהּ לְעֵצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בְּעֵלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲב אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרֶה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בַּחַיִּי נִשְׁוֹאִיֵּהֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלָל בְּעֵדָף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רְלוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תִּשְׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד הִדְדָּעִזְעִתִּי מִהַמְּכַתֵּב שֶׁלָּךְ שֶׁהִחְלַטְתָּ לְהַתְּגַרֵּשׁ מֵאִשְׁתְּךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁזֵה לֹא בָּא בְּשִׁבִיל אִינְטֵרְנֵט אוֹ שְׂאָר כְּלֵי מִשְׁחִית שְׁמֻצוּיִים הַיּוֹם בְּעוֹלָם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּנָה שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, חֲכֵה עַד שְׂאֵנִי יָבוֹא וְאֵז נְדַבֵּר יַחַד, הֵן אֲמַת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֶה שְׁעוֹבֵר, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד בְּעֵדָךְ, עִם כָּל זֹאת אֵל תִּהְיֶה פְּזִיז, וְתַחֲכֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיזוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כִּף אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיְגָרִיס אֲיִנִּישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמֵר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבַת ח', אֲתָה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר מֶה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל

יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מיכאל רפאל אוריאל, שהם ראשי תבות גמרא, הלואי שהיית מציית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כשמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו", אשרי מי שמשמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ר.ל.ח.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בראשית כ"ה תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ההכרח לומר לך אשר בזה העולם עובר על כל אחד ואחד מה שעובר וכו', כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ט) הכל אומרים שיש עולם הזה, אבל בנראה שכאן הוא הגיהנום, כפי הצרות שבני אדם עוברים. אולי יש באיזה מקום עולם הזה, אבל כאן זה הגיהנום, רק האדם צריך להתחזק, ובזה תלוי כל גדלת בר ישראל שאינו נשבר לגמרי משום דבר שבעולם, רק מתחזק וגם מחזק אחרים.

הָאָדָם כָּלֹל מִשְׁנֵי דְבָרִים, גּוֹף גְּשָׁמִי וְנִשְׁמָה רוּחָנִיּוֹת, וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם תָּמִיד מִחֻלָּקָת, הַנִּשְׁמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְמַעַלָּה אֶל רוּחָנִי, וְלַהֲפֹךְ הַגּוֹף מוֹשֶׁכֶת רַק לְמַטָּה אֶל גְּשָׁמִי, וְזֶה כָּלֵל הַמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם שֶׁהוּא קָרוּעַ בֵּין שְׁנֵי עוֹלָמוֹת, וְכָל זֶה בָּא לוֹ מִחֻמַּת חֻטְאֵיו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ל"ח ד') "אֵינן שְׁלוֹם בְּעַצְמֵי מִפְּנֵי חֻטְאֵתֵינוּ". וְצָרִיכִים לְרֵאוֹת לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְאֵז מִתְּיָשָׁבִים יַחַד הַגּוֹף וְהַנִּשְׁמָה, הֵינּוּ הַגּוֹף מְכַנְיַע עֲצָמָה לְגַבֵּי הַנִּשְׁמָה, וְהַנִּשְׁמָה מְאִירָה אֶת אוֹרָה בְּתוֹךְ הַגּוֹף, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ב) שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְרֵאוֹת שֶׁהַנִּשְׁמָה תְּאִיר גַּם לְהַגּוֹף כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישעיה נ"ח ז) "וּמִבְּשָׂרָךְ אֵל תִּתְעַלֵּם". שְׂאֵל תִּתְעַלֵּם מִבְּשָׂר הַגּוֹף אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְכִתִּיב (איוב י"ט כ"ו) "וּמִבְּשָׂרִי אֲחֻזָּה אֱלוֹהִים". שְׁגַם בְּשָׂר הַגּוֹף מְאִיר לוֹ אֶת אוֹר נִשְׁמָתוֹ, שֶׁהִיא עֲצָם אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז הוּא יוֹצֵא מִהֲגִיחָנָם הַזֶּה שְׁסוּבֵל.

וְלָכֵן אֵינְנוּ צָרִיךְ וְיִהְיֶה אֶלְקִים עִמָּךְ, הַרְגֵּל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מָה שֶׁאֵתָּה צָרִיךְ תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁפְתַי אִם שֶׁלִּי, שֶׁזֶּה נִקְרָא "הַתְּבוּדוֹת" בְּלִשׁוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֵז דִּיקָא תּוּכַל לְהִתְעַנֵּג בְּזֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַדְּבּוּר הוּא הַמְּחַבֵּר וּמִיַּחַד אֶת הַגּוֹף לְהַנִּשְׁמָה וְהַנִּשְׁמָה אֶל הַגּוֹף, וְזוֹכֶה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלִשְׂמֻחַת הַחַיִּים.

רַק תִּרְאֶה לְהַחֲזִיק מִמַּעַמְד וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְאִף שְׁבִינן כֶּף עוֹבֵר עָלֶיךָ מָה שְׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתָּךְ רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז סוֹף הַכְּבוֹד לְבֵא, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַכְּלִל בְּאֵינן סוֹף בְּרוּךְ הוּא וְיֵאִיר בְּךָ מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעַצְמוֹ, וְתִזְכֶּה שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּעַצְמוֹתֶיךָ (עֵין לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ד) וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכֶּה לְשְׁלוֹם אֲמַתִּי, וְאֵז הַכֹּל יִחֹזֵר וְיִלָּךְ לָךְ כְּמוֹ שֶׁתִּרְצֶה, וְכִבְּרָ אָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ב') בְּטַל רְצוֹנָךְ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, כְּדִי שִׁיִּכְבֹּטֵל רְצוֹן אַחֵרִים לְרְצוֹנָךְ. הָאָדָם צָרִיךְ לְכַבֵּל אֶת כָּל יִשׁוּתוֹ וְרְצוֹנוֹ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז הַכֹּל מִסְתַּדֵּר אֲצִלוֹ.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר, כִּי זֶה לֹא יוֹעִיל לָךְ בְּכָלֵל וְכוּ', רַק תִּסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ', רְאֵה לְמַצָּא בְּעַצְמָךְ רַק אֶת הַטּוֹב וְתִדְיֵן עֲצָמָךְ לְכַף זְכוּת, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שֶׁאָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְחַפֵּשׁ וְלִבְקֶשׁ וְלְמַצָּא רַק אֶת הַטּוֹב שִׁישׁ בּוֹ, וְיִדְיֵן עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְכֶךְ יִזְכֶּה לְצֵאת

מִכַּף חוּבָה לְכַף זְכוּת. כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהִסְתַּוֵּבּב מִמְרָמָר, וְתַמִּיד רַק לְחַשֵּׁב מִהֲצָרוֹת שְׁלָה, וְעַל יְדֵי זֶה אַתָּה מְסַתְּבֵךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, תַּתְּחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב שֵׁישׁ בָּךְ, וְעַל הַחֲסָדִים שְׁעוֹשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְפָרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ד') "בַּצֹּר הִרְחַבְתָּ לִּי". שְׁגַם בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת צָרִיכִים לְמַצֵּא אֶת הַהֲרַחְבוֹת שְׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (עֵין לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קצ"ה) שְׂאֵם הָאָדָם יִסְתַּכֵּל רַק עַל הַטּוֹב שְׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲזִי יִתְרַחֵב לוֹ לְגַמְרֵי, כִּי אֵיךְ שֶׁהוּא אֶצֶל כָּל אָדָם יֵשׁ טוֹב הַרְבֵּה מְאֹד, וְהַמְּצָב לֹא כָּל כָּף גְּרוּעַ כְּמוֹ שֶׁהוּא חוֹשֵׁב וְכוּ', וְאֲזִי כִּשְׂאָדָם הוֹלֵךְ בְּדַרְךָ זֶה הַכֵּל כָּבֵר מִתְהַפֵּךְ לְטוֹב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

ר.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשַׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעַתִּי הָאֵחַ שְׁלֹף צָרִיךְ אֲשַׁפּוּז מִיָּד, אֲפִי שְׁאַנִּי מִבֵּין אֶת הַרְגָּשׁוֹת
שֶׁל הַדְּבָר, אֲבָל הוּא סוֹבֵל מִמַּחְלוֹת הַפְּרָעוֹת נִפְשׁוֹת וְכוּ', שְׁזָה יְכוֹל
לְהִתְפָּרֵץ, וְלִבּוֹא גַם לְסַכְנוֹת נִפְשׁוֹת, וְלִכֵּן אֵין עֲכָשׁוּ זְמַן שֶׁל רִגְשׁ וְכוּ',
רַחֲמָנוּת וְכוּ', פְּשׁוּט הָאֵחַ מְסַכֵּן, וְאִם הוּא כָּבֵר הוֹלֵךְ בְּאֵלִימוֹת נִגְד
הַהוֹרִים שְׁלוֹ, מְכַרְחִים לְאֲשַׁפּוּז אוֹתוֹ מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, אֲפִי שְׁאַנִּי יוֹדַע שְׁזָה
מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף זֶה בֵּין וְאֶת, אֲבָל מֵה לְעֲשׂוֹת שְׁמִתְחִיל
לְהִתְנַהֵג בְּאֵלִימוֹת נִגְד הַהוֹרִים שְׁלוֹ, הוּא מְפָרַע נִפְשׁוֹת לְגַמְרִי, וְצָרִיכִים
לְטַפֵּל בְּזֶה מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר לְפָנַי שְׁיִקְרָה חֵס וְשְׁלוֹם אֶסוֹן.

בּוֹדְאִי צָרִיכִים לְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה שְׁיִהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, אֲבָל
צָרִיכִים תְּכַף וּמִיד לְטַפֵּל בְּזֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאַנִּי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
תִּשְׁכֵּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר.מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ה תְּשַׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּל הַצְּרוֹת שִׁישׁ לְאָדָם וְכוּ', וְכֵן כְּשֶׁנִּסְתַּבֵּף בְּסִבּוּכִים וְכוּ', זֶה הַכֵּל
כְּשֶׁלֵּא הוֹלְכִים עַל פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה, וּמִכָּל שְׁכֵן שְׁחוּטָאִים רַחֲמָנָא לִישְׁזַבּוֹן,

אָז מִתְחִיל הַבְּעִיּוֹת, וּמִתְחִילִים לְזַרֵּק אֶת הָאִשְׁמָה זֶה עַל זֶה, וְזוֹ עַל זוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁבָלֵי נִשְׁוֹאִים אָסוּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לַחֲיוֹת בִּיחַד עִם בְּחוּר, זֶה עֲוֹן חֲמוּר מְאֹד וְכוּ', וְלִכְּן עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה לְעֻזֹב אֶת הַדְּרֹךְ הָרַע הַזֶּה, וְאָז וְשָׁב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְרָפָא לוֹ, כִּי הוּא חֲפִיץ בַּתְּשׁוּבָה, וְרוּצֵה בַּתְּשׁוּבַת בְּנֵי אָדָם, כְּמֵאמְרָם ז"ל (פְּסָחִים ק"ט). יְדוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁפְּרוּסָה תַּחַת כַּנְּפֵי הַחַיּוֹת כְּדֵי לְקַבֵּל בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה מִיַּד מֵדַת הַדֵּיּן.

הֲרֵי קִדְּם שְׂאֵתָם הַתַּחַתְנַתֵּם וְכוּ', כְּכֹר יֵשׁ בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת וְאִי הַבְּנוֹת וּכּוּחִים וּמָה לֹא? אֲזַי מָה אֶת צְרִיכָה אֶת הַצָּרוֹת הָאֵלוּ? וּמָה אֶת צְרִיכָה לְהַכְּנִס בְּמִטָּה חוּלָה, וְגַם לְרִיב עִם כָּל הַמְּשַׁפָּחָה שְׁלֹךְ? תְּהִי פְקָחִית וְתִגְבִּירִי אֶת הַשֶּׁכֶל עַל הַרְגֵּשׁ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתַּתְּפָטְרִי מִכָּל הַצָּרוֹת, וְתִזְכְּרִי לְמַצָּא אֶת בֶּן זִוְגָךְ הַשֵּׁיף לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמַתָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רמא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית כ"ה תִּשְׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין שְׂמֵדַת הַקְּנָאָה הִיא הַמְּדָה הַכִּי מְגַנֶּה שָׂרָק יֵשׁ, וְזֶה קִשָּׁה מְאֹד מְאֹד לְצֵאת מְזָה, עַד כְּדֵי כֹךְ מִי שֶׁנִּכְנַס בְּזָה, צְרִיךְ רַחֲמִים מְרַבִּים לְצֵאת מְזָה, וְחֲכִמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת קנ"ב) כָּל מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ קְנָאָה בְּלָבוֹ, עֲצֻמְתִּיו מְרַקִּיבִים; וְזֶה סוֹכֵב עוֹד בַּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, מִי שֶׁנִּכְנַס בְּמֵדַת הַקְּנָאָה הוּא פְּשׁוּט נִרְקָב חַי רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, וְאֵת הַמְּדָה הַמְּגַנֶּה הַזֶּה מְקַבְּלִים עוֹד כְּשֶׁקְטִינִים, וְרוֹאִים אֶת זֶה בַּחוּשׁ, בֶּן אוֹ בַת נוֹלָדִים, כָּל הַמְּשַׁפָּחָה שֶׁמְּחִים וְעוֹשִׂים עֶסֶק גְּדוֹל עִמָּהֶם, מִמֶּשׁ לֹא מְנִיחִים אוֹתוֹ מִהֵד, וְתִכְף וּמִיָּד שֶׁנוֹלָד לְבֵן אוֹ לְבַת אֵח אוֹ אַחֹת, וּמִתְחִילִים לַעֲשׂוֹת

עסק מהשני, הראשון פשוט נחלה מרב קנאה, ועושה מה שרק יכול רק להציק להשני, והכל באהבה וכו', פה הוא צובט אותו, פה הוא חונק אותו וכו' וכו', וכך רגילים, ואם לא עוקרים תכף ומיד את מדת הקנאה עוד כשנמצאים בגיל צעיר, יכולים להרס לגמרי פשוטו כמשמעו, ולכן את צריכה להוציא ממך את המדה המגנה הזו של קנאה, וחכמינו הקדושים אמרו (מגלה י"ג) אין אשה מתקנאה אלא בירך חברתה, כל אשה חושבת שלחברתה יש יותר טוב ממנה, וזה מחלה שקשה מאד מאד לצאת ממנה, ולכן צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשיטות רבוננו של עולם יש בי מדת הקנאה שאני מקנאת את כלם, ואני מרגישה ריקנות, ונדמה לי שלכלם יש יותר ממני, וזה פשוט אוכל אותי, אנא תוציא אותי מהמדה המגנה הזו, ואזכה להיות שמחה בחלקי, ולהסתכל תמיד על הטוב שיש בי, כדי שאוכל להיות שמחה ועליזה כל ימי חיי, ואזכה להיות הכי מאשרת בחיי, אנא תחזירני בתשובה שלמה לפניך, ואזכה לשמח עם המצוות שנתת לנו, ובזכות זה יאיר עלי אורך האין סוף, ואזכה להכלל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

תאמיני לי שאין עצה על קנאה, רק תפלה ובקשה, כי המדה המגנה הזו עוד התחיל מקיץ שקנא את הבל אחיו, ומאז ועד שנגאל גאלת עולם, יש לכל אחד קנאה על השני, ונדמה לו שלהשני יש יותר ממנו וכו', וכאלו להשני הולך יותר טוב ממנו וכו', וזה מה שהורס את החיים של כל בני העולם, וכן אמות העולם מקנאים אחד בהשני וכו', שמזה בא כל המלחמות בין אמה לאמה, והכל מחמת מדת הקנאה שנמצא אצל כל אחד ואחד, ואדם צריך לעבד על עצמו עבודה קשה מאד לעקר ממנו את מדת הקנאה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רמב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בראשית כ"ו תשרי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק ביתר שאת ביתר עז, ותחדיר
בעצמך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור
הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון,
וכל מה שעובר על האדם זה רק לטובתו, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן
חלק א' סימן ד') כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא
מעין עולם הבא, כי על עולם הבא נאמר (ישעיה ס"ד ג') "עין לא ראתה אלקים
זולתך יעשה למחפה לו", כי אי אפשר לתאר ולשער בכלל מה זה נקרא
שעשוע עולם הבא, שאדם משתעשע בו יתברך, ואל זה רוצה רבנו ז"ל
להביאנו, ולכן תעשה כל מה שביכולתך רק לחזק את עצמך, ולא לפל ביאוש
ובדכאון ובעצבות ובמרירות, מכל הנסיונות הקשים והמרים שעוברים
עליך וכו', כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן קי"ט) שכל
בני העולם כלם מלאים יסורים, אין גם אחד שיהיה לו עולם הזה, ואפלו
העשירים הגדולים ואפלו השירים, אין להם שום עולם הזה כלל, כי כל
ימיהם כעס ומכאובות, וכלם מלאים טרדות ודאגות ועצבות ויגון ואנחה
תמיד, וכל אחד יש לו יסורים מיחדים, ואין גם אחד מכל העשירים והשירים,
שיהיה לו הכל כסדר כרצונו תמיד, וכלם כאחד מלאים יסורים ודאגות תמיד,
וזה ברור וידוע לכל מי שבקי קצת בהם ובדרכיהם. ואפלו מי שנדמה עליו,
שיש לו העולם הזה בשלמות ויש לו כל התענוגים, עשר ונכסים וכבוד והון
רב וארמונים גדולים וכלים נפלאים ותכשיטי וסגלת מלכים וכו', וכו', אם
יסתכלו בו טוב טוב, יראו שגם הוא מלא כעס ומכאובות הרבה תמיד בכמה
מיני אפנים וענינים, וכמו שאמר שלמה המלך (קהלת ב') "גם כל ימיו כעס
ומכאובות", וכתיב (איוב י"ד) "אדם לעמל יולד קצר ימים ושבע רגז", וזה
כולל כל בני אדם שבעולם מקטן ועד גדול, כי כלם נולדו לעמל ומלאים
רגז ויסורי, ואין שום עצה ותחבולה להנצל מעמל ויגון הזה, כי אם לברוח
להשם יתברך ולעסק בתורה. וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה

פְּרָשָׁה י"ג סִימָן ז') "אָדָם לַעֲמֹל יוֹלֵד" אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעָמְלוּ בַתּוֹרָה, הִינּוּ מֵאַחַר שֶׁכָּל אָדָם נוֹלֵד לַעֲמֹל, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוּם אִפְן, אֲפֹלוּ אִם יִהְיֶה לוֹ כָּל חֻלְיֵי דְעָלְמָא, בּוֹדָאֵי יִהְיֶה לוֹ עָמֵל וְיִסּוּרִין וְדָאגוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן הַחֶכֶם עֵינָיו בְּרָאשׁוֹ שִׁיְהַפֵּךְ הָעָמֵל לַעֲמֹל שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלֵד שִׁיעֲמַל בַּתּוֹרָה, וְאֵז אֲשֶׁרֵי לוֹ, כִּי נִצּוֹל מֵעֲמֵל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לַחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא; וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן וְרָאָה מָה לִפְנֵיהָ, חֲזַק וְתִתְחַזַּק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְמָרָא מִדְרָשׁ, הִלְכָה וְכו' וְכו', וְתִתְחַיֶּה אֶת עֲצָמָךְ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שִׁישׁ בְּךָ מִנְקֻדַת יְהוּדוּתָךְ, וּבִפְרָט בְּשִׁבְתַּת קֹדֶשׁ רְאוּי לָךְ לְשִׁמְחַת כָּל הַשְּׁבֵת שֶׁתְּהַלֵּה לְאֵל אֶתְּהָ זוֹכֵה לְהִיּוֹת שׁוֹמֵר שְׁבֵת, שְׁאֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲמוּא בְּרֵאשִׁית) כְּבוֹד שְׁבֵת כְּאֵלֶּף תְּעִנּוּת; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ז) שֶׁצָּרִיכִים רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשְּׁבֵת כְּלָה, וְעַל יְדֵי זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

הַמֵּאַחַל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם

רמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁשִּׁי עָרַב שְׁבֵת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ו תְּשָׁרֵי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ לְשִׁמֵּר עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, וְלִהְתַּרְחַק מֵהֶאֱפָנָה הַחֲדָשָׁה שֶׁלֹּא חֲרוֹנָה הוֹלְכוֹת נָשִׁים חֲצֵאִיוֹת קִצְרוֹת הַנִּקְרָאוֹת מִיְנֵי וְכו', שֶׁזֶה מֵעַל הַבְּרֵךְ וְכו', כִּי יֵשׁ בְּזֶה חֲטָא וּמְכַשׁוֹל גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סוֹלַח עַל זֶה, וּבְכָל מְקוֹם שִׁישׁ רַק רִיחַ שֶׁל נְאוּף, מְסַלְקִים מִשֵּׁם אֶת הַשְּׂכִינָה, וְלָכֵן צָרִיךְ כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה לְהַקְפִּיד לְלַכֵּת רַק עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, וְלְשִׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מֵאֶפְנַת הַגּוּיִים, וְאֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר שֶׁאֵת בַּת שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן רְאֵי לֹא לְסַלֵּק אֶת הַשְּׂכִינָה מִמֶּךָ עַל יְדֵי שְׁלֵא הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, כִּי כָּךְ כְּתוּב (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הִנֵּי"ה אֱלֹקֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקִרְבִּי וְשָׁב מֵאַחֲרַיךָ", נִמְצָא כְּשֶׁאִשָּׁה לֹא הוֹלְכַת בְּצְנִיעוּת, בְּפָרֵט בְּאֶפְנַת הַגּוּיִים,

חצאיות קצרות מעל הברך, היא מסלקת את השכינה ממנה וכו', ואז מתחיל כל הצרות והבעיות שלה וכו', ואל תקחי את זה בקלות, כי לצערנו הרב לאחרונה המון נשים צעירות קבלו את המחלה הממארת רחמנא ליצלן, והרבה נשים צעירות קפחו את חייהן רחמנא לישזבן וכו' וכו', ואחר כך שואלות למה מגיע לי דבר כזה? למה אני צריכה לסבל? ושוכחות כי הרגע שסלקו מהן את שכינת עזו יתברך, אזי הן מוכנות לקבל את כל הפרענויות שבעולם רחמנא לישזבן, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, חוסי וחמלי עליך ועל ילדיך, ותשמרי מאד מאד על צניעות הבגדים, ואם יש לך בגדים כאלו וכו' וכו', תכף ומיד לזרק את זה בפח, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לה, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה ט' סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס; ואם אשה הולכת עם בגדים צמודים וכו', וקצרים וכו', אין לה זמה יותר גדולה מזה, ולכן אנחנו עם ישראל צריכים מאד מאד לשמר על מדת הצניעות, שזה יסוד היסודות אצלנו.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעזרי לי לנקות לכל הפחות את הד' אמות שלנו שלא ימצא ולא יזכר נגע צרעת כזו, כי מובא מהמקבילים שדבר זה מעכב את הגאולה, ואמר הרב הקדוש רבי מנחם מענדיל מרימנוב זי"ע בשביל שיש בכל דור אפנה חדש של פריצות, בשביל זה מתחדשים מחלות חדשים, ואוי לה להאשה שלא שומרת על עצמה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתהי בת ישראל צנועה, ותעשי נחת רוח להקדוש ברוך הוא, ולשמר מאד מאד על מדת הצניעות, ויקים בך מה שאמר דוד המלך (תהלים מ"ה י"ד) "כל כבודך בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה".

המאחל לך שבת שלום

רמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ו תְּשַׁרֵּי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אוֹתְךָ בְּבִרְכַת מְזֵל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדַת בְּנֶךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְוֶה רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְהַבְּרִית יִהְיֶה בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ שֵׁשׁ לָךְ בְּזֶה שְׁאַתָּה מְדַפֵּס אֶת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הַזְכוּת הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַזְכוּיוֹת, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ה') כָּל הַמְּזוּכָה אֶת הָרַבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ; וּפְרוּשׁ הַפְּשׁוּט שְׁלֹא יִדְבַק בּוֹ שׁוּם חֲטָא, כִּי אֵי אֶפְשֵׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל זֶה שְׁמֻזְכָּה אֶת הָרַבִּים וּמְקַרְבֵּם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שְׁמוּכָא בְּזִהַר הַקְּדוֹשׁ (תְּרוּמָה קכ"ח): תָּא חֲזִי כָּל מַאֲן דְּאֶחִיד בִּידָא דְחִיּיבָא, וְאֶשְׁתַּדַּל בִּיהַ לְמַשְׁבַּק אֶרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלְתַּת סְלוּקִין מַה דְּלֹא אֶסְתַּלַּק הָכִי בַר נִשׁ אַחְרָא, גְּרִים לְאַכְפִּיא סְטְרָא אַחְרָא, וְגְרִים דְּאֶסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָה, וְגְרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהַ לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נִשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב) "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמִי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאָרֵי דִּינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידֵן לִיהַ בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עָאֵל בְּתַרִּיסַר תְּרַעֵי וְלִית מַאֲן דִּימְחִי בִּידֵיהַ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב) "גְּבוּר בְּאָרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִכְרֹךְ הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עִמְדַת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֶׁף אֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו'.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת זְכוּת הָרַבִּים מַה הַסֵּפֶר "אוֹצֵר הַקְּדוּשָׁה" גְּרַם וְגוֹרַם בֵּין נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, פְּשׁוּט אֲבָרְכִים שְׁאֶפְלוּ אֲנִי לֹא מְכִיר אוֹתָם, בָּאִים וְאוֹמְרִים לִי שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה הִצִּיל אוֹתָם וְכו' וְכו', כַּמּוּבָן שְׁעֹבֵר וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מַה שְׁעוֹבֵר וְכו' וְכו', וְהַסֵּפֶרִים הָאֵלוּ הוֹלְכִים מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְלָכֵן אֶשְׁרִיף וְאֶשְׁרִי חֶלְקְךָ שֵׁשׁ לָךְ חֶלֶק בְּזְכוּת הָרַבִּים לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, וּבְזְכוּת זֶה תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שִׁיעֵשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בענין הדפסת "נר להצדיק" לחנכה, אתה יכול להדפיס את זה בקטן כמו ההגדה של פסח, יעזר הקדוש ברוך הוא שנוזקה להפיץ את אור רבנו ז"ל בכל העולם כלו, ויהיה לך חלק בזה, רק חזק ואמץ מאד ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, והקדוש ברוך הוא ירחיב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לך שבת שלום

רמה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בראשית כ"ו תשרי ה'תשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו
לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד שמח שנכנסתם לגור ביבנאל, והקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם ישוב טוב והצלחה מפלגת פה, סוף כל סוף על ידי תפלה ורצונות חזקים יהיה לכם גם דירה וילה משלכם, רק להתחזק בשמחה ובתפלה, ואז טוב לכם כל הימים.

ראו למסור את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מפל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו בכר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י"י) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

... נרו יאיר אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה ט). לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום שבת ט', אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א', הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

רמו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בראשית כ"ו תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, העקר שהשלום ישרה בכיתכם, ואני מאד מאד מתפלא שבגיל כזה אני צריך לעשות ביניכם שלום בית, עוד מעט תצטרכו לחתן את הנכדים, ואחר כך יהיה לכם נינים וכז', יעזר הקדוש ברוך הוא שהשלום והאהבה ישרה ביניכם תמיד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום

רמז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בראשית כ"ו תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לְךָ בֶּן זוג מְשֻׁרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ שְׁתּוּכְלִי לְהַתְחַמֵּן
מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר.

הַתְּכַנְיּוֹת שֶׁלְךָ בְּעֵינֵי הַדְּפֶסָה וְהַפְּצָה, תֹּאמְרֵי לְהֶאֱבֹרְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר,
יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תְּהִי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְלֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

רמח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בראשית כ"ו תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּחֲזִקוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה כְּמוֹ
שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בִּיּוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְּנוּהַ
גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה תָּמִיד, וְלִהְיוֹת לְהַרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל
כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחַמַּת קִלְקוּל הַשְּׂמִיחָה,
וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמִיחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמַח הַיּוֹם
שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַת
לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמִיחָה מִצְּנוּהַ אֲצִלְכֶם, כִּי
אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמִיחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּף לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ

ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

... גרו יאיר אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמה, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום שבת ט', אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמוד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מיכאל רפאל אוריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א', הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

רמט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בראשית כ"ו תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני שמח שאתה בונה צימרים, והלואי שכל אחד מאנשי שלומנו יעשו כמוך, ויוכלו להתפרנס מזה בכבוד, תהלה לאל התורות פה רק תעלה מעלה מעלה, ויבואו מכל ארץ ישראל אורחים ליבנאל, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

תמציא איזע שם מושך להצימרים שלף, רק תזכיר גם את השם יבנאל.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמה, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום שבת ט', אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מיכאל רפאל אוריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א', הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

רנ.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בראשית כ"ו תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתשתדלו שיהיה שלום ואהבה ביניכם כמו שדברנו בחזרי, כי אתם זוג נפלא מאד, אלא הסמ"ך מ"ם רוצה לשבר אתכם, ולכן תעשו כל מה שבדיכם רק להיות בשמחה ולעזר אחד להשני, ושיהיה ביניכם הבנה הדרית, שזה מאד מאד חשוב, תשתדלו בכל מיני אפנים שבעולם שלא יהיה ביניכם שום וכוזים, כי זה הורס את השלום בית שלכם, וחכמינו הקדושים אמרו (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא

שֶׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֹת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנָן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁפִּילּוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם

רְנָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קָדֵשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית כ"ו תְּשֵׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַטַּעַם שֶׁמְדַלִּיקִים גֵּרוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, כִּי הַבַּיִת הַכְּנֶסֶת הוּא מֵעֵין בַּיִת הַמְקֻדָּשׁ, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מַגִּלָּה כ"ט.) וְאֵהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֵלּוּ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת שְׁבַבְבָּל; וְכִמוֹ שֶׁבְּבֵית הַמְקֻדָּשׁ הִדְלִיקוּ גֵּרוֹת, כִּךְ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת מְדַלִּיקִים גֵּרוֹת, וְכֵן מוּבָא בַּסְּפָרִים טַעַם שֶׁמְדַלִּיקִים גֵּרוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, עַל פִּי מַה שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה) "כ"ב ט"ו) "עַל כֵּן בְּאָרִים כְּבָדוּ הַוַּי"ה", בַּיִת שֶׁמְדַלִּיקִים בּוֹ גֵּרוֹת, הוּא מְכַבֵּד בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן יֵשׁ לוֹמַר עַל פִּי מַה שֶׁאָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא דְרַב כְּהֵנָא סִימָן כ"א אוֹת א') בְּמַה מְכַבְּדִין אוֹתוֹ בְּאֵלֶיךָ פְּנִסְיָא, הֵינּוּ בִּגְרוֹת, יֵשׁ מְדַלִּיקִים חֲמֵשׁ גֵּרוֹת כְּנֶגֶד נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה חַיָּה יְחִידָה, וַיֵּשׁ מְדַלִּיקִים אַרְבַּע גֵּרוֹת כְּנֶגֶד שֵׁם הַוַּי"ה בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְכִךְ אֲנַחְנוּ נוֹהֲגִים אַרְבַּע גֵּרוֹת.

וּמַה שֶׁשְּׂאֵלֶת לְמַה הוֹלְכִים עִם גֵּאָרְטֵל בְּעַת הַתְּפִלָּה? זֶה הִלְכָה בְּשִׁלְחוֹן עֶרְוָה (אַרְחַ חַיִּים סִימָן צ"א סְעִיף ב') צָרִיךְ לְאָזֵר אֲזוֹר בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, אֲפִלוּ יֵשׁ לוֹ

אבנט שאין לבו רואה את הערוה, משום הכון, אכל שאר ברכות מתר לברך בלא חגורה, מאחר שיש לו מכנסים, הגה: ואין לבו רואה את הערוה; הינו בשעת התפלה אסור שהלב יראה את הערוה, ולכן מכרחים להשים גארטל שיפסיק בין הלב לערוה, ויש שטוענים שיש להם חגורה במכנסים אזי לא צריכים גארטל, כי זה כבר מפריד בין הלב לערוה, עם כל זאת כתוב בפרוש בשלחן ערוך שאפלו שיש לו חגורה, עם כל זאת צריכים לקחת גארטל בעת התפלה, משום שנאמר (עמוס ד' י"ב) "הכון לקראת אלהיך ישראל", כי כשאדם הולך להתפלל, הוא צריך להכין את עצמו בדרך ארץ גדול, כי הולך לעמד לפני המלך, ולכן חוגרים את עצמם עם חגורה שזה דרך כבוד, וכן הוא זכר לאבנט שהיה להכהן בעת העבודה בבית המקדש, ומוכא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות ערלה הלכה ג' אות ב') כי התפלה נקראת חגורה, כמו שכתוב (ישעיה י"א) "והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו" אמונה זה בחינת תפלה; כי התפלה והאמונה תלויים בתקון הברית, כמו שכתוב (תהלים מ"ה ד') "חגור חרבך על ירך", וכדי לזכות לתקון הברית וכו', צריכים לשמר מאד שלבו לא יראה את הערוה, וזה הטעם שהולכים עם חגורה בעת התפלה, ויש חסידים ואנשי מעשה שהולכים כל היום עם גארטל, כדי שכל היום יהיה הפסק בין הלב לערוה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך שיהיה לי הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לי שבת שלום

רנב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בראשית כ"ו תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (ברכות לב:) אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה

יחזרו ויתפללו שְׁנָאָמֶר (תהלים כ"ו י"ד) "קִוְיָה אֶל הַיְיָ" הַחֵזֶק וַיֵּאֱמָר לְבָרַךְ וְקִוְיָה אֶל הַיְיָ"ה, כִּי בִּוְדָאֵי אִם מִתְעַקְשִׁים אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ פֶּעַם אַחַר פֶּעַם וְלֹא מִתְעַיְפִים בְּתַפְלָה, אֲזִי רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מָה שֶׁתַּפְלָה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לִפְעֹל, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, תִּמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל וְלִהְתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי מָה שֶׁמִּתְעַכֵּב יְשׁוּעָתְךָ לְבוֹא, מִפְּנֵי שְׁעָרֵי אֵין לָךְ כְּלַיִם לְקַבֵּל אֶת הַיְשׁוּעוֹת, וְלִכֵּן תִּרְבֶּה בְּתַפְלָה וְהַתְּבוֹדוֹת שִׁיחָה בִּינְךָ לְבֵין קוּנְיָה, וְתִהְיֶה חֵזֶק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא.

מִסְפָּר עַל הָרֵב הַקְּדוֹשׁ מִבְּאֲרֵיטְשׁוֹב זִי"ע שֶׁפֶּעַם שָׁמְעוּ אִיךָ שֶׁהוּא מִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת שְׁחֵרִית, וְכִשְׁהִגִּיעַ לְהַקְטֵעַ "בּוֹרָא רְפוּאוֹת" לֹא הִפְסִיק וְחִזַּר עַל זֶה פֶּעַמִּים אֵין מִסְפָּר, וְכִשְׁנִכְנְסוּ הַתְּלַמִּידִים לְסַפֵּר לְרַבֵּם הַמַּגִּיד הַגְּדוּל מִמַּעֲזְרִיטְשׁ זִי"ע שֶׁחִבְרָם רַבִּי לױ יִצְחָק עֶצֶר בְּתַפְלָתוֹ וְחִזַּר עַל הַקְטֵעַ "בּוֹרָא רְפוּאוֹת" פֶּעַמִּים אֵין מִסְפָּר, מָה זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת? וְסַגֵּר הַמַּגִּיד הַגְּדוּל אֶת עֵינָיו וְאָמַר רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מִסְתַּמָּא לױ יִצְחָק שְׁלֵי הַבְּטִיחַ לְמִישְׁהוּ יְשׁוּעָה, וְרוֹאֶה שֵׁישׁ דִּינִים גְּדוּלִים עֲלָיו, וּבִשְׁבִיל זֶה לֹא מִפְסִיק מִלְּהַתְפַּלֵּל, אֲזִי אָנִי אוֹמֵר לָךְ שְׁלױ יִצְחָק שְׁלֵי הוּא עַקְשָׁן גְּדוּל מְאֹד וְלֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ עַד שֶׁתַּעֲזֹר לוֹ, וְלִכֵּן אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תַּעֲזֹר לוֹ, וּפְתָאוּם הִפְסִיק הָרֵב הַקְּדוֹשׁ מִבְּאֲרֵיטְשׁוֹב זִי"ע אֶת הַקְטֵעַ "בּוֹרָא רְפוּאוֹת" וְהִמְשִׁיךְ בְּתַפְלָתוֹ, רוֹאִים מְזֶה שֶׁאִם אָדָם מִתְחַנֵּן וּמִבְּקֵשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא עוֹזֵב אוֹתוֹ, לְבִסוּף יִרְאֶה יְשׁוּעָה, אֲבָל צְרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן קצ"ו) אֲסוּר לְאָדָם לַעֲמֹד עִצְמוֹ עַל שׁוֹם דְּבָר, הֵינּוּ שֶׁאֲסוּר לְהַתְעַקֵּשׁ בְּתַפְלָתוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ דְּוָקָא אֶת בְּקִשְׁתּוֹ, כִּי זֶה הוּא כְּמוֹ לוֹקֵחַ דְּבָר בְּחֻזְקָה, בְּגִזְלָה. רַק צְרִיךְ לְהַתְפַּלֵּל וְלִהְתְּחַנֵּן לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן וְאִם לֹא לֹא, וְזֶה (אָבוֹת פָּרָק ב') 'אֵל תַּעֲשֶׂה תְּפִלָּתְךָ קָבֵעַ', מְלִשׁוֹן גְּזוּלָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מִשְׁלֵי כ"ב) 'וּקָבֵעַ אֶת קַבְעֵיהֶם נַפְשׁ'. הֵינּוּ שֶׁכָּל מָה שֶׁהוּא מִבְּקֵשׁ, הֵן פְּרִנְסָה אוֹ בְּנִים אוֹ שְׂאָר צְרִכִים, אֲסוּר לְהַתְעַקֵּשׁ וְלַעֲמֹד עִצְמוֹ בְּתַפְלָתוֹ, שְׁדוּקָא יַעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת תְּפִלָּתוֹ, כִּי זֶה הוּא תְּפִלַּת קָבֵעַ שְׁלוֹקֵחַ הַדְּבָר בְּחֻזְקָה בְּגִזְלָה, רַק יִתְפַּלֵּל בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים.

הקדוש ברוך הוא יעזור לך שתזכה לקיים את זה בשלמות, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום

רנג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בראשית כ"ו תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה רעיון נפלא מאד שאתה מציע, אבל אני מכרח להגיד לך שתהלה לאל יש כבר כמה ספרים בצורה כזו, כגון "אוצר הפורים" "אוצר הפסח" "אוצר ל"ג בעמר" "אוצר ראש השנה", וכן בספר "נר להצדיק" יש שמה כל הקנטרסים השייכים לחנכה, וכן לט"ו בשבט הדפיסו את הקנטרסים השייכים לזה, וכן בספר "ארץ אפים" הוא קצור "אוצר הסבלנות" כל הקנטרסים השייכים לסבלנות, וכבר הדפיסו "אוצר האמונה" "אוצר החיים" "אוצר חנוך הילדים" "אוצר שלום בית" "אוצר לבחורי ישיבה" "אוצר הרפואות" ובקרום מאד יצא גם "אוצר התפלה" "אוצר השבת" וכו' וכו'.

תהלה לאל כל הספרים האלו נדפסו כבר למעלה מעשרים מהדורות ברבבות ורבבות טפסים, ונתפשט בכל שכבות העם, יעזר הקדוש ברוך הוא שהספרים האלו ידפסו ויחזרו וידפסו, ויתגלה אורו של רבנו ז"ל בכל העולם כלו.

הקדוש ברוך הוא יעזור שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד, ויהיה לנו חלק בהפצת מעינות החכמה חוצה.

המאחל לך שבת שלום

רַנֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נַח כ"ח תְּשׁוּבָה ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנְחֵנוּ נִכְנָסִים עֲכָשׁוּ אֶל חוֹרֵף אַרְבֵּי מָאָד, אֲשֶׁר
בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָיוּ רִגְלִים לְחֹזֵר עַל הַפְתָּגָם שֶׁל הָרֵב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי פִּנְחָס
מְקוֹרִיץ זי"ע שֶׁהָיָה קוֹרֵא אֶת לִילֵי הַחוֹרֵף "דֵּי גִילְדֵעֲנֵעַ נֶאֱכָאט" (לִילֵי הַזֶּהָב),
אֲשֶׁר יְדוּעַ דְּבַרֵּי הַרַמְבַּ"ם ז"ל (פָּרָק ג', מֵהַלְכוֹת תַּלְמוּד תוֹרָה הַלְכָה י"ג) אָף עַל פִּי
שְׁמִצּוּהָ לְלַמֵּד בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, אִין אָדָם לּוֹמֵד רַב חֲכָמָתוֹ אֶלֶּא בַּלַּיְלָה, לְפִיכָף
מִי שְׂרוּצָה לְזָכוֹת בְּכַתֵּר הַתּוֹרָה, יִזְהַר בְּכָל לַיְלוֹתָיו, וְלֹא יֵאבֵד אֶפְלוּ אֶחָד מֵהֵן
בְּשָׁנָה וְאֶכְיָלָה וְשִׁתְיָה וְשִׁיחָה וְכִיּוּצָא בְּהֵן, אֶלֶּא בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וְדְבַרֵּי חֲכָמָה,
אֲמָרוּ חֲכָמִים אִין רַנָּה שֶׁל תּוֹרָה אֶלֶּא בַּלַּיְלָה, שְׁנֶאֱמַר (אִיכָה ב' י"ט) "קוּמִי רַנִּי
בַּלַּיְלָה", וְכָל הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בַּלַּיְלָה חוּט שֶׁל חֲסֵד נִמְשָׁךְ עָלָיו בַּיּוֹם, שְׁנֶאֱמַר
(תְּהִלִּים מ"ב ט') "יוֹמָם יִצְוֶה הַוְי"ה חֲסֵדוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי",
וְכָל בֵּית שְׂאִין נִשְׁמָעִים בּוֹ דְּבַרֵּי תּוֹרָה בַּלַּיְלָה אֲשֶׁר אוֹכְלָתוֹ, שְׁנֶאֱמַר (אִיּוֹב כ'
כ"ו) "כָּל חֲשׂוֹךְ טָמוֹן לְצַפּוֹנֵינוּ תֵּאֶכְלֵהוּ אֲשֶׁר לֹא נִפְחָ כִּי דְבַר הַוְי"ה בְּזוּה" זֶה
שֶׁלֹּא הַשְּׂגִיחַ עַל דְּבַרֵּי תּוֹרָה כָּל עֵקֶר, וְכֵן כָּל שְׂאֵפְשֶׁר לוֹ לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה וְאִינוֹ
עוֹסֵק אוֹ שְׂקָרָא וְשִׁנְיָה וּפְרָשׁ לְהַבְלִי עוֹלָם וְהַנִּיחַ תַּלְמוּדוֹ וּזְנִחוֹ, הָרִי זֶה בְּכָל
בְּזוּה דְּבַר הַשֵּׁם, אֲמָרוּ חֲכָמִים (אָבוֹת פָּרָק ד') כָּל הַמְּבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה מֵעֲשֶׂר
סוּפוֹ לְבִטּוּלָה מֵעֵנִי, וְכָל הַמְּקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה מֵעֵנִי סוּפוֹ לְקִיּוּמָהּ מֵעֲשֶׂר, וְעֵנִין
זֶה מְפָרֵשׁ הוּא בַּתּוֹרָה, הָרִי הוּא אוֹמֵר (דְּבָרִים כ"ח מ"ז) "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ
אֶת הַוְי"ה אֶלְקִיךָ בְּשִׂמְחָה וּבִטּוֹב לְכַב מְרַב כָּל וְעֲבַדְתָּ אֶת אִיבִיךָ", וְאוֹמֵר
(דְּבָרִים ח' ט"ז) "לִמְעַן עֲנִתְךָ לְהִיטִיבְךָ בְּאַחֲרִיתְךָ"; וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ
אֶל תְּהִיָּה בְּטָלָן, בְּפָרוּשׁ גְּלוּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן י"ט) נִכְסַפְתִּי מֵאֵד
לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שְׁיִהְיָה חַיִּיב אֲצִל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד כָּף
וְכָף בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר וְכִיּוּצָא. וְאָמַר: שְׂאֵפְלוּ אוֹתָם הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן
הַקְּדוּשָׁה מֵאֵד שְׁנִלְכְּדוּ בְּמִצְוֵה רָעָה עַד שְׂרַגְלִין בְּעֵבְרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא
לִיִּצְלָן רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אָף עַל פִּי כֵן הַכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוּל כָּל כָּף עַד שְׁיִכּוּלָהּ
לְהוּצִיא אוֹתָם מִן הָעֵבְרוֹת שְׂרַגְלִין בְּהֵם חֵס וְשְׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֵק קְבוּעַ

וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כף וכף יהיה איך שיהיה בודאי יזכו לצאת
 ממצודתם הרעה על ידי התורה כי כח התורה גדול מאד, וכל עקר מגמתו
 וחפצו היה תמיד רק לעבודות ועשיות של קדשה בלי שום חכמות כלל, רק
 שנעסק תמיד בעשיות של קדשה בפשיטות דהינו להרבות בלמוד התורה
 ולעשות מצוות הרבה בכל יום ולהרבות בתפלה ותחנונים תמיד והכל
 בפשיטות בלי שום חכמות כלל, והזהיר מאד להיות בשמחה תמיד והרבה
 מאד לדבר עמנו מזה מענין שמחה; ולכן תעשה כל מה שביכלתך ללמד
 בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, תתחיל כבר עכשו פרשת
 נח, כי כף כתוב בשלחן ערוך (ארח חיים סימן רפ"ה סעיף ג') מיום ראשון ואילך
 חשוב עם הצבור; וכתב המשנה ברורה (שם) בספר מעשה רב כתב בהנהגת
 הגר"א שהיה נוהג תכף אחר התפלה בכל יום לקרא מקצת מהסדרה שנים
 מקרא ואחד תרגום ומסים בערב שבת, וכן תגרס בכל יום כמה וכמה פרקים
 משניות, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה
 של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר
 בן יעקב יושב על פתחו של גיהנם, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו
 להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא
 הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמ"ה, משנה עולה כמספר פרנס"ה,
 שכל המתמיד במשניות, נמשך עליו פרנסה בשפע, ועל כלם תלמד את הדף
 היומי, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש, ואי אפשר להסביר לאדם את
 גדל הזכות שיש לו כשזוכה ללמד דף גמרא ביום, כי זה שומר אותו מכל
 מיני קלפות ומשחיתים שברא מחמת עוונותיו, והסמ"ך מ"ם מאד מיוחד
 מלמוד גמרא, ואי אפשר לבטלו אלא על ידי למוד גמרא, כמו שאמר רבנו
 ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ד) שהקלפה המחטאת את האדם בכל מיני
 לבלוף נקראת ליליית שהיא נוקבא דסמ"ך מ"ם, שעולה כמספר תלמוד
 ועל ידי למוד תלמוד מבטלים אותה לגמרי, והשם של הקלפה נקראת על
 שם יללה שאדם מילל מרב צער ומרירות שעובר עליו, ומאבד לו את הרצון
 לשוב אליו יתברך, וכן נקרא על שם לילה, שאז הוא זמן חשך, ועל ידי למוד
 תלמוד מאיר לו הלילה בסוד (תהלים קל"ט) "ולילה כיום יאיר", ולכן אשרי מי
 שלומד תמיד גמרא שהיא תלמוד, שעל ידי זה יאיר לו אפלו בגלותו המה

וַיֵּאִיר עָלָיו מֶלֶךְ הַכְּבוֹד אֹרֹו יִתְבָּרַךְ, וַתְּהִלָּה לְאֵל בְּקַהֲלָתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה יֵשׁ שֵׁשׁ שְׁעוּרִים שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי כָּל יוֹם, תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים, וְאִם אַתָּה לֹא יָכוֹל מְאִיזָה סְבִיבָה שָׂרָק לֹא תִהְיֶה, עַל כָּל פְּנִים תִּלְמַד אֶת הַדָּף אֶפְלוּ בַּגְּרָסָא, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֲיִנִּישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קָאָמַר; הַלּוֹאִי שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזָה, וַתִּרְאֶה אִיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, כָּל זְמַן שִׁיְהוּדִי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יְהוּדִי יִרְאֵ שָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֵלָן וְרֵאָה מָה לְפָנֶיךָ.

חֹזֵק וְאָמֵן מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָךְ, וּלְסַפֵּר לְפָנֶיךָ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִּרְטוּיּוֹת, שְׂאִין לְמַעֲלָה מְזָה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מֶלֶךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אֹנִירִים וְתַמִּים וְאֵין לָהֶם אֲלֵא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבְדֵּךְ אָמַר דּוֹד לְפָנֶיךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת תְּפִלָּתָם (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂכִימִים, "וְיַעַם נִבְרָא יְהִלֵּל יְהוָה" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדוּשָׁה; וְלִכֵּן כָּל מָה שְׂאֵתָה צְרִיָּךְ, תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

וְאֵל תִּשְׁכַּח לְהַכְנִיס לְפָנֶיךָ כָּל תְּפִלָּה כְּמָה פְּרוּטוֹת בְּקַפְתַּי הַצְּדָקָה, שְׂאָמַרְנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דָּף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהַדֵּר מְצֻלֵי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן בְּעֵת הָאֶכֶל הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְתַת צְדָקָה, וְכֵן בְּכָל עֵת מְצָא, וּבִפְרֻט קָדָם שְׂיֹוצְאִים לְדַרְךָ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לִקְוִטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"א) צְרִיכִים לְתַן צְדָקָה כְּדִי שִׁיְהִיָּה שְׁמוֹר עַל הַדָּרְךָ מִכָּל מִינֵי יְסוּרִים, וְלִכֵּן אֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, אֲלֵא בְּכָל יוֹם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת בְּקַפְתַּי הַצְּדָקָה, וְאֵין אַתָּה יָכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר מָה אֵלוּ הַפְּרוּטוֹת יַעֲזוּרוּ לָךְ בְּעֵת שֶׁתִּצָּא מְזָה הָעוֹלָם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁשׁוּרְךָ וּמְבַטֵּל אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרָא הָאָדָם מְעוֹנוֹתָיו כְּמוֹ צְדָקָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (תְּנָא דְּבִי אֲלֵיהּ רַבָּה פְּרָק י') אֵין לָךְ סָם חַיִּים לְמִלְאָךְ הַמּוֹת אֲלֵא מִדַּת הַצְּדָקָה

בלבד, ולמה אדם לא נותן צדקה? כי חושב שצריך לתת בפעם אחת סכום גדול, ומחמת שאין לו אזי יכול לעבר יום אחר יום ולא נותן צדקה, שזה מצות עשה כמו הנחת תפלין וציצית ומזוזה וכו' וכו', ואם האדם היה יודע שבזה שנותן בכל יום כמה פרוטות לצדקה קים מצות צדקה, היה שש ושמת לתת כל יום כמה פרוטות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רנה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג
שלוש רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מה שאת יכולה לעזור לי לבנות יותר ויותר את בית התבשיל - אהל אברהם שזה לצורך כלל אנשי שלומנו, וזה הצדקה הכי גדולה שרק יכול להיות, שבזה תלוי כל החיים שלי, וכבר ספרו לנו חכמינו הקדושים (בבא בתרא יא.) תניא אמרו עליו על בנימין הצדיק שהיה ממנה על קפה של צדקה פעם אחת באתה אשה לפניו בשני בצרת אמרה לו רבי פרנסני אמר לה העבדה שאין בקפה של צדקה כלום אמרה לו רבי אם אין אתה מפרנסני הרי אשה ושבעה בניה מתים עמד ופרנסה משלו לימים חלה ונטה למות אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם אתה אמרת כל המקיים נפש אחת מישראל כאלו קים עולם מלא ובנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים מועטות הללו? מיד קרעו לו גזר דינו, תנא הוסיפו לו עשרים ושתים שנה על שנותיו; ולכן תעשי כל מה שביכלתך לעזור שבית התבשיל יתקיים, וזה הצדקה הכי גדולה, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב

וְצָמָא הוּא לֹא יֵאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלֵּתֵת לְאָכֵל לְרַעֲבִים וְצָמָאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְעֹזֵר לִי שְׂאוּכֵל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה.

אַנִּי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל אֵלוֹ שְׁמַתְחִילוֹת לְהַכְנִיס אֶת הַפְּרִיצוֹת וְהַהִפְקָרוֹת לְלֶכֶת עִם חֲצָאִיוֹת קְצָרוֹת הַנִּקְרָאוֹת מִינֵי וְכוּ', שְׁזֵה מֵעַל הַבְּרֵךְ וְכוּ', וְכֵן שְׁמָלוֹת צְמוּדוֹת וְכוּ', כִּי יֵשׁ בְּזֵה חֲטָא וּמְכַשׁוּל גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, וְאֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סוֹלַח עַל זֶה, וּבְכָל מְקוֹם שֵׁישׁ רַק רִיחַ שֶׁל נְאוּף, מְסַלְקִים מִשָּׁם אֶת הַשְּׂכִינָה, וְלִכֵּן צְרִיךְ כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה לְהַקְפִיד לְלֶכֶת רַק עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד מֵאַפְנֵת הַגּוּיִים, וְאֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר שְׂאֵת בַּת שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן רְאִי לֹא לְסַלֵּק אֶת הַשְּׂכִינָה מִמֶּךָ עַל יְדֵי שְׂלֵא הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, כִּי כָּךְ כְּתוּב (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הֲוִי"ה אֱלֹקֶיךָ מֵתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִחֲנֶךָ לְהַצִּילְךָ וְלִתֵּת אִיבִיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִחֲנֶיךָ קְדוּשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבַר וְשֵׁב מֵאֲחֵרֶיךָ", נִמְצָא כְּשֶׁאִשָּׁה לֹא הוֹלְכֵת בְּצִנִּיעוּת, בְּפֶרֶט בְּאַפְנֵת הַגּוּיִים, חֲצָאִיוֹת קְצָרוֹת מֵעַל הַבְּרֵךְ, וְכֵן בְּגָדִים צְמוּדִים וְכוּ', הִיא מְסַלֶּקֶת אֶת הַשְּׂכִינָה מִמֶּנָּה וְכוּ', וְאִזּוֹ מֵתְחִיל כָּל הַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שְׁלָה וְכוּ', וְאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקָלוֹת, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב לְאַחֲרוֹנָה הַמוֹן נְשִׁים צְעִירוֹת קִבְּלוּ אֶת הַמַּחְלָה הַמִּמְאָרֵת רַחֲמָנָא לִיִּצְלוֹן, וְהִרְבֵּה נְשִׁים צְעִירוֹת קִפְחוּ אֶת חַיִּיהֶן רַחֲמָנָא לִישׁוּבֵן וְכוּ' וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ שׁוֹאֲלוֹת לָמָּה מַגִּיעַ לִי דְבַר כְּזֶה? לָמָּה אֲנִי צְרִיכָה לְסַבֵּל? וְשׁוֹכַחוֹת כִּי הִרְגַע שְׁסַלְקוּ מִהֶן אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲזִי הֵן מוֹכְנוֹת לְקַבֵּל אֶת כָּל הַפְּרִעֲנוּת שְׁבַעוּלָם רַחֲמָנָא לִישׁוּבֵן, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, חוּסִי וְחַמְלִי עָלַיךָ וְעַל יְלִדֶיךָ, וְתִשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד עַל צְנִיעוּת הַבְּגָדִים, וְאִם יֵשׁ לְךָ בְּגָדִים כְּאֵלוֹ וְכוּ' וְכוּ', תִּכְךָ וּמִיד לְזֹרֵק אֶת זֶה בְּפֶחַ, כִּי לֹא יֵאבֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סְלַח לָהּ.

וְמָה גַם שְׁכָל אִשָּׁה שֶׁהוֹלְכֵת בְּחֲצָאִיוֹת קְצָרוֹת מֵעַל הַבְּרֵךְ וְכוּ', וְכֵן בְּגָדִים צְמוּדִים וְכוּ', מְאֹד מְאֹד מְצַעֲרִים אוֹתִי, וְזֵה מָה שֶׁהִסְמַ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ רוּצָה רַק לְצַעַר אוֹתִי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲמִדֵי עַל הַמְשָׁמֵר עַל דְּבַר זֶה, וְלַעֲוֹרֵר לְכָל מִי שֶׁהוֹלְכֵת כְּכֵה שֶׁהִיא מְצַעֲרַת אוֹתִי מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִנְקָה אֶת קַהֲלָתְנוּ מִכָּל מִינֵי אַפְנֵת הַגּוּיִים, וְיִהְיֶה

מִחֲנִנּוּ מִחֲנָה קְדוֹשׁ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל אֵין קִהְלָה קְדוֹשָׁה כְּקִהְלַתְנוּ שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְהִסְמִיךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מְקַנָּא בְּקִהְלַתְנוּ, וְלִכֵּן הוּא הַכְּנִיס לְאַחֲרוֹנָה שׁוֹעָלִים קִטְנִים שְׂרוּצִים לְחַבֵּל אֶת הַפֶּרֶם הַיֵּפֶה שְׁנִטְעַתִּי, אָבֵל זֶה לֹא יֵלֶךְ, כִּי אֲנִי יִשְׂרָשׁ אֶת זֶה לְגַמְרִי, וְאוּצִיא אֶת הַקּוֹצִים הַשׁוֹטִים מִכְּרַמְנוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת לוֹ נֶחֱת רוּחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רְנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נַח כ"ח תּשְׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַהוֹרִים הַיְקָרִים שֶׁל הַבְּנוֹת הַלּוּמְדוֹת בְּבֵית סֶפֶר "בֵּית פִּיגָא", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ

הִנֵּה זֶה לִי עֲשָׂרִים שָׁנָה שֶׁמְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי גּוֹפִי וְנַשְׁמָתִי גַם יַחַד, כְּדִי שִׁיְהִי בֵּית סֶפֶר חֲרָדִי לְבְנוֹת בִּיבְנָאֵל, וְנִלְחַמְתִּי עַל זֶה בְּכָל הַכּחוֹת, וְהִסְמִיךְ מ"ם עֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלַתּוּ רַק לַעֲקֹר אוֹתְנוּ וְכוּ', אָבֵל לֹא הַצְלִיחַ, וְכֵן לֹא יַצְלִיחַ, כִּי כִּבֵּר אָמַר דּוֹד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים ז' ט"ז) "בּוֹר כָּרָה וַיַּחֲפְרֶהוּ וַיִּפֹּל בַּשַּׁחַת יַפְעַל: יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרָאשׁוֹ וְעַל קַדְקָדוֹ חָמְסוּ יַרְד", וְכֵן אָמַר לָנוּ הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מְשִׁלִּי כ"ו כ"ז) "כָּרָה שַׁחַת בָּהּ יִפּוֹל וְגוֹלָל אָבֵן אֵלָיו תִּשׁוּב", וְכֵן הַתְּקִים תִּהְיֶה לְאֵל עָלָיו, שֶׁהוּא מִתְּפוּצֵץ מְקַנָּאָה, שֶׁרַק רוּאָה שֶׁאַנְחֵנוּ גְדָלִים וְגְדָלִים וְכוּ', וְכִבֵּר עוֹד פַּעַם אֵין לָנוּ מְקוֹם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי בּוֹטַח כְּמוֹ שְׁלֹא עֲזַב אוֹתִי עַד עַכְשָׁיו, כֵּן לֹא יַעֲזִבֵנוּ הַלְּאָה, וְנִקְיָם בְּנוֹת קְדוֹשׁוֹת שְׁלֹא נִתְבַּיֵּשׁ לְקַבֵּל עִמָּהֶן אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, שֶׁבֵּא יָבוֹא וַיִּגְאֹלְנוּ.

עִם כָּל זֹאת בְּאִתִּי לְעוֹרֵר עַל נִקְדָּה חֲשׁוּבָה מְאֹד מְאֹד, הִיּוֹת כְּשֶׁהוֹרִים עוֹשִׂים בַּת מַצָּה לְהַבַּת, אֲזִי עוֹשִׂים אֶת זֶה בְּצוּרָה מְפֹרֶזֶת וְכוּ', הֵן בְּעֵינַי בְּזוּבוֹ כֶּסֶף שְׁלֹא צְרִיכִים לְכַזֵּבֵז וְכוּ', וְהֵן בְּעֵינַי שְׁנַעֲשֶׂה הַפְּקוּרוֹת, שֶׁמְבִיאִים כָּל מִינֵי מוּזִיקָה חֲלוּנִית וְכוּ', וְרַקוּדִים שְׁלֹא מִתְּאִים לְבַת יִשְׂרָאֵל וְכוּ', עַל זֶה אֲנִי בּוֹכָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי וְחַלְבֵי וְנַשְׁמָתִי כְּדִי שִׁיְהִי לָנוּ בֵּית סֶפֶר עַל טְהַרְת הַקְּדֵשׁ, וְזֶה בָּא לִי בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ

הכי גדולה, וקפחתי את בריאותי על זה, אָנא מִמֶּךָ רבוננו של עולם חוס וְחַמַּל עַל יְגִיעֵי וְטָרְחֵי, שְׁלֵא יֵצֵא מִכְּשׁוֹל מִתַּחַת יָדֵי, אֶת הַחֲנוּךְ שְׁאַנִּי מִכְּנִיס בְּהַבְנוֹת מֵהַפְּעוּטוֹן וְהַגֶּן וְכוּ', עַד שֶׁהִבַּת מִגִּיעַ לְבַת מִצְוָה, שְׁלֵא יִלְךְ יְגִיעֵי וְטָרְחֵי לְאֵבוֹד מִפְּנֵי תַאוּוֹת הַיֵּצֵר הָרַע, לְטִמְאוֹת אֶת הַבְּנוֹת בְּשִׁירִים וְרִקּוּדִים טִמְאִים, שְׁמַאֲד מְאֹד מְזִיק לְהַנְשְׁמוֹת, וְזֶה גוֹרֵם לְהֵן הַתְּקַרְרוֹת בִּירְאֵת שָׁמַיִם, זְכַנִּי לְרֵאוֹת נַחַת מֵהַבְּנוֹת הָאֵלוֹ שֶׁגִּדְלִיתִי וְטַפְחִיתִי עַל טְהַרַת הַקֹּדֶשׁ, שִׁימְשִׁיכוּ אֶת דַּרְכֵן כְּכֹה, וְאַזְכֵּה לַעֲשׂוֹת לָךְ יִתְבָּרַךְ נַחַת רוּחַ, וְהַשְׁכִּינֵה תְּשׁוּרָה בְּתוֹכְנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלֵה.

נָא וְנָא אַל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁלֵא יִהְיֶה יוֹתֵר מְסֻבּוֹת בַּת מִצְוָה שֶׁל הַפְּקָרוֹת וְכוּ', בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֶּן, וּמִי שְׁלֵא יִכּוֹל לַעֲמֹד בְּזֶה, שִׁיעֲזֹב אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, שֶׁבְּנוֹיָה רַק טְהַרַת הַקֹּדֶשׁ, הָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאִין בַּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ לֹא יִכּוֹל לְסַבֵּל פְּרִיצוֹת וְהַפְּקָרוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ לְמַעַן טוֹבַתְכֶם שֶׁמֵּהֵיּוֹם וְהִלְאָה כָּל מְסַבַּת בַּת מִצְוָה שִׁיְהִיָּה בְּטַעַם יְהוּדִי, וְעַל טְהַרַת הַקֹּדֶשׁ.

אָקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּבִינּוּ אוֹתִי, וְתַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי שְׁזֶה הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֶאֱמַר (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הָיוּ"ה אֱלֹקֵיךָ מִתְּהִלָּךְ בְּקִרְבִּי מִחֲנִיךָ לְהַצִּילֶךָ וְלִתֵּת אֵיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִחֲנִיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר וְשָׁב מֵאֲחִירֶיךָ".

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רְנָז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נַח כ"ח תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת הַמִּכְתָּב שְׁלָךְ.

מֵה אִמַּר לָךְ זֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי מֵה שְׁקוּרָה לְאַחַרְוֹנָה בְּמְסֻבּוֹת שֶׁל

בת מצוה, וכאן אני שולח לך מכתב שאת יכולה לעשות מזה שכפולים, ולמסור את זה להורים בעת אספת ההורים.

חזקי מאוד מאוד לעמד חזק על מדת הצניעות, כי אני מוסר את נפשי על זה מהרגע שפתחתי את הבית ספר, ואני לא יתן שכמה חצופות יהרסו לי את הצניעות וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רנח.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג
שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... נרו יאיר

קסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר בנחל ביידיש).

רְנַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נח"ח תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת שְׁאֵתָה הַתְּחַתְּנֵת עִם אֲשֶׁתָּךְ, וּכְתִיב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד)
 "עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", וְלִכְּנֹן
 לְמָה אֵתָה צְרִיף לְעֵרֵב אֶת הַמְּשֻׁפָּחָה שְׁלָהּ בְּתוֹךְ הַחַיִּים הַפְּרֻטִּים שְׁלָכֶם?
 וְכֵן לְהַפְּךָ גַּם כֵּן, אֵתָה צְרִיף לְהִבִּין אֶת אֲשֶׁתָּךְ, הִיא גַּם כֵּן לֹא מְעַנִּינֵת לְעֵרֵב
 אֶת הַמְּשֻׁפָּחָה שְׁלָךְ בְּחַיִּים הַפְּרֻטִּים שְׁלָכֶם, אָדָם צְרִיף לְדַעַת שֶׁהוּא מִתְּחַתֵּן
 עִם אִשְׁתּוֹ, וְהֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת אֶחָד, לְאַהֲבֵךְ אֶת הַשְּׁנִי, וְלְהִבִּין אֶת
 הַשְּׁנִי, לֹא לְעֵרֵב אֶת הַמְּשֻׁפָּחָה שֶׁל שְׁנֵי הַצְּדָדִים בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, וְזֶה נְשׂוּאִים
 בְּרִיאִים, וְאִם זֹוג יֵלֶךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, אִף פְּעַם לֹא יִהְיֶה מְרִיבוֹת בִּינֵיהֶם, וְכֵן
 לֹא יִהְיֶה אִי הַכְּנוּת בִּינֵיהֶם, כָּל הַצְּרוּת וְהַבְּעִיּוֹת מִתְּחִילִים כְּשֶׁהַמְּשֻׁפָּחָה
 מִתְּעַרְבֶת בְּחַיֵּי הַזֹּוג, שְׂזָה עֵקֶר הַבְּעִיָּה כָּל זֹוג וְזֹוג.

וְלִכְּנֹן מָה אֵתָה צְרִיף לְהַתְּעַרֵב בְּהַמְּשֻׁפָּחָה שֶׁל אֲשֶׁתָּךְ שִׁיתְּנָהגוּ אִיךָ שֶׁהֵם
 רַק רוּצִים, עִם יְרֵאת שָׁמַיִם בְּלִי יְרֵאת שָׁמַיִם וְכוּ', וְכוּ', מָה זֶה הַעֲנִינֵן שְׁלָךְ,
 אֵתָה צְרִיף לְהִבִּין, הֵם הַהוֹרִים שֶׁל אֲשֶׁתָּךְ, אֵתָה מְחַיֵּב לְכַבֵּד אוֹתָם אֲפִלוּ שֶׁהֵם
 כְּמוֹ שֶׁהֵם, וְכֵן אֲשֶׁתָּךְ צְרִיכָה לְהַתְּנָהג אוֹתוֹ דְּבָר, לֹא לְעֵרֵב אֶת הַמְּשֻׁפָּחָה
 שְׁלָךְ בְּתוֹךְ הַחַיִּים שְׁלָכֶם, שִׁילְכוּ וַיַּעֲשׂוּ וְכוּ' וְכוּ', מָה שֶׁהֵם רוּצִים, הַעֲקֹר
 אֲתָם צְרִיכִים שְׁנִיכֶם לְחִיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְלְהִבִּין אֶת הַשְּׁנִי,
 וְלְתַמְךָ אֶחָד בְּהַשְּׁנִי, וְכֵן תִּבְנוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

בּוֹדָאִי צְרִיכִים לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, כִּי כְּבוֹד אָב וְאָם זֶה

מֵהַחֲמוּרָה שְׁבַח־מִוֵּרוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תָּנָא דְבִי אֱלִיָּהוּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקִשׁ מֵהָאֲדָם רַק שִׁיכְבֵּד אָב וְאָם; וְאָמְרוּ (קִידוּשִׁין ל:) שְׁלֵשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאָמוּ, בּוֹזֵמן שְׂאָדָם מִכְבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אָמוּ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתֵּי בִינֵיהֶם וְכַבְדוּנֵי; רוּאִים מְזַה אִם מִכְבְּדִים אָבָא וְאָמָא בְּזַה מִכְבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עִם כָּל זֹאת מָה שְׁשִׁיף לְחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, אֲסוּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לְעַרְב אֶת הַהוֹרִים מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, וְאָז הַזּוּג חַיִּים כּוֹזֵג יוֹנִים בְּאֵהָבָה כּוֹזֵ שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִין עוֹד טוֹב יוֹתֵר מְזַה.

הַעֲקָר תַּעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׁמֻחָה, שְׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, וְתִהְיֶה רְגִיל לְהַתְּפַלֵּל כָּל יוֹם עַל מַדַּת הַשְּׁמֻחָה, כְּשִׁישׁ שְׁמֻחָה יֵשׁ הַכֵּל, כִּי מִתְרַחֵב לוֹ הַדַּעַת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נְדָרִים מ"א) דַּעַת קְנִיתָ מָה חֶסְרָתָ, דַּעַת חֶסְרָתָ מָה קְנִיתָ, אִם יֵשׁ דַּעַת יֵשׁ הַכֵּל, אִם אִין דַּעַת אִין כְּלוּם, וְלִכֵּן תִּהְיֶה רְגִיל בַּתְּפִלָּה זֶה כָּל יוֹם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם זַכְנֵי לְהִיּוֹת בְּשְׁמֻחָה תְּמִיד, וְאֶזְכָּה לְהַרְגִישׁ אֶת הַשְּׁמֻחָה בְּרַמ"ח אֵיבְרֵי וְשָׁס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשְּׁמֻחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שְׂאֶזְכָּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מִרְב שְׁמֻחָה עַל גְּדֵל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שְׁנִבְרַאתִי מִזֹּרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יְכוּל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנָא רַחֵם עָלַי וְהַרְחֵק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, וְזַכְנֵי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֲרִים מִשְׁמֻחָה, וְאֶזְכָּה לְשַׁמַּח אֶת אַחֲרִים, וְעַל יְדֵי זֶה גַם אֲנִי אֶזְכָּה לְשַׁמַּח, וּבִזְכוּת הַשְּׁמֻחָה אֶזְכָּה לְהַכְּלִל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינֵי רַק אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִיף שְׂאֵתָה מַחֲיָה וּמְהִנָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְזַכְנֵי לְאָמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכְכַּת שְׂאֶזְכָּה לְדַעַת בִּידִיעָה בְּרוּרָה שְׂאֵתָה נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדֶּיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאֶזְכָּה לְהַכְּלִל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רס.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אתה צריך לדעת שרַבְנוּ ז"ל רצה מאד מאד שנהיה בכל מקומות התורה הקדושה, ואמר בפרוש (שיחות הר"ן סימן כ"ח) ראוי לאדם שיעבר וילך בזה העולם בכל הספרים הקדושים וללמד כלם כדי שיהיה בכל מקום, כמו שנמצא השרים הגדולים שהולכים ועוברים במדינות, ומוציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר פן להתפאר ולומר שהיה במדינות, כמו שדרך השרים להתפאר ולומר 'הייתי בורשא' וכיוצא בזה. כמו כן ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שהיה בכל מקום דהינו בכל הספרים הקדושים. ולעתיד בעולם הבא מזכירין אותו כל מה שלמד בעולם הזה; ולכן אני לא יודע למה אתה שואל אם כדאי ללמד ספרי חב"ד שזה מושך אותך עכשו יותר, אדרבה תלמד את שתייהם, הן את ספרי רבנו ז"ל, והן את ספרי חב"ד, זה לא סותר אחד להשני, אדרבה זה רק עוזר אחד להשני, כי רבוי הידיעות בספרים הקדושים מחזקים את הידע וכו', ומרחיבים את הדעת ואת ההבנה וכו', ויכולים להבין את הכל.

גם אני עוסק בספרי רבנו ז"ל זה קרוב לחמשים ושמונה שנים, ותהלה לאל יש לי את כל ספרי חב"ד מה שרק נמצא, וזה לא סותר אחד את השני.

פעם הביאו לפני הצמח צדק זי"ע כרך אחד מ"לקוטי הלכות", ועין בזה זמן רב, וכשסיים ענה ואמר אב אחד לכלנו, זאת אומרת שהכל חוזר אל אותו פונה, הרי התכלית הוא רק להפיר את הקדוש ברוך הוא, שבשביל זה נבראנו בזה העולם, כמו שכתוב בזהר הקדוש (בא מ"ב) בגין דישתמודעין ליה, תכלית הבריאה היתה רק כדי שנפיר את הקדוש ברוך הוא בכל פרט מפרטי הבריאה, וכך התחיל רבנו ז"ל את ספרו איש הישראלי צריך תמיד להסתכל על השכל שיש בכל דבר, הינו על החיות אלקות שיש בכל פרט

מפּרטי הבריאָה, ולהתבונן היטב איך שְבלי אַלקותו יתברך לא הִיָה קיום לְדַבֵּר הַזֶּה, כִּי בְאֵמַת דּוֹמָם צוֹמַח חַי מְדַבֵּר זֶה כִּסּא לְעֵצִים עֲצָמִיּוֹת אַלְקוּתוֹ יתברך, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן נ"ב) מְכַל הַדְּבָרִים צוּעֵק כְּבוֹד הַשֵּׁם יתברך, כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִפְלוּ מִסְפּוּרֵי הַגּוֹיִים צוּעֵק גַּם כֵּן כְּבוֹד הַשֵּׁם יתברך, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תהלים צ"ג) "סִפְרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ", שְׂאִפְלוּ בְּסִפּוּרֵי הַגּוֹיִים צוּעֵק כְּבוֹד הַשֵּׁם יתברך. כִּי כְבוֹדוֹ יתברך צוּעֵק תְּמִיד וְקוֹרָא וּמְרַמֵּז לְהֶאֱדָם שְׂיִתְקַרֵּב אֵלָיו יתברך, וְהוּא יתברך יִקְרַב אוֹתוֹ בְּרַחֲמִים בְּאַהֲבָה וּבְחַבְּהָ גְדוּלָה; וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וְלִכְּן צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֵצָמוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאָתוֹ יתברך, וּבְשִׁבְלֵי זֶה טוֹב לְלַמֵּד אֶת כָּל סִפְרֵי חֲסִידוֹת תְּלִמִּידֵי הַבַּעַל שָׁם טוֹב וְתְלִמִּידוֹ וְתְלִמִּידֵי תְלִמִּידוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל הַמַּעֲלָה בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי הוּא הַמַּעוֹרֵר אֶת הָאֲדָם מֵהַשְׁנָה הַעֲמָקָה שְׂאֲדָם יוֹשֵׁן, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס'), וְעַל יְדֵי זֶה פּוֹתַח לוֹ אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יתברך, כִּי כְּכָל שְׂאֲדָם יוֹתֵר לוֹמֵד אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, נִפְתָּח לוֹ הַלֵּב וְהַמֶּחֶ וְהַפֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה מְצִיאוֹת הוּא מֵה שְׂאֲדָם לוֹמֵד יוֹתֵר סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, יוֹתֵר מְדַבֵּר וּמְתַבַּדֵּד עִמּוֹ יתברך, שְׂאִין טוֹב מְזֶה, כִּי עִם הַתְּבוֹנְנוֹת לְבַד אֲדָם לֹא יִכּוֹל לְהַתְּגַבֵּר עַל יִצְרוֹ הַבוֹעֵר בּוֹ מֵרַב יִצְרוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל בְּזֶה שְׂאֲדָם מְרַגֵּיל אֶת עֵצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יתברך, זֶה מֵה שְׂמַצִּיל אוֹתוֹ, וְאֶת הַנִּקְדָּה הַזֹּאת אֵי אִפְשָׁר לְקַבֵּל רַק עַל יְדֵי הַתְּמַדָּה רַבָּה בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְלִכְּן תִּקְוִים מֵה שְׂאֲמַר הַחֲכָם מְכַל אֲדָם (קהלת ד' י"ח) "טוֹב אֲשֶׁר תֵּאָחֵז בְּזֶה וְגַם מְזֶה אַל תִּנַּח אֶת יָדְךָ כִּי יֵרָא אֲלֵקִים יִצָּא אֶת כָּלָם", הֵינּוּ שֶׁתְּלַמֵּד הֵן בְּסִפְרֵי בְּרִסְלָב וְהֵן בְּסִפְרֵי חַב"ד, וְזֶה לֹא סוֹתֵר אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנוֹ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יתברך, שְׁנוֹכְהָ לְמַחֲזִין נְקִיִּים, וְהַמַּח רַק יַחֲשׁוּב מִמֶּנּוּ יתברך.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רסא.

בעזרת השם ותברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון מה שאתה צריך להחזיר בעצמך זה רק מדת השמחה, לשמח בו תברך, שעל ידי זה תזכה שימחל לך הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך, כמו שכתוב (תהלים ק"ד) "אנכי אשמח בהוי"ה יתמו חטאים מן הארץ וירשעים עוד אינם", כי הרגע שאדם תמיד בשמחה, על ידי זה נתבטלים כל החטאים ועוונות, וזה גם כן סגולה להולדה, הינו להוליד בנים חיים וקמים, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא י'): מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים רבי אליעזר אומר יפזר מעותיו לעניים, רבי יהושע אומר ישמח אשתו לדבר מצוה; ולכן תעבד הרבה על ענין השמחה, ועל ידי זה גם אשתך תפקד בזרע של קימא, וכן על ידי שמחה תתחבר יותר אל אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו'): אשה בעלה משמחה; ותשתדל מאד מאד בזה לשמח את אשתך, וזה יביא ביניכם קרוב לכבות מאד מאד חזקה, ועל ידי זה השכינה ישרה ביניכם, כי (סוטה יז) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

בענין מה שאתה כל כך מפחד מיום המיתה וכו', ידוע מה שמוהרנ"ת ז"ל פרש את מאמרם ז"ל (ברכות ל"א). אמרו ליה רבנן לרב המנונא זוטי בהלולא דמר בריה דרבינא לישרי לן מר, אמר להו ווי לן דמיתגן ווי לן דמיתגן, אמרי ליה אנן מה נעני בתרך, אמר להו הי תורה והי מצוה דמגנו עלן; (עין לקוטי הלכות פסח הלכה ט' אות ט"ו) והוא תמיה מאד, מה השיר והשמחה הזאת? שישיר וישמח שהולך למות? ועונה לו על זה הי תורה והי מצוה

דַּמְגַּנוּ עֵלַן? אֵלֶּא כִּי הָיָה בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָּה כָּל כֶּף עַד שְׁאִימַת הַמּוֹת לֹא הִפְיִלָּה אוֹתוֹ כָּלֵל, אֲדַרְבָּה עַל יְדֵי זֶה נִתְעוֹרַר לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּבַחֲיִנַת (בְּרֵאשִׁית א') "וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה ט' סִימָן ה') טוֹב זֶה הַמּוֹת, הַפֶּךָ הִרְשָׁעִים שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (תְּהִלִּים מ"ט י"ד) "זֶה דַּרְכָּם כִּסְלִי לְמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה". וְזֶהוּ (תְּהִלִּים ג') "רִגְזוּ וְאַל תַּחֲטְאוּ", שִׁיְהִיָּה הַרְגֵזוּ וְהִירָאָה לְטוֹבָה לְמַנַּע מִהַחֲטָא וְכוּ'. וְזֶהוּ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת ה.) לְעוֹלָם יִרְגִּזוּ אָדָם יִצֵּר טוֹב עַל יִצֵּר הָרַע, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים ג') "רִגְזוּ וְאַל תַּחֲטְאוּ" אִם נִצְחוּ מוֹטֵב וְאִם לֹא יַעֲסֹק בַּתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁם) "אֲמָרוּ בְּלִבְבְּכֶם" אִם נִצְחוּ מוֹטֵב וְאִם לֹא יִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁם) "עַל מִשְׁכַּבְּכֶם", אִם נִצְחוּ מוֹטֵב וְאִם לֹא יִזְכֹּר לוֹ יוֹם הַמִּיתָה, שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁם) "וְדַמּוּ סֵלָה", וְלִכְאוּרָה צְרִיכִים תַּכְּף וּמִיד לְהִזְכִּיר לוֹ אֶת יוֹם הַמִּיתָה, לְמַה צְרִיכִים לְהַקְדִּים קָדָם לְמוֹד תּוֹרָה וְאַחַר כֶּף קְרִיאַת שְׁמַע, וְאַחַר כֶּף יוֹם הַמִּיתָה, אֵלֶּא יוֹם הַמִּיתָה זֶה מְכַנֵּס בְּאָדָם שִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי רְאוּי לוֹ לְדַעַת שֶׁרַק זֶה מַה שִׁישָׂאָר מִמֶּנּוּ, שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע, וְזֶה הָיָה הַשִּׁיר וְהַנְּגוּן שֶׁשָּׂרוּ אָז, וּוִי לֵן דְּמִיתָנָא וְכוּ', כְּדִי לְהִזְכִּיר שֶׁרַק הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת הֵם יִגְנוּ עָלֵינוּ, וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂאֵתָה כָּל כֶּף מִפְּחַד מִיּוֹם הַמִּיתָה, זֶה סֵתָם שְׁטוֹת וְדַמְיוֹן, אֲדַרְבָּה אֶתָּה צְרִיף לְשִׁמְחַת שְׂתַהֲלֶה לְאֵל זְכִיתָ לְמַצָּא אֶשֶׁת חֵיל, וְאֶתָּה זוֹכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֶתָּה זוֹכָה לְלַכֵּת לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל עָרֵב וּבִקֵּר שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית, וְקוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע פְּעָמִים בְּיוֹם וְכוּ' וְכוּ', רַק זֶה מַה שִׁישָׂאָר מִמֶּךָ, וְלִכֵּן אַל תַּהֲיֶה בְּטֵלָן, תַּקַּח אֶת עֲצֻמָּךָ בְּיָדֶיךָ, וְתַהֲיֶה רַק שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֵלְיוֹן, וְיֵאִיר עָלֶיךָ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רסב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

למנע מלחמות זה בלתי אפשרי, כי מה שנגזר למעלה בשמים זה אי אפשר לבטל וכו' וכו', אבל כדי להנצל מהפרעניות שקורה בעולם, והולך לקרה בעולם, על זה אמרו חכמינו הקדושים (שבת קי"ח). אמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא כל המקים שלש סעודות בשבת נצול משלוש פרעניות, מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנם, וממלחמת גוג ומגוג; כשאדם נזהר מאד מאד לאכל בשבת את השלש סעודות, ושש ושמוע עם השבת, שזה עקר השלמות להיות רק בשמחה בשבת, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז) שצריך להזהר מאד מאד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלת וקדושת שבת גדולה ויקרה מאד, ולכן צריך לנהג שמחה גדולה בשבת קדש, ולבלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על השם, ולהרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוג, הן אכילה ושתייה והן מלבושים כפי מה שיכול, כי אכילת שבת היא כלה רוחנית כלה קדש, ועולה למקום אחר לגמרי מאכילת חל, ובזה שאדם שש ושמוע בשבת, על ידי זה ינצל מהפרעניות שבאות בעולם, ובפרט ממלחמות של גוג ומגוג וכו' וכו', ולכן זאת עשי לכבוד כל שבת תבשלי כל מיני מעדנים, ולאכל שלש סעודות בשבת בשמחה עצומה, ודיקא על ידי זה תנצלי מן המלחמות.

צריכים להוציא את הראש והמח מכל אלו הדמיונות וכו', כי ממילא לא יכולים לעשות שום דבר, ולכן העקר להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, ולהיות רגיל לבקש ממנו יתברך רבוננו של עולם בזכות שאני מענגת את השבת, ואני שמחה עם השבת, תצילני מכל מיני פרעניות הבאות לעולם, ותשמר אותי מחבלי משיח, ומכל מיני ענשים קשים ומרים של הגיהנם בזה העולם, ושאזכה להנצל מכל המלחמות שרק באות, אנא רבוננו של עולם תשמרני מכל רע, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפִּיל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח"ח תִּשְׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת בְּנִשְׁוֹאִין מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שְׂיִהְיֶה בִּינְךָ וּבֵין אֲשֶׁתְךָ
אֶהְבָּה וְהִבְנָה גְדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, וְתַעֲזְרוּ אִיחָד לְהַשְׁנִי, שְׁזֶה יִסוּד מוֹסֵד בְּשְׁלוֹם
בֵּית, וְלֹא לַעֲרֹב אֶת הַהוֹרִים בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן בְּחַיֵּי הַנִּשְׁוֹאִין, כִּי זֶה רַק מִבֵּיא
אֲחֵר כֶּף וְכוּחִים וְקַטְטוֹת בֵּין הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה וְכוּ' וְכוּ'.

חֲמִידָה הִיָּקֵר הַבְּטִיחַ לְךָ שְׂכָר דִּירָה חֲמֵשׁ שָׁנִים, וְקִים אֶת זֶה כְּכָר שְׁלֹשׁ
שָׁנִים, אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי חֲלָקוּ שְׁעֵזֶר לְךָ וְתִמְךָ בְּךָ כְּדִי שְׁתּוּכַל לְשִׁבְתָּ וְלִלְמַדָּה,
וּבְיָדָאֵי יֵשׁ לוֹ שְׂכָר גְּדוֹל בְּהַתּוֹרָה שְׁלִמְדָתָה.

וְהִנֵּה נִסְעַתְּ שְׁחֵי פְעָמִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי
כֶּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ח:) בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִדוּן מָה יִהְיֶה בְּסוּפּוֹ,
הֵינּוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יוֹם הַדִּין וְהַנּוֹרָא שְׁדָנִים אֶת כָּלֵם כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,
מָה יִהְיֶה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּשָׁנָה זֹה, מִי לְחַיִּים מִי לְמוֹת וְכוּ', מִי בְּחַנִּיקָה
וּמִי בְּשׁוֹרְפָה וְכוּ', וְכֵן אֲמָרוּ (בִּיצָה ט"ז.) כָּל מְזוֹנוֹתֵינוּ שֶׁל אָדָם קְצוּבִים מֵרֵאשׁ
הַשָּׁנָה, הֵינּוּ שְׂאֵז כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקִצִּיב לְאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְכֵן אֲמָרוּ (בְּרֵאשִׁית
רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ו סִימָן י"ג) כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה יִשְׂרָאֵל נֶאֱחָזִין בְּעִבְרוֹת, וּמִסְתַּבְּכִין
בְּצָרוֹת, וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הֵן נוֹטְלִין שׁוֹפֵר וְתוֹקְעִין בוֹ, וְנִזְכָּרִים לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְהוּא מוֹחֵל לָהֶם; כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בַר מִיָּנָה, אֵזִי בְּלִי שׁוֹם סִפְקָה יִקְבַּל
עֲנֹשׁ, כִּי יֵשׁ דִּין וְיֵשׁ דִּין, אָבָל כְּשֶׁבֵּא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וּמִבְּקָשׁ סְלִיחָה, וּמִכְנִיעַ
אֶת עַצְמוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, מִיָּד הוּא מוֹחֵל לוֹ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שׁוֹחַר טוֹב תְּהִלִּים

ק"ב) "פנה אל תפלת הערער", אמר רבי יצחק, כלפי דורות אמרו, שאין להם לא נביא ולא כהן ולא בית המקדש שיכפר עליהם, אלא עוד תפלה אחת שנשתיר להם שהם מתפללין בראש השנה ויום הכפורים, ולא תבזה אותו מהם. הוי, ולא כזה את תפלתם; הרי שלך לפניך שבראש השנה אז הוא המשפט לכל העולם כלו, והנה ידוע כשיש משפט חמור צריכים לקחת עורף דין גדול, וככל שהמשפט יותר גדול ויותר מסבך, לוקחים את העורף דין הכי גדול, ואם נגזר עליו איזה ענש מות רחמנא ליצלקן, אזי לוקחים את העורף דין הכי גדול בעולם, ואף שזה עולה הון תועפות, מוכרים את כל מה שיש לו כדי לשלם להעורף דין, העקר שיציל אותו ממות בטוח לחיים, והנה רבנו ז"ל הוא העורף דין הכי גדול בעולם, והוא הכריז (ת"י מוה"ר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם בלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ולכן נוסעים אל רבנו ז"ל על ראש השנה, כדי שהוא יהיה לנו עורף דין בהמשפט ששופטים אז את כל אדם, והוא מוסר את נפשו עבור כל אחד שבא אליו וחוזר שם בתשובה שלמה ומבקש ממנו יתברך ישמר אותנו כל השנה מפל מיני צרות ורעות רבות וכו', וישנזכה להכתב בשנה של בריאות והצלחה בהחיים, ופרנסה טובה, ושמירה מפל מיני גנבות וגזלות ואלימות, ומפל מיני מיתות משנות, כי הצדיק האמת הוא העורף דין הכי גדול, ורבנו ז"ל רצה שכלם יהיו אצלו בראש השנה בלי יוצא מן הכלל, ולכן חמיה צריך להכין כי בזה שאתה נוסע אצל רבנו ז"ל, אתה מציל את עצמך ואת בתה ואת הילדים מפל מיני מארעות ומכשולים וסכנות שרק קורה בעולם, וכן שתכתב בפרנסה בשפע, ובכל הישועות שרק צריכים, האם לא כדאי בשביל זה לנסע אל ציון רבנו ז"ל? הרי בראש השנה פועלים אצל רבנו ז"ל במיליונים וכו', כל אחד כפי האמונה החזקה בזה וכו', ולכן למה לחמיה לדאג? אדרבה הוא צריך לדחק עליך שתסע בראש השנה לציון רבנו ז"ל באומן, ומה גם הוא בעצמו צריך לנסע אתה, ויהיה לו גם טוב, כי הרי להיות בראש השנה באומן, אין למעלה מזה, כי שמה מחלקים בריאות, פרנסה, שלום בית, ילדים, נחת וכו' וכו',

האם זה לא שווה פי מיליון מלנסע לעסקים מעבר לים למזרח הרחוק כמו סין, או במערב הפרוע כמו לוס אנג'לס? והלאי שהיית יכול להראות את המכתב הזה לחמיך גרו יאיר, ואם אף על פי כן חמיך גרו יאיר לא רוצה לשלם לך שכר דירה, דע לך כי כך כתוב (אסתר ד' י"ד) "רוח והצלה יצמוד ליהודים ממקום אחר".

העקר מה שאתה צריך רק לחיות עם אשתך באהבה ובהבנה גדולה, ותשתדלו שיהיה ביניכם שלום בית אמתי, וכבוד הדדי, ולא לערב את ההורים בחיי הנשואין שלכם, ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום, ואמרו חכמינו הקדושים (עוקצין פרק ג') לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום. שנאמר (תהלים כ"ט) "הוי"ה עז לעמו יתן הוי"ה יברך את עמו בשלום".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רסד.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בדרך כלל אני לא מתערב בשלום בית, רק כשאני שומע את שתי הצדדים, כי אני לא יכול לדון צד אחד לפני שאני שומע צד שני וכו', בודאי יש פה עוד ענינים שאת מעלמת ממני וכו'.

אבל דבר אחד אני יכול להגיד לך שאני מאד מאד מתפלא על כחות הנפש שיש לך שאת מוסרת את נפשך בשביל שמירת שבת, שבודאי בזכות זה הקדוש ברוך הוא ישמר אותך מכל רע, ולא יארע לך שום רע בשביל שמירת שבת, ושום בית דין בעולם לא ירשה לתת לך גט רק מפני שאת שומרת שבת, אין דבר כזה, ואת צריכה מאד מאד לשמח על זה שמוסרת את נפשך בשביל שמירת שבת, שאמרו חכמינו הקדושים (שבת י:) שהשבת

הוא המתנה הכי יפה לעם ישראל, והקדוש ברוך הוא נתן לנו את המתנה הזו, ואמרו חכמינו הקדושים (ק"ח). כל המענג את השבת נותנים לו נחלה בלי מצרים; וכן (שם) כל המענג את השבת נותנים לו משאלות לבו; וכן (שם) כל המשמר שבת כהלכתה, אפלו עובד עבודה זרה כדור אנוש, מוחלין לו; כי אין עוד דבר יותר חשוב כמו שמירת שבת, וראוי למסר את נפשו עבור שמירת שבת ולא לחללו, כי על שבת נאמר (שמות ל"א י"ד) "וישמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה", ולכן את תמסרי את נפשך לשמר על השבת ולא לחללה בשום פנים ואפן.

ומה שבעלך מכריח אותך לחלל שבת וכו', את לא צריכה לשמע לו וכו', כי גם הוא צריך לשמע בקולו יתברך וכו', אף לדעתך יש פה דברים אחרים מה שאת מעלמת ממני, כי לא יתכן שפתאום נעשה משגע כלשונוך וכו', ורוצה למנע אותך אחר חמש עשרה שנה מלשמר שבת, אין זה אלא את צריכה להראות לו המון אהבה, ולכבד וליקר אותו מאד מאד, וזה מה שבעל רוצה שאשתך תכבד אותו, ולהגביה אותו וכו', כי כנראה הוא סובל מרגשי נחיתות וכו', והאשה צריכה במצב כזה לחזק מאד את בעלה, ואז הבעל ישתנה לגמרי, ולכן אני מאד מבקש אותך שתתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', על ידי זה היא מצלת את חיי הנשואין שלה וכו', כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכניס בכעס וקנאה וכו', והיא צריכה לראות שלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחיי נשואיהם.

הקדוש ברוך הוא ששמו שלום, וכן שבת נקרא שלום, ימשיך עליך

שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, וְתִשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם, וְהִכַּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, רַק תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ בְּכָל מַחִיר לְשֹׁמֵר שְׁבֵת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רְסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נח"כ תִּשְׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶד יְקָבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת שְׂרַבְנוּ ז"ל לֹא סוֹתֵר בְּכֻלָּל אֶת דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, אֲדַרְבָּה הוּא רַק אוֹמֵר לָנוּ מוֹסֵר וְדְבָרֵי שְׂכָל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ל') עַל הַמְּבָלִים זְמַן בְּשִׁבְלֵי נְקִיּוֹת וּמְאָרִיכִין בְּבֵית הַכֶּסֶף הַקָּפִיד מְאֹד מְאֹד וְהִתְלוּצֵץ מְאוֹתָן הָאֲנָשִׁים מְאֹד, וְהָאֲרִיף הַרְבֵּה בְּעִנְיָן זֶה. וְהַכֻּלֵּל 'כִּי לֹא נִתְּנָה תוֹרָה לְמִלְאָכֵי הַשָּׁרֵת' (פְּרָכוֹת כ"ה:). וְאִין צְרִיף לְהַחְמִיר יוֹתֵר מִן הַדִּין, וְעַל פִּי הַדִּין הָאֲסוּר הוּא רַק כְּשֶׁנֶּצֶרְךָ לְנִקְבֵי מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּגִמְרָא (שָׁם כ"ג:): 'הִנְצַרְךָ לְנִקְבֵי אֵל יִתְפַּלֵּל', 'הִנְצַרְךָ' דִּיקָא. וְאֶפְלוּ כִּשְׁהוּא נֶצֶרְךָ לְנִקְבֵי מִמֶּשׁ, יֵשׁ גַּם בֵּין דִּינִים בְּזֶה בְּדִיעְבַד וּבִשְׁעַת הַדַּחֲקִי כְּמוּבָא ב"שְׁלִחַן עֲרוּךְ" (אַרְבַּח חַיִּים סִימָן צ"ב עִין שָׁם בְּמַגַּן אֲבָרְהָם סֵעִיף קָטָן א') שְׁהַרִי"ף (פְּרָכוֹת י"ה) מִתִּיר לְכַתְחֵלָה בְּיָכוֹל לְעַמֵּד עֲצָמוּ עַד פְּרָסָה וְכוּ'.

נִמְצָא שְׁעַל כָּל פָּנִים כְּשֶׁאִינוּ נֶצֶרְךָ לְנִקְבֵי מִמֶּשׁ אִין צְרִיף לְהַחְמִיר וּלְכַטֵּל עֲצָמוּ מִתּוֹרָה וְתִפְלָה בְּחִנּוּם מִחֲמַת חֲשָׁשׁוֹת וְחֲמָרוֹת יִתְרוֹת וְשִׁגְעוֹן בְּעֵלְמָא. רַק טוֹב לְהִתְפַּלֵּל בְּבִקְרָתְךָ אַחַר עֲמִידָתוֹ מִמִּטָּתוֹ, אִם אֶפְשָׁר בְּקַל לְפָנוֹת אֶפְשָׁר, וְאִם לֹא לֹאוּ, וְיִתְפַּלֵּל כָּךְ. וְאֶפְלוּ אִם חוֹשֵׁשׁ בְּמַעְיוֹ לֹא יִשְׁגִּיחַ וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל זֶה כְּלָל.

גַּם אִין צְרִיכִין לְהָאֲרִיף בְּבֵית הַכֶּסֶף כִּי הוּא מְזִיק מְאֹד לְבְרִיאוֹת הַגּוּף, וְכַמָּה חֲלָאִים בְּאִים מְזֵה, בְּפִרְט בְּבֵית הַכֶּסֶף שְׁלָנוּ שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת תּוֹלָה בְּהֵם, וְהִתּוֹלָה בְּבֵית הַכֶּסֶף מְזִיק מְאֹד מְאֹד בְּפִרְט הַחֲלִי הַיְדוּעֵ שְׁקוֹרִין

טחורים וכו', בא מזה מאד רחמנא ליצלן. על כן צריכין להזהר מאד מלהאריך בבית הכסא. ואין לחפש אחר חמרות ומרה שחורה בזה, כי לא נאמר כלל בדורות הללו.

ובאמת אי אפשר בשום אופן שיהיה הגוף נקי לגמרי ולא ישאר בתוכו כלום. כי הלא אפלו מי שמתענה משבת לשבת הוא צריך לנקבו גם בסוף השבוע, אף על פי שלא אכל מקדם כמה ימים, כי בהכרח שישאר קצת בהגוף.

ומה שחכמינו הקדושים אומרים (ברכות נ"ד): המאריך בבית הכסא מאריכים ימיו ושנותיו, זה רק כשצריך לצאת וכו', אבל לא כמו שאנשים נכנסו בחמרות גדולות, ועושים כל מיני פעלות כדי שיוכלו להתפנות וכו', קדם זה מאד מספן וכו', ומה גם שרבנו ז"ל מדבר מהשרויתם שהיה פעם שהיו צריכים לעמד וכו', כי לא היה מקום ישיבה בשרויתם וכו', וכן כשאדם מכריח את עצמו וכו', אז דיקא קורה ההפך וכו', ולכן רבנו ז"ל נותן לנו עצת קלה ונעימה איך להתנהג אפלו בדברים כאלו, אשרי מי שמצית את רבנו ז"ל בלי שום חכמות והשכלות כלל, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

רסו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ההכרח לומר לה מוסר, אשתך עובדת כבוד תשע שנים וכו', והיא המפונסת היחידה, ולבסוף יש לה עוד טענות עליה, ממתי האשה צריכה לצאת לעבד? הרי הבעל מתחייב בכתבה שהוא יפרנס אותה, מהיכי תיתי אם האשה רוצה לעזר לבעלה בפרנסה, אשריה ואשרי חלקה, אבל להכריח את האשה לעבד כל היום, והיא תבוא הבייתה מאחר, ועוד שיהיה להבעל

טעננות שהיא לא עושה כמעט כלום בבית, ולא מתיחסת להילדים ואליף וכו', וכו', אתה יודע מה זה עבודה? פעם בחייה עבדת? אתה יושב כמו אדון בכרסא וכו', ונותן פקודות, והיא השפחה עובדת כמו חמורה וכו', ועוד אתה רוצה שתבוא הביתה מאחר, ואז תתחיל לבשל ולטפל בהילדים? מאיפה למדת למודים כאלו? אתה צריך להתבייש אפילו לכתב את זה, ולבסוף אתה לא מתבייש לכתב "אני כבר לא מסגל יותר", ואתה לא מתבייש לכתב שהיא נעשתה יותר עצלנית וכו', ומה קורה אתה עצלן גדול? שמיימך לא עבדת וכו', ויש לך עוד טענות על אשתך? לדעתי יש לך האשה הכי טובה והכי מסורה וכו', ואתה צריך לכבד אותה מאד מאד, ומחמת שהיא מביאה את הפרנסה בבית, אזי אתה צריך לטפל עם הילדים ועם הכפיסה ועם הבשול, וזה לא נורא, ולא שיהיה לך טענות על אשתך.

אני לא יודע מי למד אותך למודים כאלו? כי בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחווא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ולכן מהיום והלאה ראה לכבד וליקר מאד מאד את אשתך, שהיא יחידה במינה שהיא מקריבה את חיה כדי לפרנס אותך אדון נכבד, ותשמר מאד מאד לא לצער אותה וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרוכה.

הקדוש ברוך הוא החונן דעת יכניס בך דעת ושכל, ותשנה את כל הגישה שלך אל אשתך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רסז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך ששכר שדכנות זה דבר גדול מאד מאד, שמי ששדך מישהו צריכים לתת לו שכר שדכנות, וצדיקים אמרו שאין לך עוד כסף כשר, כמו כסף של שדכנות, וכך נוהגים לתת שכר שדכנות להשדכן או להשדכנית.

מספר שפעם באו זוג שכבר עברו עשר שנים מהנשואין ולא היה להם ילדים, אל הגאון הגדול מורי ורבי רבי משה פיינשטיין זצ"ל, ובאו לבקש ברכה ממנו על ילדים, השאלה הראשונה הוא שאל אותם אם שלמו דמי שדכנות להשדכן שלהם, וענו בשלילה וכו', אזי אמר להם תכף ומיד תלכו ותשלמו דמי שדכנות, וכך עשו, ובתוך שנה נפקדו בזרע של קימא, הרי שלך לפניך כמה זה מאד חשוב לשלם דמי שדכנות, אפלו שיהיה או ההוא וכו' לא רוצים לקבל, צריכים לתת להם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רסח.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

זוג שרוצים להצלח בחיי נשואין צריכים להיות שתפים בחיים שנה בשנה, כמו בעסק אם רוצים להצליח כששתי שתפים מתחילים את העסק, אזי צריכים לקחת על עצמם הן את הרוח והן את ההפסד, שאחד יתבטל נגד

השני וכו', לא כשיש רוח אומר אני הבאתי את הרוח, כשיש הפסד אומר אתה הבאת את ההפסד וכו', שתפנות כזו בקלות יתפרק, אלא שתפנות אמתי שצריכים לקחת את הכל על שניהם, וזה מחזיק מעמד, וזה נקרא בטול שאחד מבטל את עצמו להשני, כי הזוג צריכים כל כך לאהב אחד את השני, עד שלא יהיה טענות אחד על השני.

מה אמר לך כל זוג שזכו להתחתן צריכים להיות מאד מאד שמחים ועליזים, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"ה) שקדם שהנשמות יורדים כאן בזה העולם, למעלה הם נשמה אחד, וכשירדים לזה העולם מתפצלים, הזכר יורד דרך זוג הורים אחד, והנקבה יורדת דרך זוג הורים אחרים, ועד שמוצאים אחד את השני לוקח זמן כי יש המון עכובים, כמאמרם ז"ל (סנהדרין כב.) קשה זונגו של אדם בקריעת ים סוף, והרגע שמוצאים אחד את השני, הם מתאחדים יחד וזה השמחה הכי גדולה.

ולכן תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה') לפנים צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רסט.

בעזרת השם ותפריךך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אֶל מְלֶךְ אוֹ אֶל נְשִׂיא אוֹ אֶל רֹאשׁ מְמֻשָּׁלָה וְכוּ', וְכוּ', בְּנִדְאֵי הוּא מִתְלַבֵּשׁ בַּחֲלִיפָה יְפֵה וּיְקָרָה וְכוּ', וְכוּ', הוּא לֹא יְבוֹא אֲלֵיהֶם עִם מַכְנָס קֶצֶר וְכוּ', וְעִם סַנְדָּלִים בְּלִי גְרָבִים וְכוּ', אוֹ רַק עִם חֲלֻצַת טְרִיקוֹ וְכוּ', כִּי הֵרִי לֹא יִתְנֶנּוּ לוֹ לְהַכְנִס, וְעוֹד יִקְבַּל עֲנֵשׁ עַל זֶה, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרְךָ, אֵיךְ אָדָם צָרִיךְ לְבוֹא לְבֵית הַכְּנָסֶת שְׁזֵה הֵיכַל מְלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עִם חֲלִיפָה בְּעֵת הַתְּפִלָּה, וְזֵה עֲזוֹת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד לְבוֹא לְבֵית הַכְּנָסֶת בְּכַגְדִּים שְׂאִין בָּהֶם שׁוֹם כְּבוֹד וְכוּ', זֶה מְרָאָה שְׂאִין לוֹ אֶפְלוֹ טַפַּת יְרֵאת שְׁמַיִם, כִּי אִם הִיָּה לוֹ יְרֵאת שְׁמַיִם, הוּא לֹא הִיָּה מְעַז לְהַכְנִס לְבֵית הַכְּנָסֶת כְּכֵה לְהַתְּפַלֵּל.

אֲסוּר לְהִסְתַּפֵּל בְּדְבָרִים כְּאֵלוֹ עַל אַחֲרִים, אָדָם צָרִיךְ לְהִבִּין בְּעַצְמוֹ שְׂכָךְ לֹא נִכְנָסִים לְבֵית הַכְּנָסֶת לְהַתְּפַלֵּל מִפְּנֵי כְבוֹד מְלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִי שְׁנִזְהָר בְּזֵה תְּפִלְתּוֹ אֵינּוּ חוֹזֵרֵת רִיקָם, וּמָה גַם שְׂמֵרָאָה שְׂיִשׁ לוֹ יְרֵאת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ, וְאֲסוּר לְהִסְתַּפֵּל בְּדְבָרִים כְּאֵלוֹ עַל אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְהִבִּין כְּפִי לְבוֹ וְשְׂכָלוֹ אֵיךְ מִתְּנַהֲגִים לְפָנָי מְלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

רע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח"ח תְּשָׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנֶחֱוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אִין לְמַעְלָה מְזַה, אַבְל אֲשֶׁה בַתְּחִלַּת הַהֲרִיּוֹן, מְמַלֵּךְ מְאֹד לֹא לְטוֹס וְכוּ', וְלֹא לְהִתְאַמֵּץ יוֹתֵר מְדִי וְכוּ', וּכְדַאי לְהִתְיַעֵץ עִם הָרוּפֵא וְכוּ', כִּי כָּל אֲשֶׁה יֵשׁ לָהּ טַבַּע אַחֲרֵת, יֵשׁ נְשִׁים חֲלָשׁוֹת שֶׁקָּשָׁה לָהֶן בְּעֵת הַהֲרִיּוֹן לְטוֹס וְכוּ', אוֹ לְהִתְאַמֵּץ וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַעֲבְרִי אֶת הַהֲרִיּוֹן בְּקִלּוֹת וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, וְתַהֲי רְגִילָה לּוֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמְאֹד מְסַגֵּל לְלִדָּה קְלָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֵלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבִּיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשִׁנּוֹת הַטַּבַּע; וְלִכֵּן טוֹב שְׂתַאֲמְרִי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פִּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אַהֲרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לּוֹרְיָא אֲשֶׁכְּנִזִּי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מְבָרְסֵלְב, רַבִּי נָתָן מְבָרְסֵלְב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זוֹכֵרֵת תַּהֲי רְגִילָה לּוֹמֵר אֶת זֶה מְדִי פַּעַם, וְאַחַר כֵּן תַּאֲמְרִי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שְׂתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבוֹזְכוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרַתִּי לְפָנֶיךָ בְּזִכְרוֹת צְדִיקְתֶּם וְתוֹרַתֶם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֵךְ, שְׂתַעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֵד בְּרִיאַת חַחוּשִׁיו וּבְאִיבְרִיו, וְאַזְכֶּה לְעַבֵּר אֶת הַהֲרִיּוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אֲמְרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ י"י צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁעוֹד יִגִּיעַ הַזְמַן שֶׁתִּזְכֶּי לְנִסְעַ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל בְּלִי שׁוּם חֲשָׁשׁוֹת מִצַּד הַבְּרִיאוֹת שֶׁלָּךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נח"ח תִּשְׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עַל שְׁמוֹת צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהִילָדִים, כִּי זֶה לֹא
כָּף כָּף פָּשׁוּט כְּמוֹ שְׁחוּשְׁבִים, כִּי עֵקֶר הַצְּלָחַת הִילָדִים תְּלוּי רַק כְּפִי הַשְּׁמוֹת
שֶׁנוֹתְנִים לָהֶם, וְלִכֵּן בְּוַדַּאי עֲדִיף לְתַת שֵׁם אַחַר צַדִּיקִים אוֹ צַדִּיקְנוּיֹת וְכוּ',
וּבַעֲנִין לְקַרֵּא שְׁמוֹת בְּשֵׁם מְלֹאכִים, זֶה רַק שְׁמוֹת שְׁמֵאֵד מְפָרְסָמִים וּמְקַבְּלִים
אֶצֶל כָּלל יִשְׂרָאֵל.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכָּה לְגַדֵּל אֶת יְלָדֵינוּ בְּקִלּוֹת, וְהַעֲקֵר לְשָׁמֵר
מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא יַעֲבֹדוּ עֲלֵינוּ לְתַת שְׁמוֹת מְשֻׁנִּים וְכוּ', שְׂאִין לָהֶם שׁוּם
מְשַׁמְעוֹת וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדִּי שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נח"ח תִּשְׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַרְבֵּה הֶחְסִיד ר' שְׁמוּאֵל הוֹרְוויץ זצ"ל כְּתַב אֶת כָּל מָה שֶׁעָבַר עָלָיו וְכוּ',
בְּסִפְרוֹ "יְמֵי שְׁמוּאֵל", וְלִכְּנֵן תִּקַּח אֶת כָּל הַפְּרָטִים מִמֶּנָּה.

הוּא הָיָה אָדָם מוֹרֵם מֵעַם, דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד הָיָה
שׁוֹפְתוֹתָיו נְעוֹת וְכוּ', שֶׁהָיָה מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ
לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, אַחֵר שֶׁעָבַר עֲנִיּוֹת
גְּדוֹלָה בְּחַיָּיו, עִם כָּל זֹאת מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי
רַבְּנּוֹ ז"ל, וּבִפְרָט אֶת סִפְרֵי הַצְּדִיק ר' אַבְרָהָם בֶּן ר' נַחֲמָן ז"ל, שְׁלוּלֵי הוּא
לֹא הָיָה נִשְׂאָר אֶפְלוֹ עֲלָה אֶחָד מִסִּפְרָיו, וְסִפֵּר לִי פַעַם כְּשִׁזְכָּה לְהַדְפִּיס אֶת
הַסֵּפֶר "בְּאוֹר הַלְקוּטִים" שֶׁהוּא פְּרוּשׁ עַל הַלְקוּטֵי מוֹהֲרָן מֵר' אַבְרָהָם בֶּן ר'
נַחֲמָן ז"ל, וְהֵנָּה הוּא רוֹאֵה בְּחִלּוּמוֹ שֶׁבָּא אֵלָיו וְנוֹתֵן לוֹ נְשִׁיקָה עַל הַמִּצַּח,
וְאוֹמֵר לוֹ זֶה בְּשִׁבִיל שֶׁמְסַרְתָּ אֶת נַפְשְׁךָ לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי, וְהִלֵּךְ וְהִתְעַנֵּן
בֵּין תְּלִמִּידֵי ר' אַבְרָהָם ז"ל אִיךָ הָיָה ר' אַבְרָהָם ז"ל נִרְאֶה, וְכֻלָּם צִירוֹ אוֹתוֹ
בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁהוּא רָאָה בְּחִלּוּם.

הָיָה לוֹ הַרְבֵּה רְדִיפּוֹת מְאִינְשֵׁי דָלָא מֵעַלֵי וְכוּ', שֶׁצָּעְרוּ אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד,
וּבְשִׁבִיל זֶה לֹא הִתְפַּלֵּל בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוֹ, כִּי הוּא בְּעַצְמוֹ סִפֵּר לִי וְכוּ', הַרְבֵּה
זְמַן בְּלָה בְּמִירוֹן אֶצֶל צִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָנָי, הָיָה לוֹ שֵׁם גַּם בֶּן דִּירָה.

אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁהִלֵּךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת בְּדַרְכֵי רַבְּנּוֹ ז"ל, וְתַמִּיד
הִתְבוֹדַד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵהוּ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רעג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שלגור עם גבר ולקיים יחסים בלי חפה וקדושין זה עוון חמור מאד מאד וכו', ובפרט שלא מחזיקים טהרת המשפחה וכו', כי אסור נדה זה מאד מאד חמור, וזה בכרת, וזה לא משחק ילדים, את גרה עם מישהו שש שנים וכו', ואת כותבת "שהיחסים בינינו תקועים ולא מתקדמים" וכו' וכו', למה לו להתחתן ולהתחייב בכל החיובים שבעל מחייב להאשה כשיש לו אשה בחנם וכו' וכו', ואת עוד שואלת אותי אם זה זווג מן השמים וכו', לדעתי תחזרי בתשובה שלמה, וזכרי מה שאמר החכם מכל אדם (קהלת י"ב י"ד) "כי את כל מעשה האלקים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע".

אני מאד מאד מבקש אותך לטובתך הנצחי שתחזרי בתשובה שלמה, ואז שב ומחול לך, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ה) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא רב כהנא) גדול כחה של תשובה שפיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמ"ך מ"ם מאד מאד מפחד מכן אדם שחוזר בתשובה, כי פיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע ערום וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזור בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות לגע

בו, ואָמרו חֲכִימֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מַנְחִימָא נח) אֵין מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תְּשׁוּבָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רעד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח כ"ח תְּשָׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עַל שֵׁם הַמְשַׁפָּחָה בְּדֶרֶךְ כָּלָל לֹא מִקְפִּידִים, וְאֲנַחְנוּ מוֹצְאִים שֶׁהֲרֵבָה צְדִיקִים הִצְרִיכוּ לְשִׁנוֹת אֶת הַשֵּׁם הַמְשַׁפָּחָה מִפְּנֵי אִימַת הַמַּלְכוּת וְכוּ', וְלִכֵּן יְכוּלִים לָתֵת שֵׁם מְשַׁפָּחָה מָה שְׂרוֹצִים, הַעֲקָר שְׁיִהְיֶה לְזוֹה מְשַׁמְעוֹת טוֹבָה וְכוּ'.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח אַחֲרֵים, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזוֹ, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׂמַח, וְיוֹתֵר חֲשׁוּב כְּשִׁמְשַׁמַּח אֶת אַחֲרֵים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ תְּמִיד לְשִׁמַּח אֶת אַחֲרֵים, וְכֵן יִהְיֶה לָךְ גַּם כֵּן שְׂמִיחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרָה רַק הַשְׂמִיחָה, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹדַר וְהִדָּר לְפָנָיו עַז וְחִדְוָה בְּמִקְמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שְׂשַׁמַּח בְּעֵצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂשַׁמְשַׁמַּח אַחֲרֵים, וְשָׂכְרוּ הֲרֵבָה מְאֹד בְּשָׂמַיִם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכְּלִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רעה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְּלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תשואת חן לך על תפלתך שאתה מתפלל עם תינוקות של בית רבן, ואומר אתם תהלים לרפואתי, אין לי מלים להודות לך, וכל המתפלל על חברו והוא צריך לאותו דבר, הוא נענה תחלה.

השם "נחמן" זה שם של רבנו ז"ל, שאמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב') הצדיק הוא המנחם הכל, ומשמח הכל, ובשביל זה שמו הקדוש הוא "נחמן" בן "שמחה", ובודאי זה מסגל לתת את השם של רבנו ז"ל לשם ילד, וזה לא שיהיה להפריד בין הוא אשכנזי או הוא ספרדי, השם הזה מאד מאד מסגל לתת להילד, ור' אברהם בן ר' נחמן ז"ל מצא כמה רמזים נפלאים בשם רבנו ז"ל, (עין בספר "כוכבי אור" חלק הנקרא חכמה ובינה) והוא מרמז בפסוק (בראשית ה' כ"ט) "זֶה יִנְחַמְנִי מִמַּעֲשָׂוִי וּמִמַּעֲצָבוֹן יְדִינֵנִי מִן הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה הוֹי"ה", כי הוא הצדיק שנשלח לדורות אלו לנחם את הכל ולשמח את הכל.

הרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל אמר לי כמה פעמים, כי לתת את השם נחמן בעצמו לא תמיד זה מסגל, כי הוא ראה הרבה ילדים שנקראו רק נחמן ולא הצליחו, ולכן היו נוהגים אנשי שלומנו להוסיף עוד שם, כמו נחמן נתן וכו', או שם אבא או סבא וכו', ומה שאתה שואל הרי היו כמה צדיקים מאנשי שלומנו שכן נקראו רק השם נחמן? לא תמיד מצליחים.

עם כל זאת יעשה כל אחד כפי שמאיר לו, ולא כדאי להתבלבל, רק להתפלל יום יום שנצליח עם הילדים, כי כדי לזכות לילדים טובים, צריכים לשפך דמעות כמים, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרק י"ח) מעשה בכהן אחד שהיה רא שמים בסתר, והיו לו עשרה בנים מאשה אחת, ששה זכרים וארבע נקבות, ובכל יום ויום היה מתפלל ומשתטח ומתחנן ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר, כדי שלא יצא אחד מהן לידי עברה ולידי דבר מכוער, מה היה עושה, בכל יום ויום היה מכניס לבית

פְּנִימִי, וַיֵּשֶׁב וּמְשַׁמְרֵן בְּבֵית הַחִיצוֹן, וּמִתְפַּלֵּל וּמְשַׁתַּחֲוֶה וּמְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וּמְלַחֵף בְּלִשׁוֹנוֹ עִפְר כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה אֶחָד מֵהֶן בָּא לְיַדֵּי עֲבָרָה וְלִיַּדֵּי דְבָר מְכַעַר, אָמְרוּ, לֹא יֵצֵאת אוֹתָהּ שָׁנָה וְלֹא שְׁנֹתָהּ וְלֹא שְׁלֹשָׁה, עַד שֶׁבֶּא עֲזָרָא וְהֵעֲלָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּבֶל, וְהֵעֲלָה אֹתוֹ כִּהְיֶה עִמָּהֶם, לֹא נִכְנַס אֹתוֹ כִּהְיֶה לְבֵית עוֹלָמוֹ, עַד שֶׁרָאָה כִּהְנִים גְּדוּלִים וּפְרָחִי כִּהְנִה מִבְּנֵי וּמִבְּנֵי בְּנֵי עַד חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאַחַר כֵּךְ נִכְנַס אֹתוֹ כִּהְיֶה לְבֵית עוֹלָמוֹ, וְעַלְיוֹ הַכְּתוּב אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ג) "בְּטַח בַּהוֹיָ"ה וַעֲשֵׂה טוֹב" וְגו'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶף שְׁיִהְיֶה לִּי הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לִּי בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רעו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח"כ תּשׁר"ג ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי תִּבְרָחִי תִּכְף וּמִיַּד מֵהַמְּקוֹם הַזֶּה וְכו', וְאֵת צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִתֵּן לִּי דַעַת וְשִׁכְל, כִּי עַדִּין אֵין בֵּית חֲרָשֶׁת שְׁמִיַּצֵּר שִׁכְל וְדַעַת וְכו', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קִנְיוֹן וְכו', שְׁמוּכְרִים שְׁמָה שִׁכְל וְדַעַת וְכו', וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל דַּעַת וְשִׁכְל, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א). דַּעַת קִנְיֵת מֵה חֲסֻרָתָּ, דַּעַת חֲסֻרָתָּ מֵה קִנְיֵת, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכָּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם.

אֵת לֹא מְבִינָה בְּעִצְמוֹ שֶׁהִגְבַּר הַזֶּה רוּצָה לְנַצֵּל אוֹתָךְ? הוּא לֹא צְרִיךְ אוֹתָךְ כִּי הָרִי הוּא כְּבַר הוֹלֵךְ לְהִתְחַתֵּן, וְאִיפֹה הַכְּבוֹד עֲצָמִי שְׁלִיךְ שְׁאֵת כּוֹתֶבֶת שְׁמָאֵד קוֹשֶׁה לִּי לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ? אֵין זֶה אֶלֶּא אֵת צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל דַּעַת וְשִׁכְל, וְשְׁיִהְיֶה לִּי כְּבוֹד עֲצָמִי, וְתִתְרַחֲקִי מֵהַמְּקוֹם הַזֶּה כְּמוֹ שְׁמִתְרַחֲקִים מֵאֵשׁ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רעז.

בעזרת השם תברךך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תהי פקחית ותברחי מהמקום הזה כמו שבורחים מאש, למה את צריכה לפל בפח שאחר כך לא תוכלי לצאת מזה? לדעתי את צריכה לבקש הרבה את הקדוש ברוך הוא כדי שתזכי למצא את בן זוגך ותתחתני ותבני בית לתפארת לשם שמים, אבל מהמקום הזה תברחי לפני שתסתבכי בגדול וכו' ויהיה לך אחר כך קשה לצאת מהסבך שאת יכולה להסתבך וכו'.

אל תתיאשי בשום פנים ואפן, כי עם תפלה יכולים למצא בן זוג ששך לשרש נשמתך, ויאהב אותך, וביחד תבנו בית נאמן בישראל.

רק תשמרי מאד מאד על הכבוד שלך, ואל תפקירי את עצמך בשום פנים ואפן.

תשתדלי מאד מאד לקיים מצות כבוד אב ואם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שייכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קידושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא כזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁבְקָרוֹב מְאֹד תִּמְצָאִי אֶת בֶּן זִוְגֶךָ בַּחֹרֶךָ יִרְאֶה שְׁמַיִם שְׂיֵאָהֵב אוֹתְךָ וַיְכַבֵּד אוֹתְךָ, וְתִתְחַתְּנוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רַעַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח"ח תִּשְׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

יֵשׁ כָּלֵל "מִי שִׂידַע לֹא מִדְבֵּר, וּמִי שֶׁמִּדְבֵּר לֹא יוֹדַע", וְלִכֵּן לְמָה לְהִכְנִס וְלִדְבֹר בְּדְבָרִים שְׁאֵנְחָנוּ לֹא יוֹדְעִים וְלֹא מְבִינִים וְכוּ', וְלִמָּה לָנוּ לַחְקֹר בְּדְבָרִים שְׁלֹא שִׂיךְ אֵלֵינוּ וְכוּ' וְכוּ'?

בְּכֹלֵל אֶתְּהָ צְרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל מִי שֶׁמִּדְבֵּר שֶׁהוּא מְשִׁיחַ וְכוּ', סִימֵן שֶׁהַשְּׁתַּבֵּשׁ שְׁכָלוֹ וְדַעְתּוֹ וְכוּ', וְחִי בְדַמְיוֹנוֹת גְּדוּלִים וְכוּ', וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר מִמֶּנּוּ וְכוּ', לֹא כְמוֹ שֶׁנִּזְהָג הַיּוֹם שְׁכָל מְשַׁעַע וּמְטַרְף וְכוּ', מְצַהֵיר עַל עֲצָמוֹ שֶׁהוּא מְשִׁיחַ וְכוּ', וְזֶה מְצַהֵיר עַל עֲצָמוֹ שֶׁהוּא מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף וְכוּ', אֵין זֶה אֶלֶּא דַמְיוֹן אַחֵר גְּדוּל שֶׁהַשְּׁתַּבֵּשׁ לוֹ שְׁכָלוֹ לְגַמְרִי.

אָדָם צְרִיךְ תְּמִיד רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִי כֹל רְצוֹנוֹתָיו לְעִשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא יִרְצֶה שׁוֹם דְּבָר אַחֵר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ, וַיַּעֲסֵק בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה וּקְיוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת דִּיקָא, וְלֹא יִכְלֹל אֶת עֲצָמוֹ מִשׁוֹם דְּבָר אַחֵר, וְדִיקָא עַל זֶה הוּא יִגְדֹל בִּירְאֵת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן אֵנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּכַנִּס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֶלְקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹו תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֹּל, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבֵק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזוּכָה לְהִכְנִס בְּמַח מַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֹּל לְכֹל הוּא אֹרֶךְ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נח"ח תִּשְׁרִי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֵין מַלִּים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַחֲסֵד שְׁאַתָּ עוֹשֶׂה אֶתִּי בְּעֵנִין הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל,
כִּי זֶה כָּל חַיּוּתִי פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאִם הִיִּית יוֹדַעַת אֵיךְ שְׁאַתָּ מְחַיֶּה אוֹתִי עִם
הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל, הִיִּית רוֹקְדַת מֵרַב שְׁמֻחָה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד
תְּהִי שְׁמֻחָה וְתִרְוִי נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְשִׁיפְסֵק כְּבָר כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵית וְכוּ'.

דְּבַרְתִּי עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר וְהוּא אוֹמֵר שְׁנַתְּנָן לְךָ אֶת כָּל הַסְּמֻכוֹת עַל
הַמְּטַבָּח, וְאִם אַתָּ רוֹצֶה לְקַחַת לְמִישֶׁהוּ אֶת הַמְּפַתַּח, תַּעֲשִׂי אֶת זֶה וְכוּ', כִּי
אֲנִי רוֹצֶה שָׂרַק אֶת תְּהִי אַחֲרָאִית עַל הַמְּטַבָּח בְּכָל מְכַל כָּל, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁנַזְכֶּה לְהַצְּלִיחַ בְּגִדוֹל עִם בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אַבְרָהָם, וְהִזְכּוֹת
הַזֶּה יִגַּן עָלֵינוּ תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר.פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נַח כ"ח תְּשָׁרִי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מֵאֵד מְאֹד רְצִיטִי לְדַעַת מָה קוֹרָה בְּעֵינַי הַסֵּפֶר תּוֹרָה, אִם אַתָּה מִמְשִׁיךְ
לְכַתֵּב אוֹ לֹא, וּמָה קוֹרָה, אֲנִי מְחַכֶּה לְתִשׁוּבָה, כִּי רְצִיטִי מְאֹד מְאֹד שְׁתִּזְדָּרֵז
עִם זֶה, וּמָה אַתָּה אֵתָּה יְכוּל לְהַתְּפַרְנֵס מְזֶה בְּכַבוֹד גְּדוֹל, וּמָה גַם שְׂזֵה זְכוּת
גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵינְ לָךְ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ כְּמוֹ סוֹפֵר סֵת"ם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְטוֹלָן, תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף
הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרָסָא, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה וְרָה י"ט). לְעוֹלָם
לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמֵר, כִּי דָף
גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָהּ מְכַל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ,
הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֵּת י"ב, אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה זֶה לְלַמֵּד
בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָהּ מְכַל מְרַעֲזֵן בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׁמִירָה
עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכִי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרִיאַל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֶל אִוְרִיאַל, שְׁהֵם רֵאשֵׁי
תְּבוֹת גְּמ'ר'א', הַלּוֹאִי שְׁהֵיִיתָ מְצִיִּית אוֹתִי, לֹא הֵיִיתָ מְתַחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא
בְּיוֹם זֶה חֵיווֹת לְהַנְפֹּשׁ.

רַק חֲזַק וְאִמְץ מְאֹד לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח אַחֲרֵי, אֲשֶׁר אֵינְ מְצוּה
יּוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ, וְאֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמַח, וְיּוֹתֵר
חָשׁוּב כְּשִׁמְשִׁמַּח אֶת אַחֲרֵי, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתָּה תְּמִיד לְשִׁמַּח אֶת
אַחֲרֵי, וְכָף יִהְיֶה לָךְ גַּם כֵּן שְׁמַחָה, וְאֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרָה רַק הַשְּׁמַחָה, כְּמוֹ
שְׁכַתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו עוֹ וְחִדּוּהַ בְּמִקְמוֹ", אֲשֶׁרִי
מִי שְׁשִׁמַּח בְּעֵצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁשִׁמַּח אַחֲרֵי, וּשְׁכָרוּ הַרְבֵּה מְאֹד
בְּשִׁמַּיִם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רפא.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הערכה שאני מעריך אותך ואת אחיך ... גרו יאיר בזה שאתם עוזרים לי עם הכולל, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תהיו לעזר, ומי שעוזר לאחרים הקדוש ברוך הוא עוזר לו.

בענין להכנס בדירה של אחיך עד שיבנה הבית שלך, זה רעיון טוב, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרככם שהשנה יהיה גמור הבית שלך, ויהיה ביתך בית ועד לחכמים, ותעשו שמה הרבה שמחות.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדין היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדין היומי של היום שבת י"ב, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מ'כאל ר'פאל או'ריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א', הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כששמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו", אשרי מי ששמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי ששמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וְתִצְלַח.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר.כ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח"כ תְּשַׁרֵּי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַח עַל הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהֵפֵל יַעֲבֹר בְּקִלוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת.

הִנֵּה הֵייתָ בְּחוּר צָעִיר וְלִמְדַת אֲצִלִּי, וְהִנֵּה אַתָּה כְּבָר אֲבָא שֶׁל שְׁתֵּי יְלָדִים
חֲמוּדִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם, אֵין אַתָּה
יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הָרַבִּים
בְּהִנָּחַת תְּפִלִּין, זֶה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה בְּשָׁמַיִם, כִּי מֵה יִשְׂאֵר מֵאַתְּנֹה, רַק
אֵלו הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שְׂזוֹכִים לְזְכוּת אֶת הָרַבִּים.

תִּכְנִּיס אֶת עֲצֻמָּךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּתוֹךְ הַחֲנוּת לְהִרְחִיב אֶת כָּל פְּעִילוֹת
הַחֲנוּת, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שְׂזֶה יִהְיֶה "הַחֲנוּת" בְּכָל הַגְּלִיל, שְׁלֹא יִהְיֶה כְּמוֹהוּ,
וְיִשׁ בְּדַעְתִּי לְהִרְחִיב אֶת הַחֲנוּת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְהַעֲקֹר לְזְכוּת אֶת הָרַבִּים וְכָל
הַיְשׁוּבִים שְׁסָבִיב יְבִנְאֵל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף
הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם
לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר, כִּי דָף
גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ,
הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת י"ב, אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה זֶה לְלַמַּד

בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָהּ מִכָּל מַרְעִין בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיף עָלֶיהָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרִיאֵל מִיִּכְאֵל רַ'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, שֶׁהֵם רְאֵשֵׁי תְבוֹת גְּמ'ר'א', הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרֵּט, כִּי דָף גְּמָרָא בַּיּוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנָּפֵשׁ.

רק חֲזוּק וְאִמָּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אַחֲרֵיכֶם, אֲשֶׁר אֵין מְצוּנָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזּוֹ, וְאֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׂמַח, וְיוֹתֵר חֲשׁוֹב כְּשֶׁמְשַׂמַּח אֶת אַחֲרֵיכֶם, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלַתְּהָ תְּמִיד לְשַׂמַּח אֶת אַחֲרֵיכֶם, וְכֵן יִהְיֶה לָּךְ גַּם כֵּן שְׂמַחָה, וְאֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרָה רַק הַשְּׂמַחָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו עַז וְחִדְוָה בְּמִקְמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשְׂמַח בְּעַצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְשַׂמַּח אַחֲרֵיכֶם, וְשָׂכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּשָׂמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נח"ח תִּשְׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּאֲמִין לִי שְׂאֵתָה עוֹבֵד בְּשִׁבְלִי וְכֵן הָאֲבָרָךְ ... נְרוּ יְאִיר עוֹבֵד בְּשִׁבְלִי, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁשְּׂנִיכֶם רוֹצִים אֶת הַטוֹב שְׁלִי, וְאֲנִי בּוֹדְאִי רוֹצֶה רַק אֶת הַטוֹב שְׁלָכֶם, וְלִכֵּן הֵייתִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתְּבוֹאוּ לִידֵי הַסְּכָמָה, וְלֹא לְהַתּוֹכַח וְלָרִיב עַל כָּל דָּבָר, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים בְּאֵם וְכוּלָּיִם לְרֶשֶׁם עַל נִירוּ מָה שְׂאֵתָה רוֹצֶה, וְכֵן שְׂתִיכֶם יִחְתָּמוּ, וְלֹא יִהְיֶה אִי הִבְנוֹת.

אני בא סוף השבוע, ואני מאוד מקנה להקדוש ברוך הוא שיעד אז תוכלו להשתוות יחד, כי שניכם עוסקים בעבודת הקדש.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, והקדוש ברוך הוא נתן לך מתנה אשה טובה וילדים חמודים, יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוה רב נחת דקדשה מהם.

אני מאוד מאוד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומית אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומית של היום שבת י"ב, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמוד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מיכאל רפאל אוריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א, הלואי שהיית מציית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא כיום זה חיות להנפש.

רק חזק ואמץ מאוד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאוד מאוד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כשמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו", אשרי מי שמשמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאוד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רפד.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רק חזק ואמץ מאוד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כשמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם בן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו", אשרי מי ששמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום שבת י"ב, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמוד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מיכאל רפאל אוריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א', הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא כיום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רְפָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח"ח תְּשָׁרִי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר
לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמַר עַל אִשְׁתְּךָ, וְכֵן אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.) לְעוֹלָם? הֲאֵא אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוּד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה
מִצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֵלֹא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאַבְרָם
הֵיטִיב בְּעַבְדוֹרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיָכּוֹ כִּי הֵיכִי
דִּתְתַעְתְּרוּ, (תַּכְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתַּעֲשִׂרוּ) וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
חֵלֶק א' סִימָן ס"ט) שֶׁעָקֵר הֶעֱשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

וְזוּג שֶׁעֲכָשׁוּ הִתְחַתְּנוּ צְרִיכִים לְדַעַת שְׁכַל זוּג שֶׁזָּכּוּ לְהִתְחַתֵּן צְרִיכִים
לְהִיּוֹת מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחִים וְעֵלִיזִים, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן
רס"ה) שֶׁקֹּדֶם שֶׁהַנְּשָׂמוֹת יוֹרְדִים כָּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם, לְמַעַלָּה הֵם נִשְׁמָה אַחַד,
וְכִשְׁיוֹרְדִים לְזֶה הָעוֹלָם מִתְפַּצְּלִים, הַזְּכָר יוֹרֵד דְרָךְ זוּג הוֹרִים אַחַד, וְהַנְּקֵבָה
יוֹרֵדֵת דְרָךְ זוּג הוֹרִים אַחֲרֵים, וְעַד שְׂמוּצָאִים אַחַד אֶת הַשְּׁנַי לִוְקַח זְמַן כִּי יֵשׁ
הַמּוֹן עֲכוּבִים, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (סְנֵהֲדִרִין כב.) קִשָּׁה זְווגוּ שֶׁל אָדָם כְּקִרְיעַת יָם סוּף,
וְהִרְגַע שְׂמוּצָאִים אַחַד אֶת הַשְּׁנַי, הֵם מִתְאַחֲדִים יַחַד וְזֶה הַשְּׂמִחָה הֵכִי גְדוֹלָה.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּךְ, תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף
הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כֵן אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם
לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף
גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיף עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ,
הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת י"ב, אִתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה זֶה לְלַמֵּד
בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מְרַעִין בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיף עֲלֶיךָ שְׂמִירָה
עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכִי הַשְּׂמִירָה, גְּבִרְיָאֵל מִיְכָאֵל רְפָאֵל אוֹרִיָאֵל, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי
תְּבוֹת גְּמִרָא, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתְּ מִצִּית אוֹתִי, לֹא הֵייתְּ מִתְחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא
כִּיּוֹם זֶה חִיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אַחֲרֵים, אֲשֶׁר אֵין מִצּוּהָ

יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כשמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו", אשרי מי שמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רפ"ו

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו ואיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתני עם בשורה משמחת שהפולל התחיל, ואני מאד מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שהאברכים יחזיקו את הזמן, ואם הם לא יתעצלו וכו', ממילא יפתח הצנור של השפע כמו שהיה עד עכשו, אבל הרגע שמתעצלים וכו', אז גם צנור השפע מתעצלת וכו', וכך הולך למעלה לפי ההתערוותא דלתתא כך בא התערוותא דלעילא.

מה טוב ומה נעים באם היית יכול ליעץ את האברכים בענין חלוק ואסוף קפות וכו' וכו', שזה דבר גדול מאד וכלם נהנים, כמו קרבן שלמים יש כפיכול להקדוש ברוך הוא כי זה בכלל צדקה, ויש להקהלה, ויש להשד"ר, אזי כלם נהנים מזה, ויש בזה ברכה גדולה מאד.

בענין להוציא את הספר "גדרי טהרה" על הלכות הרחקות ביוה דעה

סימן קצ"ו, אדרבה אם יש לך אפשרות אל תשאל שאלות ותדפיס את זה, הקדוש ברוך הוא יתן לך הצלחה גדולה בגשמיות וברוחניות גם יחד. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רפז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה מכבד ומיקר את אביך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם בלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קידושין ל:): שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבודוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

העקר אתה תהיה בשמחה ותשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו:): אשה בעלה משמחה, וכן תשמח את אביך, וזה מצוה גדולה מאד מאד, ובזכות שתשמח את אחרים, גם אצלך תמיד ישרה השמחה, רק חזק ואמץ מאד ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח כ"ח תְּשָׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֵלְקֶךָ שְׁאַתָּה מְקַבֵּץ מַנְיָן לְסִעּוּדַת מְלוּנָה מְלֻכָּה שְׁאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי זֶה סִימָן שְׁלֹם בְּשִׁלְחֹן עָרוֹךְ אַרְח חַיִּים סִימָן ש', לְעוֹלָם יִסְדֵּר אָדָם שִׁלְחָנוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת כְּדֵי לְלוֹוֹת אֶת הַשַּׁבָּת אֲפִלוּ אִינוּ צְרִיךְ אֶלָּא לְכוּזִית; אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֵלְקֶךָ, כִּי זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּךְ, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפִלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֲיִנִּישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבָּת י"ב, אֶתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֲר וּלְשַׁעַר מָה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אֲרַבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרִיאַל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֶל אִוְרִיאַל, שֶׁהֵם רְאֵשֵׁי תִּבּוֹת גְּמִרָא, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרֵּט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חִיוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

רַק חֲזַק וְאִמְץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח אַחֲרֵים, אֲשֶׁר אֵין מְצוּנָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּו, וְאֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׂמַח, וְיוֹתֵר חָשׁוּב כְּשִׁמְשַׁמַּח אֶת אַחֲרֵים, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ תִּמְיֵד לְשַׁמַּח אֶת אַחֲרֵים, וְכָךְ יִהְיֶה לָךְ גַּם כֵּן שְׂמַחָה, וְאֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוּרָה רַק הַשְּׂמַחָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהֵדָר לְפָנָיו עֲזוּ וְחִדּוּהוּ בְּמִקְמוֹ", אֲשֶׁרֶי מִי שְׂשַׁמַּח בְּעַצְמוֹ, וְאֲשֶׁרֶי וְאֲשֶׁרֶי מִי שְׂשַׁמַּח אַחֲרֵים, וְשָׁכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּשִׁמִּים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רפ"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח"כ תִּשְׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לְהַחְזִיר אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה, כִּי כֹּף מוּבָא בְּזִהַר (תְּרוּמָה קכ"ח:) תָּא חֲזִי כָּל מֵאֵן דְּאֲחִיד בִּיְדָא דְחֵיבָא, וְאֲשַׁתְּדַּל בֵּיהּ לְמִשְׁבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אִסְתַּלַּק בְּתַלְתַּת סְלוּקִין מָה דְלֵא אִסְתַּלַּק הָכִי בַר נִשׁ אַחְרָא, גְּרִים לְאַכְפִּיא סְטֻרָא אַחְרָא, וְגְרִים דְּאִסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגְרִים לְקִיָּמָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהּ לְעִילָא וְתִתָּא, וְעַל הָאֵי בַר נִשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוּ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהָאֵי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאָרֵי דִּינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידֵן לִיָּה בְּהָאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עָאֵל בְּתִרְסַר תְּרַעֵי וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִּיְדִיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב) "גְּבוּר בְּאָרְץ יְהִיָּה זִרְעוּ דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ הוּן וְעִשְׂרָ בְּבִיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֻׁךְ אִוֵּר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כֹּף אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לְיִגְרִיס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכָל רַע, וְיִמְשִׁיף עֲלֶיךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת י"ב, אִתָּה לֹא יְכוּל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר מָה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכָל מְרַעִין בִּישִׁין, וְיִמְשִׁיף עֲלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבִרְיָאֵל מֵיכָאֵל ר'פֶּאֵל אִוֵּרְיָאֵל, שְׁהֵם רֵאשֵׁי

תבות ג'מ'ר'א, הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא כיום זה חיות להנפש.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כשמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו", אשרי מי שממח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רצ.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער גדל הזכות שיש לך בזה שאת לא מפסיקה לטרטור את הגורמים וכו', כי אני רואה שלא נגיע לשום מקום בלי לטרטור להם, ואנשי שלומנו סובלים מה שסובלים וכו' וכו', והולכים אתנו ברשעות ואכזריות עצומה וכו', ואת גדל השחיתות והגנבות שיש פה, זה אין לתאר ואין לשער כלל, ולצערנו הרב זה מדינת חלם שלא באים לבדק מה קורה בענין התקציבים וכו', התב"רים וכו'.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה

בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְיֶה גִבּוֹר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלָם בָּאִים רַק מִמְּחַמַּת קֶלְקוֹל הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֵי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחומָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמְּתַנַּת לְאָדָם לֹא כֹּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמָחָר וְלֹא כֹּל מִי שֶׁמָּצָר הַיּוֹם מִצָּר לְמָחָר לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמְּתַנַּת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה מִצְוִיָּה אֲצִלָּה, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יְתִבְרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מָה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לִבּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אָבֵל תִּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לִבּוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נח"ח תִּשְׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נוֹר וְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הַהוֹרִים שֶׁלְּךָ שְׂאִין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנּוּ דְּבִי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה פִּרְשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֶשׁ מְהֻאָדָם רַק שֶׁיִּכְבֵּד אֶב וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׂבַחְמוּרוֹת כְּבֹד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאָמְרוּ (קִידוּשִׁין ל:) שְׁלִשָּׁה שְׁתַּפִּינְ הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְנֵי שֶׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי

עֲלֵיהֶם כָּאֵלוֹ דִּרְתֵי בִינֵיהֶם וְכַבְדוּנֵי; רֹאִים מִזֶּה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאֵמָא בְּזוּה מְכַבְּדִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּן, תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוֹ בְּגֵרָסָא, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיְגִרִים אֲיִנִּישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמָה, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבָּת י"ב, אִתָּה לֹא יִכּוֹל לְתַאֲר וּלְשַׁעַר מָה זֶה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרִיאַל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֶל אֲוִרִיאַל, שְׁהֵם רֵאשֵׁי תַבּוֹת גְּמִר'א, הַלּוֹאֵי שְׁהִיִּית מְצִיִּית אוֹתִי, לֹא הִיִּית מִתְחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח אַחֲרִים, אֲשֶׁר אֵין מְצוּה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזּוֹ, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּב כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שְׁמַח, וְיוֹתֵר חֲשׁוּב כְּשִׁמְשִׁמַּח אֶת אַחֲרִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתָּךְ תְּמִיד לְשִׁמַּח אֶת אַחֲרִים, וְכִךְ יְהִיָּה לָךְ גַּם כֵּן שִׁמְחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרָה רַק הַשְּׁמִחָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עַז וְחֲדוּהָ בְּמַקְמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שְׁשִׁמַּח בַּעֲצָמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁשִׁמַּח אַחֲרִים, וּשְׁכָרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּשָׂמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִית שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תְּמִיד שְׁיִהְיָה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רצב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אַל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להתייעץ עם רופא מה הוא מיעץ לך בענין זה וכו', כי אסור לקחת זריקות בלי אשור של רופאים, רק מפני שאשה זו אמרה וכו', או אשה זו אמרה וכו'.

העקר תתחזקי עם בעלך, ושניכם תהיו שמחים ועליזים, והקדוש ברוך הוא ימתיק מכם כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רצג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אַל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שצריכים מאד מאד לשמר מחסיד שנפל, שזה מסכן מאד מאד, עד כדי כך שכתב מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות ראש חדש הלכה ז' אות נ"ב) אדם צריך לקבע בעצמו שיהיה איה שיהיה, אף על פי כן יהיה חזק בדעתו שלא יהיה נסוג אחור לגמרי מהשם יתברך, ולא ייאש את עצמו לעולם, ולא יהיה מהחסידים הנפולים שהם גרועים ממשמדים רחמנא ליצלן וכו', עין שם, וכן הוא (לקוטי הלכה שלוחין הלכה ה' אות י"ז) עקר התגרות והסתת הבעל דבר שמבקש תואנות ועלילות לשוב ולפל חס ושלום, לזהמת המדמה, בפרט אחר הסתלקות הצדיק, שאומר הרי כבר אפס תקוה חס ושלום, ועמלק מתגבר, שהוא בחינת עצם התגברות היצר הרע, שמתעורר בהתגברות עצום

בְּכָל פֶּעַם, וְעַתָּה מָה נַעֲשֶׂה עוֹד, וְהַכְּסִילִים חוֹזְרִים לְאַחֲזִרְיָהֶם, שְׁזָהוּ בַּחֲנִינַת מָה שְׁקוֹרִין חֲסִידִים נְפוּלִים רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן, שְׁזָה גְרוּעַ מֵהַכֵּל, כְּמוֹ שֶׁשְּׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

וְהִנֵּה כְּדֵי לְהַנְצִיל מִלְּהִיּוֹת חֲסִיד שְׁנֶפֶל יֵשׁ רַק עֵצָה אַחַת, שְׁאָמַר רַבְּנֵינוּ ו"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ב) עֲקָר כָּל הַדְּבָרִים הֵן הַתְּחִלָּה. כִּי כָּל הַתְּחִלּוֹת קְשׁוֹת מִחֲמַת שְׂיוּצָא מֵהַפֶּךְ אֶל הַפֶּךְ וְכוּ'. וְעַל כֵּן בְּכָל פֶּעַם וּפְעַם שְׁנוּסֵעַ לְהַצְדִּיק, צָרִיךְ שִׁירָאָה שְׂיָבֹא בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ. לֹא כְּמוֹ שֶׁכָּבַר הָיָה אֲצֵל הַצְדִּיק, וְעַכְשָׁו הוּא בָּא פֶּעַם שְׁנִית, רַק כְּמוֹ שֶׁלֹּא הָיָה מֵעוֹלָם אֲצֵל הַצְדִּיק, וְיִהְיֶה אֲצֵלוֹ כְּמוֹ שֶׁבָּא עַכְשָׁו מִחֲדָשׁ פֶּעַם רֵאשׁוֹן. כִּי עֲקָר הוּא הַהֲתַחֲלָה, כִּי כָּל הַתְּחִלּוֹת קְשׁוֹת, נִמְצָא שֶׁעָקַר כַּח הָעֲבוּדָה שֶׁל כָּל הַיָּמִים אֵינוֹ אֶלָּא הַהֲתַחֲלָה. וְכִפִּי הַכַּח וְהַהֲתַלְהָבוֹת שֶׁל הַהֲתַחֲלָה, בֵּן הוֹלֵךְ וּמִתְנַהֵג בְּעֲבוּדָתוֹ, כִּי עָקַר הִיא הַהֲתַחֲלָה. עַל כֵּן צָרִיךְ לְהַתְּחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ, כִּי פֶּן וְאוּלַי לֹא הִיְתָה הַתְּחִלָּתוֹ כְּרָאוּי, וְאִם כֵּן גַּם כָּל עֲבוּדָתוֹ אֵינָה בְּשִׁלְמוֹת כְּרָאוּי, כִּי הַכֵּל מִתְנַהֵג כְּפִי הַהֲתַחֲלָה. עַל כֵּן צָרִיךְ לְהַתְּחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ, וְלָבֹא לְהַצְדִּיק מִחֲדָשׁ, בְּכַח הַהֲתַלְהָבוֹת גְּדוֹל, וְהַתְּגַבְרוֹת חֲדָשׁ לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּדֵי שְׁתִּהְיֶה עֲבוּדָתוֹ כְּרָאוּי כְּפִי כַּח הַהֲתַחֲלָה. וְכֵן בְּכָל פֶּעַם וּפְעַם צָרִיךְ לְחַשֵּׁשׁ חֲשָׁשָׁא זֶה, פֶּן לֹא תִּחְלִיל עֲדִין כְּרָאוּי, וְצָרִיךְ לְהַתְּחִיל וְלָבֹא לְהַצְדִּיק בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ, עֵינֵי שָׁם. רוֹאִים מִכָּל זֶה כִּשְׂאָדָם עוֹשֶׂה בְּכָל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְהוּא מְכַנֵּס בְּדַעְתּוֹ שְׁעַדִּין לֹא תִּחְלִיל, הֵן בְּהַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְדִּיק עַכְשָׁו הוּא בָּא מִחֲדָשׁ אֶל הַצְדִּיק כְּאֵלוֹ מֵעוֹלָם לֹא הָיָה אֲצֵלוֹ וְכוּ', וְכְמוֹ כֵּן בְּכָל פֶּעַם כִּשְׂבָא לְהַתְּבוּדָד לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא מִתְחִיל מִחֲדָשׁ וְאוֹמַר לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם עַכְשָׁו אֲנִי בָּא אֵלֶיךָ מִחֲדָשׁ, וְרוּצָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹשֶׂה בְּכָל יוֹם וּבְכָל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה כְּאֵלוֹ אִף פֶּעַם לֹא לָמַד, כְּעֵינֵי שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רַשִׁי תְּבֵא כ"ו ט"ו) בְּכָל יוֹם הִיְתָה בְּעֵינֶיךָ חֲדָשִׁים, כְּאֵלוֹ קִבְּלָתֶם הַיּוֹם מֵהַר סִינֵי, כְּאֵלוֹ בּוֹ בַּיּוֹם נִצְטוּרִית, וְכֵן הִיא (תְּנַחֲוּמָא תְּבֵא) בְּכָל יוֹם תְּהֵא תּוֹרָה חֲבִיבָה עֲלֵיכֶם כְּאֵלוֹ הַיּוֹם הַזֶּה קִבְּלָתֶם אוֹתָהּ מֵהַר סִינֵי; וְלָכֵן כִּשְׂפַר יִשְׂרָאֵל הוֹלֵךְ בְּדַרְךְ זֶה, אֲזִי הוּא אִף פֶּעַם לֹא יִפֹּל, כִּי הַנְּפִילָה בָּא מִגְּאוּת וּישׁוֹת שְׁנַדְמָה לוֹ שְׁהוּא כְּבָר מְזֻמָּן מִקְּרָב אֶל הַצְדִּיק וְכוּ', וּמִבֵּין אֶת הַצְדִּיק וְכוּ', וְכֵן הוּא כְּבָר

רגיל להתבודד וכו', ומתבודד הרבה וכו', ומה צריך עוד להתבודד? וכן בלמוד התורה הקדושה הוא אומר לעצמו שפבר למד ויודע ללמד וכו', מזה יכול להיות נפילה גדולה מאד, עד שהוא בעצמו יהיה חסיד שנפל שגורע מממשד, רחמנא לישזבן, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות נפילה סימן ט) מי שנפל מיראתו בידוע שיראתו לא היתה טהורה; ולכן רק זה העצה להנצל מלהיות חסיד שנפל וכו', שתמיד יעשה התחלה חדשה, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן נ"א) אין טוב להיות זקן, הן חסיד זקן, והן צדיק זקן, זקן אין טוב, כי צריך רק להתחדש בכל יום להתחיל בכל עת מחדש; ואם ילך באפן הזה הוא אף פעם לא יפל ממדרגתו, אשרי השומר את עצמו מפל זה וזוכה לעשות בכל יום התחלה חדשה, שאז אל רב טוב הצפון יזכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רצד.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבתך.

מזל טוב לקראת הנשואין, יעזר הקדוש ברוך הוא שתזכי לבנות בית נאמן בישראל.

העקר שזוג טרי צריכים לדעת שעליהם לעבד הרבה על נקודת השמחה, שהבעל והאשה תמיד יהיו בשמחה, ואני מכרח להגיד לכם שזה הדבר הכי קשה, כי טבע של אדם שנמשך תמיד אחר העצלות והמרירות והדכאון וכו', ובפרט שהחתן והכלה באים משתי עולמות לגמרי וכו' וכו', ומשתי עדות אחרות וכו', מנהגים אחרים וכו', טבעים אחרים וכו', זה מה שמונע את השמחה מהבעל והאשה, ולכן אשרי הזוג שמישבים את דעתם כי חבל על המריבות והוכוחים והאי הבנות וכו' וכו', כי ימינו כצל עובה, הנה אנחנו כאן והנה אנחנו יוצאים מכאן, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א)

שהשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, וכן אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ח) אדם בשביל תענוג קטן של רבע שעה הוא יכול לאבד את כל העולם הזה עולם העולם הבא, ולכן אשרי הזוג שמתחילים את חיי נשואיהם עם שמחה והכנה הדדית, ולכבד וליקר אחד את השני, דיקא על ידי זה יצליחו בחיי נשואיהם.

וכן כל זוג שזכו להתחתן צריכים להיות מאד מאד שמחים ועליונים, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"ה) שקדם שהנשמות יורדים כאן בזה העולם, למעלה הם נשמה אחד, וכשיורדים לזה העולם מתפצלים, הזכר יורד דרך זוג הורים אחד, והנקבה יורדת דרך זוג הורים אחרים, ועד שמוצאים אחד את השני לוקח זמן כי יש המון עכובים, כמאמרם ז"ל (סנהדרין כב.) קשה זוגו של אדם כקריעת ים סוף, והרגע שמוצאים אחד את השני, הם מתאחדים יחד וזה השמחה הכי גדולה.

ולכן המפתח של חיי נשואים ומאשרים לקבל על עצמם תמיד להיות בשמחה, ואף פעם לא לעשות בקרת אחד על השני, ולדון אחד את השני לכף זכות, ועל ידי זה יזכו לבנות בית נאמן בישראל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רצה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כתוב (קהלת ב' י"ד) "החכם עיניו בראשו" עליך לדעת אשר עם סכרת לא משחקים, צריכים תכף ומיד לעשות דיאטה חזקה מאד, ועם רצון טוב

יכולים להוריד את הסכר בדם, הן אמת שהמספר הזה זה גבוה וכו', עם כל זאת עם רצון טוב יכולים עוד להוריד את זה, ואם מתרשלים בזה אזי תצטרף כל החיים לקחת זריקות של אינסולין וכו', ולכן תהיה חכם ותכף ומיד תשמר מאד מאד על מה שאתה אוכל, והקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד.

העקר שבכל העקרים אתה צריך להתחזק ביתר שאת ויתר עז, ולדעת מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קי"ט) שכל בני העולם כלם מלאים יסורים, אין גם אחד שיהיה לו עולם הזה, ואפלו העשירים הגדולים ואפלו השרים, אין להם שום עולם הזה כלל, כי כל ימיהם כעס ומכאובות, וכלם מלאים טרדות ודאגות ועצבות ויגון ואנחה תמיד, וכל אחד יש לו יסורים מיחדים, ואין גם אחד מכל העשירים והשרים, שיהיה לו הכל כסדר כרצונו תמיד, וכלם כאחד מלאים יסורים ודאגות תמיד, וזה ברור וידוע לכל מי שבקי קצת בהם ובדרכיהם. ואפלו מי שנדמה עליו, שיש לו העולם הזה בשלמות ויש לו כל התענוגים, עשר ונכסים וכבוד והון רב וארמונים גדולים וכלים נפלאים ותכשיטין וסגלת מלכים וכו' וכו', אם יסתכלו בו טוב טוב, יראו שגם הוא מלא כעס ומכאובות הרבה תמיד בכמה מיני אפנים וענינים, וכמו שאמר שלמה המלך (קהלת ב') "גם כל ימיו כעס ומכאובות", וכתיב (איוב י"ד) "אדם לעמל יולד קצר ימים ושבע רגז", וזה כולל כל בני אדם שבעולם מקטן ועד גדול, כי כלם נולדו לעמל ומלאים רגז ויסורין, ואין שום עצה ותחבולה להנצל מעמל ויגון הזה, כי אם לברח להשם יתברך ולעסק בתורה. וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פ"ה פ"ג סימן ז') "אדם לעמל יולד" אשרי מי שעמלו בתורה, הינו מאחר שכל אדם נולד לעמל, ואי אפשר להמלט מזה בשום אופן, אפלו אם יהיה לו כל חללי דעלמא, בודאי יהיה לו עמל ויסורין ודאגות הרבה, על כן החכם עיניו בראשו שיהפך העמל לעמל של תורה, אשר בשביל זה נולד שיעמל בתורה, ואז אשרי לו, כי נצול מעמל העולם הזה וזוכה לחיי עולם הבא; ולכן אף שעובר עליך צרות ויסורים ומרירות ומכאובים ומשברים וגלים וכו' וכו', עם כל זאת עליך להתחזק ביתר שאת ויתר עז, ולדעת שכאן זה הגיהנם וכו', ואם רוצים להנצל מהגיהנם הזה צריכים רק להכניס את הקדוש ברוך הוא תוך

החיים שלו, כעין שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ה.) כל שהקדוש ברוך הוא חפץ בו מדכאו ב'סורין אם קבלם יראה זרע יאריך ימים; תאמין לי שאני מבין את שברון לבך מה שעובר עליך וכו', עם כל זאת צריכים להתחזק ולהתחיות את עצמו בכל הכחות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה צ"ד סימן ה) רבי ברכיה אמר, אין הקדוש ברוך הוא מיחד שמו על בריה כשהוא חי אלא על בעלי יסורין; ואמרו (פסיקתא רבתי) אשרי אדם שנגעו בו יסורין וכבש רחמיו ולא קרא תגר; אני יודע שזה מאד מאד קשה, עם כל זאת מְכַרְחִים להתחזק ולהמשיך את החיים, יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק מכם כל הדינים על ידי פלא עליון, והכל יתהפך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רצו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

היא צריכה להשתמש רק עם השם צלה, ולהוריד את השם לילה, כי זה שם מסכן מאד, וצריכים מאד לשמר איזה שמות נותנים להילדים.

ראי למסר את נפשך לקים מצות כבוד אם בשלמות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (קידושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רצז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שעם כח אי אפשר לפעל שום דבר, רק בדרך נעם, להסביר לה את חמך הענין, זה שהאשה מתלבשת בבגדים לא צנועים והיא מכשלת את אחרים על זה בא ענש מאד מאד חמור, כי זה לא כל כך פשוט, כי אשה שהולכת בדרך הפריצות גורמת רע לעצמה, ותלד בנים לא טובים, והבנים והבנות ימותו כשהם קטנים, וכבר האריך החפץ חיים ז"ל בזה מאד, וגלה את גדל הענש של האשה שהיא הולכת בבגדי שחץ ופריצות, ומכשלת אחרים בראיות אסורות, אשר אין לתאר ואין לשער את גדל הסבל שהיא תסבל אחר כך, ולכן למה היא צריכה את זה?

אני מאד מקנה שעם הסברה נכונה אשתך תבין, ולצערנו הרב אנחנו שומעים בכל פעם אסונות גדולות שקורה דיקא עם נשים צעירות וכו', ומי יודע אם זה לא בשביל שהיא מכשלת גברים בהסתכליות רעות וכו', שזה מביא להרהורים רעים וכו', והחוטא ומחטיא את אחרים אין לו תרופה רחמנא לישזון, ולכן אשרי האשה שמקפידה מאד מאד ללכת בבגדים צנועים דיקא, שאז תזכה שיצא ממנה בנים חיים וקיימים, ותלמידי חכמים אמתיים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רְצָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח"ח תּשְׁרִי ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נְרוּ יֵאִיר

חֶסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִיִּדִישׁ, הַנִּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל
בְּיִיִּדִישׁ).

ש.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נח כ"ט תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

נא ונא אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך ואינם מתקרבים אליו יתברך? הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת, ואינם מישבין עצמן, והעקר להשתדל לישוב עצמו היטב, מה התכלית מכל התאוות ומכל עניני העולם הזה, הן תאוות הנכנסות לגוף, הן תאוות שחוץ לגוף, כגון כבוד, ואז בודאי ישוב אל השם יתברך.

אך דע, שעל ידי מרה שחורה אי אפשר להנהיג את המח כרצונו, ועל כן קשה לו לישוב דעתו. רק על ידי השמחה יוכל להנהיג המח כרצונו, ויוכל לישוב דעתו, כי שמחה הוא עולם החרות, כמו שכתוב (ישעיה נ"ה) "כי בשמחה תצאו", שעל ידי שמחה נעשין בן חורין ויוצאין מן הגלות. ועל כן כשמקשר שמחה אל המח, אזי מחו ודעתו בן חורין ממש, ואינו בבחינת גלות, ואזי יוכל להנהיג את מחו כרצונו ולישוב דעתו, מאחר שמחו בחרות ואינו בגלות. כי על ידי גלות אין הדעת מישב כלל וכו', ולבוא לשמחה הוא על ידי מה שמוצא בעצמו איזה נקדה טובה, כי איך שרק יהיה, יש אצל כל בר ישראל נקדות טובות מנקדות יהדותו, כמאמרם ז"ל (ברכות נ"ז) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפלו ריקנין שבו מלאים מצות כרמון, ועל כל פנים יש לכל בר ישראל לשמח במה שזכה להיות מזרע ישראל, ושלא עשני גוי כגויי הארצות, כי השמחה הזה עולה על כל השמחות, ועל ידי שמחה מתרחב מחו ודעתו וכבר יש לו ישוב הדעת אחרת לגמרי.

תאמין לי שאת הדבורים האלו צריכים לחזור כל יום ויום, כי עובר על כל אחד ואחד משברים וגלים, עד שאדם נשבר לגמרי, ולא יודע מה לעשות, ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל הזהירנו כל כך על שמחה, כי רק שמחה מרחבת את הדעת, ועל ידי שמחה יכולים להנהיג את מח מחשבתו כמו

שְׂרוּצָה, כִּי בְשִׁמְחָה אוֹתוֹת מְחֻשְׁבֵּה, הֵינּוּ עִם שְׂמִיחָה יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת מַח מְחֻשְׁבָתוֹ כְּמוֹ שְׂרוּצָה, וְרֵאוּי לָנוּ מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, וְכִמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ו) שְׂרֵאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאֵף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מִגְּדֻלַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רֵאוּי לָכֶם לְסִמְךָ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִגְּדֻלַּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַזְכִּיר אֹז הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדְעֵתִי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה" וְגו', גַּם רֵאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה בִּי, מֵה שְׂזוּכִיתֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַבִּי כְּזֶה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלַיךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, תְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יוֹדֵעַ מֵאֵי קְאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָהּ מְכָל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלֶיךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ. הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבָּת י"ג, אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָהּ מְכָל מְרַעֲיָן בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיף עָלֶיךָ שְׂמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׂמִירָה, גְּבֻרִיאַל מִיְכָאֵל רַפָּאֵל אֲוִרִיאַל, שְׂהֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת גְּמִרָא, הַלּוֹאֵי שְׂהִיִּית מְצִיַּת אוֹתִי, לֹא הִיִּית מְתַחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרַ גַּח כ"ט תְּשַׁרִּי ה'תשע"ג.
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקִשׁ אוֹתָךְ שְׂבְכָל מִינֵי לְשׁוֹן שֶׁל בְּקִשָּׁה שְׂתַתְּחִזְקִי, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם שְׂלֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רְצִיַּתִּי מְאֹד מְאֹד שְׂכָל אֲשֶׁה מְקַהֲלָתְנוּ בְּלֵי יוֹצֵאת מִן הַכֶּלֶל, תְּבִאֲנָה בְּלִילֵי רֵאוּשׁוֹן וְשְׁלִישֵׁי שְׂהֵם לִילֵי שְׂמִיחָה בְּהַאוֹלָם הַגְּדוֹל שְׂעַכְשׂוּ אֲנִי מְשַׁפֵּץ

לְרוּחַת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַרְקָדוּ וְתִשְׁמְחוּ מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִשְׁמַחָה, וּבִפְרָט אֲשֶׁה שֶׁהִיא בְּלַחֲץ כָּל הַיּוֹם וְכוּ', מַגִּיעַ לָהּ לְהַתְפַּרֵּק וְכוּ', וְלְהִתְאַוֵּר וְכוּ', רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׂזֵה רְפוּאָה לְכָל, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בְּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַשְׂמַחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁבִדְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יְבִיא לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ לְזַכֵּר שְׂאֲשֶׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת נְזַהֶרֶת מִלְּבִישֵׁת בְּגָד פְּרוּץ, אֲשֶׁר לֹא מְכַסֶּה לְגַמְרֵי אֶת הַמְּקוֹמוֹת הַחִיּוּבִים בְּכִסּוּי וְכוּ', כִּי הַדְּבַר הַזֶּה הוּא אֲסוּר מִן הַתּוֹרָה, וְהוּא דַת יְהוּדִית, כְּמֵאמְרָם ז"ל (פְּתוּבוֹת ע"ב.) וְאִיזוּהִי דַת יְהוּדִית יוֹצֵאָה וְרֹאשָׁה פְּרוּעַ וְטוֹוָה בְּשׁוּק וּמְדַבְּרַת עִם כָּל אָדָם; וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּפִירוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּקְחֵי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שֶׁהַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ תִמְשִׁיךְ בְּמִדַּת הַצְּנִיעוּת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן שֶׁשׁוּם אֲשֶׁה לֹא תִלְךְ בְּחֻצְאִית קְצָרָה מֵעַל הַבְּרֶךְ וְכוּ', וְלֹא עִם בְּגָדִים צְמוּדִים, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא בְּגָדִים שְׂקוּפִים וְכוּ', שְׂזֵה עוֹוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁכָּבַר נִפְתַּח הַבַּיִת הַתְּבִשִׁיל – אֶהֱל אֲבָרְהָם לְרוּחַת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּבוֹאֵי לְעֶזְרִי לִי לְפַתַּח אֶת זֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, יְעֶזֶר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזְכָה לְשִׁמְעַת בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נַח כ"ט תְּשֵׁרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַבְּשׁוּרָה מִשְׁמַחַת, יְעֶזֶר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְאֵת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח עַל עוֹד מִתְּנָה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לָכֵס, רַק אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תְּהִי רְגִילָה לִּי לִומר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מִסְּגֹל לְלֶדֶה קְלָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֵלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוֹלִין לְהֵבִיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלָכֵן טוֹב שֶׁתֹּאמְרִי בְּכֹל פַּעַם אֵת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אֲבָרְהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אַהֲרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לִוְרְיָא אֲשֶׁכְּנִזִּי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְיָא מִבְּרֶסְלַב, רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֵת רַק זֹכְרֹת תְּהִי רְגִילָה לִי לִומר אֵת זֶה מְדִי פַעַם, וְאַחַר כָּךְ תֹּאמְרִי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שֶׁתּוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם שֶׁבְּזָכוֹת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ בְּזָכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהָיָה לָהֶם בְּשִׁבְלֶיךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֵד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעַבֵּר אֵת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֵת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיָּאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אֲמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ י"י צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת וְתּוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, רַק לֹא לְהַכְּנִס בְּלַחֵץ וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נַח כ"ט תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... שִׁיחִיו

לְנַכּוֹן קַבְּלֹתִי אֵת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּשַׁמְרוּ מֵאֲלוֹ שְׂרוּצִים לְהַפִּיל אֶתְכֶם עַם

סָתָם אֵיזָה שְׁדוּף עֲבוּר בְּתָכֶם ... תַּחֲיָה, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לִפְלֵ בַּפֶּח חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִכֵּן כָּל דְּבַר תִּקְחוּ בְּעִרְבוֹן מְגֹבֵל וְכוּ', וְכוּ', לֹא כָּל מָה שְׁשִׁדְכֵן אוֹמֵר זֶה אֱמֶת, וְיִדְוֵע פְּתָגִם עֲמָמִי ש'ד'כ'ן' רֵאשִׁי תְבוּת ש'קָר ד'וֹבֵר כ'סָף ג'וֹטל, בְּשָׁבִיל שְׂכָר שְׁדַכְנוּת שְׁדַכֵּן מוֹכֵן לְקַבֵּר אֶת הַזּוֹלָת, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד, כִּי בְקָלוֹת יְכוּלִים לְהַטְעוֹת בְּנֵי אָדָם וּלְהַפִּיל אוֹתָם בַּפֶּח.

אָנִי לֹא מַפְסִיק לְהַתְפַּלֵּל עֲבוּרְכֶם שֶׁתִּזְכְּרוּ כָּבֵד לְבָנוֹת אֶת הַבֵּית שְׁלָכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם הַרְחָבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְנַחַת מְכֹל יוֹצְאֵי חִלְצִיכֶם, וְאָנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרֵאוֹת אֶתְכֶם עוֹד הַשָּׁבוּע.

רַק חִזְקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׂנִיכֶם בְּיַחַד, וְתַכְרִיחוּ אֶת עֲצַמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאָדָם שְׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְהַרְגֵע שְׁחִזְק בְּאֲמוּנָה שְׁאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיּו לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׁכַתוּב (וַיִּקְרָא רִשְׁי"י "אַטְיִל עִמָּכֶם בְּגַן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיֶה מִזְדַּעְזָעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׁאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנּוֹ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תִקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִי שְׁאָנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נח"ט תְּשַׁרֵּי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אַתֶּם מְכַרְחִים לְהִתְחַזֵּק יַחַד וְלֹא לְדַאֵג, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק יַחַד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תֵּרְאוּ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

עַלִּיכֶם לְדַעַת שְׁכָל זוג שְׁזָכוּ לְהִתְחַתֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רס"ה) שְׂקָדִים שֶׁהִנְשַׁמּוֹת יוֹרְדִים כְּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם, לְמַעַלָּה הֵם נִשְׁמָה אַחַד, וּכְשִׁיּוֹרְדִים לְזֶה הָעוֹלָם מִתְפַּצְּלִים, הַזְכָּר יוֹרֵד דְּרָךְ זוג הוֹרִים אַחַד, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדֶת דְּרָךְ זוג הוֹרִים אַחֲרֵים, וְעַד שְׂמוּצָאִים אַחַד אֶת הַשְּׁנֵי לּוֹקַח זְמַן כִּי יֵשׁ הַמוֹן עֲכוּבִים, כְּמֵאֲמָרם ז"ל (סִנְהֶדְרִין כב.) קָשָׁה זְווגוּ שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יַם סוּף, וְהַרְגַע שְׂמוּצָאִים אַחַד אֶת הַשְּׁנֵי, הֵם מִתְאַחֲדִים יַחַד וְזֶה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, וְלִכֵּן תִּשְׂמְחוּ יַחַד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֵא אֶת מִשְׁאָלוֹת לְבַבְכֶם לְטוֹבָה, רַק לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נח כ"ט תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אני מאד מבקש אותך שתראי לי את המקוה שתהיה מוכנה, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות, וכן תשתדל שהדיירה תהיה נקייה ומסודרת, ותודה רבה מראש.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום שבת י"ב, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מ'כאל ר'פאל אוריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א', הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כשמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפנינו עז וחדוה במקמו", אשרי מי שמשמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שׁו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח כ"ט תְּשַׁרֵּי ה'תַּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַבֶּן שְׁלֹכֶם ... נְרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא
מְאֹד מְאֹד בְּסִכְנָה שְׁלֵא יִתְדַרְדֵּר וְהַכֵּל מִפְּנֵי שֶׁהוּא צוֹפֵה בְּהַפְּלֵי מִשְׁחִית
אֵינְטֵרְנֵט, וּמְרִאִים לוֹ תְמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ', שְׁלֵא לִוְקַח הַרְבֵּה וְכוּ', שֶׁמְגַרָּה
אֶת הַיֶּצֶר הָרַע וְכוּ', שְׁזֵה הוֹרֵג אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי בְרוּחָנִיּוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת גַּם יַחַד,
וְלִכְן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְכֶם לְהִסְבִּיר לְבֵן שְׁלֹכֶם שְׁלֵא יִתְדַרְדֵּר יוֹתֵר וְיוֹתֵר,
עַד שֶׁתֵּאבְדוּ אוֹתוֹ חֵס וְשְׁלוֹם לְגַמְרֵי, כָּל כֶּף חֲבָל, אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּקְחוּ אֶת דְּבָרֵי בְּמֵלֵא הַרְצִינּוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שׁז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח כ"ט תְּשַׁרֵּי ה'תַּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיֶּקֶר וְהַנְּעִלָּה ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַ שְׁנֹדְבֶת לְהַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ אֲלֶף
ש"ח, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִזְכוֹת זֶה יִפְתַּח לָךְ הַמְזָל הָעֲלִיּוֹן, וְכָל מָה
שֶׁתַּעֲשֶׂה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

רַק אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁמְבִיא
הַצְּלָחָה לְאָדָם, כְּמוֹ שִׁמְחָה, וּרְבִנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׁמְחָה חֶלֶק ב' סִימָן
) מִי שֶׁהוּא שִׁמַּח תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תהיה שש ושמח, ותשמח את אשתך וילדיך, ובזכות השמחה יתרחב לבך, ותזכה להתחזק ביתר שאת ביתר עז.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שח.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נח כ"ט תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך בענין הנדיב נרו יאיר, בזכות זה תראה גם אתה הרבה נסים ונפלאות, מי יתן שיתרחב לו הלב ולעזר לי לצאת מהחוב הגדול שמנח עלי כעשו למעלה מחצי מיליון ש"ח.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדף היומי של היום שבת י"ב, אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מיכאל רפאל אוריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א', הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כששמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו

שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו", אשרי מי ששמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי ששמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ש.ט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נח כ"ט תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

אין מלים בפני להודות לכם על זה שאתם מוסרים את נפשכם פשוטו כמשמעו ודואגים מנדיבים כדי שאוכל לשלם לאברכי הפולל, אתם לא יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לכם, כי סוף כל סוף מי שעוזר ללומדי תורה, הרי יש לו חלק בהתורה שלומדים, ולכן זכותכם גדול מאד מאד.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שביכולתכם להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך

פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מִדְּרָגָה זֹו רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹוכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שׁי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח"ט תְּשׁוּרֵי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקַשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּחְזַק וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל כָּל הַיְסוּרִים שְׂאֵתָה עוֹבֵר בְּבֵית, סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל יֵשׁ עֲנִין שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

מָה אִמַּר לָךְ חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וּבְכָבֵד אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ה.) כָּל שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חִפֵּץ בּוֹ מְדַכָּאוֹ בְּיִסּוּרִין, וְאִם קִבְּלָם יִרְאֶה זֶרַע יֵאָרִיךְ יָמִים, צְרִיכִים לְסַבֵּל וּלְשַׁתַּק וְכו', וְלְסַבֵּל וּלְשַׁתַּק וְכו', כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ס"ב.) קִבְּלָה ד'יְסוּרָא שְׁתִּיקוּתָא, עֲצָה לְקַבֵּל אֶת הַיְסוּרִים רַק לְשַׁתַּק, וְלֹא לְהִתְלוֹנֵן חֵס וְשְׁלוֹם עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מָה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים וּמְבִינִים וְכו', לְמָה זֶה בָּא עָלֵינוּ צָרָה כְּזוֹ, צְרִיכִים רַק לְזַכֵּר מָה שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמוּם כִּי תֵצֵא) צְרִיךְ הָאָדָם לְהִחְזִיק טוֹבָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִמְן שֶׁהַיְסוּרִין בָּאִין עָלָיו, לְמָה, מִפְּנֵי שֶׁהַיְסוּרִין מוֹשְׁכִין אֶת הָאָדָם לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כְּשֶׂאָדָם שָׁבוּר לְגִמְרֵי, אִזּוֹ הוּא פּוֹנֶה רַק אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁנִּגְעוּ בּוֹ יְסוּרִין וּכְבֵּשׁ רַחֲמָיו וְלֹא קָרָא תְּגָר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתּוּכַל לְפַעַל אֶצֶל הַנְּדִיב שְׂיַעֲזֹר לִי

לְשֵׁלֶם אֶת הַחֹב שֶׁל לְמַעֲלָה מִחֲצֵי מִלְיוֹן ש"ח, וּבְזָכוֹת זֶה יִהְיֶה לוֹ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח כ"ט תְּשׁרִי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... שִׁיחִיו
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְכֶם שֶׁעַל פִּי חֲכַמַת הַרְפוּאָה, הַרּוֹפְאִים טוֹעֲנִים שְׂאִין עַל זֶה שׁוֹם תְּרוּפָה, אֲבָל אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים אֶת הַכֶּלֶל מָה שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ס.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וְרַפָּא יִרְפָּא" מְכָאן שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת לְרַפָּא לְרַפְּאוֹת, וְאֲמְרוּ צְדִיקִים שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת לְרַפָּא לְרַפְּאוֹת, אֲבָל לֹא לִיאֵשׁ.

מָה שְׁכֵּן יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, וְזֶה הַנֶּשֶׁק הַכִּי חֲזַק שְׁלֵנוּ, רַק לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְתְּפַלֵּל אֵלָיו יוֹם יוֹם שְׁעָה שְׁעָה וְכו'.

וּבֵינָן כֶּף צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶה מִחְלָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְזֶה הִיסוּרִים הַכִּי קָשִׁים וּמְרִים לְהַהוֹרִים, שְׁפִשׁוּט מִשְׁתַּגְּעִים מִמֶּנּוּ, וּמְכַל שְׁכֵּן כִּשְׁהוּא אֵלִים רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, הַהוֹרִים יְכוּלִים לְצַאת מִהַדְּעַת מִמֶּנּוּ, וְלִכְן הַהֲכָרַח לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי הַתְּחִזְקוֹת שֶׁרַק יְכוּלִים, כִּי זֶה נִסְיוֹן קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ה.) כָּל שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָפֵץ בּוֹ מְדַכָּאוּ בִּיסוּרִין, וְאִם קִבְּלֶם יִרְאֶה זֶרַע יִאֲרִיף יָמִים, צָרִיכִים לְסַבֵּל וּלְשַׁתֵּק וְכו', וְלְסַבֵּל וּלְשַׁתֵּק וְכו', כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ס"ב.) קַבְּלָה דִּיסוּרָא שְׁתִּיקוּתָא, עֲצֵה לְקַבֵּל אֶת הִיסוּרִים רַק לְשַׁתֵּק, וְלֹא לְהִתְלוֹנֵן חֵס וְשְׁלוֹם עַל הַקְּדוֹשׁ

ברוך הוא, כי מה אֲנַחֲנוּ יוֹדְעִים וּמְבִינִים וְכוּ', לְמַה זֶה בָּא עָלֵינוּ צָרָה כְּזוֹ, צְרִיכִים רַק לְזַכֵּר מַה שְּׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא כִּי תַצֵּא) צָרִיךְ הָאָדָם לְהַחְזִיק טוֹבָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִמְנֵי שְׁהִיסוּרֵין בְּאִין עָלָיו, לְמַה, מִפְּנֵי שְׁהִיסוּרֵין מוֹשְׁכִין אֶת הָאָדָם לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כְּשֶׁאָדָם שְׁבוּר לְגַמְרֵי, אָז הוּא פּוֹנֶה רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁנֻגְעוּ בּוֹ יְסוּרֵין וְכָבֵשׁ רַחֲמָיו וְלֹא קָרָא תְּגָר; הַיְסוּרִים הָאֵלּוּ אֵי אֲפֹשֶׁר לְהִסְבִּיר לְשׁוּם בֶּן אָדָם שְׁלֹא עִבֵּר אֶת זֶה וְכוּ', עַד כְּדֵי כִּף שְׁאָמַר הַחֲזוֹן אִישׁ זִי"ע, מִי שֵׁישׁ לוֹ בְּבִיתוֹ בֶּן אוֹ בַת עִם מַחְלַת נֶפֶשׁ וְכוּ', אוֹ תַסְמַנַת דְּאוּן וְכוּ', רְאוּי לְקוּם לְפָנָיו כְּמוֹ שְׁקָמִים לְפָנָי אִישׁ מְבַגֵּר אוֹ לְתַלְמִיד חֲכָם, כִּי הַצַּעַר וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים הַהוֹרִים עִם יְלָדִים כְּאֵלּוּ, זֶה בְּלַתִּי אֲפֹשֶׁרִי לְהִסְבִּיר בְּשִׁכְלִי אֲנוּשִׁי, זֶה הַצַּעַר הַכִּי גְדוֹל שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, שְׁלֹא יְכוּלִים לְרַפְּאוֹת וְכוּ', וְלָכֵן אֲתָה וְאֲשַׁתְּךָ מְכַרְחִים לְהַתְחַזֵּק בְּהַתְחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, וְאִף שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שְׁאָדָם לֹא יוֹדֵעַ עַל מַה זֶה בָּא לוֹ, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (מְכִילְתָא יִתְרוֹ) הַיְסוּרֵין מְרַצִים יוֹתֵר מִן הַקְּרַבְנוֹת, שְׁהַקְּרַבְנוֹת בְּמִמּוֹן וְהַיְסוּרֵין בְּגוּף; וְאָמְרוּ (סְפָרִי וְאֲתַחֲנוּן) יְהֵא אָדָם שְׁמַח בַּיְסוּרֵין יוֹתֵר מִן הַטוֹבָה, שְׁאֵלּוּ אָדָם בְּטוֹבָה אִין נִמְחַל לוֹ עוּון שְׁבִידוֹ, וּבַיְסוּרֵין נִמְחַל לוֹ; בּוֹדְאֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חוּלָה כְּזֶה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, אֶת פְּנֵי הַגִּיהֶנֶם הוּא כְּבָר לֹא יִרְאֶה, כִּי יֵשׁ לוֹ אֶת הַגִּיהֶנֶם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יְלָקוּט אִיּוֹב רַמְזוֹ תַחַק"ח) אִיּוֹב אֵלּוּלָא לֹא קָרָא תְּגָר כְּשֶׁבָאוּ עָלָיו יְסוּרֵין, כְּשֵׁם שְׁאוּמְרִים עֲכָשׁוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, כִּף הָיוּ אוֹמְרִים אֱלֹהֵי אִיּוֹב וְכוּ', אֲבָל אִיּוֹב לֹא יָכַל לַעֲצֹר אֶת עֲצוּמוֹ, וְהַצָּרָף מְרַב יְסוּרָיו לְדַבֵּר כְּלָפֵי מַעְלָה וְכוּ', וְכוּ', רוֹאִים מְזֶה שְׁגָם עַל אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב עֲבָרוּ יְסוּרִים מְרִים וְקָשִׁים מְאֹד, וְעַקֵּר מַעֲלָתָם שְׁלֹא קָרָאוּ תְּגָר כְּלָפֵי מַעְלָה, אֲלֵא סָבְלוּ אֶת יְסוּרֵיהֶם בְּדַמְמָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרַאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ד סִימָן ה') אִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיחַד שְׁמוֹ עַל בְּרִיָּה כְּשֶׁהוּא חַי אֲלֵא עַל בְּעַלֵי יְסוּרֵין; וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הַהוֹרִים שְׁלוּמְדִים אֶת מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וּמְרַגְלִים אֶת עֲצָמָם לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָהֶם, וְיוּמָם וְלִילָה רַק מִתְפַּלְלִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אִין מַה לַעֲשׂוֹת

רק לברח אליו יתברך, וזה הפתרון וזה הרפואה והישועה של ההורים שיש להם אל מי לפנות, וזה מרחיב להם בגשמיות וברוחניות.

אל תחשב שאני לוקח את זה בקלות, כי אני מרגיש את כאבך טוב טוב, ואין עוד כאב כזה, ואי אפשר להסביר את זה לשום בן אדם, ואף אחד שלא יתנסה עם יסורים מרים כאלו, ולצערי הרב אני מאד מאד בקי במחלת הנפש הזו, כי באים אצלי המון אנשים עם אותו בעיה וכו' וכו', ועל פי דברי רבנו ז"ל אין עצה אחת אלא להתחזק ולהתחזק ולהתחזק, ולהרבות בתפלה שיחה בינו לבין קונו, ולהתאזר במדת הסבלנות, כי הילדים שגולדו במחלת הנפש הזו סכיופרניה, פרנוי, דפרסיה וכו', הם מסכנים בעצמם, הם לא יכולים לעזור לעצמם וכו', ומצד שני הם לא יכולים להתבטאות מה מפריע להם? ומסכנים ההורים לא יודעים מה אתם? וזה הקצר שנוצר בין ההורים לבין אלו שגחלו במחלה הנפש הזו וכו', ולכן אין עצה אחת רק להתחזק ועוד פעם להתחזק, ולהשתדל כמה שרק יכולים להעלים עין וכו', ולא להסתפל הרבה וכו', כדי שלא יכנסו בלחץ וכו', וכן שלא ילחצו את הבן שיש לו את המחלה הזו וכו', זה כמו שמכריחים אדם עם רגל אחת לרוץ וכו', הרי זה בלתי אפשרי, כמו כן זה בלתי אפשרי לצפות מילדים שגחלו במחלת הנפש הזו וכו', שיהיו כאחד האדם, ולכן על ההורים להתאזר בסבלנות, ולא לצפות מהבן שחולה במחלה זו וכו', רק להשתדל לדבר אתם חיובית וכו', ולהשתדל לדון אותם לכף זכות וכו', ולהבין את צערם הקשה וכו'.

הקדוש ברוך הוא ירחיב לכם בגשמיות וברוחניות גם יחד, רק אל תתיאשו, אתה תחזק את אשתך, ואשתך תחזק אותך, ושתים תשתדלו לחזק את הבן, אף שהוא לא מבין מה שאתם רוצים ממנו וכו' וכו', עם כל זאת תעשו מה שביכולתכם רק להתחזק ולחזק אותו, והקדוש ברוך הוא ימתיק את כל הדינים מעל נשמות ישראל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

שיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נח כ"ט תְּשָׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

אֲשָׁרִיךְ וְאֲשָׁרִי חֶלְקֶךָ שְׁאַתָּה זֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵינּוֹת
אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲרִין מ.ב.) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא
מִלְחָמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ חִבְלֵי לוֹת שֶׁל מִשְׁנָה. וּמוֹבָא (מִדְּרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת)
שְׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גֵּיהֶנֶם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מִשְׁנֵינּוֹת אֵינוֹ
מְנִיחוֹ לְהִכְנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שִׁיגֵרס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מִשְׁנֵינּוֹת,
שֶׁהוּא הַצְּלַחָה נִצְחִית, כִּי מִשְׁנָ"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, מִשְׁנָ"ה עוֹלָה כְּמִסְפַּר
פְּרִנְסָ"ה, שְׁכָל הַמִּתְמִיד בְּמִשְׁנֵינּוֹת, נִמְשָׁךְ עָלָיו פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְכֵן אַתָּה מְבָרַךְ
בְּרַכַּת הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר שֶׁזֶה סִּגְלָה לְעִשְׂרוֹת, וְעַל כָּלֵם שְׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל אֶת
הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְחָה עֲרִבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא שְׁאֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשָׁרִיךְ
וְאֲשָׁרִי חֶלְקֶךָ, וְרֵאוּי לָךְ לְשִׁמְחַת מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֶךָ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם
חֶלְקֶךָ וּגְוִרְלָךְ.

כְּדֵי לְהַצְּלִיחַ בַּחַיִּים זָכֹר וְגַם זָכֹר מָה שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת
שְׁמִחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׁמֵחַ תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה
כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חֵת"ךְ
הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח' אֶת' יָדְךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו)
וְהִיט' אֶד' שְׁמֵח', וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אַתָּה צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד
מְאֹד בְּשְׁמִחָה, וְלִשְׁמַח אֶת עַצְמָךְ, וְאֶף שְׁאֵנִי יוֹדַע שְׁמֵאֵד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וּמֵר
לָךְ הַחַיִּים מִמּוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְּבוֹא לְשׁוֹם
דְּבָר, אֲלֹא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה, וְאִם תֹּאמַר
בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׁמְחָה? הֲרֵי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיּוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֹא דַע לָךְ שְׁחֻכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מ.א.) אֵין עֲנִי אֲלֹא מַדְעַת, עֶקֶר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בַּחֲסָרוֹן
דַּעַת, כִּי הַמְּאֵמִין הָאֱמֵתִי שְׁמֵאֵמִין שְׁאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת
גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בַּחֲסֵד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְכִמְשֻׁפֵּט,

וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בַּהֲשִׁיגַת הַמְּאָצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כִּדֵּי כִּף שְׂאֵמְרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חולין ז): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם בֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מִקְּבֵל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קֵדָם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבְּנֵי ז' ל' (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמּוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוֹנָה הוּא טוֹב לְפָרְנִסָּה; וְלִכְּן בְּזֶה שְׂתִשְׁמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ שְׁנֹבְרָתָ יְהוּדֵי וְשְׂלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְּׂמַחָה וְהָאֲמוֹנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לְךָ כָּל צְנוּרֵי הַשָּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח כ"ט תְּשִׁירֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׂוֹאת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל עֲבוּרֵי, וְרָאָה לְעוֹרֵר גַּם אֶת הַתְּלַמִּידִים שֶׁלְּךָ לְהַתְּפַלֵּל לְהַחֲלֵמְתִי הַמְּלֵאָה, כִּי עַדִּין אֲנִי זָקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים.

מָה אָמַר לְךָ בְּעֵינֵי הַמַּחֲשֵׁב שְׂמַחְבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט וְכוּ', זֶה קָלָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי מִי שְׁנֹכְנֵס בְּזֶה, קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצַאת מִזֶּה, כִּי זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ קוֹרֵי עַכְבִּישׁ שְׂיִוְרַק מִפְּיֹו וְכוּ', וְכֵן תּוֹפֵס זְבוּבִים וּמוֹצֵץ לָהֶם אֶת הַמַּחַ לְגַמְרֵי וְכוּ', אוֹתוֹ דְּבַר הַמַּחֲשֵׁב שְׂמַחְבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט זֶה קָלָה, לֹא רַק לְבַחֲוֵרִים צְעִירִים, אֲלֵא לְכָל הַגִּילִים וְכוּ' וְכוּ', בְּוֹדָאֵי אִם יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת זֶה בְּדֶרֶךְ טוֹבָה, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי תְּמִיד עִם טוֹב פּוֹעֲלִים יוֹתֵר וְכוּ', אֲבָל אִם זֶה לֹא הוֹלֵךְ בְּטוֹב, צְרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת זֶה בְּכָל מַחִיר, כִּי עַל כִּלְי מִשְׁחִית הַזֶּה נֶאֱמַר (מְשָׁלִי ב' י"ט) "כָּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוֹן וְלֹא יִשְׁיגוּ אַרְחוֹת חַיִּים".

אתה צריך לדעת שהיום יש קלפה עצומה שכובשת את כל חלקה טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הפלי משחית הנקרא אינטרנט, איפד, בלקברי וכו', שבוזה יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב ערם וזהום, ומאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', ולכן העקר לזרק מהבית מחשב אינטרנט איפד בלקברי וכו' וכו', אשר שם יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב זהום וכו' וכו', וכך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה). אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאווה כעצימת העינים" ואמר "אין לה אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים", ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא כבר נופל בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

ואתה בתור מלמד תינוקות של בית רבן של בחורים בגיל בר מצוה ומעלה, אתה צריך לעשות כל מה שביכולתך לשכנע אותם לזרק את הפלי משחית הזה מהם, וזכותך תגדל בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

שיר.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נח כ"ט תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לרקד כל יום מרב שמחה שזכית לחזור בתשובה שלמה,

כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ד) בְּמָקוֹם שֶׁבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֵׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְכֵן הַעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׁזִכִּיתָ לְהַתְחַתֵּן, אֲשֶׁר זֶה הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּבָזָה רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְלַהּוֹדוֹת וְלַהֲלֵל וְלִשְׁבַּח אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁזִכִּיתָ לְמִצָּא אֶת נִשְׁמַתְךָ וְכוּ' וְכוּ', כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֵלֶק א' סִימָן רס"ה) שֶׁקֹּדֶם שֶׁהִנְשַׁמּוֹת יוֹרְדִים כָּאֵן בָּזָה הָעוֹלָם, לְמַעַלָּה הֵם נִשְׁמָה אֶחָד, וְכִשְׁיוֹרְדִים לְזֶה הָעוֹלָם מִתְפַּצְּלִים, הַזְכָּר יוֹרֵד דְּרָךְ זוּג הוֹרִים אֶחָד, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדֶת דְּרָךְ זוּג הוֹרִים אֲחֵרִים, וְעַד שְׁמוּצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לֹקַח זְמַן כִּי יֵשׁ הַמוֹן עֹבְרִים, כְּמֵאמְרֵנוּ ז"ל (סְנֵהֲרִין כב.) קָשָׁה זְווגוּ שֶׁל אָדָם כְּקִרְיעַת יַם סוּף, וְהִרְגַע שְׁמוּצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, הֵם מִתְאַחֲדִים יַחַד וְזֶה הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה, וְעַל אַחַת כְּפָה וְכְפָה שְׂאִשְׁתְּךָ כְּבָר בְּהִרְיוֹן, בָּזָה רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת וְתוֹלִיד בְּקִלּוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּשַׁתְּדֵל לְשִׂמְחָה וְלִיקָר אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבָא מִצֵּינָא נט.) לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֵאבְרָם הִיטִיב בְּעִבְרָה" וְהִינוּ דְּאָמַר לְהוּ רְבָא לְבָנֵי מְחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הִיכִי דִתְתַעֲתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְהִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתַּתְעַשְׂרוּ) וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ט) שֶׁעֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

וְדַע לָךְ שֶׁעֵקֶר הַתְּשׁוּבָה לְשִׁכַח אֶת כָּל הָעֵבֶר שֶׁלָּךְ לְגַמְרֵי, כִּי כִּף גְּלָה לְנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן כ"ו) אֲצֵל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה הִיא חֲסָרוֹן גְּדוֹל בְּעֵינֵיהֶם. אָבֵל בְּעֵינֵי יֵשׁ בְּהַשְּׂכָחָה מַעַלָּה גְדוֹלָה. כִּי אִם לֹא הִיְתָה שְׂכָחָה, לֹא הִיְתָה אִפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר בְּעִבּוּדֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִם הִיָּה זוֹכֵר כָּל מָה שֶׁעָבַר לֹא הִיְתָה אִפְשָׁר לוֹ לְהִרִים אֶת עַצְמוֹ לַעֲבֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשׁוּם אִפְן, גַּם הָיוּ מְבַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם מְאֹד כָּל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו. אָבֵל עֲכָשׁוּ עַל יְדֵי הַשְּׂכָחָה נִשְׁכַּח מָה שֶׁעָבַר וְכוּ', וְעַנִּין זֶה הוּא דְּרָךְ עֲצָה טוֹבָה גְדוֹלָה מְאֹד בְּעִבּוּדֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי עַל פִּי רַב יֵשׁ לְהָאָדָם בְּלִבּוֹלִים רַבִּים וְעָרְבוּב הַדַּעַת מְאֹד מְמָה שְׁחָלַף וְעָבַר. בְּפִרְט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, שְׂאָז בָּאִים עָלָיו כָּל הַבְּלִבּוֹלִים וּמַעֲרַבְבִים וּמַעֲקָמִים אֶת דַּעַתוֹ מְמָה שֶׁכָּבַר עָבַר. לְפַעְמִים יֵשׁ לוֹ בְּלִבּוֹלִים

מענגן המשא ומתן שלו ועסקי ביתו וכיוצא, באשר כי לא טוב עשה בענגין זה וכיוצא וכך היה צריך לעשות וכיוצא בזה הדבר. ויש שמבלבלים אותו בעת עבודתו בתורה או בתפלה וכיוצא, בהפגמים שפגם מקדם באשר שבענגין זה לא עשה כהגן נגדו יתברך וכיוצא בזה הרבה מאד. כאשר ידוע לכל אדם בעצמו. על כן השכחה היא עצה טובה גדולה מאד לזה, שתכף ומיד שחולף ועובר הדבר, יעביר ויסלק אותו מדעתו לגמרי, ויסיח דעתו מזה לגמרי. ולא יתחיל לחשב עוד במחשבתו בענגין זה כלל.

ואתה צריך לדעת שכל זמן שיש לך רצונות וכסופים חזקים מאד מאד להיות איש כשר ולצאת מקל העבר שלך ומכל הדמיונות שלך וכו' וכו', זה בעצמו יחזק אותך יותר ויותר לעשות את רצונו יתברך, יעזר הקדוש ברוך הוא שאתה ואשתך יחד תאהבו אחד את השני, ותבנו בית נאמן בישראל, ויהיה השלום והאהבה שרוי אצלכם תמיד, ועל ידי זה השכינה תהיה בביתכם, ובמקום שהשכינה נמצא, שם הברכה מצויה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שטו.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נח כ"ט תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות מ"ז): אפלו קרא ושנה ולא שמש תלמידי חכמים הרי זה עם הארץ; כי העקר בזה העולם לשמש צדיקים, ועל ידי זה גם הוא יהיה צדיק, וכעין שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ו) מה שמספרין מופתים מהצדיקים שבמדינות קי"ר"ה (דו"ן), הוא מחמת שאנשיהם הם אנשים כשרים ומאמינים בהצדיקים, כי על ידי אמונה שהם מאמינים בדברי הצדיק, על ידי זה נתגלין מופתים, כי באמת הצדיק בודאי מלא מופתים, וכשהוא מאמין בהצדיק ונותן עיניו

וּלְבוֹ עַל דְּבָרֵי הַצְדִּיק, עַל כָּל דְּבוּר וְדְבוּר, כִּי מֵאֲמִין שֶׁכָּל דְּבָרָיו אָמֵת וְצָדֵק, וּבִכְוֹנָה מְכֻוֹנָת, אֲזִי אַחַר כֵּךְ כְּשֶׁבֵּא לְבֵיתוֹ, כָּל מָה שְׁיֵאָרַע אוֹתוֹ, הוּא מִסְתַּכֵּל הַיָּטֵב עַל כָּל דְּבַר שְׁיֵאָרַע לוֹ, וּמִבֵּין לְמִפְרַע בְּדְבָרֵי הַצְדִּיק שֶׁדָּבַר עִמּוֹ בְּהִיּוֹתוֹ אֲצִלוֹ, שֶׁזֶה הֵיְתָה כְּוִנַּת הַצְדִּיק שֶׁרָמַז לוֹ בְּתוֹךְ דְּבָרִים שֶׁדָּבַר עִמּוֹ, וְכֵן כָּל דְּבַר וְדְבַר שְׁיִזְדַּמֵּן לוֹ, הוּא מוֹצֵא הַכֹּל בְּדְבָרֵי הַצְדִּיק לְמִפְרַע, שֶׁרָמַז לוֹ שְׂיִהְיֶה כֵן, נִמְצָא שְׁנַעֲשֶׂה וְנִתְגַּלֶּה הַמוֹפְתִים עַל יְדֵי זֶה; וְלִכֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ז'): גְּדוּלָּה שֶׁמוֹשֶׁה שָׁל תּוֹרָה יוֹתֵר מִלְּמוֹדָה, כִּי כְּשֶׁמִּשְׁמָשִׁים אֶת הַצְדִּיק, אֵיךְ שֶׁהוּא מִתְגַּלֶּה לְפָנָיו דְּבָרִים שֶׁלֹּא יָדַע וְלֹא הֵבִין בְּשֶׁכֶל עֲצָמוֹ, אֲלֵא אִם לֹא רָאָה קִדְּם אֶת הַנְּהַגוֹת הַצְדִּיק, וְאֵתָה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַצְדִּיקִים הֵם לֹא קַפְדָּנִים וְלֹא מַעֲנִישִׁים, אֲבָל אָדָם צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה לוֹ שֶׁכָּל לֹא לְהִתְחַצֵּף לְהַצְדִּיק, כִּי אִזּוּ בְּאָמֵת יִקְבַּל עֹנֶשׁ, וְלִכֵּן כְּשֶׁבָּאִים אֶל צְדִיק צָרִיכִים לְבוֹא עִם לֵב אָמֵת, וְלִלְמַד מִמֶּנּוּ אֵיךְ לְעַבֵּד אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שְׂיִהְיֶה לִּי הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לִי בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שׁטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח כ"ט תְּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ שְׂזָכִיתָ לְהִיּוֹת אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ בְּבִלְבוּלֵי חֲנָם, כִּי כֵךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (מִי מוֹהֲרֵן סִימָן ת"ג) הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהֵיָה פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאַחַר שֶׁהַמְקַרְבִּים שְׁלֵי מֵאֲמִינִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שְׂיִהְיוּ כְּלָם עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֶה, כִּי כָּל עֲנִיָן שְׁלֵי הוּא רַק רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לְעִשׂוֹת כְּרוּז שֶׁכָּל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרַב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה

אֶצְלוֹ לֹא יִחְסַר אִישׁ וּמִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לֹו לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (נְחֻמְיָה ח') "אֲכָלוּ מֵעֲדָנִים וּשְׁתוּ מִמִּתְקִים כִּי חֲדוֹת הַזֶּה" הוּא מְעֻזָּכִים" וְזֶה נֹאמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה .

וְלָכֵן מֵאַחַר שְׁזוּכִיתָ לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, עֲלֶיךָ לְרַקֵּד כָּל יוֹם וְיוֹם כָּל הַשָּׁנָה, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ כַּמָּה מְבֹהָלִים וּמְבֹלְבָלִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁלֹּא מִתְבַּיְשִׁים לוֹמַר אַחֲרַת מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמִדְּבָרִים שְׁטִיּוֹת שֶׁלֹּא צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּאוֹמֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְכוּ' וְכוּ', וְהֵם עוֹד נִקְרָאִים מְנַהֲיָגִים, שֶׁבְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) שֵׁשׁ מְפָרְסָמִים וּמְנַהֲיָגִים שְׁאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עַצְמָם, וְאִיךָ יִנְהִיגוּ אֶת אַחֲרֵיהֶם? וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּר מְאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְלָכֵן תִּרְקַד מְרַב שְׂמִחָה שְׁזוּכִיתָ לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבִזְזָה אֶתְּהָ יְכוּל לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמְךָ כָּל הַשָּׁנָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּךְ, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוֹ בְּגִרְסָא, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לַיְגָרִיס אֲיִנִּישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת י"ב, אֶתְּהָ לֹא יְכוּל לְתַאֲר וּלְשַׁעַר מָה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מְרַעֲזֵין בִּישִׁין, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׂמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׂמִירָה, גְּבֻרִיאַל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֶל א'וֹרִיאַל, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת גְּמִרָא, הַלּוֹאִי שֶׁהֵייתָ מְצִייתָ אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיִּיתָ לְהִנְפֹּשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח כ"ט תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֶת צְרִיכָה לְהַגִּיד לְבַת שְׁלֹא תִבְלָבֵל אֶת עֲצֻמָּה מִשׁוֹם דְּבָר, רַק לְשִׁמּוֹחַ עִם הַמַּתְנָה שֶׁנִּתֵּן לָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַם זֶה הִיא יְכוּלָה לְרַקֵּד כָּל הַחַיִּים, כִּי כִשֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה נֶס וְזוֹכִים לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קַיִמָא, צְרִיכִים רַק לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָא לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִפְרָט שֶׁטְבִלָה בַּמַּקְוֶה בִּיבְנֵאֵל שֶׁזֶה מְסַגֵּל לְנַפְסִים, וְכָל עֲקָרָה שֶׁרַק תִּטְבֵּל שָׁמָּה, תִּפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קַיִמָא, כִּי הַמַּקְוֶה הַזֶּה נִבְנָה בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְדוּלָה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן מֵאַחֵר שֶׁהִבַּת שְׁלֹךְ רֵאתָה שֶׁם נֶס, רְאוּי לָהּ לְשִׁמּוֹחַ עִם הַמַּתְנָה שֶׁנִּתֵּן לָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא צְרִיכָה לְלַכֵּת עוֹד לְטַפּוּלִים קְשִׁים שֶׁמְפָרְכִים אֶת הַגּוֹף וְכוּ' וְכוּ', לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דְּבָר, לְשִׁמּוֹחַ עִם מָה שֵׁיִשׁ, וְאִם יִהְיֶה בְּרִצּוֹן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִי עוֹד, הוּא יְבִיא עוֹד, אֲבָל לֹא לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר שׁוֹם דְּבָר רַק לְשִׁמּוֹחַ עִם מָה שֶׁנִּתֵּן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ וּלְבִתְךָ שִׁיְהִי לָכֶם הַרְבֵּה נַחֵם.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח כ"ט תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל הַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְשַׁנּוֹת אֶת הַנְּסֻחָאוֹת, אֲלֵא כָּל אֶחָד שִׁילָךְ כְּדֶרֶךְ אֲבוֹתָיו, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִי זֶה "הַרְב" הַזֶּה שֶׁיַּעֲזֵר לָךְ שֶׁתַּעֲבֹר לְהַתְנַהֵג כְּמוֹ אֲשַׁכְּנֵזִים, בְּשַׁעָה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הַקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד לֹא לְשַׁנּוֹת

נסחאות, ולא לשנות הנהגות, כל אחד שילך כפי מנהג אבותיו, מה לעשות שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) שיש מפרסמים ומנהיגים שאינם יכולים להנהיג את עצמם, ואיך ינהיגו את אחרים? ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו וכו', אצלנו אם רבנו ז"ל אמר משהו, זהו זה, יקב הדין את הנהגה, כל דבור והנהגה של רבנו ז"ל זה קדש קדשים ואי אפשר לשנות את זה, ולכן אם רבנו ז"ל הקפיד לא לשנות שום נסחאות, רק כל אחד שילך לפי מנהג אבותיו, אזי אף אחד בעולם לא יכול לשנות את זה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמשיך להתנהג כפי מנהג עדות המזרח.

העקר תהיה תמיד שש ושמח על נעם חלקך שאתה מקרב אל צדיק קדוש כזה שמחזק ומעודד ומשמח אותך, תהלה לאל אתה מלא מצוות, כמאמר ז"ל (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ה') תני בשם רבי מאיר אין לך אחד מישראל שאינו עושה מאה מצות בכל יום. קורא את שמע ומברך לפניו ולאחריה ואוכל את פתו ומברך לפניו ולאחריה ומתפלל שלשה פעמים של שמונה עשרה וחוזר ועושה שאר מצות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר אין לך אדם בישראל שאין המצות מקיפות אותו. תפלין בראשו ותפלין בזרועו ומזוזה בפתחו מילה בכשרו ארבע ציציות בטליתו מקיפין אותו. הוא שדוד אמר (תהלים קי"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך". וכן הוא אומר (תהלים ל"ד) "חנה מלאך הוי"ה סביב ליראיו ויחלצם"; וכן הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואפלו שאתה לא יכול לדבר אפלו דבור אחד, גם בזה ראוי להחיות את עצמך מאד מאד, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך עושה רשם גדול בכל העולמות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שׁוּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרֵי נח, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ מֵר חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

מֵאֵד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אִפְּנִים שְׁבָעוּלָם,
וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ יְסוּרִים מְרִים וְקָשִׁים מְאֹד, עִם כָּל זֹאת זְכוּר
מֵה שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּרִכּוֹת ה.) כָּל שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָפֵץ בּוֹ -
מִדְּכָאוּ בִּיסוּרֵין, וְאִם קִבְּלָם יִרְאֶה זְרַע יְאִרֶיךָ יָמִים, צְרִיכִים לְסַבֵּל וּלְשַׁתֵּק וְכוּ',
וְלְסַבֵּל וּלְשַׁתֵּק וְכוּ', כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ס"ב). "קִבְּלָה דִּי־סוּרָא שְׁתִּיקוּתָא",
עֲצָה לְקַבֵּל אֶת הַיְסוּרִים רַק לְשַׁתֵּק, וְלֹא לְהִתְלוֹנֵן, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מֵה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים וּמְבִינִים וְכוּ', לְמָה זֶה בָּא עָלֵינוּ צָרָה כְּזוֹ?!
צְרִיכִים רַק לְזָכֵר מֵה שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (תְּנַחֲמוּ, כִּי תִצֵּא) צְרִיךְ הָאָדָם
לְהִחְזִיק טוֹבָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִמְנֵי שֶׁהַיְסוּרֵין בָּאִין עָלָיו, לְמָה? מִפְּנֵי
שֶׁהַיְסוּרֵין מוֹשְׁכִין אֶת הָאָדָם לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כִּשְׂאָדָם שְׁבוּר לְגַמְרֵי,
אֲזִי הוּא פּוֹנֵה רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) "אֲשֶׁרִי
אָדָם שֶׁנִּגְעוּ בּוֹ יְסוּרֵין, וְכִבְּשׁ רַחֲמֵיו, וְלֹא קָרָא תְּגָר"; הַעֲקֹר בְּזֵה הָעוֹלָם רַק
לְמַצָּא בְּעַצְמוֹ אֶת הַטּוֹב, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, וְזֶה עָקֵר גְּבוּרַת בַּר
יִשְׂרָאֵל, שֶׁאִפְלוּ שְׁעוּמָדִים עָלָיו כָּל מִינֵי רְשָׁעִים אַרְוִרִים, וּמְחַרְפִּים וּמְבִזִּים
אוֹתוֹ, וְגוֹרְמִים לוֹ צַעַר וְעַגְמַת נַפְשׁ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלָיו לְהַרְגִיל אֶת
עַצְמוֹ רַק לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (תְּנֵא דְבֵי
אֵלֵיהּ רַבֵּה, פֶּרֶק ו') "אִם רְאִיתָ שֶׁיְסוּרֵין מִמְּשֻׁשִׁין וּבָאִין עָלֶיךָ - רוּץ לְחֻדְרֵי
תוֹרָה, וּמֵיד הַיְסוּרֵין בּוֹרְחִין מִמֶּךָ"; וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֵל תְּהִיָּה
'בְּטֻלָּן! תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה, וְכֵן
תְּגַרֵּם בְּכֹל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת כְּסֻדְרֵן, וְעַל כָּלֵם תְּהִיָּה חֻזֵּק בְּלִמּוּד דְּף
גְּמָרָא לְיוֹם, שֶׁזֶה מִצִּיל אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי מְרִירוֹת שְׁבָעוּלָם, וְכַעֲזֵן שְׁאֲמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (סְנֵהֲרִין כ"ה) "בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם" - אָמַר
רַבִּי יִרְמְיָהּ: זֶה תִּלְמוּדָה שֶׁל בָּבֶל; וְלִכְאוּרָה, אִיךָ יְכוּלִים לוֹמַר עַל תִּלְמוּד
בְּבַבְלִי אֶת הַלְשׁוֹן הַזֶּה שֶׁהוֹשִׁיבֵנִי בַחֲשֶׁךְ כְּמַתִּי עוֹלָם?! אֵלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא
אֲחֵרַת: דִּיקָא מִחֲמַת שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּגִלּוֹת מְרָה מְאֹד שֶׁחֲשֶׁךְ לָנוּ וְלֹא אוֹר,

והושיבו אותנו במחשכים, ואנחנו נדמים בגלות כמו מתים וכו', מה יכול להחיותינו? על זה אמר רבי ירמיה: "זה תלמודה של בבל", היינו ללמד הרבה תלמוד בבלי, ולכן אל תהיה 'בטלן'! תמסר את נפשך לברח בכל יום לבית הכנסת להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית, וכך אמרו חכמינו הקדושים: (לקוט בלק, רמז תשע"א) "מה נחלים הללו - בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין, וטובלין ועוליין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות - בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות"; כי בזה שתבוא להתפלל את השלש תפלות בבית הכנסת דיקא, ואתה נותן כמה פרוטות לצדקה לפני התפלה, ואתה עונה "אמן, יהא שמייה רבה", קדשה, וברכו וכו' וכו', על ידי זה אתה קונה לעצמך זכיות הרבה מאד, שהם יצילו אותך מכל הצרות שלך, ומכל שכן וכל שכן כשגם תכנס לבית המדרש ותלמד שמה בכל יום מקרא, משנה, גמרא, אין לתאר ואין לשער זכותך בשמים, כי כל העולם כלו לא שוה אל דבר אחד מהתורה, ומכל שכן כשזוכה ללמד פרק אחד או לסים מסכתא אחת, אין מספיק שָׁכַר בשמים לשלם לו, ולכן אל תהיה בטלן! עוברים עליך משברים וגלים, תברח רק אל הקדוש-ברוך-הוא, תרגיל את עצמך לדבר אליו ותברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, וכן תתמיד בלמוד תורה הקדושה, ואז ירוח לך. המאחל לך חדש מברך

ש.כ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נח, א' דראש חדש מר חשוון ה'תשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מה שבדיןך רק להתחזק, ולא להמשיך אחר הצרות והיסורים והמרירות שמסבבים אותך כל יום ויום, כי את צריכה לדעת שאין איפה להתחבאות בעת צרה, אלא אצל הקדוש-ברוך-הוא, כמאמרם ז"ל: (שחר טוב, תהלים כ') "אמר הקדוש-ברוך-הוא: בשעה שמגעעת צרה לישראל, ומבקשים אותי, ומשתתפין בכבודי, כבודי עמך, ו

וְאוֹתָהּ שָׁעָה אֲנִי עוֹנָה אוֹתָם; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּצִיִּתִי אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְאֵי אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְחַפֵּף לָךְ לְטוֹבָה, כְּעֵין שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (תַּנְחומָא בְּהַר) בֶּן אָדָם - כִּינּוּן שֶׁמְגִיעָה לוֹ צָרָה וְעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצִילוֹ, וְאִם לֹא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבִיא עָלָיו עוֹד צָרָה; וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּשַׁתְּדֵּלִי בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה בְּלֵב אֶמֶת וְכוּ', וְלִשְׁמֹר מְאֹד עַל הַצְּנִיעוּת, וְלֹא לְלַכֵּת אַחַר אֶפְנַת הַגּוֹיִים עִם חֲצֵאוֹת קִצְרוֹת וְכוּ', וּבְגָדִים צְמֻדִים וְשִׁקּוּפִים וְכוּ', כִּי עַל זֶה מְקַבְּלִים אַחַר כֵּךְ עֲנָשִׁים וְצָרוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד, וְנִכְנָסִים בְּחוּבוֹת, וְכָל הַדְּחָקוֹת שֶׁהָאִשָּׁה סוֹכֶלֶת, הוּא רַק מִחֲמַת שְׂאִינָה שׁוֹמֵרַת עַל הַצְּנִיעוּת וְכוּ', וְהוֹלֶכֶת רַק בְּבִגְדֵי שַׁחַץ וּפְרִיצוֹת וּבִגְלוּי שְׁעָר, רַחֲמָנָא לְצַלָּךְ, עַל זֶה בָּאִים עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצִּיל אוֹתָנוּ מְכֹל רַע.

נָא וְנָא תַעֲשֵׂי כָל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִתְחַזְּקִי מֵהַיּוֹם וְהִלְאָה לְשֹׁמֵר עַל הַצְּנִיעוּת, הַלְּבוּשׁ וְהַדְּבוּר וְכוּ', וְלִהְשַׁתְּדֵּל מְאֹד מְאֹד לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם הַזּוֹלוֹת, וְאִין עוֹד צְדָקָה וְחֶסֶד כְּמוֹ לְשַׁמַּח אֶת הַזּוֹלוֹת, שְׂזָה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּבוֹאִי בְּכָל לַיִל רִאשׁוֹן וְלַיִל שְׁלִישִׁי בְּהָאוּלָם, וְלְשַׁמַּח יַחַד עַל נִקְדַּת יְהוּדוּתָנוּ, כִּי אֲז מִתְקַבְּצוֹת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, וּבִיחַד מִתְחַזְּקוֹת, וְהַסְמִ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מְזָה, וְעַל כֵּן הוּא מְכַנֵּס חֲלִישוֹת הַדַּעַת בְּלֵב הָאִשָּׁה, וְאוֹמְרַת לַעֲצָמָה: "מָה כָּבֵר יִהְיֶה כְּשֶׁאֲנִי אָבוֹא? הֲרִי אֲנִי לֹא מְכִירָה אֶת אִפְּךָ אֶחָד? וְאִפְּךָ אֶחָד לֹא יִתְיַחַס אֵלַי?" דַּעֲי לָךְ שְׂזָה הַכֹּל דְּמִיוֹנוֹת וְהַסְתּוֹת שֶׁל הַסְמִ"ךְ מ"ם יִמַח שְׁמוֹ, שְׂרוּצָה לְהַפִּיל אוֹתָךְ, וְלִכֵּן רַק תִּתְחַזְּקִי וְתִתְחַזְּקִי אֶת אַחֲרוֹת, שְׂזָה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּבוֹאִי לַעֲזֹר לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - "אֵהֵל אֲבָרְהָם", שְׂזָה הַנְּחַת רוּחַ שְׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבֻרָךְ

שכא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נח, א' דראש חדש מר חשון ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

יש לנו עוד פעם בעיות מהבן שלך ... נרו יאיר שהוא מוציא ... נגד
ילדים, וזה מאד מאד מסכן, ולכן אני מאד מבקש אותך שתטפל בזה, כי
אחרת אני מוציא אותך מהקהלה, אני לא יכול להחזיק בהקהלה משפחה
אלימה, ובפרט ילדים אלימים עם ... , זה מאד מאד מסכן.

כמה שאני רק לא כותב לך שתשתדל להשתנות, זה כמו שאני מדבר
לנברשת וכו', אבל דע לך שבסוף אני אוציא אותך.

המאחל לך חדש מברך

שכב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נח, א' דראש חדש מרחשון ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת כי המורים הם בכלל משחק בקביא, שהחמירו על
זה חכמינו הקדושים מאד מאד, עד כדי כך שאמרו: (סנהדרין כד:) ואלו הן
הפסולין: המשחק בקביא; כשאדם נעשה מכור לזה הוא לא מונע את עצמו
מלגנוב ולגזול ולעשק את הזולת, כידוע למי שבקי בדבר זה, וכן הוא מאמלל
את עצמו והוא מאמלל את אחרים, כי לשחק בקביא שזה גם המורים וכו',
דבר זה הוא מחלה כמו מי שלוקח סמים ונעשה מכור לזה וקשה לו לצאת
מזה, וכן מי שהוא אלכוהוליסט שהרגיל את עצמו לשתות, רחמנא לצלן,
קשה לו מאד לצאת מזה, וכן הוא בעשון סיגרות, מי שנעשה מכור לזה
- מאד מאד קשה לו לצאת מזה, אבל המורים זה פשוט מחלה - שגראא
לאדם שהוא מרויח ומרויח, ולבסוף הוא מאבד את הכל, ומסתבך בחובות

ובצרות רבות, מלבד הכל שזה פשוט גנבה וגזלה, וכבר כתב הרמב"ם (פרק ו' מהלכות גזלה ואבדה, הלכה ז') דברים הרבה אסרו חכמים משום גזל, והעובר עליהן הרי זה גזלן מדבריהם כגון מפריחי יונים והמשחקין בקביא וכו'. וכן הוא בשלחן ערוך (חשן משפט, סימן ל"ד, סעיף ט"ז) משחק בקביא וכו' שהוא אבק גזל וכו'. וכתוב בספר החנוף (מצוה ע"ה) אי זהו הנקרא "רשע" שפסול מן התורה, ואי זהו רשע שפסול מדבריהם? כגון העובר על גזל של דבריהם, שהוא פסול מדבריהם, ומכללם הוא משחק בקביא שאין לו אמנות אלא הוא; הרי שלף לפניך שמי שנכנס בהמורים וכו', הוא נקרא רשע, כי לבסוף הוא לווה כספים ומסתבף בחובות, ואין לו מאיפה לשלם, הוא פשוט נעשה גנב, רחמנא לישזבן.

כל זה אני כותב לך בקצור נמרץ את חמר האסור של המורים שהוא בכלל משחק בקביא, כי לבסוף הוא לוקח כסף מאחרים, והוא פשוט גנב וגזלן וכו' וכו', ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות גנבה וגזלה, סימן א') מי שנפתה לבו לגזל וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו, הרי הוא מוכן לכל חטא ועוון, ואין תקנה להסירו מדרכו הרעה.

עם כל זאת דע לך ששמכל דבר יכולים לצאת אם רק רוצים וכו', אין דבר כזה 'אני מכור לזה' וכו', אם יש רצון טוב יכולים לצאת מכל רע, כעין שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"י) לאיש אחד ששאל אותו: כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה. וכתב מוהר"ן ת"ל: רשמתי זאת, כי הוא נצרך מאד, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על פן נדמה להם שאין להם בחירה, חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה. והבן הדברים מאד. ולכן אם אתה באמת רוצה להגמל מזה אתה צריך באמת לקחת את עצמך בידך ולומר לעצמך פעם ולתמיד, "זהו זה, אני חוזר בתשובה, ונגמר הספור!", ותראה אם תהיה חזק בזה איך שתוכל לנתק את עצמך מזה, זה תלוי רק בך, ובמצונך הטוב, אבל עליך לדעת מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-

מוהר"ן, חלק ב', סימן מ"ט) שעקר התשובה הוא לבל יעשה עוד מכאן ולהבא. והוא מכרח לעבר באלו המקומות והענינים שהיה בהם בתחלה ולהתנסות שם וכו', וכשמרחם על עצמו עכשו ואינו עושה עוד מה שעשה מקדם ומשבר תאוותו, זהו עקר התשובה וכו', עיין שם.

ועל כלם אין עצה אחרת אלא תפלה ובקשה לבקש ולהתחנן ממנו יתברך בכל יום ובכל שעה רבונו של עולם, נפילתי בתאוה זו, אגא חוס וחמל עלי שאזכה לצאת מהתאוה הזו שבוערת בי, וקשה עלי מאד לצאת מזה, ואתה לבד יודע את לבבי הנשבר איך שנלכדתי בעוון הזה, וקשה עלי לצאת מזה, רחם עלי, ותן לי דעת ושכל שאזכה להבין שגם בגשמיות התאוה הזאת הורסת אותי לגמרי, עד שאני כבר לא מסגל לחשב ישר, כי מרב התאוה והחטא המגנה הזו נתבלבל דעתי, ונתערבב מחי, ונתעקם לבבי לגמרי, עד שאני כבר לא יודע לתת עצה לנפשי איך לצאת מזה, ולכן אבקש ממך, רבונו של עולם, חוס וחמל עלי שאזכה לעזוב את הרע הזה שנלכדתי בו, ואתחיל לחשב רק ממך, ומהתכלית הנצחית, שיגיע היום שאצטרף לעזוב את זה העולם, ואני ערום ויחף לגמרי, בלי שום לבושי תורה ומצוות, חוס וחמל עלי ותן לי דעת ושכל איך לקשר את עצמי ברצון חזק מאד, ולעזוב את כל הרע שאני רגיל בזה, ואזכה להמשיך על עצמי ערבות, נעימות וידיות זיו חיות אלקותך יתברך, ואבחר רק בטוב, ומעתה עד היום האחרון שלי אזכה רק לעשות רצונך, לקיים את מצוותיך הקדושים, ולעסוק בתורה ובתפלה, שירות ותשבחות, ואזכה לשמחה אמיתית, עד שאהיה נכלל בך לגמרי מעתה ועד עולם, אמן סלה.

אני מכרח להגיד לך שמה שתפלה פועלת - שום דבר בעולם לא פועל, כי בזה העולם על כל דבר צריכים להרבות בתפלה ותחנונים, כך למד אותנו רבנו ז"ל, ויחמיינו הקדושים אמרו (ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא, לא כהן ולא אורים ותמים, ואין להם אלא תפלה זו בלבד, אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא: רבונו של עולם, אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" - מכאן שהקדוש-ברוך-הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש-ברוך-הוא בורא אותן

בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכֵּן אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת יְכוּלִים לְהַתְּפַלֵּל עַל כָּל מִינֵי תַּאוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת שֶׁנִּלְכְּד בָּהֶן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׂתוֹכֵה לְצַאת מִזֶּה אִם יִהְיֶה לָּךְ רְצוֹן חִזֹּק מְאֹד. הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נח, ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ מֵר חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַמְּלַמֵּד הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יֵאִיר

הַיּוֹת שֶׁהַיּוֹם זֶה אֶסְפֵּת מְלַמְּדִים, אֲמַרְתִּי לְרוּץ בְּשׁוֹרוֹתַיִם אֵלֹו אֲלִיכֶם.

הַבְּעִיָּה הַכִּי עֶקְרִית עֲכָשׁוּ בְּכֹל הָעוֹלָם הַחֲרָדִי מֵה שְׂמָצִיק וּמְזִיק לְהַמְּלַמְּדִים, שֶׁהַתְּלִמִּידִים יֵשׁ לָהֶם גִּישָׁה לְמַחְשָׁבִים הַמְּחַבְּרִים אֶל אֵינְטֵרְנֵט, שְׂשֵׁמָה יְכוּלִים לְרַאוֹת כָּל מִינֵי זֵבֵל בְּעוֹלָם רְחֵמְנָא לִישׁוֹבָן, וְעַל זֶה נֶאֱמַר: (מְשָׁלִי ב' י"ט) "כָּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבּוֹן וְלֹא יִשְׁיִגּוּ אַרְחוֹת חַיִּים", כִּיֹּן שְׁנִכְנְסִים בְּזֶה, קָשָׁה מְאֹד לְצַאת מִזֶּה, כִּי כֵּךְ אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֵדְרִין מ"ה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמִי שֶׁעִינֵיו רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנָי הַתַּאוֹה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם", וְאָמַר: "אֵין לָּךְ אֲכָר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מְכָשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָּךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתַיִם נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מְפָנִי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחְשָׁב אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַתּוֹדֵעַ מְכֹל מַשְׁפָּחָה מִי שֵׁישׁ לוֹ אֶת כְּלֵי הַמְּשָׁחִית הַזֶּה, וּפְשׁוֹט לְהוֹדִיעַ לְהוֹרִים אֶת גְּדֹל הַסַּפְּנָה שֶׁזֶה נוֹגֵעַ בְּחַנוּךְ הַיְלָדִים, קָשָׁה מְאֹד לָבוֹא בְּטַעֲנוֹת לְהִילָדִים בְּשַׁעֲה שֶׁהוֹרִים שְׁלָהֶם מִסְתַּכְּלִים בְּסֵרְטִים וְכו', וְלִכֵּן כְּשֵׁישׁ אֶסְפֵּת הוֹרִים, צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם הַהוֹרִים מִזֶּה.

גַּם צְרִיכִים לְהַזְהִיר אֶת הַיְלָדִים בַּפֶּתַח אֶת חֲמֹר אֶסוּר הַגְּנֵבָה וְכו', וְהַשְׁחָתָה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְכו', וְכו', כִּי פְשׁוֹט יְלָדִים לֹא יוֹדְעִים אֶת חֲמֵרַת הָעֵינָן, וְלִכֵּן מְלַמֵּד צְרִיךְ לְהַרְחִיב אֶת הַדְּבָר בְּעֵינָן זֶה מִמְעַלַּת קִדְשׁוֹת בֵּית הַכְּנֶסֶת, וְכֹל דְּבַר שֶׁשִׁיךְ לְקַדְּשָׁה שְׂצְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל זֶה, וְכַמוֹכֵן לְתַבֵּל אֶת

זה עם ספורים המדברים מחמור העוון של גנבה וגזלה, כי כף אָמר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות גנבה וגזלה, סימן א') מי שנפתה לבו לגזל, וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו, הרי הוא מוכן לכל חטא ועוון, ואין תקנה להסירו מדרך הרעה; וזה מאד מאד חשוב, כי כף אָמר החכם מכל אדם: (משלי כ"ב ו') "חנף לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה", מה שמלמדים את הילדים בקטנות, זה ישאר להם על כל החיים, ולכן צריכים להדגיש הרבה על נקודה זו - לא לנגע בדבר שלא שיד לה.

כמוכן, שצריכים לדבר אתם מהנקודות שהן עקרי היהדות, כגון לא הולכים לישן לפני שמכינים נטלה עם מים וקערה, וכן תכף ומיד כשקמים לטל ידים, וכן בכל פעם שיוצאים לשרותים לומר ברכת "אשר יצר" בכונה וכו' וכו', ולהקפיד ללכת עם ציצית וכו', וצריכים להרחיב את הדבור בענין פשטות - אידישקיט, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי מה שלומדים אצל המלמד, זה נשאר להילד חקוק בדעתו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל. המאחל לך חדש מברך

שכד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נח, ב' דראש חדש מר חשוון ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

הנה אנחנו נכנסים בחדש חדש, וראוי לנו לשמח מאד מאד, כי החדש הזה נקרא "מר חשוון", ואמרו צדיקים על שם: (מגלה כ"ז): "ורחושי מרחשין שפוטתיה"; היינו אחר שעברנו ימי אלול הקדושים וימי תשרי הקדושים, שהרבינו בתפלות ובקשות, באמירת סליחות ותחינות ותחנונים וכו' וכו', עדין בחדש מר חשוון השפתים וגילים לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולכן עלינו לשמח מאד בכל החדש הזה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שמהיום והלאה

נְהִיָּה חֲזָקִים בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנו, שְׁאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן. חֵלֶק ב', סִימָן כ"ה) הַהֲתַבּוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלֵינוּנָה וְגִדּוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוּ יוֹתֵר לְהַתְּבוּד לְבָדוּ בְּאִיזָה חֲדָר אוּ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ בְּטַעֲנוֹת וְאַמְתָּלוֹת, בְּדַבְּרֵי חֵן וְרֻצוּי וּפְיוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יְתִבְרָךְ, שְׂיִקְרָבוּ אֵלָיו לְעַבּוּדָתוֹ בְּאַמְתָּ. וּתְפִלָּה וְשִׂיחָה זוֹ יִהְיֶה בַלְשׁוֹן שְׂמֻדְבָּרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זוֹ הִיא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דְרָךְ וְעֲצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתִבְרָךְ, כִּי זֹאת הִיא עֲצָה כְּלָלִית, שְׂכּוּלָל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שְׂיִחְסֹר לוֹ בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם, אוּ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכָל מַעַבּוּדָתוֹ יְתִבְרָךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ שִׂיחָתוֹ וּיְבַקֵּשׁ מֵאֲתוֹ יְתִבְרָךְ; וְאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׁאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נָבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים, וְאִין לָהֶם אֲלֵא תְּפִלָּה זוֹ בְּלִבָּה, אָמַר דּוֹד לְפָנָי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ: הוּא רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבוּזָה אֶת תְּפִלָּתָם (תְּהֵלִים ק"ב) "תִּכְתֵּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" - מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְהוָה" - שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְּחַנֵּן אֵלָיָךְ, חוּס וְחַמֵּל עַל עֲצָמָךְ! רֵאֵה לְדַבֵּר כָּל יוֹם אֶפְלוּ כַּמָּה דְּבוּרִים אֵלָיו יְתִבְרָךְ, שְׁזֵה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְהַסְמֵךְ מ"ם מְכַנִּיס בְּאָדָם יְאוּשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְשִׁבְרוֹן לֵב וְכוּ' וְכוּ', כְּאֵלוֹ הוּא כְּבֹר אָבוּד וְכוּ', אֲדַרְבֵּה, בְּזֵה שְׁלֵא תִפְסִיק לְדַבֵּר עִמוֹ יְתִבְרָךְ אֶפְלוּ כַּמָּה דְּבוּרִים, אֲתָהּ מְקַשֵּׁר אֵלָיו יְתִבְרָךְ, וְכֵן תִּהְיֶה חֲזָק מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֵה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, גַּם כֵּן מִחֲמַת חִלְשׁוֹת הַדַּעַת וּבְלַבּוּלִים וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל דַּע לָךְ כִּי כָּל יוֹם זֶה דוֹר שְׁלָם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (קֹהֶלֶת רַבָּה, פְּרָשָׁה א', סִימָן ה') עַל הַפְּסוּק: (קֹהֶלֶת א' ד') "דוֹר הַלֶּךְ וְדוֹר בָּא" - רַבִּי יוֹדֵן בְּשֵׁם רַבִּי לׁוֹי אוֹמֵר: אִין לָךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם שְׁאִין נוֹלְדִין בּוֹ שְׂשִׁים רַבּוּא, וּמִתִּים בּוֹ שְׂשִׁים רַבּוּא, וּמָה טַעַם 'דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא?', הֵינּוּ שְׂכָל יוֹם וְיוֹם הוּא דוֹר חֲדָשׁ, וְאֲשֶׁרִי מִי שִׂיּוּדַע אִיךָ לְנַצֵּל אֶת הַיּוֹם הַזֶּה שְׁזֵה דוֹר שְׁלָם, וְלִכֵּן חֲטָף וְאָכַל כָּל יוֹם תּוֹרָה וְתְּפִלָּה וּמִצְוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שִׂיחּוֹת הַר"ן, סִימָן כ"ג) אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְאָכַל כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת וְלִשְׁתּוֹת אַחַר כִּף אִיזָה "קִפְטִיטְלֶךְ" תְּהֵלִים, וְלְהַתְּלַבֵּשׁ בְּאִיזָה מִצְוּוֹת; וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבָרִים אֵלוּ, כִּי יבּוּא הַיּוֹם שֶׁרַק הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת הָאֵלוּ יוֹעִילוּ לָךְ, וְלִכֵּן אֵל

תהיה בטלן! חטף היום את הדרך היומי שהוא שבת י"ד, וכן בכל יום ויום, כי כל זמן שלומדים דף גמרא אפלו בגירסא, נצול מכל רע, כי נעשה מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה, ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א', ואל תקח את זה בקלות, כי זה חייף, אשרי מי שמכניס את הדיכרים האלו בתוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך חודש מברך

שכה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נח, ב' דראש חודש מר חשון ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ

נא ונא תעשי כל מיני מאמצים שבעולם רק להתחזק ולא להשבר משום דבר, ואף שאני חוזר על עצמי יום יום וכו', עם כל זאת כף הזהירנו רבנו ז"ל לחזק את עצמנו בכל יום, ולחזק את אחרים בכל יום ויום מחדש, כי בזה העולם עובר פגעי ומקרי הזמן וכו', ורב רבם של בני אדם נופלים ב'אוש וברכאון רק מחמת חלישות הדעת, והדמיונות שמסבבים אותם, כאלו ההוא ככעס וברגז עלי וכו', וכאלו ההוא עושה לי נזק וכו', או כאלו ההוא מדבר עלי וכו', והכל דמיון אחד גדול, כי כשבר ישראל מחדיר בעצמו רק את אמתת מציאותו יתברך, אזי אין לו שום בעיות, כי המקום הכי בטוח להסתתרו זה בסתר צל כנפיו יתברך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשי כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, ואני יודע שזה מאד קשה לך לשמח, כי יש לך טענות וכו', וחלישות הדעת וכו', וקטנות המוחין וכו', אבל את צריכה לזכור שעם כל זאת שום דבר לא יעזר לך, רק שמחה, כי שמחה זה אור כל-כף גדול, ששורפת את כל הקלפות והמשחיתים שברא מחמת עוונותיו, שהם מחשיכים את עיני האדם, אשרי האשה שיכולה לשמח ולשמח את אחרות, ואשרי ואשרי האשה שיכולה לשמח את בעלה ואת ילדיה, ולא לחכות שישמחו אותה, אשה כזו היא הגבורה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לְךָ חֵדֶשׁ מְבָרָךְ

שְׂכוּ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נח, ב' דְּרֹאשׁ חֵדֶשׁ מֵר חֶשְׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת כִּי הַחַיִּים לֹא קָלִים, עַל כָּל אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם עוֹבְרִים
מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, הַהִפְרָשׁ הוּא רַק: כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ טֵבַע
אֲחֵר, יֵשׁ אָדָם שְׁלוֹקֵחַ אֶת הַחַיִּים בְּקִלּוֹת מְאֹד, וְיֵשׁ אָדָם שְׁלוֹקֵחַ אֶת הַחַיִּים
קָשָׁה מְאֹד. יֵשׁ אָדָם שְׁכָל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוּא שְׁחוֹק אֶחָד גְּדוֹל, וְיֵשׁ אָדָם שְׁכָל
הַחַיִּים שְׁלוֹ הֵם מְרִירוֹת אַחַת גְּדוֹלָה, כָּל אֶחָד כְּפִי אֲמוּנָתוֹ וּדְבָקוֹתוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ.
כְּשֶׁאָדָם מְכַנֵּס אֶת כָּל כְּלוֹ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה וְיוֹדֵעַ וְעַד אֲשֶׁר דֹּבֵר גְּדוֹל
וְדֹבֵר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא הַכֵּל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד,
אֲזִי כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרַת, כִּי הַמְּאַמֵּין בּוֹ יִתְבָּרַךְ - הוּא יוֹדֵעַ
שֶׁהַכֵּל מִשְׁגָּח רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַד כְּדִי כֵּךְ שְׂאֵמְרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (חֲלִין
א) "אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמִטָּה, אֲלֵא אִם מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה". וְכִשְׂאָדָם
מְכַנֵּס אֶת זֶה טוֹב טוֹב בְּדַעְתּוֹ, אֲזִי כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים בְּצוּרָה רְגוּעָה,
וְיֵשׁ לוֹ בְּטָחוֹן בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלוֹקֵחַ הַכֵּל בְּקִלּוֹת וְצוֹחֵק מֵהַכֵּל, כִּי: "מֵה יִתְרוֹן
לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שְׁיַעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ" וְכוּ', וְאֵין לְאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם רַק
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי קִיוֹם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת דִּיקָא, וְכֵן לְהִתְמַד בְּלַמוּד
תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל כָּלֵם לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ
יִתְבָּרַךְ בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְיִתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחֵה,
עֲרֻבִית, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיכִים אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ עַל עֲצָמוֹ, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא
צְנוּר לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲצָם עֲצָמִיוֹת אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג
וְיִתֵּר גְּדוֹל מְזֵה. מֵה שְׂאֵין כֵּן מִי שְׂאֵין לוֹ אֲמוּנָה - הוּא מִסְכֵּן גְּדוֹל מְאֹד כִּי

חֹשֶׁב שֶׁהַכֵּל טָבֵעַ, מְקַרְה וּמְזַל, וְהַכֵּל תְּלוּי בְּכַח הָאָדָם, וְלִכְּן הוּא שְׂרוּי תְּמִיד בְּפֶחַד וְכוּ' וּבְצַעַר גְּדוֹל וְכוּ' וְהוּא מִסְתַּבֵּף בְּכָל מִינֵי סְבוּכִים וְכוּ' וְחִיּוּ מְרִים מְאֹד מְאֹד בְּזֶה הָעוֹלָם. וְלִכְּן לֹא בְּחִנָּם שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה') הָעֶקֶר הוּא הָאֱמוּנָה, וְצָרִיף לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ אִיפֹה הוּא אוֹחֵז בְּאֱמוּנָה כִּי יֵשׁ סוּבְלֵי חֲלָאִים, שְׁעָקַר הַסֶּבֶל שְׁלֵהֵם זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן אֱמוּנָה. וְלִכְּן כְּשֶׁאֵין לְאָדָם אֱמוּנָה הוּא פְּשוֹט אָבוּד לְגַמְרֵי וְשְׂרוּי בְּפֶחַד גְּדוֹל, וְהוּא תְּמִיד מְמַרְמֵר, עֲצוּב וּמְדַכָּא וְכוּ'.

וְלִכְּן הָעֶקֶר הוּא אֱמוּנָה, כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה אֲזִי כָּל הַחַיִּים מְשִׁתְּנִים לְגַמְרֵי, הוּא חַי בְּשִׁלְוָה וּבְנִחַת וּבִישׁוּב הַדַּעַת נִפְלָא, וְהוּא שְׁאֵנָן וְרַגוּעַ כִּי הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַף, וְאִם רוּצֵה שִׁישְׁתַּנֵּה מִשְׁהוּ וְכוּ' הוּא רַק מְרַבֵּה בַתְּפִלָּה שֶׁהִיא הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַף, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר"ג) הַטָּבֵעַ מַחֲיֶכֶת כָּף, וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנֵּה אֶת הַטָּבֵעַ כִּי תְּפִלָּה זֹו הַשְּׁנֵחָה.

הַרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ, הַבְּחִירָה הִיא בְּיַדְךָ אִם תִּתְחִיל לְהַכְנִיס בְּדַעְתְּךָ רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַף וְתַדַּע בְּיַדִּיעָה בְּרוּרָה וּמְזַכֵּכַת אֲשֶׁר הַכֵּל תְּלוּי רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַף (יוֹמָא לַח). "אֵין אָדָם נוֹגַע בְּמָה שְׁמוּכָן לְחִבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָהּ אֶפְלוּ כְּמֵלֵא נִימָא, וּבִידִיעוֹת אֱלוֹ כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי, כִּי מָה לוֹ לְדַאגַּ מְאַחַר שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַף? וְכֵן מָה לוֹ לְהַתְּפַחַד אוֹ לְהַכְנִס בְּלַחֵץ כְּשֶׁהוּא מְשַׁחַח רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַף? כְּמוֹ שֶׁהוּא יִתְבָּרַף יִרְצֵה כֵּן יִהְיֶה.

וְלִכְּן אִם אַתָּה רוּצֵה לְצַאת מִהַבְּעִיּוֹת שְׁלֵף, הַעֲצָה הָעֶקְרִית הִיא לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה הָעֶקֶר עַל אֱמוּנָה. וּבְאֲמַתַּת תְּפִלָּה וְאֱמוּנָה תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, כְּכֹל שְׁאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַף כְּמוֹ כֵּן נִבְנִית אֱמוּנָתוֹ בּוֹ יִתְבָּרַף, וּכְכֹל שֶׁהוּא מְאָמִין בּוֹ יִתְבָּרַף כְּמוֹ כֵּן יִדְבֵּר יוֹתֵר עִמּוֹ יִתְבָּרַף, וְאִזּוֹ תִּתְפַטֵּר מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁלֵף, וְתִתְחִיל לְחַיּוֹת חַיִּים שְׂקִטִּים, חַיִּים מְאֻשְׂרִים וְנִעִימִים.

הָעֶקֶר תְּהִיָּה רְגִיל לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה

לְנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מ"ד) הָאָמוּנָה תּוֹלָה בְּפֶה שֶׁל אָדָם כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט) "אוֹדִיעַ אָמוּנָתְךָ בְּפִי", כְּכֹל שֶׁמְדַבֵּר עִם הַזּוּלָת מֵאָמוּנָה כֵּן יִתְחַזֵּק אֶצְלוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְזָכוּר גַּם זָכוּר מֵה שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם: (מִשְׁלֵי כ"ח) "אִישׁ אָמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", כְּכֹל שֶׁיְהִיָּה חֵזֶק בְּאָמוּנָה יִשְׁפְּעוּ עָלָיו כָּל הַבְּרָכוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ עָלֶיךָ שֶׁיִּמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים וְתַצֵּא מִכָּל הַצָּרוֹת, וְתַהֲיֶה הֵכִי מְאֹשֶׁר בְּעוֹלָם. הַמֵּאֲחִיל לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרַךְ

שְׂבוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדֵּר גַּח, ב' מֵר חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֶתְּה צְרִיךְ לְדַעַת בִּידְעָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ, אֵינן שׁוֹם מְצִיאוֹת בַּלְעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, הַכֹּל לְכַל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא שְׁנִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ הַזֶּה שֶׁלְמֵרָאָה עֵינֶיךָ, דּוּמָם, צוּמַח, חִי, מְדַבֵּר הֵם לְבוּשׁ לְגַבֵּי עֶצֶם עֲצָמוֹת הַבְּרִיאָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א') אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צְרִיךְ תְּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשִּׁכָּל שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דָּבָר, כִּי הַשִּׁכָּל מְאִיר לוֹ בְּכָל דְּרָכָיו. וְהַשִּׁכָּל הַזֶּה, זֶה אֹר אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ הַגְּנוּז וְטָמוּן בְּתוֹךְ כָּל דָּבָר מִפְּרֻטֵי הַבְּרִיאָה, אֵךְ רַב הָעוֹלָם לֹא יוֹדְעִים אֶת זֶה, כִּי מֵרַב אֹר נַעֲשֶׂה אֶצְלָם שְׁבִירַת הַפְּלִים, כִּי לְכָלִי הַמוֹחִין שְׁלֵהֶם קֶשֶׁה לְקַבֵּל אֶת הָאֹר הַזֶּה, וְלִכֵּן מִחֲמַת שְׁבִירַת הַפְּלִים נַעֲשֶׂה אֶצְלָם חֲשׁוֹף לְגַמְרִי, עַד שֶׁנִּדְמָה לָהֶם כְּאֵלוֹ הוּא יִתְבָּרַךְ מִסְתַּתֵּר בְּאִיזָה מְקוּם בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל לְמַעְלָה לְמַעְלָה וְכוּ' וְכוּ' וְאֵינָם קוֹלְטִים שֶׁאֵינן בַּלְעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל מְרִישׁ הָאֲצִילוֹת עַד נִקְדַּת הַמְּרָכֹז שֶׁבְּעוֹלָם הַעֲשִׂיָּה, הַכֹּל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא.

וְזוֹ הַטְּעוֹת שְׁבִנֵי אָדָם טוֹעִים כְּאֵלוֹ כְּשֶׁמִּתְפַּלְלִים מִי שׁוֹמֵעַ אוֹתָם וְכוּ',

וְהֵם לֹא קוֹלְטִים שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹקֵד עַל שְׁפֵתֵי הָאָדָם, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנֵי יוֹ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ב) וּבְאַמֶּת אִם הָיָה הָאָדָם מֵאֲמִין שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא עַל יָדוֹ וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתוֹ - וְדַאי הָיָה מְדַקְדָּקִים מְאֹד עַל תְּפִלָּתוֹ, וּבִשְׁבִיל שְׂאִינָם יוֹדְעִים זֹאת בִּידְיָעָה בְּרוּרָה עַל יְדֵי זֶה מֵתְרַשְׁלִין מִתְּפִלָּה. רוֹאִים מְכַל זֶה - אִם הָיָה הָאָדָם זֹכֵה לְמַחֲזִין מְזַכְכִּים - אַזִּי הָיָה מְרַגֵּישׁ אֶת אֲמֵת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהָיָה מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאִשֶּׁר יִדְבֹר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, שְׁכָל זֶה גְלוּי יִחִידָה שְׁבִנְפֵשׁ הָאָדָם, שְׁמִשִּׁיחַ יִגְלֶה לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׁכָל אַחַד יְרַגֵּישׁ שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְלִכֵּן יִפְתַּח פִּיּוֹ וַיִּתְחַיֵּל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁכָל זֶה עֲנִין הַהִתְבּוֹדְדוּת שִׁיחָה בֵּינֵנו לְבֵין קוֹנֵנו, שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנֵי יוֹ"ל וּמַעֲוָרָר אוֹתָנוּ בְּכָל יוֹם שֶׁנִּפְתַּח פִּינוּ וְנִדְבַר וְנִשִּׁיחַ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְנוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. אֵךְ כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא וּבִפְרִטוּת בְּפָגַם הַבְּרִית, רַחֲמֵנָא לְעֻלָּן, הוּא גּוֹרֵם לְעִצְמוֹ מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים, שְׁהֵם עֲנָנִים דְּמַכְסִּין עַל עֵינָא וְכוּ' שְׁמַחוּ וְדַעְתוּ מְבַהֲלִין וּמְבַלְבְּלִים, כִּי הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים הֵן הֵן עֲוֹנוֹתָיו שְׁמַעֲלִימִים וּמְסַתְרִים וּמְכַסִּים מִמֶּנּוּ אֶת אֲלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ עַד שֶׁנִּדְמָה לָהֶם כְּאֵלוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא לְמַעְלָה לְמַעְלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים וְכוּ' וְשׁוֹכְחִים לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַד שְׁמַרְבַּ עֲוֹנוֹת הָאָדָם כֹּא לִידֵי כְּפִירוֹת גְּמוּרוֹת, וּנְכַנְסוֹת בּוֹ סִפְקוֹת (שְׁמוֹת י"ז) "הַיֵּשׁ הַרְי"ה בְּקַרְבְּנוּ אִם אֵינְנו", וְעַל יְדֵי זֶה "וַיִּבֵּא עֲמֶלְק וַיִּלְחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרַפְדִּים" - שְׂרָפוּ יְדֵיהֶם מִלְמוּד תּוֹרָה, כִּי הִכַּל הוֹלֵךְ כְּבֹר בְּיַחַד, כִּי אִם הָיָה הָאָדָם מַחֲדִיר הַיֵּטֵב בְּלִבּוֹ וְדַעְתּוֹ שְׂאִין בְּלַעְדֵּי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהָיָה יוֹדֵעַ בִּידְיָעָה בְּרוּרָה כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מִסְתַּתֵּר בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁהִיא כְּכִיכּוֹל, חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ הַמְּלַבֶּשֶׁת בְּדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, כִּי הֵרִי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מְגָלָה הַלְכוֹת שֵׁישׁ וְשִׁיכוֹת בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט מַעֲסָקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, הֵן בְּדוּמָם, הֵן בְּצוּמַח, הֵן בְּחַי וְהֵן בְּמַדְבָּה, וְמָה שְׁמַגְלָה רִזִּין וְרִזִּי דְרִזִּין שְׁבִסְתְרֵי הַבְּרִיאָה אַזִּי הָיָה מְאִיר מַחוּ, וּכְבָר הָיָה עוֹסֵק תְּמִיד בְּתְפִלָּה וְשִׁיחָה בֵּינֵנו לְבֵין קוֹנֵנו, וְזֶה שְׁנֵאָמַר (מְשָׁלִי כ"ח) "מְסִיר אָזְנוֹ מִשְׁמַע תּוֹרָה גַּם תְּפִלָּתוֹ תוֹעֵבָה", כִּי מֵאַחַר שְׂאִינֵנו לּוֹמֵד תּוֹרָה אַזִּי אֵינְנו מְמוֹחֵן שְׁלֹו מְאִירֵין כָּלֵל, וְעַל יְדֵי זֶה תְּפִלָּתוֹ תוֹעֵבָה, כִּי הִכַּל כֹּא לוֹ בְּכַבְדוֹת - שְׁפִתָּיו נְעוֹת, וְאֵינוֹ מְכַנֵּן כְּלוּם מָה שֶׁהוּא אוֹמֵר עַד שְׁלִבְסוּף נִמְאָס לוֹ וּמִתְחַיֵּל לְקַצֵּץ בְּסֵדֶר הַתְּפִלוֹת וְכוּ' עַד שְׁמַפְסִיק לְהַתְּפַלֵּל לְגַמְרֵי, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא נֶעְקָר לְגַמְרֵי

מִחַיֵּי הַרוֹחָנַיִם וּמִתְחִיל לַעֲבֹר עָלָיו כָּל מִינֵי מַשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ' וְטוֹעַם מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וְכוּ' וּמִסְתַּוֵּבֵב מִבְּהֵל וּמִבְּלָבָל מְלֵא בְקִשּׁוֹת וּסְפֻקוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִבּוֹ סִתְרָחַר מְלֵא עֲקֻמוּמִיּוֹת עַד שְׁעוֹזֵב לְגַמְרֵי אֶת הַדָּת, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְעוֹד יֵשׁ לוֹ קִשּׁוֹת עַל אַחֲרִים, שְׁכַן מְאַמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָמַל עָלֵינוּ בְּדוֹרוֹת אֱלוֹ וְשָׁלַח לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, שְׁהוּא הַמִּתְנַהֵג הַכִּי יָפֵה לְכָל הַבְּרִיאָה, וְהוּא מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ מִהַשְּׁנָה (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס') וְעַל יְדֵי זֶה פּוֹתַח לָנוּ אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאִשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, כִּי הוּא מְכַנִּס בְּנוֹ אֶת הַדַּעַת הָאֵמֶת (דְּבָרִים ד') "אֵתָהּ הָרֵאֵת לְדַעַת כִּי הוּיָ"ה הוּא הָאֱלֹקִים אֵינִי עוֹד מְלַבְדּוּ", וְעַל יְדֵי זֶה אֲנַחְנוּ נִגְאָלִים מִכָּל הַלַּחֲץ וְהַדַּחֲק וְהַקְטָנוֹת וְהַצְמָצוּמִים וְכוּ' וְזוֹכִים לְהַרְגִּישׁ בְּכָל פַּעַם וּפְעַם יוֹתֵר אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁלוֹמֵךְ בְּעַצְמוֹ אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁהוּא הַדַּעַת הָאֵמֶת, וְאֲשַׁרֵּי וְאֲשַׁרֵּי מִי שְׁמִזְכָּה שָׁגַם אַחֲרֵים יְדַעוּ מִלְּמוּדוֹ הַעֲמֵק וְהַתְּמִים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז אֵל רַב טוֹב הַצְּפוּן יִזְכֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׂכַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, ב' מֵר חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, יְדִיד הַשֵּׁם וְיָדִיד כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל
עוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה ר' ... נְרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח

אֵינִי אֲתָהּ יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, אֵיךְ שֶׁיִּרְדְּתִי הַיּוֹם מִהַמְּטוּס בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, בְּשִׂרְוִי לִי בְּשׂוֹרָה מְשֻׁמַּחַת שְׁחִזְרַת ל... וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב שָׁרֵק יָכוֹל לְהִיּוֹת, זֶה אֲצַלִּי הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי הַרְבֵּה הַתְּפִלְלָתִי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלֵא יִהְיוּ פְלוּגִים וְכוּ', וּמַחְלֻקוֹת וְכוּ', בֵּינֵן עֲדוֹת הַמְּזוּרָח הַסְּפָרְדִים וְכוּ', כִּי מֵה שְׂאֲנַחְנוּ רוֹאִים עַכְשָׁו מֵה שְׁקוּרָה בְּעוֹלָם הַחֲסִידִי וּבְעוֹלָם הַלִּטְאִי וְכוּ' וְכוּ', כָּל-כֶּף הַרְבֵּה פְרוּרִים וּמַחְלֻקוֹת

וכו', שְׁזָה פְּשׁוּט מַגְעִיל, וְתַהֲלָה לְאֵל, עֲכָשׁוּ יַחְזְרוּ הַשְּׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין עַדוֹת
הַמְזֻרָח, וּבִיחַד נוֹכַח לְהַגְבִּיהַ אֶת קַרְנֵי עַדוֹת הַמְזֻרָח, לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיִשְׁנָה,
בֵּיתֵר שְׂאֵת וּבֵיתֵר עֵז, חֲזַק וּבְרוּךְ! וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאַף
שְׁמִשְׁמִיִּצִים עֲלֵיךָ וְכוּ', זֶה כְּבָר סִימָן טוֹב שְׂאֵתָה פּוֹעֵל לְשֵׁם שְׁמַיִם, כִּי כָּךְ
אָמְרוּ צַדִּיקִים: "אִם אֵין עַל אָדָם מַחְלֻקוֹת וּבִקְרַת וְכוּ', צְרִיכִים לְבַדֵּק אִם
זֶה לְשֵׁם שְׁמַיִם", כִּי מִי שֶׁרַק עוֹבֵד לְשֵׁם שְׁמַיִם מְכַרַח לְהִיּוֹת עֲלָיו מַחְלָקַת
וּמְדַבְרִים וְכוּ', וְהוּא צְרִיךְ לְסַבֵּל חֲרוּפִין וּגְדוּפִין, בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים וְכוּ',
וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ - אֵל תְּשִׁים לֵב לְכָל זֶה, אֲלֵא תִקְיָם: (שׁוֹפְטִים ו' י"ד)
"לֵךְ בְּכַחֲךָ זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל", כִּי עִם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים עֲכָשׁוּ אַחְדוֹת
וְאַהֲבָה, וְרַק בְּזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה לְהַגָּאֵל מִכָּל צְרוּתֵינוּ וּגְלִיּוֹתֵינוּ. כָּל הַשָּׁנִים מְאֹד
שְׂיִצְאָת חֲכִיתִי וְצַפִּיתִי לְיוֹם הַזֶּה, וְהִנֵּה: (תְּהִלִּים ק"ח) "זֶה הַיּוֹם עָשָׂה הַשֵּׁם
נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בּוֹ", וְאֲנִי מוֹכֵן לְעֹזֵר בְּמָה שֶׁרַק יוֹכֵלִים לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת
דַּעַת מֶרֶץ שְׁלִיט"א, וְשִׁיחָה הַצְּלָחָה מְפֻלְגָת לְתַנּוּעַת ... בְּבַחֲרֵיּוֹת הַקְּרוּבוֹת,
וּכְבָר הַלִּילָה כְּשֶׁסְּדָרוּ לִי אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּאֵן בִּיבְנָאֵל קִבְּלַת פְּנִים עוֹרְרֵתִי אֶת
כָּלֵם שְׂיִתְגִּיסוּ לְמַעַרְכָּה, וְעוֹד אֲמַשִּׁיךְ לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכָלֵל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
חֲסִידֵי בְּרִסְלָב בְּכָל הָאָרֶץ שְׂיִתְגִּיסוּ עִם כָּל הַמֶּרֶץ וְהַכַּחַח לְמַעַן הַצְּלַחַת הַתַּנּוּעָה
וּלְמַעַן כְּבוֹדוֹ שֶׁל מֶרֶץ שְׁלִיט"א.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ בְּתַפְלַת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיחָה לְךָ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְלֹא תִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם,
רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְמַעַן הַתּוֹרָה וְלוּמְדֵיהָ, וְנִזְכָּה לְרֹאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ אִיךְ שְׁכַל
עִם יִשְׂרָאֵל, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל שְׁבִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִיחַד נִקְבַּל
אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

שכט.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר נח, ב' מר חשוון ה'תשע"ג
 שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד, ידיד השם, זוכה ומזכה את
 הרבים שאין דגמתו הרב הגאון המפרסם רבי ... שליט"א
 קבלתי את התשורה הנפלאה הספר "פוסק הדור" שממנו יכולים ללמד
 הרבה מה זאת התמדה, ולא נעשים גאון מלילה ליום, כמו קקיון דיונה וכו'.
 הקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרככם ואני מאד מאד רוצה לראות אתכם
 יושב על כסא הרבנות בירושלים הבירה, וביוחד נקבל את פני משיח צדקנו.
 אני מזמין אתכם בהזדמנות הראשונה שרק תוכלו לבוא לתת שיעור
 בהלכה ובאגדה לאנשי שלומנו, שאנחנו מונים למעלה מארבע מאות
 משפחות, ובמוסדות שלנו מתחנכים למעלה מאלף ילדים, פן ירבו, וזה
 יהיה לשמחה גדולה מאד שתבואו לחזק את הקהלה הקדושה, שהקמתי
 ביצע ובקדם ובמסירות נפש הכי גדולה, ואתם יודעים איך שהולך לי בחיים
 שהקהלה תלך רק על פי ההלכה, כי החדרתי בקהלתנו כי רק ההלכה זה
 יסוד היהדות.

דרישת שלום חמה למר אביך מרן שליט"א, וכן תמסר לו יישר כח
 גדול על ענין האחדות שישרה עכשו בתנועה, ורק כך נוכל לעלות ולהצליח,
 ואני מוכן לעזור בכל מה שמרן שליט"א ירצה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

של.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר נח, ב' מר חשוון ה'תשע"ג
 שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתכניס את עצמך טוב טוב במדה היקרה
 של למוד זכות, כי זה יסוד היסודות אצל רבנו ז"ל, (לקוטי מוה"ר, חלק א סימן

רפ"ב) שְׁאָדָם צָרִיף לְדוֹן אֶת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, וְכֵן לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְעַל יְדֵי לְמוֹד זְכוּת יְכוּלִים לְהַעֲלוֹת מִכֶּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת, וּמוֹהֲרַנְיָת ז"ל אָמַר שְׁעַם הַדְרָף הַזֶּה יְכוּלִים לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וְכֵן אָמַר לְתַלְמִידוֹ ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינֶר ז"ל שְׁזֵה הָעֵבוּדָה הִכִּי קָשָׁה אֲצֵל הָאָדָם, כִּי אִם אָדָם הָיָה יְכוּל לְדוֹן אֶת הַזְּכוּת לְכַף זְכוּת, הָיָה יְכוּלִים לְהַחֲזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְתִשׁוּבָה, אֲךָ מָה לְעֵשׂוֹת שְׁהַסְמִיךְ מ"ם מִסִּית וּמְדִיחַ נֶגֶד כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְקָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְדוֹן אֶת הַזְּכוּת לְכַף זְכוּת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שְׁלַכְל הַפְּחוֹת, אַתָּה רְאֵה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ אֶת הַמְּדָה הַיְקָרָה הַזֹּאת שֶׁל לְמוֹד זְכוּת, וְתַתְּחִיל בְּבֵיתְךָ, תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד זְכוּת עַל אֲשֶׁתְּךָ, וְלֹא לְחַפֵּשׁ וּלְחַטֵּט אַחֵר מוֹמִים וְחִסְרוֹנוֹת אֲצֵלָהּ וְכו', וְכֵן תִּלְמַד זְכוּת עַל חֲבֵרֶיךָ וְכו', וְכֵן עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְהַסְמִיךְ מ"ם מְאֹד מִפְּחוֹד מְזֵה, וְלִכֵּן הוּא מְכַנֵּס בְּכָל אָדָם דְּמִיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ הֵהוּא רוֹצֵה לְעֵשׂוֹת לוֹ רַק רַע וְכו' וְכו', וְכִבֵּר אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ל"א): בְּשַׁעָה שְׁעָלִי הִכְהֵן אָמַר לְחִנָּה (שְׁמוּאֵל א' א') "עַד מָתִי תִשְׁתַּכְּרִין הַסִּירִי אֶת יַיִנְךָ מֵעֲלֶיךָ" וְגו', שְׁחִנָּה עָנְתָהּ לוֹ לֹא אֵיכָּא שְׁכִינָה וְרוּחַ הַקְּדוֹשׁ גְּבָהּ, שְׁדַנְתַּנִּי לְכַף חוֹבָה וְלֹא דַנְתַּנִּי לְכַף זְכוּת, רוּאִים מְכַל זֶה שְׁאִי אֶפְשֶׁר לְדוֹן לְכַף זְכוּת אֶת הַזְּכוּת, אֲלֵא כְּשֶׁהִשְׁכִּינָה שׁוֹרָה בּוֹ, וַיֵּשׁ בּוֹ רוּחַ הַקְּדוֹשׁ, כִּי הָרִי חִנָּה אָמְרָה לוֹ לְעָלִי: (שֵׁם ט"ו) "וַתַּעַן חִנָּה וַתֹּאמֶר לֹא אֲדַנִּי אֲשֶׁה קִשְׁת רוּחַ אֲנִכִּי וַיִּין וְשִׁכְרָ לֹא שְׁתִּיתִי וְאֲשַׁפֵּךְ אֶת נַפְשִׁי לְפָנֶי הוֹי"ה: אַל תַּתֵּן אֶת אֲמֹתְךָ לְפָנֶי בַת בְּלִיעֵל כִּי מֵרַב שִׁיחִי וְכַעֲסִי דִבַּרְתִּי עַד הִנֵּה" וְגו', וְלִכֵּן אָדָם צָרִיף לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד לְדוֹן אֶת הַזְּכוּת לְכַף זְכוּת, וְדִיקָא עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה שֶׁהִשְׁכִּינָה תִשְׁרָה בּוֹ, רוּחַ הַקְּדוֹשׁ יוֹפִיעַ אֲצֵלוֹ, וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁזוֹ לֹא עֵבוּדָה קְלָה, כִּי זֶה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְאָדָם, כִּי טִבֵּעַ שֶׁל אָדָם תִּכְף וּמִיד לְדוֹן אֶת הַזְּכוּת לְכַף חוֹב, הוּא אֶפְלוֹ לֹא יוֹדֵעַ מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכו' וְכו', כְּבָר כְּשֶׁהוּא רוּאֵה דְבָר שְׁלֹא מֵתָאִים לוֹ וְכו', אוֹ עוֹשֶׂה דְבָר אַחֲרַת מְמָה שֶׁהוּא חֹשֵׁב וְכו', כְּבָר דְּנִים אוֹתוֹ לְכַף חוֹב, מָה, אַתָּה יוֹדֵעַ מָה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם הַזֶּה?! וְלִכֵּן זוֹ עֵבוּדָה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְדוֹן אֶת הַזְּכוּת לְכַף זְכוּת, וְצָרִיכִים לְעַבֵּד עַל עֲצָמוֹ שִׁיזְכֶּה רַק לְרִאוֹת אֶת הַזְּכוּת אֲצֵל הַזְּכוּת, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה אֵיךְ צָרִיכִים לְדוֹן לְכַף זְכוּת אֶת הַצְּדִיק, וְאוֹי לוֹ, לְאָדָם שְׁמַחִיב אֶת הַצְּדִיק, כִּי לֹא יֵאבְהַ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְסַלַח לוֹ, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ

(שְׁבַת קכ"ז): הִדָּן חֲבֵרוֹ לְכַף זְכוּת - דִּינִין אוֹתוֹ לְזְכוּת, וְלִכְּנֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּחַקֵּק בְּעֶצְמְךָ אֶת הַמְּדָה הַיְקָרָה הַזֹּאת לְמִוֹד זְכוּת עַל הַזּוּלָּת.

נָא וְנָא אֲנִי מֵאֵד מִתְּחִנֵּן אֵלֶיךָ שֶׁתְּחַוֶּס עַל נַפְשִׁי, וְתִשְׁתַּדֵּל כָּל יוֹם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וְכוּ', כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁזּוֹכֶה לְשַׁפֵּךְ שִׁיחוֹ וּתְפִלָּתוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הַמִּפְתָּח לְהַכְנִס אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדְּוֹת, אוֹת יְשׁוּעָה, סִימָן ג') "עַל יְדֵי הַתְּבוּדָּוֹת בָּא יְשׁוּעָה"; וְכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשִׁי לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם רַק מִמְּשִׁיךְ יְשׁוּעוֹת, הַלּוֹאִי וְהַלּוֹאִי שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי וְתִקְוֶים מִה שֶׁכָּתוּב פֹּה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׁלֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, ב' מֵר חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּרַגְּלִי אֶת עֶצְמְךָ רַק לְדוֹן אֶת הַזּוּלָּת לְכַף זְכוּת, כִּי הַסֵּמ"ך מ"ם עוֹבֵד שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת עַל כָּל אֲשֶׁה לְהַכְנִיס אוֹתָהּ בְּדַמְיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ חֲבֵרְתָּה רוּצָה רַק לְעֲשׂוֹת לָהּ אֶת הָרַע וְכוּ', וּבְאֲמַת זֶה דְּמִיוֹן אֶחָד גְּדוֹל, שֶׁלְּצַעֲרָנוּ הָרַב, נִדְּבֵק יוֹתֵר בְּנָשִׁים וְכוּ', כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֲשֶׁה מִה שֶׁעוֹבֵר, צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְלֹא כָּל דָּבָר יוֹדְעִים וְכוּ', וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עֶצְמָה תְּמִיד לְדוֹן אֶת הַזּוּלָּת לְכַף זְכוּת, וְעַל יְדֵי לְמוֹד זְכוּת שֶׁמְלַמְּדִים אֶת הַזּוּלָּת לְכַף זְכוּת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דֵּן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי יֵשׁ נָשִׁים שֶׁשְּׁפוּט נְעֻשׂוֹת חוֹלוֹת מִהַדְּמִיוֹן הַזֶּה כְּאֵלוֹ שֶׁהַזּוּלָּת רוּצָה לְעֲשׂוֹת לָהּ רַע וְכוּ', וּבְאֲמַת אֵין עוֹד מְדָה יְקָרָה כְּמוֹ לְדוֹן תְּמִיד אֶת הַזּוּלָּת לְכַף זְכוּת, כִּי אִם הֵייתָ יוֹדַעַת מִה שֶׁעוֹבֵר עַל הַזּוּלָּת וְכוּ', הֵייתָ לֹא רַק דִּנְיָה אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת וְכוּ', אֲלֵא אֶת הֵייתָ רוֹקְדַת מֵרַב שְׂמִיחָה שֶׁהַמַּעַב אֲצִלְךָ לֹא כָּל-כָּךְ גְּרוּעַ כְּמוֹ שֶׁאֵת שׁוֹמַעַת מִה שֶׁקּוֹרֶה אֲצֵל הַזּוּלָּת וְכוּ' וְכוּ'.

הסמ"ך מ"ם תמיד מלמד חוב על נשמות ישראל, ואשרי אדם שתמיד מלמד זכות על כל בר ישראל, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות התנשאות, סימן י"ו) מי שמלמד זכות על ישראל זוכה לעליה גדולה; וכן אמר (שם, אות תפלה, סימן נ"ט) מי שמלמד זכות על ישראל על ידי זה מעורר תשובה, והתשובה באה על ידו; ולכן הרגילי את עצמך רק לדון את הזולת לכף זכות, ואז תראי איך שכל החיים שלך ישתנו לטובה.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלילי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שלב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נח, ג' מר חשון ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שאל תפנס בלחץ וכו', כי זה יסוד החיים שאדם צריך להיות בן חורין, היינו לא להיות אף פעם בלחץ, אסור להלחץ את עצמו משום דבר, ואמרו חכמינו הקדושים: (אבות פרק ו') "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה"; ורבנו ז"ל נתן לנו דרך התלמוד נוראה ונפלאה מאד וכו', שאפלו מי שיש לו ראש כבד וכו', וקשה הבנה, אם ילך בדרך זו יצליח מאד, כמובא בדבריו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן ע"ו) שאמר שאין צריכין בתלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין. ולא

יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר פסדך בזריזות וממילא יבין. ואם לא יבין תכף - יבין אחר כך. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט) 'לגמר והדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר (תהלים קי"ט כ') 'גרסה נפשי לתאבה', כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם ולחזור להתחיל ולגמרם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם; אבל צריכים מאד מאד לשמר לא לדבר רע על אף אחד, כי זה מה שהסמך מ"ם רוצה שאחד ידבר על השני, וכל הכח שלו זה רק פרודים "הפרד ומשל", ולכן אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן צ"א) סגלה להתמדה שיזכה להיות מתמיד בלמודו, הוא להזהר לבלי לדבר על שום איש ישראל. כמו כשהפלה היא יפה אזי האהבה בשלמות. אבל כשיש להפלה איזה חסרון ומום, אזי בודאי אין האהבה בשלמות. כמו כן התורה נקראת פלה כמו שכתוב (דברים ל"ג ד') "תורה צוה לנו משה מורשה" ודרשו חכמינו הקדושים (ברכות נ"ז. פסחים מ"ט:): "אל תקרי 'מורשה' אלא 'מארסה'", וכל אחד מישאל - יש לו אות בתורה, כי ששים רבוא אותיות התורה כנגד ששים רבוא נשמות ישראל, וכשיש חסרון באחד מישאל נמצא שיש חסרון בתורה, ששם שרש נשמות ישראל, ועל כן בודאי אי אפשר לאהב את התורה בשלמות. אבל כשיזהר מלדבר על שום בר ישראל ולבלי למצא שום חסרון בשום בר ישראל נמצא שאין בהתורה שום חסרון ומום אזי בודאי יאהב את התורה מאד. ואזי יתמיד בלמוד התורה מגדל האהבה, וזהו (תהלים י"ט ח') "תורת הוי"ה תמימה" - היינו כשתורת הוי"ה היא תמימה בלי שום חסרון ומום דהיינו כשנוהרין לבלי לדבר ולבלי למצא שום חסרון בשום בר ישראל שהוא אות מהתורה, נמצא שאז תורת הוי"ה תמימה בלי שום חסרון ומום, אזי היא "משיבת נפש". כי אז דיקא זוכין לאהבת התורה ומרגישין טעם מתיקות התורה שמשיבה את הנפש מאחר שאין בה שום חסרון, ואז זוכין להתמדה.

אל תִּשְׁכַּח שְׂרַבְנוּ ז"ל הַזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בַּשַּׁבָּת, וְאָמַר (לקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י"ז) שֶׁהַעֲקָר הוּא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בַּשַּׁבָּת, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בַּשַּׁבָּת, וְלִשְׁמַר לֹא לָרִיב בַּשַּׁבָּת, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס בַּשַּׁבָּת, רַק לְהִתְעַנֵּג כָּל הַשַּׁבָּת עִם הַסְּעוּדוֹת שַׁבָּת, וְזָכוֹר גַּם זָכוֹר מֵהַ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת קי"ז): עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ט"ז כ"ה) "אֲכָלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לַיהוָה" הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשְּׂדֵה", וַיַּעַן שְׂכָתוֹב שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים "הַיּוֹם", אַזִּי מַחֲיִבִים לְאָכַל בַּשַּׁבָּת שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת קי"ח) "כָּל הַמְּקִיִּם שֶׁלֹּשׁ סְעוּדוֹת בַּשַּׁבָּת נִצְוֹל מְשֻׁלוֹשׁ פְּרַעֲנִיּוֹת, מַחְבְּלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וּמְדִינָה שֶׁל גֵּיהֶנוֹם, וּמִמְלַחֲמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, שֶׁהַשְּׁלֹשׁ פְּרַעֲנִיּוֹת הָאֵלוֹ עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ כָּל יוֹם יוֹם, וְעַל יְדֵי שְׁנִקְפִיד לְאָכַל אֶת הַשְּׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בַּשַּׁבָּת נִתְפָּטֵר מֵהַפְּרַעֲנִיּוֹת הָאֵלוֹ, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְלְאָכַל בַּשַּׁבָּת שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת, וְלְהַקְפִיד מְאֹד עַל סְעוּדָה שְׁלִישִׁית, כִּי אַז הוּא רַעוּא דְרַעוּיִן רְצוֹן שְׂבָרְצוֹנוֹת, וְאֲשֶׁרֵי הָאֲדָם שְׂבָא לְאָכַל בְּצִוְתָא עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ סְעוּדָה שְׁלִישִׁית.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִי לִּי הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לִי שַׁבָּת שְׁלוֹם

ש.ל.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבָּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר נח, ג' מֵר חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיִּי רְגוּעָה וְאֵל תִּפְנְסֵי בְּלַחֲץ, כִּי הַסַּמ"ךְ מ"ם שׁוֹבֵר אֶת הָאֲדָם וּמִלְחִיצוֹ בְּכָל פַּעַם בְּלַחֲץ אַחַר וְכו', וְהַפֶּל כְּדֵי לְקַחַת מִמֶּנּוּ אֶת הַיְשׁוּב הַדַּעַת, כִּי כְּשׁוֹנְכְּנִסִים בְּלַחֲץ מְאֹבְדִים אֶת הַדַּעַת וְהַשְּׂכָל לְגַמְרִי, וְלִכֵּן הַזְהִירָנוּ רַבְנוּ ז"ל בְּיוֹתֵר עַל דְּבַר זֶה, שְׁנוֹכְהָ לְיִשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, וְלֹא נִלְחִיץ אֶת עַצְמִנוּ, וְאֶת זֶה זוֹכִים עַל יְדֵי שִׂמְחָה, כְּמוֹ שְׂאֲמַר

רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י"י) מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך ואינם מתקרבים אליו יתברך? הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת, ואינם מישבין עצמם, והעקר להשתדל לישוב עצמו היטב, מה התכלית מכל התאוות ומכל עניני העולם הזה, הן תאוות הנכנסות לגוף, הן תאוות שחויז לגוף, כגון כבוד, ואז בודאי ישוב אל השם יתברך, ואת צריכה לדעת שעל ידי מרה שחורה אי אפשר להנהיג את המח כרצונו, ועל כן קשה לו לישוב דעתו. רק על ידי השמחה יוכל להנהיג המח כרצונו, ויוכל לישוב דעתו, כי שמחה הוא עולם החרות, כמו שכתוב (ישעיה נ"ה) "כי בשמחה תצאו", שעל ידי שמחה נעשין בן חורין ויוצאין מן הגלות, ולכן אשרי האשה שעושה כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, ועל ידי זה יתרחב לה בגשמיות וברוחניות גם יחד, ובפרט בשבת אשה צריכה להיות רגועה ולשמח בשמחתו יתברך, ועל ידי זה ישפע פרנסה בשפע לכל ימי השבוע.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

ש.ל.ד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נח, ג' מר חשון ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לכם כח להתמודד עם הנסיון הקשה שנתת עליכם עם הבן ... גרו ואיר יעזר הקדוש-ברוך-הוא שהכל יתהפך לטובה ויקל מעליו הסבל לגמרי.

לדעתי, אתם צריכים עורך דין טוב שלא יותר בשום פנים ואפן ואם יש כאן רשלנות שישלמו את המחיר.

אַבְל מִכֶּם אֲנִי מִבְּקֵשׁ שְׂאֵל תְּרִיבוּ וְאֵל תִּאֲשִׁימוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, רַק לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְאִפֿי שֶׁהִסְבֵּל וְהִצַּעַר הַזֶּה אֵי אִפֿשֵׁר לְהִסְבִּיר, כִּי הַכָּאֵב הַזֶּה אֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְשָׁשׁוּם בְּרִיָּה לֹא תְּבוּא לְיַדִּי נִסְיוֹן קָשָׁה כְּזֶה, וְלִכֵּן חִזְקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד וְזָכְרוּ מַה שֶּׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ה.) כֹּל שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חִפֵּץ בּוֹ - מְדַכָּאוּ בִּיְסוּרֵין, וְאִם קִבְּלִם יִרְאֶה זֶרַע יִאֲרִיף יָמִים.

הַעֶקֶר הוּא סְבֻלָּנוֹת, אִפֿי שֶׁזֶּה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת הֵלֵב נִשְׁבֵּר שְׁלֹכֶם וְהַרוּחַ נְמוּכָה שְׁבַכְכֶם צְרִיכִים לְקָרֵב אֶתְכֶם יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מַה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים דְּרָכֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא? וּמִי יוֹדֵעַ מַה עֲלֵיכֶם לְתַקֵּן? וְאֵיזָה נִשְׁמָה זֹאת, שֶׁהִצְרָכָה לְרַדַּת לְזֶה הָעוֹלָם לְסִבֵּל וְכוּ'.

וְלִכֵּן רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ שִׁיתֵּן לָכֶם כַּח וְסִבֵּל וְלֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם וְלֹא לְהִשְׁבֵּר רַק לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וְיִתֵּר עַז לְהִתְקַרֵּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶלָּו יִתְבַּרֵּךְ וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו יִתְבַּרֵּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

שלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת נח, ג' מֵר חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַנְּבִיא מֵתְאוּנָן: (מֵלֶאכִי א' ז') "מִגִּישִׁים עַל מִזְבְּחֵי לַחֵם מִגְּאֵל וְאִמְרַתֶּם בְּמַה גֵּאֲלֵנוּךְ בְּאִמְרַתְכֶם שְׁלַחַן הַדֵּן נִבְּזָה הוּא. וְכִי תִגִּישׁוּן עוֹר לְזִבְחַת אֵין רַע וְכִי תִגִּישׁוּ פֶסֶח וְחֵלֶה אֵין רַע הַקְּרִיבֶהוּ נָא לְפִתְחֵךְ הַיְרָצֶךָ אוּ הַיֵּשׂא פְּנִיךָ" וְגו'. אִם אָדָם יִבִּיא פְּסוּלֵי קִרְבָּנוֹת לְהַמְזַבֵּחַ הָאֵם יִרְצָה אֶת זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? הָאֵם תִּתֵּן מִתְּנֶה דְּבָר בְּעַל מוֹם לְחִבְרֵךְ הַיְקַבֵּל אֶת זֶה? וְהִבְאֵתֶם גְּזוּל וְאֶת הַפֶּסֶח וְאֶת הַחֹלֶה וְהִבְאֵתֶם אֶת הַמְּנַחֶה הָאֲרָצָה אוֹתָהּ מִיְדְּכֶם אָמַר הַיְי"ה. וְאֲרוּר נוֹכַח וְיֵשׁ בְּעֶדְרוֹ זָכָר וְנָדָר וְזִבְחַת מִשְׁחַת לְהַשָּׁם" וְגו'.

אִיךָ אַתָּה לֹא מִתְבַּיֵּשׁ אֶפְלוּ לְשֹׂאֵל שְׂאֵלָה כְּזוֹת? אַתָּה מְרַצָּה פְּעַמִּים בְּשָׂבוּעַ בִּ"לְקוּטִי-מוֹהֲרִין" וְהוֹלֵךְ כָּל הַשָּׁבוּעַ בְּלִי כֶּפֶה בְּלִי צִיצִית, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁגַם תְּפִלִּין אֵינְךָ מְנִיחַ בְּכָל יוֹם, וּבּוֹדָאֵי גַם שֶׁבֶת אֵינְךָ שׁוֹמֵר. וְאֲנִי כְּכֹר לֹא מְדַבֵּר מַה בְּעֵינַי קִדְשֵׁת הַבְּרִית וְכוּ' וְכוּ' וּלְבִסּוֹף אַתָּה שׁוֹאֵל דְּעַתִּי - מַה אֲנִי אוֹמֵר בְּעֵינַי זֶה? תֵּאמְרִין לִי אִם זֶה לֹא הִיא מְצַחֵק הִייתִי בּוֹכָה עַל שֶׁבֶר בֵּת עַמִּי, כִּי נִרְאִים הַיּוֹם "הַמְּנַהֲיָגִים", וּבְקָרוֹב גַּם אַתָּה תִּהְיֶה נִקְרָא "מְרַבְּנֵי בְּרִסְלָב" כִּי אַתָּה נוֹתֵן שְׁעוּרִים בִּ"לְקוּטִי-מוֹהֲרִין", וְאַתָּה אוֹמֵר כְּכֹר דְּעוֹת וְכוּ'.

שְׂאֵלְתֶךָ מַה אֲנִי מְמַלִּיץ לְךָ? אֲנִי מְמַלִּיץ שְׂקֵדָם תִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (חַיִּי מוֹהֲרִין, סִימָן ש"מ ט) שִׁיכּוֹלִים לְהִיּוֹת נַעֲשֶׂה בַעַל תִּשׁוּבָה גְּמוּר עַל יְדֵי לְמוּד הַסֵּפֶר שֶׁלוּ "לְקוּטִי-מוֹהֲרִין", וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים שֶׁתִּתְחִיל קֵדָם לְלַמֵּד עִם עֲצֻמָּךְ אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטִי-מוֹהֲרִין", וְכִי תוּכַל לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה. וְכִי אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרִין, חֵלֶק א', סִימָן ע"ט) שְׂאֵדָם צְרִיךְ לְשֶׁבֶת תַּחַת מְקוֹמוֹ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת ט"ז כ"ט) "שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתִּירֹו", תִּשָּׁב תַּחַת מְקוֹמְךָ הַיְיָנוּ תִשְׁפִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ כִּי בְּזֶה תִּלּוֹי כָּל הַתִּשׁוּבָה וְעַל כָּל פָּנִים: "אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ", שִׁישׁ שְׁעוּשִׁים מַעֲשֶׂה זְמֵרִי וּמִבְּקָשִׁים שְׂכָר כְּפִנְחָס. אַחַד יֵשׁ לוֹ עֶבֶר לֹא כָּל-כֶּךָ זוֹרֵחַ וְכוּ' וְעַכְשָׁו הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת רַב רַבָּנָן וְכוּ', וְאִיךָ זֶה מְסַתְדֵר יַחַד? וּמִכָּל שֶׁכֵּן אַחַד שֶׁהוֹלֵךְ בְּלִי כֶּפֶה וּבְלִי צִיצִית אִיךָ הוּא יְכוּל לְלַמֵּד אַחֲרֵים?

וְזֶה הַצֵּרָה שְׁקוּרָה הַיּוֹם שְׂקָמִים וּגְדִלִים "רַבְּנֵי בְּרִסְלָב" כְּמוֹ פְּטָרִיּוֹת אַחֲרֵי הַגָּשָׁם וְהֵם כְּכֹר אוֹמְרִים דְּעוֹת מִי כֵּן גְּדוֹל וּמִי כֵּן קָטָן וְכוּ' אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרִין, חֵלֶק ב', סִימָן פ"ג) זֶה יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל לוֹמֵר: צְדִיק זֶה נָאָה, וְצְדִיק זֶה אֵינוֹ נָאָה וְכוּ'. מְצַחֵיק אָבֵל עֲצוֹב - אַחַד שְׂאֵף אֶתְמוֹל שְׁלִשׁוֹם וְכוּ' עֲשֶׂה אֶת כָּל הַעֲבֵרוֹת שְׁבַעוּלָם וְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה וְיֵשׁ לוֹ כְּכֹר זֶקֶן אַרְךָ עַד הַטְּבוּר וְהוּא כְּכֹר מְאֹלוֹ שְׂקוּרִים עֲצֻמָּם "רַבְּנֵי בְּרִסְלָב" - אוֹמְרִים דְּעוֹת לְאֵלוֹ שְׁחִיִּים וְנוֹשְׁמִים אֶת רַבְּנּוּ ז"ל קְרוֹב לְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּבְקִיאִים בְּסַפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל בַּעַל פֶּה מִמֶּשׁ. הָאֵם אֵינְךָ זֶה מְצַחֵק וְעֲצוֹב? וְזֶה הַבְּחִירָה שֶׁהַטְּבִיעַ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבְּרִיאָה, וְכִי מְטַעִים אֶת בְּנֵי אָדָם וּמוֹלִיכִים אוֹתָם

שׁוֹלֵל, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א) יֵשׁ שְׁקוּרִים אֵת עֲצָמָם "מְנַהִיגִים", הֵם לֹא יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֵת עֲצָמָם, וְאִיךָ יְכוּלִים לְהַנְהִיג אַחֲרֵיהֶם? וּמִכֵּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן שָׁגַם אוֹמְרִים כְּכֹר דְּעוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב וְכו' עַד שֵׁישׁ כְּאֵלוֹ, שֵׁישׁ לָהֶם אֵת הַחֲצֵפָה לְהַתּוֹפֵחַ הָאֵם צְרִיכִים לְנִסְעַ לְרֹאשׁ הַשְּׁנָה בְּאוֹמֵן וְכו' בְּשִׁעָה שְׁמוֹהֲרַנ"ת בְּעֲצֻמוֹ כּוֹתֵב שְׁכָל עֲנִין רֹאשׁ הַשְּׁנָה שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל זֶה שֵׁיךְ לְדוֹרוֹת וְכו', וְאִיךָ שְׁאַחַד שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ בֵּין יְמִינוֹ וְשְׁמֵאלוֹ כְּכֹר יֹאמֵר דְּעוֹת?

וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁמִּתְקַרֵּב אֶל חִסְדוֹת בְּרִסְלָב וְשׁוֹמֵעַ אֵת זֶה מְדַבֵּר עַל זֶה אוֹ עַל זֶה וְכו' וְכו' צָא וּבִדַק אַחֲרָיו וְכו' כְּכֹר תִּמְצָא קֶפֶה שֶׁל שְׂרָצִים אַחֲרָיו וְכו' אוֹ תִּפְתַּח אֵת הַקֶּפֶסָה שְׁלוֹ וְתִרְאֶה כִּמָּה תּוֹלְעִים יֵצְאוּ מִשָּׁם וְכו'. מִי שֶׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה צְרִיךְ לִפְלֹעַ עַל פְּנָיו בְּכָל יוֹם וְלִבְכוֹת אֵלָיו יִתְבַּרְךָ שֵׁימַחֵל לוֹ עַל כָּל הַתּוֹעֵבוֹת שֶׁעָשָׂה עַד עַכְשָׁיו, וְצְרִיךְ לְשַׁפֵּךְ דְּמַעוֹת פְּמִים פֶּן וְאוּלַי הוּא טוֹעֵה וּמִטְעֵה אֵת עֲצָמוֹ וּמִכֵּל שְׁכָן אַחֲרֵים וְכו' כִּי מִי שֶׁחֲטָא בְּפֶרֶט בְּפִגְמֵי הַבְּרִית וְכו' מַחוּ מִבְּהֵל וּמִבְּלָבֵל מְאֹד מְאֹד, וְכָל הַקְּלָפוֹת מְסַבְּבִים אוֹתוֹ עַדִּין וְכו' וְלִכֵּן הוּא צְרִיךְ הַרְבֵּה לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ שֵׁינְקָה אֵת מַחוּ וּמִכֵּל שְׁכָן שֵׁיִשֵּׁב בְּפִנֵּה שְׁלוֹ וְלֹא יֹאמֵר דְּעוֹת וּמִכֵּל שְׁכָן שְׁלֹא יִדְבֵר עַל אַחֲרֵים.

אֲנִי מְקוּהָ שֶׁתְּכַנִּיס אֵת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ הֵיטֵב בְּלִבְךָ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

שְׁלוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר נח, ג' מֵר חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חִסְדֵי בְּרִסְלָב"
הַגְּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

חִסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ הַגְּעַתִּי לְכָאן אֶתְמוֹל, וּמָה מְאֹד גְּדֹלָה שְׁמַחְתִּי לְרֹאוֹת קְהֵלָה קְדוּשָׁה שְׁמֵאֲחֵדֵת יְחִד, זֶה חֶלְקִי מִכָּל עֲמִלִי. לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מִכֵּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְנָא וְנָא לְבַל נִשְׁכַּח כְּרַגְעַ מַה שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן

כ"ט) שְׁכַל בַּר יִשְׂרָאֵל מַחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְאַצֵּל רַבְּנֵינוּ ז"ל הָיָה עֶקֶר הַיְהוּדוּת שְׁלֵחַן עֲרוּבָה, וְלִכְנֵן הַקְּמָתִי כְּאֵן "בֵּית הוֹרָאָה" - שְׁלֵכָל מִי שִׁיְהִיָּה אֵיזָה שְׂאֵלָה בַּהֲלָכָה אוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, דִּינִן וּדְבָרִים עִם הַזּוֹלָת שִׁיפְנָה תַּכְּף וּמִיָּד אֶל הַדִּינִים שֶׁל קַהֲלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה. דַּעוּ לָכֵם - פַּה זֶה לֹא הַפְּקָר! פַּה זֶה לֹא עָרִי מַקְלֵט לַעֲבָרִינִים אוֹ לְפוֹשְׁעִים!! וְכוּ' וְכוּ' אֲנַחְנוּ קַהֲלָה מַגְבֵּשֶׁת, אֵין פַּה הַפְּקָרוֹת שֶׁל "אִישׁ כָּל הַיֵּשֶׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה", יֵשׁ לָנוּ דִינִים וּמוֹרֵי צָדֵק, הַכֵּל צָרִיךְ לְהַתְּנַהֵג כְּפִי הַהֲלָכָה, וְאֲנִי עוֹמֵד חִזָּק עַל זֶה, וּמִי שְׂאֵל מִתְּאִים לוֹ הַקַּהֲלָה, שְׁיִלַּף מִמָּקוֹם שְׂבָא. קַהֲלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּנוּיָה אַךְ וְרַק עַל פִּי דַעַת רַבְּנֵינוּ ז"ל, שְׂאֵצְלוּ הֵיטָה הָעֶקֶר תּוֹרָה, תְּפִלָּה, צְדָקָה וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וְלִכְנֵן בּוֹאוּ וּנְתַאֲחַד יַחַד וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹר, וְהָעֶקֶר לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵינוּ כְּמוֹ שְׂשׂוּמָרִים עַל אִישׁוֹן עֵינֵינוּ שְׂזָה אֶצְלָנוּ עֶקֶר גְּדוֹל, כִּי הֵילְדִים שְׁלָנוּ זֶה הָעֵינִים שְׁלָנוּ, וְכְמוֹ שְׂאָדָם שׂוֹמֵר עַל עֵינָיו שְׂאֵל יִנְזָקוּ - כֶּף וְיִוֹתֵר מִזֶּה צָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵינוּ, וְלָדָאָג עִם מִי הֵם מִתְּחַבְּרִים וְכוּ' וּמָה הֵם עוֹשִׂים וְכוּ' הַהוֹרִים הֵם אַחֲרָאִים עַל יְלָדֵיהֶם, וְשְׂאֵל יִזְרָקוּ אֶת הָאֲשֻׁמָּה עַל הַזּוֹלָת, וּבְכַרְטִיּוֹת לֹא עַל הַתְּלָמוּד תּוֹרָה וְעַל הַבֵּית סֵפֶר, כִּי אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים מְעַל וּמַעְבָּר לְתַת לְהֵילְדִים אֶת הַחֲנוּךְ הַכִּי טוֹב, עִם כָּל זֹאת הַהוֹרִים מְכַרְחִים לְשִׁתֵּף פְּעֻלָּה עִם הַנְּהַלֵּת הַתְּלָמוּד תּוֹרָה, וְעִם הַנְּהַלֵּת בֵּית הַסֵּפֶר, אֲנִי לֹא אֶתֵּן בְּשׂוֹם פְּנִים וְאֶפֶן שִׁיִּקְלָקְלוּ אֶת יְלָדֵינוּ מְרוֹחוֹת זְרוֹת שְׂבַחוּץ. אֲקוּנָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂנַזְכָּה לְגַדֵּל גְּדוּד יִרְאֵי הַשֵּׁם שְׂאֵל נְתַבִּישׁ עִמָּהֶם לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שלו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר לֶף לֶף, ה' מֵר חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח

אֵין לִי מַלְיָם לְהַסְבִּיר לֶף אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵתָה שְׁלוּחָא דְרַבְּנִין לְחַלֵּק קַפּוֹת שֶׁל צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק" מַצַּד אֶחָד גַּם לֶף יוֹצֵא מִזֶּה הַכְּנֶסֶה,

ומצד שני פשוט אתה מחייה אותי, ועוזר לי להיזיז עניינים בהקלה הקדושה שהקמתי ביזע ובדם וכו' ועל החובות רובצים עלי וכו'.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתצליח בזה בגדול, וישפיע עליך שפע גדול על ידי זה, ונזכר להרחיב את פעלות הקלה שלנו בכל העניינים .

רק חזק ואמץ מאד להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר שבעולם ומי יתן שתלמד בכל יום את הדרך היומי, שזה ענין גדול לחטף דף גמרא בכל יום, שזה חיות לנפש ושמירה לנשמה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ש.ל.ח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר לך לך, ר' מר חשון ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח

חזק ואמץ מאד מאד להיות רק בשמחה עצומה כי כל רגע שאתה בשמחה בזה אתה מראה טהר לבבך שאין לך קשיות וספקות עליו יתברך. כי אלו האנשים שנמצאים תמיד בעצבות ובמרירות ובדכאון מגלים את פנימיות לבבם שיש להם הרבה קשיות וספקות עליו יתברך רחמנא לצלן, ומחשבות של כפירות ואפיקורסות נכנסים בהם, ומשם באים לו כל היסורים ולכן אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות עצבות, ל"ג) "מי שיש לו עצבות מביא על עצמו יסורין", ועל כן אל תהיה בטלן! ראה לדון עצמך לכף זכות ותהיה רק בשמחה שזה ירחיב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד, ורבנו ז"ל הזהירנו על שמחה יותר מהכל כי שמחה מרחבת את הדעת והמתח, ולהפוך - על ידי עצבות באים כל המחלות והחלאים רעים.

נא ונא אל תהיה בטלן! כל יום תדבר עמו יתברך אפלו כמה דבורים כי כל דבור ודבור עושה רשם בשמים ואמר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות ישועה, סימן ג) על ידי התבודדות בא ישועה, ולמען טובתך הנצחית כל יום לפני

כָּל תְּפִלָּה כְּמֵה פְּרוּטוֹת בְּקַפַּת הַצְּדָקָה וְאֵלוּ הַפְּרוּטוֹת יִלְכוּ לַפְּנֵיךָ וְיִצְלִיחוּ
מִמּוֹת נִצְחֵי.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (חַי מוֹהֲרָן, סִימָן תַּקל"ט) שְׁטוּב מְאֹד לְתֵן בְּכָל עֵת עַל
פְּדִיוֹנוֹת לְצַדִּיקִים אֲפֵלוּ שְׁלֵא בַעַת צָרָה וְאָמַר עַל עֲצָמוּ בְּאֵם הִיָּה לוֹ אִישׁ
צַדִּיק שִׁיְהִיָּה רְאוּי לַעֲשׂוֹת לוֹ פְּדִיוֹן הִיָּה נוֹתֵן לוֹ עַל הַפְּדִיוֹן בְּכָל יוֹם וּבְכָל
עֵת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת הַמִּתְקַת דִּין, סִימָן ס"ו) צָרִיךְ לְתֵן מִמּוֹן עַל
פְּדִיוֹן, יְדוּעַ בְּשַׁעַה שְׁלֵקְחוּ אֶת הָרַב הַקְּדוֹשׁ הַבַּעַל הַתְּנִיָּא זי"ע לְבֵית סֵהַר
עַל יְדֵי מְסִירוֹת וְהַלְשׁוֹנוֹת שֶׁל שֶׁקֶר שֶׁל אִיזָה גִּנְבַּ וְשִׁכּוֹר וְנוֹאֵף מִפְּרָסָם שֶׁקָּרָא
עֲצָמוּ "רַב" אֲבִיגְדוֹר מִפִּינְסֵק (שֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב) אֲזִי תַכְּף וּמִיָּד שֶׁלַח שְׁלִיחַ מִיָּחַד
אֶל הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִבְּרִדִּיטְשׁוּב זי"ע עִם פְּדִיוֹן נֶפֶשׁ שִׁימְתִיק מִמֶּנּוּ אֶת הַדִּינִים,
וְהַשְׁלִיחַ - מְרַב בְּהִלָּה וְצַעַר כְּשֶׁהִגִּיעַ אֶל הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִבְּרִדִּיטְשׁוּב זי"ע
שֶׁכַח אֶת שֵׁם אָמוּ שֶׁל הַבַּעַל הַתְּנִיָּא זי"ע, וַיִּפְתַּח הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִבְּרִדִּיטְשׁוּב
אֶת הַחֲמֹשׁ, וְנִפְתַּח בְּפִסּוּק (בְּרֵאשִׁית מ"ב א') "וַיִּרְא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ שָׂבֵר בְּמִצְרַיִם"
וְגו' עֲנָה, וְאָמַר: "אֵה יֵשׁ שָׂבֵר - שְׂבִיר' - שְׁנִיאֹר בֶּן רַבְּקָה, אֵה, יֵשׁ סִבֵּר
וְתַקּוּהָ שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וַיִּצֵא זְכַאִי". וְכֵן נִתְקַים, רוֹאִים מִזֶּה שֶׁאֲפֵלוּ
צַדִּיק קְדוֹשׁ כְּמוֹ הַבַּעַל הַתְּנִיָּא זי"ע גַּם שֶׁלַח תַּכְּף וּמִיָּד עַל פְּדִיוֹן בַּעַת צָרָה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנִזְכֶּה לְתַת עַל פְּדִיוֹן נֶפְשָׁנוּ כָּל יוֹם, וַיִּמְתְּקוּ
מֵאֲתָנוּ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שֵׁלֵט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר לָךְ לָךְ, ו' מֵר חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁכָּל הַדְּבוּרִים שֶׁדַּבַּרְתִּי אֲלִיכֵן אֲתָמוּל
בְּעָרֵב שִׁישְׂאוּרוּ אֲצִלְכֶם, כִּי הַדְּבוּרִים הֵם עֲקָרִים גְּדוּלִים בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְּבֵה הַתְּחִזְקוֹת וְהַרְּבֵה תְּפִלוֹת לְהַשְׂאֵר נְאֻמָּה

לְהַשִּׁים יִתְבָּרָךְ, וְאִזּוּ יִשְׁפַע עֲלֶיךָ הַרְבֵּה בְּרָכוֹת, וְכִמוֹ שְׁכַתּוֹב: (מְשָׁלִי כ"ח) "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", עַל יְדֵי אֲמוּנָה מִמְּשִׁיכִים הַרְבֵּה בְּרָכוֹת .

נָא וְנָא רַק תְּהִי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה וְהַרְגִּילִי עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרָךְ שְׁנֵה הַמְתַּנָּה הִכִּי יָפֵה שְׁקַבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל לְהִיּוֹת רָגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרָךְ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרָךְ.

הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְבַרְדֵּיטְשׁוֹב זי"ע פַּעַם בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לָקַח הַשׁוֹפָר בְּיָדוֹ לְתַקֵּעַ, וְלֹא יָצָאוּ הַתְּקִיעוֹת וּפְנָה לְעִזְרַת נָשִׁים וְהִכְרִיז: "נָשִׁים צְדָקָנִיּוֹת, הָרַבּוּ בְּבִכּוֹת כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְשִׁטֵּף עִם זֶה אֶת הַשׁוֹפָר כְּדֵי שִׁיעֲלוּ הַתְּקִיעוֹת לְמַעְלָה", כִּי בְּאֵמַת הַתְּפִלוֹת וְהַבְּכִיּוֹת שֶׁל הַנָּשִׁים עוֹשׂוֹת רֶשֶׁם גְּדוֹל לְמַעְלָה, וּמַעְלָה עַת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׂמַיִם, וְלָכֵן אֵל תְּהִי בְּטֹלְנִית, כָּל מֵה שְׂאֵת צָרִיכָה תְּבַקְּשִׁי רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרָךְ, וְתִרְאִי שְׁלֹבְסוֹף תְּקַבְּלִי אֶת זֶה בְּשִׁלְמוֹת.

נָא וְנָא רְאִי לְהַתְחִזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְנִיִם שְׁבָעוּלָם, וְכֵן תְּרַגְּלִי עֲצֻמָּךְ לְחִזֵּק נָשִׁים אַחֲרוֹת כִּי הַסִּמְ"ךְ מ"ם הוּא אֲשֶׁר מַחְלִישׁ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּמְפִילָם בְּחַיִּישׁוֹת הַדַּעַת וּבְקִטְנוֹת וּבְסַפְקוֹת וְכוּ', וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאֵשֶׁה שְׂמַתְחַזְּקַת וּמְחַזְּקַת נָשִׁים אַחֲרוֹת .

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.מ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר לָךְ לָךְ, ו' מֵר חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

לְצַעֲרֵי הָרַב, אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת כָּל הַסְּפוּר, אֲבָל זֶה שְׁנַיִם עַל גְּבֵי שָׁנִים אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ - עֲצֵר אֶת הַכַּעַס שֶׁלָּךְ! שְׁזֵה מֵה שְׂמִיכֵי לָךְ אֶת כָּל הַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת בְּמִשְׁךָ כָּל יְמֵי נְשׁוּאֶיךָ (זֶה כְּכֹר הַפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית שְׂאֵתָה נְשׁוּי) יֵשׁ בְּךָ מִדַּת

הַפְּעֵס בְּצוּרָה מִפְּרֻזַּת, שְׁזָה מַה שֶׁהוֹרֵס לָךְ אֶת כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ, אִין מַעְצוֹר לְרוּחֶךָ כָּלֵל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָנַן אוֹתְךָ עִכְשׁוּ עִם יְלָדִים חֲמוּדִים, אָבֵל הַפְּעֵס שְׁלָךְ מַעְבִּיר אוֹתְךָ עַל דַּעְתְּךָ לְגַמְרִי, וְזֶה פְּשוֹט קָלְלָה שֶׁנִּכְנָסָה בְּךָ רוּחַ רָעָה, וְשׂוֹד רוֹדֶף אוֹתְךָ וְכוּ' וְכוּ', אִיךָ יִתְכַן אַחַר כָּל-כֵּךְ הִרְבֵּה דְבוּרִים וּמִכְתָּבִים שֶׁקִּבַּלְתָּ מִמֶּנִּי, וְעִדְיָן לֹא עֲזָרוּ?!! וְכוּ' אִין זֶה מִסְתַּמָּא שְׂאֵתָה לֹא שִׁיךְ אֵלַי, כִּי אִם אַחֲרֵי כָל-כֵּךְ הִרְבֵּה דְבוּרִים וְהִסְבְּרִים אִיךָ שְׂאֵדָם צְרִיךְ לַעֲבֹד עַל מַדוּתְיוֹ וְלִשְׁבֹּר אֶת הַפְּעֵס וְהִרְצִיחָה שְׁלוֹ וְכוּ' לֹא פְעַלְתִּי - מִסְתַּמָּא אֵתָה לֹא שִׁיךְ אֵלַי כָּלֵל.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת כִּי אִין עוֹד מְדָה מְגַנָּה, שֶׁהוֹרֵסְתָּ אֶת הָאָדָם כְּמוֹ הַפְּעֵס, שְׁזָה פְּשוֹט שֶׁגַּעוֹן וְטְרוּף הַדַּעַת.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת כַּעַס, סִימָן ו') "הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב לְמִי שְׂאִינוּ כּוֹעֵס וְלְמִי שְׂאִינוּ מַעְמִיד עַל מַדוּתְיוֹ", וְלִכֵּן עֲצַתִּי אֲמוּנָה, עִכְשׁוּ שְׂאֵתָה יְכוּל לְחַזֵּר אֶל בֵּיתְךָ שְׂתַק! שְׂתַק! וְאַל תַּעֲנֶה שׁוּם דְּבַר; וְאַפְלוּ שֶׁהִיא תַעֲשֶׂה דְבָרִים נֶגֶד רְצוֹנְךָ כְּדֵי לְהַקְנִיט אוֹתְךָ וְכוּ' אֵתָה שְׂתַק וְתִסְבַּל! וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אָבֵל אֲנִי יוֹדֵעַ מֵרֵאשׁ שְׁלֹא תוּכַל לַעֲצֹר אֶת רוּחֶךָ וְכוּ' וְעוֹד פַּעַם תִּכְנָס לְרִצְיָחָה וְלִכְעַס, אֲזִי עוֹד תִּקְבַּל צוֹ הִרְחָקָה, וּבֵינָן כֵּךְ מִי סוֹבֵל? רַק הַיְלָדִים הַחֲמוּדִים. וְלִכֵּן זֶה הַנְּסִיּוֹן הָאַחֲרוֹן שְׁלָךְ, הִיא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂרַק תוּכַל לַעֲצֹבֵן אוֹתְךָ וְכוּ', וְאַתָּה מְכַרַח לְשְׂתַק וְלִהְתְּאַפֵּק, וְאִז פֶּן וְאוּלֵי הַכֵּל יִסְתַּדֵּר חֲזָרָה.

אָבֵל אִם לֹא תוּכַל לְשַׁלֵּט עַל רוּחֶךָ, וְעוֹד פַּעַם תִּהְיֶה כְּכֹלֵב כְּכֹלֵב הַשֵּׁב עַל קִיאוֹ - אֲזִי אִין לָךְ שׁוּם תִּקְנָה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ - תִּפְסִיק כְּבָר עִם הַפְּעֵס וְהִרְצִיחָה שְׁלָךְ, תִּפְסִיק כְּבָר לְהִיּוֹת צוֹדֵק, תִּפְסִיק כְּבָר לְהִתְגַּרֵּת עִמָּה! וְכוּ' וְכוּ' וְאִז פֶּן וְאוּלֵי יִשׁ תִּקְנָה לְהַנְשׂוּאִין הָאֵלוּ, אָבֵל אִם לֹא תִצִּית אוֹתִי הַפְּעַם - דַּע לָךְ, שְׂאֵתָה כְּמוֹ יְדִיךָ הִרְסָתָּ אֶת הַעֲתִיד שְׁלָךְ וְאֵת הַעֲתִיד שֶׁל הַיְלָדִים שְׁלָךְ.

נא וְנא בְּרַח לָךְ אֶל תּוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְתַכְנִינִי אֶת הָרֹאשׁ שֶׁלָּךְ בְּלִמּוּד פּוֹסְקִים, תִּלְמַד הַרְבֵּה טוֹר, בֵּית יוֹסֵף, וְשִׁלְחָן עֲרוּף, וּבִמְקוֹם שֶׁהֲרֹאשׁ שֶׁלָּךְ יִהְיֶה רַק בְּנֵאוּף תַּכְנִינִי אֶת רֹאשְׁךָ בְּתוֹךְ דְּבָרֵי הַפּוֹסְקִים וְשָׁב וּרְפֵא לָךְ.

הַלְוֵאֵי הַלְוֵאֵי שֶׁהִפְעַם כְּכֹר תִּשְׁמַע בְּקוֹלִי, וְאִזּוּ הַכֹּל יָבוֹא עַל נִכּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.מ.א.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר לָךְ לָךְ, ו' מֵר חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

קִדְּם תּוֹצִיֵאֵי אֶת הַמַּחְשָׁב מֵהַבֵּית כִּי גַם אֶת יוֹשְׁבֵת עַל הַמַּחְשָׁב בְּיוֹם וּבַלֵּילָה, וְאִין עוֹד כְּלֵי מִשְׁחִית כְּמוֹ הַמַּחְשָׁב (מַכְשֵׁף) שֶׁשׁוֹבָה אֶת לֵב הָאָדָם כְּמוֹ כְּשׁוֹף וּמִשְׁחִית אֶת הַגּוּף וְהַנְּשָׁמָה גַם יַחַד. מִתְחִילִים לְהִסְתַּכֵּל בְּנֵאוּף וְאַחַר כֵּן מִתְּפַתְּבִים בְּפִיִּסְבּוּק, וְאַחַר כֵּן נִכְנָסֵת תַּאֲוָה לְהַתְגַּרֵּשׁ.

הַדְּבָר הַשְּׁנִי: תַּעֲרָבִי אֶת אֲבִיו וּמִשְׁפַּחְתּוֹ, הוּא מְאֹד מִתְּבַיֵּשׁ מֵאֲבִיו, וְלִכְן אֶת מְכַרְחָה לְעָרַב אֶת אֲבִיו וְאֶת כָּל מִשְׁפַּחְתּוֹ.

אֲבָל דְּעֵי לָךְ כִּי שְׁנִיכֶם חַיִּבִים שֶׁהִגַּעְתֶּם לְהַמְצֵב הַזֶּה, אֶת מַקְנִיטָה אוֹתוֹ וְכוּ' וְלֹא רוּצָה לְהִיּוֹת אִתּוֹ וְכוּ' וְלִכְן הוּא עוֹשֶׂה לָךְ דּוֹקָא וּבּוֹרַח לָךְ וְכוּ' וְכֵן הַדְּבָר מִתְגַּלְגֵּל כְּמוֹ גִּלְגֵּל, וְאַתֶּם לֹא מְגִיעִים לְשׁוֹם דְּבָר רַק לְוִכּוּחִים וּמְרִיבוֹת וְכוּ' עַד מַחְשְׁבוֹת שֶׁל לְהַתְגַּרֵּשׁ, וְאַתֶּם מֵאֲמַלְלִים שְׁנֵי יְלָדִים חֲמוּדִים.

וְלִכְן לְדַעְתִּי, שְׁנִיכֶם צְרִיכִים לְהַשְׁתַּנּוֹת וּלְהַתְחִיל לְחִיּוֹת עַל פִּי דְרָכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּצַנִּיעוֹת וּבְדֶרֶךְ אֲרָץ, אֶת תִּלְכֵי עִם בְּגָדִים צְנוּעִים וְכוּ' וְהוּא שִׁיתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בְּמִנְיֵן דִּיקָא וְיִקְבַּע עֵתִים לְתוֹרָה, וְאִזּוּ הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.מ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר לֶךְ לֶךְ, ו' מֵר חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... נִרוּ יֵאִיר
לְנֶכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א') שֶׁהֵיִצֵר הָרַע זֶה מַלְכוּת
הָרֶשָׁעָה מַלְכוּת דְּסִטְרָא אַחְרָא, שְׁמַעְלִים וּמְסַתִּיר מִמֶּנּוּ אֶת הַשֶּׁכֶל, שֵׁישׁ
בְּכָל דְּבַר, שְׁלֵא יִסְתַּכַּל עַל עֵצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ הַמְּלַבֵּשׁ בְּכָל פְּרִטֵי
הַבְּרִיאָה, וְלִהְיוֹת הֵיִצֵר טוֹב זֶה מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה שְׂזוּכָה לְהַמְלִיךְ אֶת הַקְּדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא עַל עֲצָמוֹ, וְתַמִּיד רַק מְסַתַּכַּל עַל הַשֶּׁכֶל שֶׁבְּכָל דְּבַר הֵיִינוּ עַל עֵצָם
עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְתַן כּוּחַ לְהַמְלָכוּת דְּקִדְשָׁה לְהַתְגַּבֵּר
עַל מַלְכוּת דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְעַל יְדֵי מַה נוֹתֵן כּוּחַ לְמַלְכוּת דְּקִדְשָׁה? עַל יְדֵי
הַתּוֹרָה שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּכַח, הֵיִינוּ צָרִיכִים כּוֹחוֹת עֲצוּמִים לְזָכוֹת לְשִׁבְתָּה עַל מְקוֹם
אֶחָד וְלִלְמַד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כִּי הֵיִצֵר הָרַע עוֹשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלָתוֹ שְׂאָדָם לֹא
יְהִי לּוֹ סְבָלְנוּת לְשִׁבְתָּה עַל מְקוֹם אֶחָד וְלִלְמַד תּוֹרָה, וְעַל זֶה צָרִיכִים כּוֹחוֹת
הַנֶּפֶשׁ רַבִּים מְאֹד שֵׁיזְכָּה לְהִיּוֹת עֵקֶשׁן וְלִישָׁב עַל מְקוֹם אֶחָד וְלִלְמַד תּוֹרָה.

יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַלִּיטָאִים, שֶׁהֵם עֵקֶשְׁנִים גְּדוֹלִים
וְיִכוּלִים לְשִׁבְתָּה עַל מְקוֹם אֶחָד שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת עִם כּוֹחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי
מַגְבֵּלִים וְלִלְמַד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבַפְּרָט לְמוֹד גְּמָרָא.

הָרַמְזוּ שְׂכַתְבְּתָּ ו' פְּעָמִים ו' זֶה - ל"ו כְּנֶגֶד ל"ו מְסַכְתוֹת הַש"ס זֶה רַמְזוּ
יְפָה מְאֹד כִּי לְמוֹד גְּמָרָא מְבַטֵּל אֶת הַקְּלָפָה לִילִי"ת הַמַּחְטִיאָה אֶת הָאָדָם
בַּפְּגָם הַבְּרִית, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רי"ד) תִּלְמוּד
עוֹלָה כְּמַסְפָּר שְׁמָה שֶׁל הַקְּלִיפָה לִילִי"ת נוֹקְבָא דְּסִמְךָ מ"ם הַמַּחְטָאֵת אֶת
הָאָדָם בַּפְּגָם הַבְּרִית וְעַל יְדֵי זֶה נַחֲשָׁכוֹת עֵינָיו מִלְרְאוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂזוּ
הַשֶּׁכֶל שֵׁישׁ בְּכָל דְּבַר.

אֲשָׁרֵי מִי שְׂקוֹנָה לְעֲצָמוֹ אֶת מֵדַת הַסְּבָלְנוּת וְהַעֲקֵשְׁנוּת וְיִכוּל לְשִׁבְתָּה עִם

סטנדר שעות על גבי שעות וללמד גמרא שמכניעה את היצר הרע המטמטם את לבו ודעתו של האדם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שמג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר לך לך, ו' מר חשוון ה'תשע"ג

שלום רב אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה על התפלות ועל האחולים לרפואה.

הצלחה בנשואים חזקים ומאשרים תלויה אך ורק בבעל, כי אם הבעל יודע את תפקידו בתור בעל הן לפרנס את אשתו והן לתת לה מחמאות והן לפנק אותה כמו שצריך, אזי יהיו לו נשואים מאשרים, אבל אם הוא ירצה לקבל ממנה מחמאות ופנוקים וכו' ואם הוא צריך את התשומת לב וכו' וכו' אזי הוא האשה והיא הגבר, ואז מתחילות להיות בעיות בחיי הנשואים. הבעל הוא אשר צריך להיות הנותן והמשפיע וכו', והאשה היא המקבלת, ואז כשירבה במחמאות ובפנוקים וכו' אזי "יכול להיות" שהוא יקבל ממנה חזרה, אבל רק "יכול להיות", הבעל הוא צריך להיות תמיד היוזם, ואז יהיו נשואים מצליחים, וכבר אמרו חכמינו הקדושים: (בבא מציעא נט) "אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו", תכבדו ותיקרו את האשה כדי שתתעשרו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) שהעשירות באה לאדם רק בזכות האשה שמכבד אותה ואמרו חכמינו הקדושים (תענית כ:): ששאלו תלמידיו את רבי אדא בר אהבה: "במה הארכת ימים?" ענה ואמר להם: "מימי לא הקפדתי בתוך ביתי" וכו' אף פעם לא התעצבן בתוך ביתו.

רואים מזה כשאדם הוא סבלן גדול בפרט בתוך ביתו, אזי הוא מאריך ימים וחי חיים טובים. הבעל צריך להיות פקח רק לתת, לתת, לתת אהבה, יחס ופנוק וכו' וכו', ואז יהיו לו חיים טובים, ואפלו שהיא תעשה הרבה

דְּבָרִים שְׁלֵא יִמְצָאוּ חֵן בְּעֵינָיו וְכוּ' עָלָיו לְשַׁתֵּק וְלֹא לְהִתְעַצֵּבֵן וְכוּ' אִזּוּ יִהְיוּ חַיֵּי הַנְּשׂוּאִים הַכִּי מְאֻשְׂרִים, וְהִרְגַע שְׂיִחֲשֵׁב אַחֲרַת וְכוּ' - הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְרַע וְכוּ'.

אֲשֶׁרֵי הַבְּעַל, שְׂיֵשׁ לוֹ שִׁכְל וַיִּוֹדַע אֶת הַמְּצִיאוֹת שֶׁל הַחַיִּים, שְׂזַה רַק מַעֲבָר, וְלִכְזֵן כָּל זְמַן שֶׁהוּא פֹה בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא מִתְמַיֵד בְּקִיּוּם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת וְלוֹמֵד תּוֹרָה וּמִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וְאִזּוּ דִּיקָא חַיֵּיו יִהְיוּ הַכִּי מְאֻשְׂרִים בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׂמַד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרָ לָךְ לָךְ, ו' מֵר חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּעֵנֵיךְ הַסִּדּוּר שֶׁל שְׁבַת עִם פְּרוּשׁ "עֵת רְצוֹן" הִיָּה עֲכוּב מִפְּנֵי הַרְבֵּה סְבוּת, אֲקַנְהָ לְה' יִתְבָּרַךְ שְׁנוּכַל לְהִדְפִּיס אֶת זֶה הַשְּׁנָה.

יַעֲזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנַזְכֶּה לְכוּן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת בְּתַפְּלָה, וְלִקְשֵׁר אֶת הַמַּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר, שְׂזַה נִקְרָא תַפְּלָה בְּכַח, כִּי צְרִיכִים כַּחוֹת עֲצוּמִים שְׂתִהְיֶה הַמַּחְשָׁבָה קְשׁוּרָה אֶל הַדְּבוּר, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּאֲמִצַע הַתַּפְּלָה הַפֹּה מְדַבֵּר, וְהַמַּחְשָׁבָה חוֹשֵׁב דְּבָרִים אַחֲרִים לְגַמְרֵי, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל') שְׁכָל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת בְּאוֹת דִּיקָא בְּאֲמִצַע הַתַּפְּלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שמה.

בעזרת השם ותפלה, יום שני לסדר לך לך, ר' מר חשון ה'תשע"ג

שלום רב אל ... נרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שתהיה לך אם תפתח ישיבה לבחורים שלא רוצים לקבל אותם בשום מקום מפני גזענות ארורה שיש היום.

ולכן חזק ואמץ מאד כי שכתך גדול בשמים ולך בכתך זה והושע את ישראל, כי לקרב אפלו בחור אחד זה עולם מלא ויכול לצאת ממנו אילן גדול שיוציא פרות הרבה, היינו גדול בתורה וביראה, שאחר כך יקרב גם את אחרים.

והנה לענין סדר הלמוד בישיבה - צריך לשים העקר את הדגש על למוד הלכה, כי (שיחות הר"ן, סימן כ"ט) על למוד פוסקים הדגיש רבנו ז"ל מאד ואמר שכל בר ישראל מחייב ללמד בכל יום הלכה, וזה מאד מאד נחוץ שבחור ידע הלכות יום יום, וטוב לעשות שעור במשנה ברורה, בעקרי הלכות, שכל יהודי צריך לדעת אותם, ולפני כל חג את ההלכות השייכות לחג.

וכן שילמדו בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, להתחיל מיום ראשון עד ערב שבת קדש, ואז מסיימים את פרשת השבוע, כמוכא בשלחן ערוך ארח חיים, סימן רפ"ה, סעיף ג': "מיום ראשון ואילך נקרא עם הצבור", וכתב המשנה ברורה שגם הגר"א היה נוהג כך.

אצלי בכמה ישיבות שהקמתי הכנסתי שילמדו את הדף היומי, כמוכך שיש ראש ישיבה בעל מסביר היטב הדק את הדף, והם חוזרים על זה אחר כך, ובסוף השבוע עושים להם בחינה, ואף שדף ליום זה הרבה, עם כל זאת מאחר שאלו בחורים שחוזרים בתשובה, ואין להם כל-כך רקע, אזי הם קונים בכל יום ידיעות חדשות, נכמוכך, שהמגיד שעור צריך להיות תלמיד חכם גדול, שיכול להסביר היטב דף גמרא וימשך את לב הבחורים

ללמוד] ואחר כך נותנים להם לגרס הרבה פרקים משניות בסדרן, אפלו בדרך אמירה, ואם אפשר שיוכלו ללמד בכל יום ח"י פרקים - אין למעלה מזה, וכן שפך בחור יאמר "יום תהלים" בכל יום ואת השלש תפלות להתפלל במתינות.

ועל למוד מוסר - טוב לעשות עמהם שעור ב"עין יעקב" בסדרן, כי אגרות חז"ל מעוררים את לב האדם ובפרט כשמתבלים את זה עם ההקדמות הנוראות של רבנו ז"ל, וזה מושך מאד את הלב אליו יתברך כמאמרם ז"ל (ספרי, עקב) וצונף שתכיר את מי שאמר והיה העולם - למד אגדה.

וכן לתת להם שילמדו הרבה "ספר המדות", כי המדות הם עקר האדם, וכן שיחזרו הרבה "שיחות הר"ן" וכן "חיי מוהר"ן" כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל שכל ידיו כל שיחה ושיחה שלו יכולים להיות איש כשר כמו שאני יודע מה זה איש כשר.

ועל כלם להרגיל אותם על ענין שיחה בינו לבין קונו שזה התבודדות, וכן שמחה ורקודין, ואז כשתלכו בדרך זו תצליח מאד.

העקר לקרב כל בחור ובשום פנים ואפן אסור להשפיל את אף בחור, תמיד רק למצא בו את הטוב, ולהשתדל תמיד לדונו לכף זכות, ואם תלך בדרך זו תצליח מאד.

ולכן תראה לקפץ במסירות נפש גדולה ותפתח ושיבה כזו ותצליח מאד, וגדולה זכותך בשמים, רק אל תתפעל משום בריה שבועולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר לך לך, ז' מר חשון ה'תשע"ג

שלום רב אל ... נרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע שחזרה בתשובה - הכוונה לחזור לגמרי אליו ותברך בלי שום חשבונות פרטיים, הרי הנשמה יורדת מלמעלה ומתלבשת בגוף גשמי, וצריך לעבר את זה העולם כפי מספר השנים שקבעו לו מלמעלה, ואחר כך חוזרת הנשמה חזרה למעלה, והגוף אל קברות יובל, ואם כן מה שיך לחזור "בשאלה" איזו שאלה יש כאן?! אין זה אלא שאלת צמלק (שמות י"ז) "היש הוי"ה בקרבנו אם אין", וזה מה שגורם להאדם כל הצרות והיסורים והמרירות והדאגות וכו', כי כשבר ישראל זוכה לדעת בידיעה ברורה אשר אין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, אז כל החיים שלו הולכים לו אחרת לגמרי, כי כך כתיב (דברים ל"א) "הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה", כי מי שיש לו אמונה ברורה ומזככת אזי מרגיש את אמתת מציאותו ותברך תמיד עמו, ואין עוד נעם וערבות יותר מזה שאדם מרגיש את טובו וחסדו ותברך. אבל כשאדם פוגם בכריתו על ידי הוצאת זרע לבטלה או שאר מרעין בישין וכו' - על ידי זה נפגמה אצלו האמונה הקדושה כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"א) אשר ברית ואמונה תלויים זה בזה, כפי שאדם אוהז בתקון הברית כמו כן אמונתו יותר חזקה, ולכן רב העולם שאוהזים רחוק משלמות קדשת הברית בשביל זה נפגמה אצלה האמונה וכו' ושורין בדכאון פנימי ומרור להם החיים ומצירין את האור לחשך וכו' כמו שאמר רבנו ז"ל

(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ז) מלמעלה יורד רק אור פשוט אבל האדם הוא הציר, אם הוא זוכה לתקון הברית אזי יש לו מוחין נקיים, ועל ידי זה הוא מציר את אורו ותברך לטוב ויודע ברור שהקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן המרחם על בריותיו ומיטיב לכל וכו' אבל אם פגם בברית על ידי זה מחו מקלקל ופגום לגמרי ומציר את האור לרע ולחשך וכו' כאלו הקדוש-ברוך-הוא רק רוצה את הרע וכו' ורוצה לנקם בו וכו' וכאלו כלם כנגדו וכו' וכאלו הכל מר רע וכו' ובאמת הכל דמיון גדול, כי האדם הוא החיב בזה כי כלי מחו פגומים מאד מאד והוא חושב ומדמין לעצמו כאלו הכל הולך הפוך וכו' וכאלו הקדוש-ברוך-הוא ככעס עליו וכו' ורוצה רק לנקם בו וכו' וכדומה כל מיני דמיונות של הכל ושוא שרק עולים על מח האדם וכו', וזה

מה שעוקר אותו מהחיים ושורה בדכאון פנימי והוא ממרמר וכו' ואינו יכול להבין איך שהקדוש-ברוך-הוא מלא רחמים מלא טוב וחסד.

ולכן מאחר שזכית לחזר בתשובה אליו יתברך, אתה צריך להחיות עצמך עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך ולהיות רק בשמחה, אל תסתכל על אחרים כלל, מה אתה יודע מה זה תקוע? או שחזרת אחורנית! הלא כל הזוה שאתם רק מגביה עצמו אליו יתברך, בזה הוא מתגבר על יצרו ושורף את הקלפות שברא מחמת רב עוונותיו, וזוכה להמשיך על עצמו רחמי וחסדיו יתברך.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על "זקנה דסטרא אחרא" ואמר: (שיחות הר"ן, סימן נ"א) זקן - אין טוב, לא יהודי זקן, לא למדן זקן, זקן אינו טוב כלל! תמיד צריכים להתחדש ולעשות התחלה חדשה, לשכת את העבר לגמרי ולעשות בכל פעם התחלה חדשה.

עקר התשובה זה ודוי דברים שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד') שעוונותיו של האדם חקוקים על עצמותיו וכשאדם מתודה יוצאים העוונות מעצמותיו ומתחיל להאיר בו האור אין סוף ברוך הוא.

ולכן הרגל עצמך לדבר עמו יתברך בלשון, שאתה רגיל בה, ודע לך שכל דבור ודבור עושה רשם למעלה בכל העולמות ואל תבלבל עצמך משום בריה שבעולם, כל הזוה שאתה רק מזיז את עצמך אליו יתברך אתה נעתק מהרע והזהמא שנדבקים בך מחמת פגם הברית וכו' ובזה שאתה מתחזק ולא נותן את היאוש והדכאון שיתפסו אותך, בזה בעצמו אתה כבר מתקדם וכו'.

רק חזק ואמץ מאד מאד להניח תפלין כשרים בכל יום, ותשמר לאכל רק מאכלים כשרים עם הכשר טוב, וכן ראה לשמר שבת קדש, ואז טוב לך לנצח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שמז.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר לך לך, ז' מר חשון ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אדם צריך לבטל את כל רצונותיו רק אליו ותברך, שלא יהיו לו רצונות אחרים מבלעדי רצונו ותברך, וכמאמר התנא הקדוש (אבות פרק ב') "בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך", היינו אסור לרצות שום דבר רק להכיל בו ותברך, אם יתן לך מעות, מה טוב ומה נעים, ואם לא - גם כן טוב.

אתה יכול לבקש ממנו ותברך מה שאתה צריך, אתה יכול להוציא את רצונך מפיך שזה דבר גדול מאד כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקיטי-מותרין, חלק א', סימן ס"ו) כשאדם מוציא את רצונותיו מפיו יזכה שיצאו רצונותיו מכח אל הפעל, אבל לחשב כל היום וכל הלילה מכסף וממון ועשירות וכו' כי כבר אמר מוהרנ"ת ז"ל לחשב מכסף וממון ועשירות זה כמו שחושבים מנאוף, רחמנא לצלן.

ולכן כלך מכל אלו המחשבות והדמיונות! שאם תהיה עשיר, תחזיק לומדי תורה ותבנה תורה וכו'... מחשבות אלו מנתקות את האדם ממנו ותברך לגמרי.

אדם צריך רק לחשב ממנו ותברך איך שמלא כל הארץ כבודו, ואיהו ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, ויחשב איך יזכה לסים את כל התנ"ך ואת כל ששה סדרי משנה ואת כל הש"ס בבלי ירושלמי ותוספתא וכו', וזה צריך להיות כל רצונותיו וכספיו ולא מכסף וממון וכו'.

אשרי מי שמבטל עצמו לגמרי אליו ותברך - אז כל מה שהוא צריך ממילא יבוא אליו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שְׁמַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרֵךְ לֶךְ, ז' מֵר חֲשׁוֹן ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מֵבִין אֶתְכֶם בְּכֻלּוֹ, הֲרֵי אַתֶּם זְכִיתֶם לְהִתְחַתֵּן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא נִתֵּן לְכֶם מִתְּנָה - בַּת חֲמוּדָה, שֶׁהִיא בְּסֹף הַכֹּל בַּת עֲשָׂרָה חֳדָשִׁים,
וּבְמִקּוֹם לְרִקְדָה וְלִשְׁמַח עַל הַמִּתְנָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת אַתֶּם כְּבָר נִלְחָצִים שְׂאֵתֶם
לֹא זֹכִים לְזָרַע בֵּר קִימָא וְכוּ', הֲאִם אַתְּ תִרְנַגְלַת שְׁמוּלִידָה כָּל יוֹם וְכוּ'!
אִיפֹה הַשְּׂכָל שְׁלֹכֶם לְהִתְחִיל טְפוּלִים? 1 עַל מָה וְלָמָּה לְסַכֵּן אֶת עֲצַמְךָ?
תִּשְׁמָחִי עִם מָה שְׁנַתְּךָ לֶךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְתִרְגְּלִי עֲצַמְךָ לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל
וּלְשַׁבַּח אֶת הַבוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ.

תִּשְׁתַּדְּלוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְתִהְיוּ הַכִּי מְאֻשְׂרִים בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיכֶם, וְאִךְ
פַּעַם אֶל תְּרִיבוּ וְאֶל תִּתּוֹכְחוּ, וְהַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה יִשְׂרוּ בְּבִיתְכֶם, וְאִז תִּהְיוּ הַכִּי
מְאֻשְׂרִים בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לֶךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׁמַט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרֵךְ לֶךְ, ז' מֵר חֲשׁוֹן ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת כִּי שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם לֹא יְכוּלָה לְדַעַת מָה קוֹרָה בְּפִנְיַמִּיּוֹת
שֶׁל הַשְּׁנִי וְכוּ' כִּי דְבַר זֶה נִעְלָם וְנִסְתָּר מֵעֵינַי כָּל. יְכוּלִים לְחַשֵּׁב עַל הָאָדָם
שֶׁהוּא עֲנֵן גְּדוֹל מְאֹד וְהוֹלֵךְ כְּפוּף וְכוּ', וְלִבְסוּף סְרַחוּן הַגְּאֹוָה מְסִרִיחַ מִמֶּנּוּ
וְכוּ', וְאֶחָד יְכוּל לְלַכֵּת עִם קוֹמָה זְקוּפָה, יִשָּׂר וּמְלַבֵּשׁ בְּכִגְדֵי כְבוֹד, וְכָל אֶחָד
יִחְשַׁב שְׂזָה בְּעַל גְּאֹוָה, וּבְפִנְיַמִּיּוֹת הוּא שְׁבוּר כְּחֶרֶס הַנְּשֻׁבָר, וְהוּא מִמֶּשׁ בְּטַל

ומבטל בעיני עצמו לגמרי וכו', ולכן דבר זה בלתי אפשרי לדעת בשום פנים ואפן, ומזה יוצאים כל הקלוקלים שבעולם, על אחד שחושבים שהוא ענו - עושים ממנו ממש אליל וכו' ואין זה אלא בעל גאוה גדול כי אין זה ענין ללכת כפוף כמו שוטה כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ז) כי בודאי אין זה מעלת הענוה להראות עצמו בכפיפות ראש בדרך שטות כאלו הוא ענו כי זה ענוה פסולה וכו' עין שם.

ולהפך אחד יכול ללכת עם בגדי מלכות ועם קומה זקופה והוא יהיה בטל ומבטל לגמרי בעיני עצמו כתולעת הרוחשת על הארץ וכו', ולכן דבר זה בלתי אפשרי לראות ולהשיג ועל כן אסור לדון בני אדם כפי מראה העינים כי כבר אמר הקדוש-ברוך-הוא לשמואל הנביא: (שמואל א' ט"ז) "האדם יראה לעינים והוי"ה יראה ללבב".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שנ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר לך לך, ז' מר חשון ה'תשע"ג

שלום רב אל ... נרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

אנשים שואלים אותי: איך יכולים להבין בשכל אנושי שפתאם ירד בית המקדש מן השמים על הר הבית בשעה שיש מיליארד וחצי ישמעאלים בעולם, ובודאי ימחו ולא יניחו וכו', וכן איך מתישב על הדעת דבר כזה שזה נגד ההגיון? על זה אני אומר שפדאי לבוא ביבנאל ולראות את הבית המדרש הגדול והמפאָר שנבנה ממש בנס נפלא בשעה שעומד רשע ארוור טמא ומונע את זה למעלה מעשרים שנה, והתפאר שזה אף פעם לא יבנה, וכבר הספיק להפיל במשך השנים פעמים תכניות וכו', וכן אין לנו אף עשיר שיעזור לנו, והנה הבית המדרש עומד על תלו ביפי כזה, שאף אחד לא יכול להסביר: איך? ומה? ומי? מציאות - הבית המדרש המפאָר עומד על תלו

בְּלֵי נְדִיבִים עַל אִף גְּדֹל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכֹבִים שְׁעוֹמֵד מִי שְׁעוֹמֵד וְכוּ' וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכֵב אוֹתָנוּ זֶה כְּבָר לְמַעַלָּה מַעֲשִׂים שָׁנָה עַל כָּל שְׁעַל וּפְסִיעָה, שְׁאַנְחָנוּ רַק רוֹצִים לַעֲשׂוֹת וְכוּ' וְכָל דְּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה בָּא לָנוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

עַם כָּל זֹאת, תְּהִלָּה לְאֵל, בְּנִינוּ קִהְלָה יָפָה, הַמוֹנָה כְּבָר לְמַעַלָּה מְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת וְחִלְמוֹד תּוֹרָה לְבָנִים, בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, וְיִשִּׁיבוֹת וְכוּלְלִים לְתַפְאֵרַת.

זֶה מָה שְׁאַמְרַתִּי, אֲבָל לֹא שְׂזָה תְלוּי בְּזָה, אֲלֵא כְמוֹ שְׂזָה הִיָּה לְמַעַלָּה מִשְׁכָּל אָנוּשִׁי בֵּן בְּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יִהְיֶה לְמַעַלָּה מִשְׁכָּל אָנוּשִׁי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׁנָא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לָךְ לָךְ, ז' מֵר חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּרַאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַכַּחוֹת לֹא לְפַל מְהֵאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה') הַעֲקָר הוּא הָאֲמוּנָה, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֶצְמוֹ הֵיכָן אוֹחִזוּ בְּאֲמוּנָה כִּי יֵשׁ סוּבְלֵי חֲלָאִים, שְׁעָקָר הַסֶּבֶל שְׁלֵהֶם זֶה רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הָאֲמוּנָה, וְלִכֵּן הִזְהִירוּנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד עַל אֲמוּנָה, כִּי כְּשִׁישׁ לְאָדָם אֲמוּנָה - יֵשׁ לוֹ כְּבָר הַכֹּל, וְכִמוֹ שְׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי ל"ג) "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרוּכֹת", וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אֲמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכְשִׁישׁ לְאָדָם אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת אֲשֶׁר דְּבָר גְּדוּל וְדְבָר קִטּוֹן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן - אֲזַי הוּא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמְח וְחֵי חַיִּים טוֹבִים וְנִעִימִים, חַיִּים מְאַשְׂרִים, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה) עַל יְדֵי אֲמוּנָה זוֹכֵה לְאִרְיַכַּת אִפִּיִים שֶׁהוּא הַמְּדֵה הַיְקָרָה שֶׁל סְבִלְנוֹת, וְיִדוּעַ אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לַעֲבֹר אֶת הַחַיִּים בְּטוֹב אֲלֵא

על ידי מדת הסבלנות לא לדחק את השָׁעָה, כי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (ברכות ס"ד) "וְכָל הַדוּחֵק אֶת הַשָּׁעָה, הַשָּׁעָה דוּחֶקְתּוֹ", וְאָמַר מוֹהֲרָנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות, גוללה, הלכה ה') שְׁכַל הַצָּרוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם - זֶה בָּא לוֹ רַק מִחֲמַת דְּחִיקַת הַשָּׁעָה, כִּי אָפְלוּ עֲבֹרוֹת שְׂאָדָם עוֹבֵר, רַחֲמָנָא לְצַלָן, זֶה בָּא רַק מִחֲמַת דְּחִיקַת הַשָּׁעָה, הוּא צָרִיךְ כָּבֵר עַל הַמָּקוֹם וְכוּ', אִין לוֹ זְמַן לַחֲכוֹת וְכוּ' וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וּמְרַבָּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ זֶהוּ הַצְּלָחָה נְצָחִית

נָא וְנָא אַל תְּהִיָּה בְטֹלָן! כָּל זְמַן שֶׁהִפָּה שְׁלָף יְכוּל לְדַבֵּר וְכוּ' בַּמָּקוֹם לְפִטְפֹט סֵתָם דְּבָרִים בְּטִילִים עִם זֶה אוֹ עִם זֶה וְכוּ' יוֹתֵר טוֹב שֶׁתְּרַגֵּיל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה תְּהִיָּה דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָעָה.

זְכוּר גַּם זְכוּר שָׂרָק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קוֹבֵעַ מַה יְהִיָּה, וְלִכְּן מַה לָּךְ לְהִתְעַרֵב בְּדָבָרִים שֶׁלֹּא שִׁיכִים אֵלֶיךָ?! אַתָּה בָּרַח לָךְ רַק אֵלֶיךָ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

לְרַבֵּי רַב אֱלִימֶלֶךְ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ הִיָּה לוֹ תְּלִמִיד קְדוֹשׁ בְּשֵׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן דִּיטָשׁ מְדַאבְּרָמִיל זי"ע, וְהוּא הִיָּה תְּמִיד מְעוֹרֵר אֶת תְּלִמִּידוֹ עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וְאָמַר שֶׁקָּבַל מְרַבּוֹ, בְּאֵם הִיָּה בֵּין הַחֲבֵרָא קְדִישָׁא אַחַדוֹת אַמְתִּית - לֹא הִיָּה חֶסֶר לְאַף אַחַד פְּרֻנְסָה, כִּי אַחַדוֹת בֵּין הַתְּלִמִּידִים מְשַׁפִּיעָה פְּרֻנְסָה, אָבַל אַחַדוֹת תְּלוּיָה בְּאִמוּנָה - כְּכֹל שְׂאָדָם מַחְדִּיר בְּעִצְמוֹ שֶׁהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת - אִזִּי מִתְאַחֲדִים יַחַד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְנִפְתָּח צְנוּר רַחֵב לְכֻלָּם, וּמִשָּׁם מְשַׁפִּיעַ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּרֻנְסָה בְּהִרְחָבָה, וְלִכְּן הִלּוּאֵי הִיָּתָה בֵּינֵינוּ אַחַדוֹת אַמְתִּית, וְאִזִּי הִיָּה נִשְׁפָּע אֵלֵינוּ פְּרֻנְסָה בְּהִרְחָבָה, וְלְאַף אַחַד לֹא הִיָּה חֶסֶר שׁוּם דְּבָר.

הַיּוֹם זֶה יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַצַּדִּיק הַקְדוֹשׁ הַזֶּה, רַבִּי שְׁמַעוֹן דִּיטָשׁ מְדַאבְּרָמִיל זי"ע, וְהִיָּה רְגִיל לֹמַר: עַל יְדֵי אַחַדוֹת, שֵׁישׁ בֵּין הַתְּלִמִּידִים, עַל יְדֵי זֶה מִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי הַסְּמ"ךְ מ"ם יִמַח שְׁמוֹ, שְׁמִקְטָרְג עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרִי הַתְּלִמִּידִים שְׁמַחְזִיקִים עֲצָמָם בְּיַחַד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

היום בערב זה ההלוא של אמי מורתי עליה השלום, רציתי שתבוא
מקדם בשעה שש וחצי שאזכה לעשות סיום.

שוב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר לך לך, ז' מר חשון ה'תשע"ג.

שלום רב אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חסידות ברסלב לא תלוייה בשום דבר, בשום לשון, בשום עדה, בשום
לבוש. כמו שפפרוש אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן, סימן של"ט) על הפסוק: (יחזקאל
ל"ו) "ונתתי לכם לב בשר" - ודרשו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה ל"ה,
סימן כ"א) אל תקרי "בשר" אלא "בסר", שיהיה כל אחד בסר בחלק של חברו,
ל"ב בס"ר אותיות ברסלב, היינו כי הנביא אומר "והסרתי לב האבן מבשרם"
- כשיש לאדם לב האבן הוא סתום לגמרי, לא יכול לדבר עם הקדוש-ברוך-
הוא כי לבו מאבן כמו אבן, וכמו כן לא אכפת לו מהזולת, אבל כשאדם זוכה
ומתקרב אל רבנו ז"ל - על ידי זה נמס לב האבן ונעשה לב בשר ומתחיל
להרגיש את אחרים וכן מתחיל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולכן דבר רבנו
ז"ל לא תלוי בשום לבוש וכו' בשום עדה וכו' בשום חסידות וכו' רק לפתח
את הלב אליו יתברך.

אשרי ואשרי מי שזוכה להתקרב אל רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות
בלי שום חכמות והשכלות כלל, ויציית את רבנו ז"ל על כל אשר יאמר
כי הוא זה, אשר בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכ"ג)
שהעקר והיסוד - שהכל תלוי בו לציית את הצדיק על כל אשר יאמר כי הוא
זה, ולכן אצל רבנו ז"ל העקר הוא שמחה - לשמח את עצמו עם כל נקדה
ונקדה טובה שיש בו מנקדת היהדות, וכן להתמיד בלמוד תורה הקדושה
שעורים בסדרן מקרא, משנה, גמרא וכו' וכו' ועל כלם להרגיל עצמו לדבר
עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו.

וְלָכֵן כָּל זֶה כְּבָר לֹא תִלְוִי לֹא בְלָבוּשׁ וְכוּ', וְלֹא בְעֵדָה וְכוּ', וְלֹא בַחֲסִידוּת וְכוּ', אַקְוֶה שֶׁתִּבְיִן דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שנג.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר לָךְ לָךְ, ז' מֵר חֲשׁוֹן ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה

מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ שֶׁתִּתְחַזְּקִי בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי עַל יְדֵי אַמוּנָה נִשְׁפָּע הַדַּעַת לְאָדָם, וְכַשֵּׁישׁ לְאָדָם דַּעַת - יֵשׁ לוֹ כְּבָר הַכֹּל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (נְדָרִים מ"א) "דַּעַת קְנִיטָה מֵה חֲסֻרָתָ? דַּעַת חֲסֻרָתָ - מֵה קְנִיטָה?!" הֵן אִמַּת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' אֲכַל עִם דְּאִגוֹת לֹא תִפְתָּרִי אֶת הַצְרוֹת שְׁלָךְ וְכוּ', וְלָכֵן חֲזַקִּי וְאִמְצִי מֵאֵד בְּאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה וְעַל יְדֵי זֶה תִּהְיִי שְׁמוּרָה מֵהַכֹּל.

וְעַקֵּר הָאַמוּנָה הוּא תִפְלָה לְהַרְגִיל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה כִּי רַבֵּנוּ ז"ל הִפְלִיג מֵאֵד בְּמַעֲלַת תִּפְלַת הַנָּשִׁים וְאִיךָ שֶׁבְּשָׂמִים מֵאֵד מִתְחַשְּׁבִים עִם תִּפְלוֹת הַנָּשִׁים, שֵׁישׁ לָהֶם לֵב אִמַּת, לֵב נִשְׁבֵּר.

הַחֲפִץ חַיִּים ז"ל אָמַר שְׁאֵם הִיָּה הָאָדָם מְרַגֵּיל עֲצֻמוֹ לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל מֵה שֵׁישׁ לוֹ אִז הִיָּה תְּמִיד הַכִּי מְאֹשֶׁר, הַבְּעֵיּוֹת מִתְחִילוֹת רַק כְּשֶׁהָאָדָם תְּמִיד רַק מִסְתַּכֵּל עַל מֵה שֶׁחָסֵר לוֹ וְכוּ', וְאִז אֵינן לְדַבֵּר סוּף וְכוּ'.

נָא וְנָא תִּנִּי שְׂבַח וְתִהְלֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֵת נִמְצָאת בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזֹאת, חֲמָמָה שֶׁל אַמוּנָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

העֵרַב בְּשֵׁעָה שֶׁשׁ וְחֻצֵי אֶעֱשֶׂה סִיּוּם לְכַבוֹד הַהִלּוּלָא שֶׁל אַמֵּי מוֹרְתֵי
עֲלֵיהֶּ הַשְּׁלוֹם, רְצִיטֵי מְאֹד שֶׁתְּבוֹאֵי וְתִצְטַרְפֵּי עִם כָּל נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

שנד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֵר לֶךְ לֶךְ, ח' מֵר חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה,
וּרְבִנוּ ז"ל אָמַר פַּעַם: "לֹא מִבְּעֵינֵי שְׁבָכָל פַּעַם יוֹצֵא מִמֶּנִּי דְבוּר חֲדָשׁ לְגַמְרֵי,
אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל נְשִׁימָה הִיא אֶצְלֵי עֲנִיָּן חֲדָשׁ", וּבְזֶה רְצָה לְהַחֲדִיר בְּנוּ אִיךָ
שְׁצָרִיכִים לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם וְלֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי רַב
בְּנֵי אָדָם נוֹפְלִים בְּדַעְתָּם רַק מִחֻמַּת הָעֶבֶר שְׁלֵהֶם וְכוּ' וְשׁוֹכַח, אֲבָל אִם אָדָם
מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לִילֵךְ בְּדַרְךְ וְשׁוֹכַח אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ וְכוּ' לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי עַל יְדֵי זֶה
הוּא יִכּוֹל לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּהַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל פַּעַם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחִי אֶת חֲיֵיו
בְּצוּרָה כְּזוֹ לְהַתְּחִיל בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע מִחֲדָשׁ, וְאִינוּ מִתְּבַלְבֵּל
מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם כְּלָל, מָה אָמַר לֶךְ! הִנֵּה יוֹם, לִילָה וְכוּ' וְהַכֵּל פּוֹרַח, וּמָה
נִשְׂאָר מִהָאָדָם? רַק אֵלוּ הַנִּקְדוּת הַטּוֹבוֹת שְׁלוֹקֵט בְּכָל יוֹם: תְּפִלָּה בְּצַבּוּר
וְעֻנִית "אָמֵן, יְהֵא שְׁמִיהֵ רַבָּה", קְדָשָׁה וּבִרְכוּ, צְדָקָה וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְלַעֲשׂוֹת
טוֹבָה לַיהוּדֵי, וְכֵן מָה שְׁזוֹכָה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, הִלְכָה וְכוּ'
שְׂזֵה חֲלִקּוֹ לְנִצָּח, עֲשִׂירוֹת נְצִחִית עַל אִפּוֹ וְעַל חֻמַּתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ מ"ם יִמַּח
שְׂמוֹ, שְׂרוּצָה לְשִׁבְרֵי אוֹתוֹ: מָה שְׂוֵה כְּבָר כָּל הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה וְהַמִּצְוֹת שֶׁלֶךְ?
וְעַל זֶה בָּא רְבִנוּ ז"ל לְהִלָּחֵם וּמַגְלָה לְנוּ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם יְאוּשׁ כְּלָל, וְאִם אֲתָה
מֵאָמֵן שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל - תֵּאָמֵן שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן.

הַיּוֹם הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁבֶת כ"א, וְהוּא סְגִיָּה דְכַבְתָּא, הַמְדַבְּרַת מְכָל הַלְכוֹת
חֲנֻכָּה, וְרֵאוּי לֶךְ לְחֹזֵר עַל הַדֶּף פְּעָמִים, וְיִהְיֶה נִצְרָךְ לֶךְ לִימֵי חֲנֻכָּה מְאֹד.
אֲשֶׁרֵינוּ וְאֲשֶׁרֵי חֲלִקֵינוּ שְׁאָנוּ זוֹכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא שְׂזֵה
הַצְּלָחָה נְצִחִית.

הַיּוֹם זֶה יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל אַמֵּי מוֹרְתֵי, אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּלַמֵּד פֶּרֶק מִשְׁנֵינּוּת

עֲבוּר נִשְׁמָתָהּ - מַלְכָּה בַת חַיִּים שְׁלֵמָה, וְלִתֵּן צְדָקָה לְטוֹבַת נִשְׁמָתָהּ, וְתִתְפַּלֵּל
עַל בְּרִיאוֹתַי, וְאַהֲיָה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר לְךָ לֵךְ, ח' מֵר חֲשׁוֹן ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל .. תַּחֲיָה

הַיּוֹם יֵשׁ לִי יוֹם הַשָּׁנָה אַחֵר אֲמִי מוֹרְתִי, תַעֲשֵׂי אֵיזָה צְדָקָה וְחֶסֶד לְטוֹבַת
נִשְׁמָתָהּ - מַלְכָּה בַת חַיִּים שְׁלֵמָה וְגַם לְהִתְפַּלֵּל עַל בְּרִיאוֹתַי, וְאַהֲיָה לְךָ אֲסִיר
תּוֹדָה .

נָא וְנָא רְאֵי לְהִתְחַזֵּק, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁתִּרְאֵי לְחִזּוֹק נָשִׁים אַחֲרוֹת שְׁנֵה
הַצְדָּקָה וְהַחֶסֶד הַכִּי גָדוֹל שָׂרָק יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה נָשִׁים שְׁבוּרוֹת
וּמְצוּיוֹת בְּמִצּוּקָה נִפְשִׁית וְכוּ', וְאִינן לְהֵן חֲבֵרוֹת, וּבִזְזָה שֶׁתַּחֲזִקִי אוֹתָן - זֶה
הַצְדָּקָה וְהַחֶסֶד הַכִּי גָדוֹלָה שְׁאֵת רַק יְכוּלָה לְהִרְאוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לְךָ לֵךְ, י' מֵר חֲשׁוֹן ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיֵּקֶר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בֵּיתֶךָ שְׁאֵת וּבֵיתֶךָ עֵז וְתוֹצִיא מִמֶּךָ אֵת כָּל הַמְרִירוֹת
וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁנִכְנַס בְּךָ וְכוּ' כִּי הַכֹּל מִחֲמַת חֲטָאוֹת נַעֲרִיךְ, שְׁעַדִּין
לֹא תִקְנֶנָּה כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצָבוֹת, סִימָן א') "מִי שֶׁלֹּא תִקְנֶן
חֲטָאוֹת נַעֲוָרִים - עַל יְדֵי זֶה בָּאִים לוֹ דְּאָגוֹת", כָּל-כֶּף חָבַל לְךָ שֶׁתַּעֲנֶה עֲצָמְךָ
בְּעֵנֻוּיִים בְּחֵן עִם דְּאָגוֹת וְעֲצָבוֹת וְדִמְיוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ' בְּשַׁעַה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אֵב הַרְחִמְנִי, וְהוּא יִתְבָּרַךְ כָּלוּ טוֹב, כָּלוּ חֶסֶד וְרַחֲמִים, וְרַק מִצְפָּה שְׁנִדְבֵר

אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְנָשִׁיחַ וְנִסְפָּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבְבָנוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְדַע לָךְ שְׁאֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד מִנְעֻנְעֵ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאִם הֵייתָ חֹזֵק בְּזֶה לֹא הֵייתָ מִפְּסִיק מְלַדְבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כָּל-כֶּךָ חִבֵּל שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ יוֹם אַחַר יוֹם וְאֵינְךָ מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַכֹּל מִפְּנֵי שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב שְׁצָרִיכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', אֲזִי אֵתָה לֹא מִתְפַּלֵּל וּמְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד.

חֹזֵק וְאֵמֶץ מְאֹד מְאֹד בְּעֵינַי זֶה לְהִיּוֹת רִגִּיל בְּשִׂיחָה בֵּינְךָ לְבֵין קוֹנֵה, וְזֶה יְבִיא אוֹתְךָ אֶל מֵדַת הַסְּבִלְנוּת שֶׁתַּעֲקֹר מֵעֲצָמְךָ אֶת הַכַּעַס שֶׁהוֹרֵס אוֹתְךָ לְגַמְרִי.

מָה אָמַר לָךְ! לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם כְּפִי סִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי זֶהוּ חַיּוּת לְנַפְשׁ, וְכָל כֶּךָ חִבֵּל עַל כָּל יוֹם שֶׁנִּחְסַר לְאָדָם דָּף גְּמָרָא, וְזֶה אֲבָדָה גְּדוֹלָה, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטוֹלָן! כָּל יוֹם תִּגְרֹס וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאִם תּוּכַל לְחַזֵּר עַל זֶה כַּמָּה פְּעָמִים, אֲזִי בָעֵת שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיִּם אֶת הַמַּסְכָּתָא - נִמְצָא שְׁסִימָתָ אֶת הַמַּסְכָּתָא כַּמָּה פְּעָמִים, וְזֶה לֹא כָל-כֶּךָ קָשָׁה לְחַזֵּר בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף פְּעַם פְּעָמִים אוֹ אֶפְלוּ שְׁלֹשׁ וְכוּ', וְאִם תִּרְגִּיל עֲצָמְךָ כֶּךָ אֲזִי תִרְגִּישׁ כָּל מִינֵי חַיּוּת וְעֵרְבוֹת וְנִעְיָמוֹת.

נָא וְנָא רֵאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל יְמֵי הַשַּׁבָּת, כִּי מִי שֶׁשָּׂמַח כָּל הַשַּׁבָּת - מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עוֹוֹנָתָיו.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

שְׁנָז.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרָ לָךְ לָךְ, י' מֵר חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאִי רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת כִּי מִי שֶׁשָּׂמַח כָּל הַשַּׁבָּת מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עוֹוֹנָתָיו, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁשָּׂמָה לָהּ לְמַטְרָה לְשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת וְלִשְׂמַח אֶת הַבַּעַל וְהַיְלָדִים שָׂאז תִּהְיֶי מְבַטְחַת שֶׁהַשְּׂכִינָה תִשָּׁרֶה בְּבִיתָהּ, וּבְמִקּוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה - שֵׁם הַבִּרְכָּה מְצוּיָה .

נָא וְנָא אִם אֶפְשָׁר תִּרְאִי לְגַמֵּר בְּשַׁבַּת אֶת "יּוֹם הַשַּׁבָּת בְּתַהֲלִים" שְׁזָה מְסַגֵּל לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

רַק אֵל תִּפְנָסִי בְּלַחֲץ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

שְׁנָח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרָא לְךָ לְךָ, י"א חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת פְּחוּד, חֶלֶק ב', סִימָן ג') "מִי שֶׁבֹרַח מִן הַצָּרָה - פִּקְח", הִרִי אֶת רוּצָה לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֵךְ וּבֵיתֵךְ עוֹז בְּצַנִּיעוּת וּבִירְאָת שְׁמַיִם וְכוּ', אִם כֵּן מָה לְךָ לְהִשְׁאָר בְּמִקּוֹם שֶׁקָּשָׁה לְךָ לְקַיֵּם זֹאת?! וְלֹא עוֹד אֶלָּא אֶת יְכוּלָה לְהִתְקַלְקַל יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ' וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲבֵרָה, סִימָן א') "יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁהַמְּקוֹם גּוֹרֵם", וְלָכֵן אִם הַבְּנוֹת רְחוּקוֹת לְגַמְרֵי מִירְאָת שְׁמַיִם - בְּוַדָּאֵי לְבִסּוּף הֵם יִסְתַּבּוּ אוֹתָךְ גַּם כֵּן וְכוּ'.

לְכֵן עֲצָתִי שֶׁתִּבְרָחִי מִשֵּׁם מָה שִׁיּוֹתֵר מֵהֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָבְךָ, וְאִם תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּאַמוּנָה וּבִתְפִּלָּה תִּזְכִּי לְבִסּוּף לְהִתְחַתֵּן וּלְבִנּוֹת בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל וְתִהְיֶי הַכִּי מֵאֲשֶׁר־ת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

שְׁנֻט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרָא לְךָ לְךָ, י"א חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כן, אני חוזר ומדגיש שכל מי שרוצה להדפיס איזה ספר ממה שזכני הקדוש-ברוך-הוא לחדש בדברי רבנו ז"ל - הרשות בידו! כי אין על זה שום "כל הזכויות שמורות" יהיה ממני שיהיה, העקר לא לשנות כלום כי הכל נכתב בישועת השם.

בענין התפלות יכולים לסדר על פי סדר ענינים כגון זיווג, הולדה בנקל, אמונה, שמחה, שלום בית וכו'.

המאחל לך שבוע טוב

ש.ס.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וירא י"ב חשון ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין דבר כזה שהבעל ישב בטל בשעה שיש חמשה ילדים, ואת תהיי המפרנסת היחידה, הוא מוכרח לצאת ולעסק באיזו עבודה, ואפלו לקבץ נדבות - העקר שיביא פרנסה. הבעל צריך לדעת שיש עליו אחריות גדולה, ואי אפשר להתחמק מזה בשום פנים ואפן.

לדעתי, הוא פשוט עצלן ופחדן וכו' את צריכה להיות חזקה שיצא ויביא פרנסה, אין דבר כזה לזרק את כל העל על האשה, וגם את חובת בזה שנתת לו לסחב שלש עשרה שנה ולהתחמק מאחריות וכו', את צריכה להיות חזקה ולא לתת לו להתחמק וכו', כל בעל צריך לדעת הרגע שמתחתן הוא כותב בכתבה שהוא יהיה זה המפרנס, ולכן אין מה לתת לו להתחמק מכל זה, ואת צריכה להיות קשוחה על דבר זה שהוא יביא פרנסה בבית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שסא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וירא, י"ב חשוון ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה מאד מאד לשמח שתהלה לאל התחנת, שיהיה בסימן טוב ובמזל טוב! ומה גם שאת כבר מתקדמת לקראת לדה, בעזרתו יתברך, שהכל יעבר בקלות, עם כל זאת את צריכה לשמח מאד מאד.

והנה בענין בעלך - את צריכה לשמח מאד שתהלה לאל, הוא רוצה לעבד ולהביא פרנסה בבית, רק קשה לך שכמה לילות הוא ישן אצל אביו וכו' לדעת, כדאי לך לדבר עמו מענין הרגישות שלך וכו' ושהוא יצלצל אליך, כי הרבה פעמים זוג צעיר - הבעל לא שם לב על נחיצות הענין, ולכן הוא לא עושה את זה דוקא רק מחמת שכחה וכו' או מחסר ידע וכו'.

עם כל זאת עליך לשמח מאד שבעלך דואג לפרנס אותך כי יש הרבה אברכים שעוזבים את נשותיהם, ולא אכפת להם להביא פרנסה לבית.

ולכן תדוני את בעלך לכף זכות שלכל הפחות הוא דואג לך עבור פרנסה, רק תסבירי לו בצורה יפה שאת מאד רוצה שיהיה אתך יותר בקשה, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שסב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וירא, י"ב מר חשוון ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... תחיה

נא ונא ראי להתחזק באמונה בו יתברך, ודעי לך שעם תפלה יכולים לפעל אצלו יתברך כל מה שרק רוצים, צריכים רק הרבה סבלנות - כי יש תפלה שנענית ליום, ויש תפלה שנענית לשבוע וכו', העקר להיות עקשן ולא

לְעֹזֵב אֶת עֲצֻמָּהּ, וּבֵינָן כִּי תִקְנִי לְעֲצֻמָּךְ אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שֶׁהִיא הַמִּדָּה הַכִּי
יְפֶה שָׂרָק יֵשׁ בְּחַיֵּי יוֹם וְכוּ' כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אַחַת וְאַחַת כָּל-כִּי הַרְבֵּה
מִשְׁבָּרִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְלוֹלֵא הַהִתְחַזְקוֹת, שְׁאַנְחֵנוּ מִקְבָּלִים מֵהַצַּדִּיק,
הַיֵּינוּ כְּבָר מִזְמַן נְאֻכְדִים.

נָא וְנָא לֹא לֵהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ!
אִם תִּתְחַזְקִי בְּשִׂמְחָה וּבְסִבְלָנוֹת - לְבִסוּף תִּקְבְּלִי מֵה שְׂאֵת רוּצָה, רַק תִּתְחַזְקִי
וְתִתְחַזְקִי אֶת אַחֲרוֹת, אֲשֶׁר זֶה מִצְוָה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַיּוֹם בְּעֶרֶב בְּשַׁעַה תִּשַׁע וְחִצֵּי יְהִיָּה שְׁעוֹר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל, רְצִיָּה
מְאֹד שֶׁתְּבוֹאֵי כִּי יֵשׁ כַּמָּה דְּבָרִים נְחוּצִים לְסַפֵּר לָךְ.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלִי לֵהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה וּבְמִצָּב רוּחַ טוֹב, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד
מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ג.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרָא, י"ב מֵר חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח

דַּע לָךְ שֶׁהַיּוֹם מִתְחִיל שְׁבוּעַ חֲדָשׁ, שְׁבוּעַ שְׁעוֹד לֹא הָיָה בְּעוֹלָם, וְאַתָּה
יְכוֹל לְזַכּוֹת לְדְבָרִים עֲלִיוֹנִים שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כָּל שְׁבוּעַ זֶה עֲנִין
אַחַר לְגַמְרֵי וְגוֹרֵם תִּקְוֵנִים גְּדוֹלִים בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, כִּי כָּל שְׁבוּעַ זֶה פֶּרְצוּף
אֶחָד מֵהָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים: חֶסֶד, גְּבוּרָה, תְּפָאֶרֶת, נִצְחָה, הוֹד, יְסוּד, וְהַשְּׁבָת
הִיא הַמְּלָכוֹת - וּבְזֶה נִשְׁלַם פֶּרְצוּף שְׁלָם.

וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! קַח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיָךְ וְתַעֲשֵׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה הַן
לְהַקְפִּיד לְבוֹא שְׁלֵשׁ פַּעְמִים בַּיּוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת
שְׁחֵרִית, מְנַחָה, מַעְרִיב, שְׁגוּרִים זְווג עֲלִיוֹן בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה נַעֲשֵׂה עַל

ידי כל בר ישראל, אפלו מהפחות שבפחותים וכו' צריכים רק אמונה בעצמו שגם הוא חשוב בעיניו יתברך.

וכן תרבה לעשות חסד עם הזולת לדבר על לבו שיתחזק ועל ידי זה הדבורים יחזרו גם אליה כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ח) "כשאדם מדבר עם הזולת אזי הדבורים חוזרים אליו, בשעה, שהוא מחזק אחרים - באותה שעה הוא מתחזק בעצמו", ולכן אשרי מי שרגיל לחזק בכל יום אחרים, ועל ידי זה גם לו תכנס ההתחזקות.

וצריך שתדע אשר בזה העולם צריכים הרבה התחזקות כפי המרירות וכו' החלישות הדעת הקטנות, הספקות וכו' העקמומיות וכו' שמכניס הסמ"ך מ"ם בלב האדם - הוא צריך להתחדש ולהתחזק בכל יום, ולכן ראה לדבר עם אחרים בכל יום רק דבורי אמונה והשגחה פרטית וזה יקפץ חזרה אליה.

נא ונא אל תהיה בטלן! תלמד היום מקרא: מפרשת שבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י וכן להרבות בפרקים משניות, שזה מטהר את הנפש מכל מיני חלדה ומקשר את נשמתו לשרשה, ועל כלם דף גמרא בסדר הדף היומי או לבד או עם חברותא או לשמע שיעור, ואל יקל בעיניך דבר זה, וכן תעורר ותחזק אחרים ללמד דף גמרא שהיא שמירה להנפש.

נא ונא אל תהיה בטלן כלל! אלא זכור גם זכור "אם חכמת חכמת לך" - אם תהיה חכם ותציית אותי - אתה החכם הכי גדול, כי זה מה שבידך זה בטוח ואם: "לצת לבדך תשא" - ואם תעשה ליצנות מכל זה אתה עושה ליצנות מעצמך, וזה הסמ"ך מ"ם ימח שמו שוחק ממך ומתלוץ ממך וכו' וכו', ולבסוף אתה נופל בידו.

ולכן קח עצמך בידך ותהיה רק בשמחה ותשמח את אשתך כי: (ראש השנה ו') אשה - בעלה משמחה, ותשבר את הכעס והרציחה שבה, שבאים מפגם הברית הוצאת זרע לבטלה שגורם שאדם יהיה תמיד בכעס וברציחה ובמצב רוח מדכא וכו' כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות עצבות, סימן א') "מי שלא תקן חטאות נעורים - על ידי זה באים לו דאגות", ולכן כלך מכעס

וּמִדְכָאוֹן, מַעֲצָבוֹת וּמִמְרָה שְׁחוּרָה וְכוּ' כִּי בָזָה אֶתָּה מֵרָאָה שְׂאֵתָה פָּגוּם, רַחֲמָנָא לְצַלָן.

הַרְגַל עֲצָמָךְ בְּמַדַת הַסְבָּלָנוֹת וְתִלְךָ תָּמִיד עִם אֲנָפִין נְהוּרִין - פְּנִים שְׂמֵחוֹת אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה תִּקְבַּל אֶת פְּנֵי הַצַּדִּיק כְּמוֹכָא בְּדִכְרִיו ז"ל (לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ג) אֲשֶׁרִינוּ שְׂזַכִּינוּ לְהֵיוֹת מְקָרָב אֶל רַבֵּי כְּזֶה, שְׂלֵא נוֹתֵן לָנוּ לִישׁוֹן, אֲלֵא מְעוּרָר אוֹתָנוּ מֵהַשְׁנָה בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

הַיּוֹם בְּלִילָה יֵשׁ שְׁעוֹר לְנָשִׁים, רְאֵה שְׂאֵשְׁתָּךְ תִּגִּיעַ כִּי יֵשׁ מִשְׁהוּ מָאָד נְחוּץ לֹמַר לָהֶם.

שִׁסְד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְרֵא, י"ג חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח

מָה אָמַר לָךְ! כָּל יוֹם זֶה בְּרִיאָה חֻדָּשָׁה, וּמִי שְׂזוּכָה לְדַעַת נְקִיָּה וּלְמַחַ מְזַכֵּךְ רוּאָה אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, הַמֵּאִיר לְאַרְץ וּלְדָרִים עָלֶיךָ וּמִתְדַבֵּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְשֵׁר שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְנוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרִט מִפְּרִטֵי הַחֲסֻדִים, שְׁעוּשָׁה עִמוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאִז כָּל הַיּוֹם הוֹלֵךְ כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי, רַק רוּאָה אֶת הַטּוֹב מְכָל הַבְּרִיאָה, וְרוּצָה לְחַטֵּף מָה שְׂיִוֵּתֵר פְּסוּקִים מִהַתנ"ךְ וּפְרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת וְדָפִים גְּמָרָא וְסִימָנִים שְׂלַחֵן עֲרוּךְ וְכוּ' וְכוּ' וְלִהְרַבּוֹת בְּצַדִּיקָה וְחֻסָּד וְלַעֲזֹר לְזוּלַת.

מָה שְׂאִין כֵּן מִי שְׂעָדִין מַחוּ וְדַעַתוֹ מְלֵאִים צוּאָה וְטִנּוּף מִפְּגָמֵי הַבְּרִית שְׁלוֹ, וְהוּא מְלֵא מִחֻשְׁבוֹת מְגַנּוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים - לוֹ הָעוֹלָם חֲשׁוּף וְכוּ', וְהוּא רַק מִסְתּוֹכָב מִמְרָמָה וְהַחַיִּים שְׁלוֹ אֵינּוּ חַיִּים, וְהוֹלֵךְ בְּטַל עַד שְׂזֶה מְשַׁעַע אוֹתוֹ לְגַמְרֵי כְּמֵאמָרָם ז"ל: (פְּתוּבוֹת נ"ט) "הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיַדֵּי שְׁעָמוּם (שְׁגָעוּז) - זְמָה, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְאֵינּוּ פּוֹתַח סִפְרָא רַק מִסְתּוֹכָב כָּל הַיּוֹם עִם

הַפְּלֵאפוֹן וּמִפְטֹפֵט עִם כָּל אֶחָד דְּבָרִים בְּטָלִים וּמִבְטָלִים, שְׁאִין בָּהֶם שׁוֹם תְּכַלִּית - סֵתֶם דְּבוּרִים שֶׁל מַה בְּכַף וְכוּ' עַד שְׁמֵרֵב שְׁעֵמוֹם הוּא עוֹשֶׂה הַזְּקוּת, וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ שְׁמָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה לְהַזוּלֵת יִקְבַּל חֲזָרָה כָּפֵל כָּפֵל וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ: חוֹסֶה עַל נַפְשֶׁךָ וּתְצִיֵת אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַחֲדִיר בְּעֶצְמֶךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדָּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא! וְתִהְיֶה רְגִיל לְלַכֵּת עִם פְּנִים שְׁמֵחוֹת, אֲנַפִּין נְהוּרִין, וְתִרְבֶּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה קָרֵן נִפְלָא.

אֵל תִּהְיֶה בְּטוֹן! קַח אֶת עֶצְמֶךָ כְּכֹר בִּינְדִיָּה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.
הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שֶׁה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּרָא, י"ג חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה

עֲכָשׁוּ אֲנִי חוֹזֵר מִהִבְקוּר בְּכָל הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, שְׁבָהֶם מִתְחַנְכִּים לְמַעֲלָה מְאֻלָּף יְלָדִים בְּן יָרְבּוּ, לְרֵאוֹת אֶת הַבָּנִים הַחֲמוּדִים וְהַבְּנוֹת הַחֲמוּדוֹת - זֶה הַנַּחַת רוּחַ הַכִּי גְדוּלָה שְׁלִי.

בְּמִדְבַר שְׁמֵם, שְׁאָף פַּעַם לֹא הָיָה פֶה שׁוֹם זִכֹּר מִיְהִדוּת וְכוּ', אֲדַרְבֶּה, עוֹמֵד רִשָּׁע, אָרוּר, טָמֵא וְכוּ' וּמַעֲכָב אֶת הַחֲנוּף הַטְּהוּר בְּכָל מִינֵי נִכְלֵי עֲרוּמוּמִיּוֹת וְכוּ' עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים בְּהִנְסִיּוֹן וְזֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלֵי, וַיֵּרָאוּ לָנוּ לְשִׁמְחַ מֵאֵד מֵאֵד עַל נַעַם חֲלָקֵנוּ.

נָא וְנָא רְאֵי רַק לְהַתְחַזֵּק וְתוֹכְרֵי אֲשֶׁר חֲנוּף מִתְחִיל רַק בְּבֵית, הַיְלָדִים מִסֵּתְפָלִים עַל הַהוּרִים - כְּפִי הַתְּנַהֲגוֹת הַהוּרִים בְּן הַיְלָדִים מִתְנַהֲגִים, וְלִכֵּן תֵּרָאוּ שְׁבָבִיתְכֶם יִשְׁרוּ תְּמִיד הַשְּׁלוֹם וְאַהֲבָה, הַצְּדָקָה וְהַחֲסֵד וְכוּ', וְאֵז גַּם הַיְלָדִים יִלְכוּ בְּדְרָכֵיכֶם.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֹזְכָה לְבָנוֹת קְהֵלָה בְּרִיאָה, קְהֵלָה קְדוּשָׁה,

קהלה שהיא חממה של אמונה, ונזכה רק לעשות נחת רוח להקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא תהיי חזקה ותהיי תמיד שמחה ועליזה ולא להמשך אחר העצבות והמרירות, ותשתדלי מאד להיות עצמאית ולא לתת שבעלך ישפיל אותך, לאשה - יש לה את הזכויות שלה ורבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על אנשיו שיכבדו את נשותיהם והזהיר על זה מאד (עיין שיחות הר"ן, סימן רס"ד).

וזה יסוד מוסד בחסידות ברסלב, ואף אחד שלא יאמר לך אחרת, לאשה יש את הזכויות שלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שסו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וירא, י"ג חשוון ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד לא לשמע נגונים ממנגנים ושעים (עיין לקושי-מוהר"ן, חלק א', סימן ג') כי זה קשה מאד לעבודת הבורא יתברך שמו. הנגינה - יש לה כח להעלות ולהגביה את רוחו של אדם למעלה למעלה וכו', ולהפך - יש לה כח להוריד את רוחו של אדם למטה למטה בשאול תחתית וכו', ולכן צריכים לשמר ממי הנגונים באים.

והנה זה שהרבנים נגד זמרים וכו' העקר זה נגד הופעות של זמרים, הן אלו שהתקלקלו וכו' והן אלו שמחקים את הגרועים שבאמות וכו', בודאי אין ללכת להופעות כאלו, אבל סתם לשמע קלטות של שירים חסידיים או סתם שירי אמונה וכו' - זה יכולים לשמע, ואדרבה, כל מי שנמשך לעצבות ולמרירות ולדכאון - כדאי שישמע שירים המשמחים ומגביהים את הרוח של האדם, ומה שמובא בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן תק"ס, סעיף ג') שגזרו לא

לְשִׁמְעַ כְּלֵי זִמְרָה רַק לְשִׁמְחַת חֲתָן וְכֵלֶה וְכוּ' - כִּבְרַת כְּתָבוּ הָאֲחֵרוֹנִים שְׁבִדוֹר הַזֶּה מִפְּנֵי חֲלֻשַׁת הָעֵצָבִים וְכוּ', וְכֵן טֹבַע שֶׁל בְּנֵי אָדָם לְהַמְשִׁיךְ אַחַר הָעֵצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן, שְׂזֵה יָכוֹל לְהֵבִיא אֶת הָאָדָם לְמַחְשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבִדוּת, רַחֲמָנָא לְצַלָן, מִתֵּר לְשִׁמְעַ כְּלֵי זִמְרָה, וְזוֹ מִצְוָה רַבָּה לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ וְלְהַחְזִיק מֵעַמֵּד לֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבָעוּלָם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּה בְּעֵדֶךָ שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שִׁסָּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וִירָא, י"ג חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... נִרְוֵי יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּךָ גְּמָרָא כִּי זֶה מִצִּיל אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְרַעוֹת וְכוּ'. הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁלֵמָה מְזוּוִיחֵל, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ, הַתְּבַטָּא פַּעַם: אָדָם שְׂאֵינּוּ לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם דֶּךָ גְּמָרָא "פְּנֵי דוֹמִין לְחִיָּה טוֹרְפֵת".

הַמַּעֲלָה שֶׁל לְמוֹד דֶּךָ הַיּוֹמִי שֶׁהוּא קָשׁוּר אֵל דֶּךָ, וְהַיּוֹם קָשׁוּר אֵל הַדֶּךָ, וְחֵי עִם הַדֶּךָ, וְזֶה נִעֲשֶׂה אֲצִלוֹ קְבִיעוֹת כְּמוֹ טֹבַע שְׁנֵי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּךָ גְּמָרָא, שְׁמִיבֵי תוֹעֲלַת גְּדוּלָה לְאָדָם, כִּי כָּל זְמַן שְׂיִחְזִיק בְּדֶךָ גְּמָרָא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִירָא שְׁמַיִם.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתֶךָ וְכוּ' הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת כְּגוֹן שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֲרִבֵית תִּקְנֵנוּ בְּלִשׁוֹן רַבִּים כְּדֵי לְשַׁתֵּף עֲצָמוֹ עִם הַצְּבוּר, שְׂזֵה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, אֲבָל הַתְּבוּדוֹת - שְׂיִחָה בֵּינוֹ לְבֵינֵינוּ קוֹנֵנוּ זֶה צְרִיךְ לְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן יְחִיד כִּי אִזּוֹ מִתְּיַחַד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וּמִסְפָּר לוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְכָבוֹ, וְזֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת עִם

אַמַּת, וַיְדוּעַ, שְׁכַשְׂאָדָם מְדַבֵּר בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ - אַזִּי לְבוּ נִמְשָׁךְ יוֹתֵר אֶל דְּבוּרָיו, וַיֵּשׁ בְּזֵה יוֹתֵר אַמַּת.

עַם כָּל זֹאת אָדָם כְּשִׁמְתַפְלֵל עַל עֲצָמוֹ צָרִיךְ שְׁבִתוֹף הַתַּפְלָה וְהַהֲתַבּוּדוֹת יְכַלֵּל גַּם אֶת אַחֲרִים, וְזֶה מִן הָרְאוּי בְּשַׁעַה שְׁכַבֵּר מִתַּפְלֵל עַל צְרוּתָיו וְכוּ' שְׁגַם יִזְכִּיר צְרוֹת אַחֲרִים וְכוּ' וַיִּתַּפְלֵל עַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֵין זֶה סְתִירָה כָּלֵל, וְכַבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת תַּפְלָה, סִימָן ס"ה) "כְּשִׂאֲתָה רוּצָה לְשֵׂא תַפְלָתָךְ - תַּתַּפְלֵל בְּעַד יִשְׂרָאֵל".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שִׁסַּח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּרָא, י"ג חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

קָדָם אַתָּה צָרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹחַ עַל הַמַּתְנָה שְׁנַתָּן לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא - בֵּין חֲמוּד אַחַר שְׁתֵּי בְנוֹת, וְלִכֵּן רְאִי לְשִׁמּוֹחַ עֲצָמָךְ.

אוֹדוֹת הַפְּחַד וְהַתְרַדוֹת שְׁיֵשׁ לָךְ וְכוּ' זֶה בּוֹדָאֵי יַעֲבֹר, אֵל תַּכְנִסִּי בְלַחֲץ! אִם אֶפְשֶׁר שְׁתַּבְקְשִׁי מֵהַרוּפָא כְּדוּרֵי הַרְגָעָה לְקַחַת אֶת זֶה לְמִשְׁךְ חֲדָשׁ יָמִים, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לַעֲבֹר עַל כָּל הַפְּחָדִים וְהַתְרַדוֹת.

טוֹב מְאֹד שְׂאֵת מְדַבְּרַת עִם בּוֹרָא עוֹלָם, וְזֶה בּוֹדָאֵי יַעֲזֹר לָךְ לְהַתְגַּבֵּר עַל הַכֵּל, כִּי מַה שְׁתַּפְלָה פּוֹעֵלֶת - שׁוֹם דְּבָר לֹא פּוֹעֵל, וְכַבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת תַּפְלָה, סִימָן ל"ז) עַל כָּל הַדְּבָרִים הֵן עַל דְּבָר גְּדוֹל, הֵן עַל דְּבָר קָטָן תַּתַּפְלֵל, וְעַקֵּר הַתַּפְלָה שְׁלָךְ צָרִיכָה לְהִיּוֹת עַל שְׁמִחָה - שְׁתִּזְכְּרִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְעַל יְדֵי שְׁמִחָה יִתְבַטְּלוּ מִמֶּךָ הַפְּחַד וְהַתְרַדוֹת, אֵל תַּפְחָדִי! זֶה יַעֲבֹר לָךְ, זֶה פְּשׁוּט תּוֹפְעָה עוֹבְרַת וְכוּ'.

רַק תַּשְׁתַּדְּלִי לְנוּחַ הַרְבֵּה וְלֹא לְכַעַס וְלֹא לְהַכְנֵס בְּעֲצָבִים וְכוּ' כִּי כָךְ

אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת כַּעֲס, סִימָן מ"א) הַכַּעַס מִפְּחִיד אֶת הָאָדָם, אֵת לֹא צָרִיכָה לִפְחֹד, זֶה יַעֲבֹר לָךְ לְגַמְרִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ בְּעֵדֶךָ שֶׁתְּהִיָּה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְתַחֲזוּרִי לְתַפְקָדָה, וְתִהְיֶי תָּמִיד שְׂמֵחָה וְעֵלְיָזָה. הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שֵׁט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרָא, י"ד חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמֶיךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרוֹאִים וְשׁוֹמְעִים אִיךָ שְׁכָל הָעוֹלָם רוֹעֵדִים וְגוֹעֲשִׁים מִמָּה שְׁקוּרָה עֲכָשׁוּ בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית - סוֹפָה כְּזוֹ שֶׁעוֹד לֹא הִיְתָה, וְנִתְקַיֵּם (תְּהִלִּים ק"ד ל"ב) "הַמְּבִיט לְאַרְץ וְתִרְעַד יַעַב בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ", אֲנָשִׁים לֹא חָלְמוּ שֶׁגַּם בְּאִזְוָרִים הִיְהוּדִיִּים יִכּוֹל לְקָרוֹת דְּבַר כְּזֶה וְכוּ', וְהַכֹּל כְּדֵי לְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה הַעֲמָקָה שְׁאֲנַחְנוּ יְשִׁנִּים כְּדֵי שְׁנֹזְכֹר שִׁישׁ מְנַהֵג לְבִירָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְמִשְׁפָּט, וְהַכֹּל כְּדֵי לְזַכֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וּלְפָנוֹת רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי תְּכַלִּית הַבְּרִיאָה הִיְתָה רַק כְּדֵי לְהַפְּרִיז יִתְבָּרַךְ מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, וְנִזְכָּה לְגִלּוֹת אֶת הַהִסְתָּרָה, שְׂבָה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים.

נָא וְנָא הַרְגֵל עֲצָמֶיךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶהוּ הַצְּלִיחָה נְצַחִית, וְעַל יְדֵי שִׂיחָה בִּינְךָ לְבִין קוֹנֶה נְבִנִית הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת אִמוּנָה, סִימָן ל"ג) "עַל יְדֵי אִמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ".

וְלָכֵן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַכְנִים עֲצָמוֹ הֵיטֵב בְּתוֹךְ הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂזֶה הַנַּעַם הָעֲלִיּוֹן, כִּי אֵין עוֹד נַעַם וְעִרְבוּת יוֹתֵר מִזֶּה כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל חֵי עַם

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרַךְ - אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וּבְבֹא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ד חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... תַּחֲיָה

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצָאִים אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַצַּדִּיק שְׁבִדוֹר הַזֶּה, וְהוּא מְלַמְּדֵנוּ אֵיךְ לְבָרַח רַק אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וּמְכַל הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים אֵין מְנוּס אַחֵר אֶלָּא לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְרַךְ שֶׁזֶה הַבַּיִת מְנוּס הַכִּי בְטוּחַ.

רוּאִים וְשׁוֹמְעִים אֶת הַסּוּפָה שֶׁקּוֹרָה עַכְשָׁו בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית וְהַגִּיעָה עַד מְקוֹם הַיְהוּדִים, וְהַכֵּל כְּדֵי לְעוֹרֵר אוֹתָנוּ שְׁאֵין הָעוֹלָם הַפְּקָה, וְהַכֵּל מְשַׁגַּח בְּהַשְׁגָּחַ פְּרָטִי פְּרָטִית, וְלִכְן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁבָכֵל יוֹם הִיא מְרַגֵּלָה עֲצָמָה לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְרַךְ, שֶׁזֶה הַמְּקוֹם הַכִּי בְטוּחַ לְהַתְחַבְּאוֹת בְּסֵתֶר צֶל כְּנָפָיו יְתַבְרַךְ.

אֲשֶׁרֵינוּ שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצָאִים בְּקַהְלָה שֶׁל חֶסֶד, קַהְלָה שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה .

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ע.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ד חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מַה אִמַּר לָךְ! בְּעֵנֶיךָ חֲנוּךְ הַיְלָדִים צְרִיכִים לְמוֹד עִמָּךְ עִמָּךְ, זֶה לֹא כָּל-כָּךְ

פְּשׁוּט, הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן: חֲנוּךְ מִתְחִיל עִם הַהוֹרִים - הַיְלָדִים תְּמִיד מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים, לֹא יִמְלֹט שֶׁהַהוֹרִים יִרְיֵבוּ וַיִּתְקוּטְטוּ וַיִּתְנַכְחוּ וְכוּ', וּמְכַל שֶׁכֵּן אִם הַהוֹרִים מְנַבְּלִים אֶת הַפֶּה בְּקִלְלוֹת וּבַהֲשָׁפוֹת וְכוּ' שֶׁהַיְלָדִים לֹא יִחְקוּ אוֹתָם.

וְלָכֵן הַחֲנוּךְ מִתְחִיל עִם הַהוֹרִים, אִם הָאָמָא רוֹצֶה שֶׁבִּתָּה תִּלְךָ בְּדַרְכָּהּ - אֲזִי הִיא צְרִיכָה לְהֵרָאוֹת דְּגָמָא חֲתִיה, וְכֵן הָאָבָא - אִם רוֹצֶה שֶׁבְּנֵוּ יִתְפַּלֵּל וַיְבָרֵךְ בְּרֻכּוֹת וְכוּ' עָלָיו קִדְּם לְהֵרָאוֹת דְּגָמָא חֲתִיה שֶׁהוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ עַל תְּפִלָּה בְּצַבּוּר וּמְבָרֵךְ אֶת הַבְּרֻכּוֹת בְּקוֹל, וְאֲזִי נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁהֵבֵן יִחְקֶה אוֹתוֹ.

הַדְּבָר הַשֵּׁנִי: רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים וּמְכַל שֶׁכֵּן לֹא לְהִלְחִיץ אוֹתָם, כִּי כָל מֵה שֶׁבָּא בְּכַפְיָהּ - הַיְלָדִים יִתְקוּמְמוּ וַיִּמְרְדוּ וְכוּ', וְזֶה בְּרוּר כְּשִׁמְשׁ, אִין דְּבָר כְּזֶה לְלַכֵּת עִם יְלָדִים בְּיַד קָשָׁה וְכוּ' כִּי עַל יְדֵי זֶה בְּקִלוֹת יְכוּלִים לְאַבֵּד אוֹתָם לְחִלוּטִין, וּמֵה גַם שִׁיֵּצְאוּ עַל יְדֵי זֶה לְתַרְבוּת רְעָה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כִּי כָל דְּבָר שֶׁבָּא בְּכַפְיָהּ מְבִיא אַחַר כֶּף לְמַרְיָדָה וְכוּ'.

וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הַהוֹרִים שְׂבוּנִים קָשֶׁר טוֹב עִם הַיְלָדִים בְּדַרְךְ אַהֲבָה וְהַסְּבָרָה נְכוּנָה וּבְדַרְכֵי נֵעִם, וְעַל כָּלֵם שֶׁצְרִיכִים הַרְבֵּה תְּפִלוֹת וּבְקִשׁוֹת לְהַתְּפַלֵּל וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שִׁיזְכֶּה לִילְדִים טוֹבִים וַיִּרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

וְהַעֲקָר שֶׁהַבְּעַל וְהָאִשָּׁה צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל כְּבוֹד הַדָּדִי וְלֹא לְהַתּוֹפַח בִּינֵיהֶם, אֲלֹא לְהַסְבִּיר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְעַל יְדֵי זֶה יִבְנוּ בֵּית חֻזֵק.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שַׁעַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיִּרְא, ט"ו חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עֲצֵם הַעֲבָדָה שֶׁהַתְּחַתְּנָת וַיֵּשׁ לָךְ יְלָדִים - זֶה כְּבָר מְרָאָה שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל,

אַתָּה בְּרִיאָה נִפְשִׁית וְכוּ', וְתִשְׁמְרֵי מְאֹד שְׁלֹא יֵאמְרוּ לָךְ שְׂאֵת חוֹלָה נִפְשִׁית וְכוּ', וּמֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ מְרִירוֹת וְדִכְאוֹנוֹת מֵאֵז שְׂאֵת יְלִדָה צְעִירָה - זֶה קוֹרֵה לְהִרְבֵּה מְאֹד, הֵן מִחֲמַת הַמְשַׁפָּחָה הֵן מִצַּד הַחֲבֵרָה וְכוּ', אָבֵל זֶה לֹא אוֹמֵר שְׂאֵת חוֹלָה נִפְשִׁית וְכוּ'.

אַתָּה צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וּלְחַזֵּק אֶת הַיְלָדִים וְאֶת צְרִיכָה לְעֵבֵד רַק עַל נִקְדָּה אַחַת - שְׂתִהְיִי חֲזָקָה וְתִבְנִי אֶת הַבִּטְחוֹן הַעֲצָמִי שְׁלָךְ, וְתָמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ בְּרֹאשׁ שְׂאֵת בֵּן אִשָּׁה מְצַלַּחַת עַל אִף שְׁעִבְרַת הִרְבֵּה קִשְׁיִים בַּחַיָּה, אֶת צְרִיכָה לְדַעַת וּלְזַכֵּר: מִי לֹא עוֹבֵר קִשְׁיִים בַּחַיִּים! מִי לֹא עוֹבֵר קִשְׁיִים נִפְשִׁים!:

וְלָכֵן קָחִי עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ וְהַעֲקֵר תַּעֲבָדִי עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֶיךָ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתָמִיד תִּסְתַּכְּלִי עַל הַחַיִּים בְּצוּרָה יָפָה, וּבִפְרָט שִׁישׁ לָךְ בְּעַל וִילָדִים שְׂדוּאָגִים לָךְ.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַרְגִּישֵׁי טוֹב, וְלֹא יִחְסֹר לָךְ שׁוֹם דָּבָר, רַק תִּסְתַּכְּלִי עַל הַטוֹב שֶׁבָּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שׁעָג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וִירָא, ט"ו חֶשׂוֹן ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת פָּרָק ב') טוֹבָה תוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ שִׁיְגִיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁכַּחַת עוֹוֹן; וְלָכֵן אִם כָּבֵד יֵצְאָת לְעֵבֵד תִּרְאֶה לְהִשָּׂאֵר בְּעִבּוּדָה וְלִקְבֹּעַ עֵתִים בַּתּוֹרָה, בְּכָל יוֹם קִצַּת חֲמֵשׁ וְרִשִׁי עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשַׁת הַשְּׂבוּעַ וְכֵן כְּמֵה פְּרָקִים מְשֻׁנוּיֹת בְּגִירְסָא וְדָף הַיּוֹמִי בְּגִמְרָא, וְעַל כָּלֵם הִרְבֵּה הַלָּכָה,

שְׁעַל זֶה הִזְהִירוּנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים וְאָמַר (שיחות הר"ן, סימן כ"ט)
שְׁכַל בַּר יִשְׂרָאֵל מִחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה.

וַיְדוּע שְׁרַבְּנוּ ז"ל רְצָה מְאֹד שְׁלֵכַל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ - שְׁתִּהִיָּה לוֹ
מְשֻׁרָה בְּפִרְנִסָּה (עין חיי מוהר"ן, סימן תק"א) וְלֹא יִצְטַרֵּף לְדַאג, וַיִּהְיֶה לוֹ מְזָה
בְּלִבּוֹל הַדְּעַת, וְלִכְּן אַל תִּתְחַרֵּט שְׁיִצְאָת לְעַבֵּד - טוֹב עֲשִׂיתָ! רַק תִּרְאֶה
לְהַחְזִיק בְּשִׁנְיָהֶם - בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוּדָה, וְהַעֲקֹר שְׁתִּכְבֵּד וּתִיקָר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כִּף
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בבא מציעא ג"ט) "אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ"
- תִּכְבְּדוּ וּתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְעַשְּׂרוּ, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן,
חֵלֶק א', סימן י"ט) כִּי כָּל הַכֶּסֶף בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְלִכְּן הִזְהִיר מְאֹד לְכַבֵּד אֶת
אֲשֶׁתּוֹ (עין שיחות הר"ן, סימן רס"ד) וְכֵן תִּשְׁמַר מְאֹד מְמַדַּת הַכַּעַס (לקוטי-
מוהר"ן, חֵלֶק א', סימן ס"ח), שְׁזֵה גוֹרֵם לְאָדָם שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף.

חֻזַק וְאָמַץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה שְׂאֵתָה זוֹכָה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל
צְדִיק כְּזֶה, שְׂאִין עֲרוּף אֵלָיו.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שַׁעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט"ו חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵת וּבַעֲלֶךְ צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי כִּי עַל יְדֵי אֲהָבָה
וְהַבְּנָה הַדְּדִית מְצַלִּיחִים בְּיוֹתֵר, וּבְזִכּוֹת הַשְּׁלוֹם וְהָאֲהָבָה יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פִּרְנִסָּה בְּשִׁפְעוֹ.

הַעֲקֹר לְהַחְזִיק מִעֲמֵד וְלֹא לְהַכְנִס בְּלִחְצִים כִּי זֶה מְאֹד מְצַמְצֵם אֶת
הַדְּעַת וְהַשְּׁכַל, וְאִין עֲנִיּוֹת בָּאָה לְאָדָם, אֲלֵא מַחֲמַת קִטְנוֹת הַדְּעַת וְהַשְּׁכַל.

ולכן ראוי להתחזק יחד, ואחד יעזור להשני, ועל ידי זה תתברכו מפי אל עליון.

סגולה לפרנסה בנקל לברוך ברכת המזון מתוך הסדור דיקא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וירא, ט"ז חשוון ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר ויזרח

מאד מאד אני מבקש אותך שתעבד העקר על מדת השמחה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד ולהתגבר ולהרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו".

וצריך שתדע שרבנו ז"ל לא נותן עצה שכדאי להיות בשמחה, אלא מדגיש מצוה גדולה להיות בשמחה, כי בזה שאדם שש ושמח עם נקדת יהדותו בזה הוא מגלה טהר לבבו, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות שמחה, סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקיו, ולכן צריכים למסור את נפשו - העקר להיות בשמחה, ותכף ומיד כשבר ישראל בשמחה - על ידי זה נעשה כלי לקבל את אור האין סוף ברוך הוא ועולה ונתעלה מעלה וכו'.

מה אמר לך! החיים כל-כך קצרים, הנה יום והנה לילה וכו', וכך כף חבל לעבר את היום עם דאגות או מרירות ועצבות וכו', אשר דבר זה רק מסבך את האדם יותר ויותר וכו', אבל כשבר ישראל שש ושמח - על ידי זה נעשה בן חורין ממש, (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י') ועקר השמחה שלנו צריכה להיות על שאנחנו מקרבים אל בן השמחה הנכלל במקור השמחה ועוסק לקשרנו אל שרש השמחה, ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן קע"ו) אתם צריכים לשמח שיש לכם רבי כזה! ואמרו על זה אנשי שלומנו באם לא שמחים עם זה, זה פגם באמונת חכמים.

ההכרח לומר לך כי עקר ההתקרבנות אל רבנו ז"ל הוא רק על ידי למוד ספריו הקדושים כי פניו, שכלו ונשמתו הוא בתוך ספרו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ב), ולכן אשרי מי שמתמיד ביותר בשיחותיו הקדושות שבספרי "שיחות הר"ן", "חיי מוהר"ן", שהם השיחות שרשם מוהר"ן ז"ל והם נקיים מכל מכל מיני כח המדמה שיש בשיחות של מה בכך וכו', עלינו לרקד מרב שמחה שאנחנו יודעים מרבנו ז"ל, והעקר משתוקקים לעשות רצונו להיות רק בשמחה עם הנקודות הטובות שיש בנו.

נא ונא הרגל עצמך לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור זה הצלחה נצחית ומדבק עצמו בו יתברך, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות תפלה, סימן ע') על ידי שמחה תבוא תפלתך בהיכל המלך.

מה אמר לך! עם ענין של שמחה והתבודדות ראוי לנו לרקד בכל יום וצרכים לשמר מכל אלו הנחשים והעקרבים שמדברים נגד זה וכו' כי לצערנו הרב, גם בתוך הכרם של ברסלב נכנסו כמה נחשים שנושכים בני אדם ומקוררים אותם משמחה והתבודדות ובפרטיות מסדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שעור.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וירא, ט"ז חשוון ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... תחיה

נא ונא ראי לחזק עצמך עם כל הכחות להיות בשמחה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אומרים שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת עצבות ומרה שחורה, ובפרט מחלת חלשת העצבים באים רק מחסרון מדת השמחה, ולכן תעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, שזה יסוד היסודות בחסידות ברסלב, ורבנו ז"ל רצה מאד שגם גשות אנשי שלומנו יהיו החסידות שלו, והוכיח את

אנשי שלומנו: למה אתם לא עושים את נשותיכם לחסידות? ותהלה לאל, בקהלתנו הקדושה, שהיא חממה של אמונה, כל הנשים הן חסידות וזכו להיות כבר כמה פעמים אצל ציון רבנו ז"ל, ובזה ראוי לך לשמח מאד מאד.

אני מאד מבקש אותך שתהיי גילה לדבר עמו יתברך אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך זהו הצלחה נצחית, ואצלו יתברך יכולים לפעל כל מה שרק רוצים, העקר להרבות בתפלה ובתחנונים, ואמר רבנו ז"ל אשר למעלה בשמים - תפלות הנשים עושות רשם מאד גדול, ולכן אל תהיי בטלנית! אפלו דבור אחד לדבר עמו יתברך - זה דבר גדול מאד מאד, ואל יקל בעיניך דבר זה כי כל תפלה, כל תחנה וכל בקשה עושות רשם בכל העולמות, וכן עקר הצדקה והחסד הוא לחזק עוד נשים שיהיו בשמחה ולעורר אותן על תפלה ובקשה.

אשרינו שזכינו להתקרב לרבנו ז"ל, טוב להודות להשם יתברך על זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שעז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וירא, ט"ז חשוון ה'תשע"ג

שלום רב אל ... נרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך מאד מאד לשמח שזכית להיות אצל רבנו ז"ל על ראש השנה באומן, אשר רק שם הקבוץ הקדוש והנורא שלנו ואמר רבנו ז"ל: (חיי מוהר"ן, סימן ת"ג) "מי שזוכה להיות על ראש השנה - ראוי לו לשמח מאד מאד", ומאחר שזכית להיות בראש השנה על הקבוץ הקדוש שלנו באומן ראה לשמח כל השנה כי הזכות הזו עולה על כל הזכיות, ואמר מוהר"ן ז"ל שכל מי שבא על ראש השנה באומן - יש לו חלק בהגאלה העתידה לבא לעם ישראל.

בענין חלומות וכו' ידוע מה שמוהרנ"ת ז"ל אָמר לאַחד מאַנשי שְׁלוֹמנו שְׁבַקשׁ מִמֶּנּוּ שִׁפְתֵרוּ לוֹ אֶת חֲלוֹמוֹ וְכוּ' עֲנֵה וְאָמַר לוֹ: "יֹתֵר טוֹב שְׂאֵתָה תִסְפֵּר לִי מֵה שְׁקוּרָה עִמָּךְ בְּהִקְיִן וְלֹא בְחֲלוֹם, כִּי עַל פִּי רַב הַחֲלוֹמוֹת שָׂוֵא יִדְבְּרוּ וְכוּ' וַיֵּשׁ בְּזֵה הַרְבֵּה דְמִיּוֹנוֹת וְכוּ', וּמֵה שְׂאָדָם חוֹשֵׁב וּמְהַרְהֵר בִּיּוֹם רוּאָה בְּלֵילָה" וְכוּ'.

וְהֵינָה רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת גְּאוּה, סִימָן י"ט) מְבַהֲלִין אֶת הָאָדָם בְּחֲלוֹמוֹת כְּדִי לְהִסִּיר מִמֶּנּוּ גְּאוּה שְׁקוּעָה, שֶׁהִיא מְכֻסָּה מִמֶּנּוּ, שְׂאִינוּ מְכִיר בָּהּ.

ידוע, שְׁכַל הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ "נֵעַם אֱלִימֶלֶךְ" מְדַבֵּר מִמַּעַלְת הַעֲנוּה וּבִטּוֹל יִשׁוּתוֹ לְגַמְרִי, וּבְזֵה הִיָּה הָרַב הַקָּדוֹשׁ הָרַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסֵק זי"ע חֲדוּשׁ הַכִּי גְדוֹל, עַד כְּדִי כִּךְ שְׂרַבֵּנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעַלְתּוֹ וְאָמַר: כִּמְהָ שֶׁהַסֵּפֶר גְּדוֹל וְנִפְלָא בְּהַשְׁגוּתָיו הַגְּבוּהוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַבַּעַל מְחַבֵּר בְּעֵצְמוֹ הַרְבֵּה יוֹתֵר גְּבוּהַ מֵהַסֵּפֶר.

וְכֵן ידוע, שֶׁהָרַב הַקָּדוֹשׁ בַּעַל הַתַּנְיָא זי"ע הִיָּה פַעַם אֶצֶל "רַב" לִיטְאִי וַיֵּשֶׁב וּרְגָלָיו הָיוּ דוֹרְכוֹת עַל הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ "נֵעַם אֱלִימֶלֶךְ" בְּאִפְּן מְבֹזֵה מְאֹד, וַשְּׂאֵל בְּצַחֲוֹק אֶת הַבַּעַל הַתַּנְיָא זי"ע מֵה אוֹמֵר עַל הַסֵּפֶר הַזֶּה שְׂמַנַּח תַּחַת רַגְלָיו, עֲנֵה לוֹ הַבַּעַל הַתַּנְיָא זי"ע: "תֵּאֲמִין לִי - אִפְלוּ אִם הִיִּית עוֹשֶׂה כִּכֵּה לְבַעַל מְחַבֵּר הַזֶּה שֶׁהִיִּית מְנִיח אוֹתוֹ תַּחַת רַגְלָיֶךָ וְדוֹרְךָ עָלָיו לֹא הִיָּה עוֹנֵה לָךְ, וְהִיָּה מְקַבֵּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה", כִּי הִיָּה מְפָרְסֵם בֵּין כָּל תַּלְמִידֵי הַמַּגִּיד הַגְּדוֹל מִמַּעֲזְרִיטְשׁ זי"ע לְמַפְלָא וּמַפְלָג בְּמַדַּת הַהִתְבַּטְּלוֹת וְהַעֲנוּהּ.

וְלִכֵּן קַח רְמֵז בְּשִׁבְלֶיךָ שֶׁהַעֲקָר לְבַטֵּל אֶת הַיִּשׁוּת וְהַגְּאוּת וְכוּ' לְגַמְרִי וְלֵהִיּוֹת בְּטֵל וּמְבַטֵּל בְּאִיִן סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַעֲקָר שְׂמֵר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֶךְ כִּי כָּל הַיּוֹפְנוּחִים וְהַמְרִיבוֹת שְׁנַתְּהוּוּ בְּתֵי יִשְׂרָאֵל - הַכֹּל בֹּא מִיִּשׁוּת וּגְאוּת וְכוּ' שְׂאִין אֶחָד רוּצֵה לוֹתֵר לְהַשְׁנִי וְכוּ', וְכַכֵּל שְׂמַתְבַּטְּלִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּבִטּוֹל עֲצָמִיוֹתָיו - עַל יְדֵי זֶה יֵשׁ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַכְּנֵה הַדְּדִית בְּבֵיתָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שעה.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר וירא, ט"ז חשוון ה'תשע"ג

שלום רב אל ... נרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות הספר "שלשלת הקבלה": פחות או יותר הספר אמת, אף שיש כמה שמפקפקים על כמה דברים מסוימים, עם כל זאת זה ספר מקבל, העקר צריך להוציא את המוסר מכל ספר שרק מעינים, ואז דיקא יצליח ביותר.

ורבנו ז"ל אמר: (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קכ"א) כשאדם רואה ולומד בספר, ובכל מקום שהוא רואה ולומד מוצא את עצמו, היינו שלוקח לעצמו מוסר ורואה פחיתותו ושפלותו - זה סימן שחפץ לעשות רצונו יתברך וכו', עיין שם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שעט.

בעזרת השם ותברך, יום ששי לסדר ערב שבת קדש וירא, י"ז חשוון ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר ויזרח לנצח

מאד מאד אבקש אותך שאל תהיה בטלן! על מה ולמה אתה צריך להיות בחלישות הדעת?! הלא הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית, דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא הכל בהשגחת המאציל העליון.

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ר"ן) התפלה היא המשכת השגחה, אם אדם רוצה לפעל דבר מה אצלו יתברך - העקר תפלה כי מה שתפלה עושה שום דבר לא עושה, הטבע מחייב כן, והתפלה משנית את הטבע, ולכן למה אתה כל-כך שבור?! פתח פיה ויאירו דבריך, תדבר עמו יתברך ותספר לו יתברך כל מה שעובר עליך בפרטי פרטיות וזה המתנה

שקבלנו מרבנו ז"ל לדבר עמו יתברך, ורק בזה מתגלה שהוא מקרב אל רבנו ז"ל, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס') שהצדיק מעורר מהשנה ונפתח הפה לדבר אליו יתברך.

הנה נכנסת עוד שבת בזה העולם, אשרי מי שמקבל את השבת בשמחה עצומה, שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות, פרק ב', הלכה ח') "ברכת הוי"ה היא תעשיר" - זו ברכת שבת, בזה שאדם שש ושמח כל השבת זה יביא לו עשירות, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ג"ז) אכילת שבת היא כלו קדש, כלו אלקות, ולכן צריכים להתענג בענג שבת, וזה תקון על כל העונות.

ולכן אל תהיה בטלן! תתחיל מהשבת הזו להיות רק בשמחה ותהיה סבלן גדול לא להוציא את העצבים על אשתך וכו' ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא בראשית) "ענג שבת כאלף תעניות", ולכן תעשה כל מה שביכולתך כל השבת לשמח ולרקד שבזה ימחלו לך כל עוונותיך כמאמרם ז"ל: (שבת קי"ח.) "כל המשמר שבת כהלכתה - אפלו היה עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו", ולכן מה אתה כל-כך עצוב?! למה אתה כל-כך עצבני?! קח עצמך בידיך ותהיה רק בשמחה, ואז תתענג מזיו שכינת עזו יתברך, המאיר בשבת, ותזכה לעשירות גדולה באמצע השבוע.

נא ונא ראה ללמד בכל יום את הדרך היומי, תעין ותלמד את הדרך של היום ותראה דברים נפלאים, פלאי פלאים, מה שאמר הקדוש-ברוך-הוא לידוד המלך איך שחשוב אצלו יתברך יום של אדם בזה העולם שעובד אותו יתברך.

אשרינו שאנו מקרבים אל רבנו ז"ל, טוב להודות להשם יתברך על כל החסד הזה.

זכור אשר כל דבור שאתה מדבר עמו יתברך זהו הצלחה נצחית.
המאחל לך ברכה שבת שלום

שפ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וירא, י"ז חשוון ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתשמחי כל השבת כי השמחה בשבת מכפרת על כל העוונות, ויען שיש לנו הרבה מה לתקן, ולכן אשרי האשה שרק שמחה ועליזה כל השבת.

נא ונא אל תכנסי בלחץ ועצבים כל השבת כי הצלחת האשה תלויה רק כפי שמקבלים את השבת.

בעת הדלקת נרות תשפכי נפשך לפניו יתברך כי אז היא עת רצון מאד גדולה בשמים, ואמר מוהרנ"ת ז"ל לאשתו ולבתו: בעת שאת מתפללת בהדלקת נרות תבקשי גם כמו שאני מאירה עכשו את נרות שבת - כן יואר אור רבנו ז"ל בעולם.

נא ונא אל תשכחי מלבקש עלי שיהיה לי רפואה שלמה.

המאחל לך שבת שלום

שפא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וירא, י"ז חשוון ה'תשע"ג

שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו "חסידי ברסלב" הגרים
ביבנאל עיר ברסלב, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד

באתי לבקש ולהזהיר את אנשי שלומנו שתהלה לאל, יש לנו קהלה נפלאה מאד, חממה של אמונה, והכל מתנהג כפי רצונו של רבנו ז"ל, שאצלו היה העקר הלקח ולא לנטות מהשלחן ערוך כהוא זה, ועל זה הקמנו את הבית הוראה, שבו יושבים ארבעה דינים ומורי צדק ממחים, ולכן כל דין ודברים שיש בין אחד להשני שיבואו להתדין רק בבית הוראה, אסור לעשות דין לעצמו!

אַני מִכְרַח לומר לְכֶם שֶׁהַחַיִּים כָּל-כָּף קִצְרִים כִּי בַשְּׁבִיל כַּמָּה אֲלֵפֵי שְׁקָלִים לֹא כִדָּאי לְגַנֵּב וְכוּ', אוֹ לַעֲשׂוֹת עוֹלָה לְהַשְׁנִי וְכוּ', כִּי מִשְׁלָמִים עַל זֶה אַחַר כָּף בֵּיקָר מְאֹד, וְעַנְשׁ הַגְּלָגוּל זֶה עַנְשׁ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְלִכֵּן אָסוּר וְכֵן לֹא כִדָּאי לְהִסְתַּכֵּסֵף עִם הַזּוּלַת בַּשְּׁבִיל כֶּסֶף כִּי מִשְׁלָמִים עַל זֶה בֵּיקָר! אֲנַחְנוּ יְהוּדִים, וַיֵּשׁ לָנוּ תוֹרָה, וְעֲלִינוּ לְהַתְנַהֵג רַק כְּפִי דֵינֵי הַתּוֹרָה.

אַני חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ - יִבְנָאֵל הִיא אֵינָה מְעַרֵי הַמַּקְלֵט! תַּעֲמְדוּ עַל הַמִּשְׁמֵר שְׁלֵא יִסְתַּכְּבוּ בֵּינֵינוּ שׁוּם אֲנָשִׁים מְפַקְפָּקִים אוֹ עַבְרִינִים וְכוּ', כִּי בַקְהֵלְתֵינוּ אֵין לָהֶם שׁוּם שְׂיִכוּת, וְאַנִּי עוֹמֵד עַל זֶה חֲזַק מְאֹד.

מִי שְׂאִינוּ מִתְּאִים לְקַהֲלָה - שְׂיִלְךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, קַהֲלַתְנוּ הִיא קַהֲלָה קְדוּשָׁה, שְׁמַתְנַהֲגִים בָּהּ רַק עַל פִּי דֵינֵי הַתּוֹרָה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

שַׁבָּת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר וִירָא, י"ח חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... נִרוֹ יָאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (חַזֵּי מוֹתֵר"ן, סִימָן תצ"ז) שְׂיֵשׁ אֲנָשִׁים מְאֲנִשׂוּ שֶׁהוּא נִרְאָה לָהֶם בַּחֲלוֹם בְּדַמּוֹת זָקֵן גְּדוֹל, וּבִפְרוּשׁ אָמַר שְׂאֵם הֵינֵנוּ אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים כְּרַצוֹנוֹ הֵינֵנוּ יְכוּלִים לְשַׁמֵּעַ מִמֶּנּוּ דְבָרִים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים בַּחֲלוֹם וְכוּ', עֵין שָׁם.

וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיךְ לְשַׁמַּח מְאֹד שְׂזַכִּיתָ לְרֵאוֹת אֶת רַבֵּנוּ ז"ל בַּחֲלוֹם, וְזֶה לֹא דַמְיוֹן וְכוּ', כִּי בִפְרוּשׁ אָמַר לָנוּ שְׂיִתְרָאָה לְאֲנָשִׁי בַּחֲלוֹם וְכוּ', עֵין שָׁם.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי הַמְדוּת, אוֹת אֶמֶת, סִימָן מ"ד) עַל יְדֵי חֲלוֹמוֹת יָדַע אָדָם אִם לְבוֹ אֶמֶת עִם אֱלֹקָיו, וְלִכֵּן תַּהֲיֶה שְׂמַח בַּחֲלֻקָּךְ! אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלֻקָּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

שפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ח חֲשׁוֹן ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי כְּשֵׁפִים אֵין מַה לְפַחַד כָּלֵל, כִּי הִרְגַע שְׂאָדָם מְכַנִּיס בְּדַעְתּוֹ אֲשֶׁר
אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל - מִתְבַּטְּלִים כָּל הַכְּשׁוּפִים, כִּי לָהֶם יֵשׁ
כַּח רַק כְּשֵׁאֵין לְאָדָם אָמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדִין
ס"ז). "לָמָּה נִקְרָא שְׁמֵן כְּשֵׁפִים? שְׁמִכְחֵישִׁין פְּמַלְיָא שֶׁל מַעְלָה", אָבֵל בְּזָה
שְׂאָדָם חִזַּק בְּאָמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת - עַל יְדֵי זֶה יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעֻלֵי אָוֶן, וְאֵין
לָהֶם שׁוּם שְׁלִיטָה, וְלֹא יְכוּלִים לְהִזִּיק כָּלֵל, וְאֵין מַה לְפַחַד מִזֶּה.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר הַמְּדוּת, אוֹת כְּשׁוּף, סִימָן ג') אֵין הַכְּשׁוּף מְזִיק אֶלָּא לְבַעַל
גְּאוּהָ, וְעַל גְּאוּהָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ה.) אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:
אֵין אֲנִי וְהוּא יְכוּלִים לְדוֹר, נִמְצָא שְׁעַל יְדֵי גְאוּהָ וַיִּשׁוּת עַל יְדֵי זֶה מְסַלֵּק מִמֶּנּוּ
אֶת הַשְּׂכִינָה, וְעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ כַּח לְהַכְּשׁוּף לְהִזִּיק לוֹ.

וְלָכֵן הַעֲקָר לְהַכְּנִיס בְּעַצְמוֹ אָמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְכֹל כְּשֵׁתְכַנִּיס
בְּעַצְמָךְ אֶמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ כֵּן לֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם דְּבָר, רַק
חִזַּק וְאִמְץ מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

שפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, י"ט חֲשׁוֹן ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

נָא וְנָא רֵאֵה רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְצִרִיכִים לְחַזֵּר עַל
זֶה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר כִּי הַסֵּמ"ך מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם לְהַשְׁפִּיחַ מִמֶּנּוּ אֶת
אֶמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְהַכְּנִיס בּוֹ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּלְשַׁבֵּר אֶת רוּחוֹ.

ואתה צריך לדעת כי אמונה מתבטאת בתפלה, ככל שאדם יותר חזק באמונה בו יתברך - כך הוא מדבר עמו יתברך, וכיון שהוא מדבר עמו יתברך - אזי כל החיים שלו משתנים לטובה, כי אין עוד טוב כמו הדבור אליו יתברך, שזה המפתח בחסידות ברסלב רק לדבר עמו יתברך ולהיות רגיל לשפך שיח ותפלה תמיד רק עמו יתברך.

ואמר החכם מכל אדם (משלי י"ט) "אולת אדם תסלף דרכו ועל הוי"ה יזעף לבו", אדם עושה שטיות, רץ אחרי בני אדם כאלו זה תלוי בידם וכו' ואינם קולטים כי הכל משגח רק ממנו יתברך ולא צריכים לעשות שום פעולה גשמית אלא תפלה ובקשה, להתפלל ולבקש ממנו יתברך שזה בונה כלי לקבל בו כל השפע.

אל תהיה בטלן! הרבה בלמוד התורה הקדושה בכל יום ויום מקרא, משנה, גמרא וכו' ותרבה בשיחה בינך לבין קונך, וזה יציל אותך מכל מיני דמיונות של טבע, מקרה ומזל.

רק חזק ואמץ מאד שאתה נמצא אצל רבנו ז"ל ותדון את עצמך לכך זכות, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שפה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חיי שרה, י"ט חשוון ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

ראי להתחזק מאד, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך ותאמיני לי שיש לך במה לשמח שאת נמצאת בקהלה קדושה, חממה של אמונה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתתרחב קהלתנו.

תהלה לאל, אין שבוע שלא היה אצלנו שמחה כן ירבו, מהיולדה

הטבעית, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתמיד יהיו אצלנו רק שמחות, כי אין עוד טוב משמחה.

נא ונא ראי להתפלל על הצלחת הילדים כי בלי תפלה ודמעות של אמא אין הצלחה, וספר החפץ חיים לאחד ששאל אותו איך זכה ללמד כל-כך הרבה תורה? והוציא החפץ חיים מארון הספרים שלו ספר תהלים נפוח מרב דמעות שאמו בכתה כדי שבנה יצליח, ולכן גם את דעי לך: אם את רוצה שיהיו לך ילדים מצלחים, כל יום תרטיבי את התהלים שלך עם דמעות.

אשרי האשה, שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שרק זה יעזר לך עם ילדים טובים ופרנסה טובה, ושלוש בית אמת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שפּו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, י"ט חֲשׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָדָם כְּלוּל מֵאַרְבָּעָה יְסוּדוֹת: אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עָפָר, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) שְׁעֶצְבוֹת וְעֵצְלוֹת בְּאִים לְאָדָם מִיְסוּד הָעָפָר. וְלִכֵּן כְּנִרְאָה, שְׂיִסוּד הָעָפָר מִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ יוֹתֵר מֵהִיְסוּדוֹת הָאַחֵרִים, וְלִכֵּן כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלֶךָ צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת רַק עַל נִקְדָּה זו, לְצֵאת מֵעֵצְבוֹת וְעֵצְלוֹת וְלִבּוֹא לִיְדֵי שְׂמִחָה וְזִרְיוֹנוֹת, אֵתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵהַתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת, עָלֶיךָ לְהִתְמַקֵּד עֲכָשׁוּ בְּכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁלֶךָ רַק עַל נִקְדָּה זו לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמִחָה, שְׂזָה יִרְחִיב אֶת דַּעְתְּךָ וְתִתְחַיֵּל לְהִיּוֹת אִישׁ זְרִיז, כִּי שְׂמִחָה וְזִרְיוֹנוֹת תְּלוּיִם זֶה בְּזֶה, וְרַבֵּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ו) שְׂבְּאִיזָה מֵדָה שְׂמִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם הוּא צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל וְלְהִתְמַקֵּד רַק עַל זֶה. וְלִכֵּן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶיךָ וְכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁלֶךָ צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת רַק עַל נִקְדָּה זו שְׂמִחָה וְזִרְיוֹנוֹת,

ואמר רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ד) כדי לבטל את החרפה השרוי על לבו, צריך לקשר את הנקדה השיכת אל לבו בעת הזאת דיקא, היינו עליך מתגבר עכשו יסוד העפר, שמשם נובעת מדת העצבות והעצלות, עכשו אתה צריך להתפלל רק על זה, ולא לבקש עכשו על דברים אחרים, ואז תראה אם תתמקד בתפלותיך רק על זה, תראה איך שתעבר על זה, ותתבטל ממך המדה המגנה של עצבות ועצלות וכו', ומה גם תעשה כל מיני פעולות שבעולם לעבד על נקדת השמחה, ותרגיל עת עצמך לשמע קלטות של שמחה, כי השמחה מעלה את רוח האדם עד רום המעלות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שפז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חיי שרה, י"ט חשוון ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם עליך לדעת שאסור לגור כך בלי נשואין וזה עוון חמור מאד, צריכים להתחתן מה שיותר מהר.

זה שאינו רוצה להתחתן וכו', דבר זה פשוט הוא מפקד מאחריות, והנה יש לו אותך בחנם למה שיתחתן עמך? ! ולכן ראי להציל את עצמך לפני שיהיה מאחר וכו', את מכתבה להתאזר בבטחון עצמי ולומר לו: מספיק שאנחנו מסתובבים כך כמה שנים, אם הוא רוצה נשואין מה טוב ומה נעים, אבל אם לא - אזי את מתפרדת ממנו, אני יודע שזה יהיה לך קשה מאוד מאד לומר לו דברים אלו וכו', עם כל זאת את צריכה לרחם על עצמך, כי הוא יכול למשך אותך עד שתהיי כבר בגיל שלשים או שלשים וחמש, ואחר כך יעזב אותך ותהיי הכי אמללה בחייה.

ולכן את מכתבה לרחק עליו: או לכאן או לכאן, כי אחרת תהיי אחר כך

מְאֻכְזֶבֶת מְאֹד, וּמִי יוֹדֵעַ לְאִיזָה דְכָאוֹן פְּנִימִי זֶה יָבִיא אוֹתָךְ, וְעַל כֵּן תִּתְאָזְרִי
בְּבִטְחוֹן עֲצְמִי וּתְדַבְּרִי עִמוֹ פְּתוּחַ כִּי אַחֲרַת לְבִסּוֹף יִזְרַק אוֹתָךְ.

מָה אָמַר לָךְ! הֲרַגְעֵ שְׁלֵא חַיִּים עַל פִּי הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת, הַחַיִּים הֵם כְּמוֹ
חַיֵּי חַיּוֹת וּבִהֲמוֹת וְכוּ', שְׂאִין לָהֶם שׁוֹם הַתְּחִיבוֹת אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִין אַהֲבָה
בֵּין אַחַת לְהַשְׁנִיָּה.

אֵת בְּאֻמַּת אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ, אֲבָל סִפְק סְפִיקָא אִם הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ וְכוּ', כִּי
אַחֲרַת הִיָּה מִתְחַתֵּן אֶתָּךְ וְלֹא הִיָּה עוֹזֵב אוֹתָךְ סֶתֶם לְתִלוֹת בְּאֹוִיר וְכוּ', הוּא
יֹוֹתֵר אוֹהֵב אֶת עֲצְמוֹ מֵאֲשֶׁר אוֹהֵב אוֹתָךְ.

זְכְּרִי זֹאת הַיֵּטֵב וּתְפַקְחִי אֶת הָעֵינַיִם שְׁלֶךְ, אַחַר שְׁלֹשׁ שָׁנִים לְגוֹר בְּיַחַד
כְּשֵׁאֵתָּ רַק מְדַבְּרַת מִנְשׁוּאָיִן הוּא נִכְנָס בְּלַחֲץ וּבְפִחָד וְכוּ', הֲלֹא דְבַר הוּא וְכוּ',
הָאִם אֵת לֹא רוּאָה וּמְבִינָה שְׁלִבְסּוֹף יִזְרַק אוֹתָךְ?! וְלָכֵן זֹאת עָשִׂי וְתַצִּילִי אֶת
שְׁנוֹת נְעוּרֶיךָ קָדָם שִׁיהִיָּה מְאֹחֵר וְכוּ', קַחִי עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ וְרֹאֵי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה
וְלִהְתַּחֲלִיל לְחַיּוֹת חַיֵּי צְנִיעוּת עַל פִּי הַתּוֹרָה וְקִיּוּם הַמְצוּוֹת, וְתִהְיִי חֲזָקָה
בְּעֲצָמְךָ וְאִז תִּרְאִי שְׁנוֹי גְּדוֹל אֲצִלוֹ, שֶׁהוּא יִתְחַלֵּל לְרוּץ וּלְרַדֵּף אַחֲרֶיךָ.

אֲנִי מִבִּין אֶת פְּנִימִיוֹת נִפְשֶׁךָ וְכוּ', שְׂזָה קֶשֶׁה לָךְ מְאֹד לַעֲשׂוֹת אֶת הַצַּד
הַזֶּה וְכוּ', אֲבָל דְּעִי לָךְ שִׁישׁ פִּתְגָם עֲצְמִי "אַהֲבָה מְסֻנּוֹרֶת". אֵת צְרִיכָה לְרַחֵם
כְּבֹר עַל עֲצָמְךָ, עַל שְׁנוֹת נְעוּרֶיךָ, שְׁלֹא תִתְעוֹרְרִי בְּגִיל שְׁלֵשִׁים אוֹ יוֹתֵר, וְאִז
כְּבֹר יִהְיֶה מְאֹחֵר וְכוּ', וְתִהְיִי שְׁבוּרָה עַד מְאֹד, וְהַחַיִּים שְׁלֶךְ יִהְיוּ חַיִּים מְרוּרִים,
וְיִהְיֶה לָךְ מֵר מִמּוֹת מֵרֵב הָאֻכְזָבָה וְהַיְאוּשׁ וְכוּ'.

וְלָכֵן אֵת מְכַרְחָה כְּבֹר לְפִתַּח אֶת הָעֵינַיִם וּלְבֹא אֵלָיו עִם אוֹלְטִימָטוֹם
וְכוּ', אַחֲרַת זֶה יִהְיֶה עוֹד סַחֲבַת שֶׁל כְּמָה שָׁנִים, וְאִז יִזְרַק אוֹתָךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִכְנִיס בְּךָ דַּעַת וְשִׁכְל לְקַיֵּם כָּל זֹאת, וְאִז תִּהְיִי הַכִּי
מֵאֲשֶׁרֶת בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שפּח.

בעזרת השם ותפריך, יום ראשון לסדר חיי שרה, י"ט חשוון ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

ידוע ומפורסם בשעה שיצא הכלי משחית הזה אז, יצאו כל גדולי הרבנים המבוקשים והראשי ישיבות וצדיקי הדור נגד הכלי המסכן הזה, ובפרוש אמרו שזה כלול מעבודה זרה, גלוי עריות, ושפיכות דמים, שלש עברות הכי חמורות שזה בכלל "יהרג ולא יעבר", וזה לא גזמא כלל, מראים שם כל מיני בתי עבודה זרה וצלמיהם וכו', וזה מלא נאוף גלוי עריות ממך, וכן שפיכות דמים, שמראים כל מיני רציחות שאחד רוצח את השני.

והנה הכלי משחית הזה כבר שבר הרבה בתים, וקָרַר אֶת הָאָדָם מהאמונה הקדושה, והוריד ממנו כל קדשת ישראל.

ובאמת הכלי משחית הזה עשו רק בשביל הגויים שיהיו דבוקים בזה שעות על גבי שעות וכו', כדי שלא יצאו לגנב ולרצח וכו', אבל יהודי נברא להכיר את הבורא ותפריך שמו, וכל רגע ודקה רק יחשב ממנו ותפריך שזה מצות עשה של יחוד הבורא ותפריך שמו, שזה כל תכלית הבריאה שנזכה כאן בעולם העשיה וכו', להכירו ותפריך על אף גדל ההצלמות וההסתרות שיש בזה העולם, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא, נשא ט"ז) הקדוש-ברוך-הוא נתאנה שיהיה לו דירה בתחתונים. וזה התכלית של בר ישראל להכירו ותפריך, על ידי קיום מצוות מעשיות, על ידי למוד תורתו הקדושה, ועל ידי רבוי תפלה ובקשה.

והנה הכלי משחית הזה הוא כח המדמה שגלה רבנו ז"ל (לקוטני-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ה) שאדם צריך להוציא עצמו ולבוא אל השכל אלקי. כי הכלי משחית הזה זה דמיון אחד גדול, כל הסרטים זה כח המדמה שמכניס באדם, כי מי שנעשה מכור לזה אזי כח הדמיון עובד אצלו חזק, כי הוא יכול לשבת שעות על גבי שעות ולצפות בסרטים, שמשמטמים את מח

הָאָדָם לְגַמְרֵי, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה מְכוּר לְזֶה שְׁעוֹת עַל גַּבֵּי שְׁעוֹת וּמְאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ, לֹא תוֹרָה וְלֹא חֻמָּה וְלֹא עֲבוּדָה וְכוּ', אֲלֵא סֵתָם בְּטוֹל וּשְׂרַפְתָּ הַזְמַן וְכוּ'.

וּמִכָּל שֵׁיבָא כְּהִיּוֹם הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אֵינְטֵרְנֵט וְכוּ', זֶה פְּשוּט גְּלוּי עֲרִיּוֹת מִמֶּשׁ, וּמִי שֶׁנִּדְבַּק בְּזֶה קָשָׁה לוֹ מְאֹד לְצַאת מִזֶּה, וְעַל זֶה נֶאֱמַר: (מְשַׁלִּי ב' י"ט) "כָּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן". כִּי מִי שֶׁנִּכְנַס בְּזֶה קָשָׁה לוֹ מְאֹד לְצַאת מִזֶּה, כִּי זֶה "מִחְשָׁב" מְכַשֵּׁף מִמֶּשׁ, כְּמוֹ כְּשׁוֹף, שֶׁקָּשָׁה לְצַאת מִזֶּה לְגַמְרֵי, כִּי רוֹאִים שֶׁם נְאוּף, עֵרוֹם, זֵהוּם וְטִנוּף וְכוּ', וְאֵין לָךְ אָדָם מִי שֶׁלֹּא צוֹפֵה בְּזֶה שֶׁלֹּא יָבוֹא לְאֶסוּר הַחֲמוּר שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, שֶׁמְטַמְטֵם אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל וּמְאֲמַלֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּמְאֲבֵד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת מִמֶּשׁ, וְעוֹקֵר עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי מֵרַב נְאוּף וְזֵהוּם שְׂרוּאִים שֶׁם - מְאֲבֵד אֶת שְׂכָלוֹ לְגַמְרֵי וְנַעֲשֶׂה מְשַׁגֵּעַ מִמֶּשׁ, כִּי הַנְּאוּף הוֹרֵס אֶת הַדַּעַת וְהַשְׁפִּיּוֹת שֶׁל אָדָם וּמְאֲמַלֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרֵי.

וְלָכֵן הַחֻמָּם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ בּוֹרַח מִהַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה כְּמוֹ שְׂבוֹרְחִים מֵאֵשׁ, וְהַבְּחִירָה בְּאָדָם כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל: "הַבְּחִירָה בְּיַד הָאָדָם, אִם הוּא רוֹצֵה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוֹצֵה אֵינוֹ עוֹשֶׂה", וְלָכֵן זֶרַק אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה מִבֵּיתָךְ כִּי אַחֲרַת מֵרָה תִּהְיֶה לָךְ בְּאַחֲרוֹנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֵי שְׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיְתָה לִי בַּהִיּוֹתִי עִכְשָׁיו בְּיַבְנָאֵל שֶׁלֹּשׁ שְׁבָתוֹת, וְרֵאִיתִי כְּמוֹ עֵינֵי אֵיךְ שֶׁהִקְהִלָּה שְׁלָנוּ, שֶׁהִיא חֻמָּה שֶׁל אָמוּנָה, רַק גּוֹדֵלֶת וְגוֹדֵלֶת וְכוּ' וְכוּ', בְּהַצְּלִיחָה מְפֻלְגָת, וְהַכֵּל מִפְּנֵי הָאַחֲדוּת הַגְּדוּלָה שֶׁשְׂרוּיָה בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה רְצוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר (חֵי מוֹהֲר"ן, סִימָן רצ"ב) "הָעוֹלָם רָאוּי שֶׁיִּתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבָּה שְׁבִינֵינוּ"; הַלְּוֹאִי

והלוואי שעוד קהלות ילמדו מקהלתנו איך שצריכים להחזיק את עצמנו ביחד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא, נצבים) בנהג שבְעוֹלָם - אם נוטל אדם אגדה של קנים, שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכך את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו בלן אגדה אחת.

נא ונא אל תשפח לרגע מה שדברתי בכל השלש שבתות - איך שאין שום תכלית בזה העולם כלל, רק לברח אליו יתברך, כמו שלמד אותנו רבנו ז"ל, כי אין עוד דבר חשוב משיחה בינו לבין קונו, עד כדי כך שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ק) "מקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש כשר באמת, כי אם על ידי התבודדות". והיה מזכיר כמה וכמה צדיקים מפרסמים אמתיים, ואמר שבלם לא באו למדרגתם כי אם על ידי התבודדות שיחה בינו לבין קונו; ולכן אל תהיה בטלן! אלא הרגל את עצמך לדבר עם הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם היית יודע מה כל דבור ודבור פועל בשמים, לא היית מפסיק מלדבר עם הקדוש-ברוך-הוא, וזה היה הרצון של רבנו ז"ל, שתמיד נדבר עמו יתברך.

זכור גם זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (קדושין ל): יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו שנאמר: (תהלים ל"ז) "צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו", ואלמלא הקדוש-ברוך-הוא עוזרו אין יכול לו, ואמר על זה מוהר"ת ז"ל: איך הקדוש-ברוך-הוא עוזרו? על ידי ששולח בכל דור דור צדיקים, שהם מחזקים ומעודדים ומשמחים את נשמות ישראל, ולכן עלינו להתחזק באמונת חכמים שזה היסוד ביהדות, כי בלי אמונת חכמים אין אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (שמות ט"ו) "ויאמינו בהו"ה ובמשה עבדו", ואמרו חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח) אם במשה האמינו בהו"ה לא כל שכן? אלא אי אפשר לבוא לאמונה בהקדוש-ברוך-הוא אלא על ידי "משה עבדו".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ש.צ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי שרה, כ' חשוון ה'תשע"ג
שלום רב אַל ... תחיה

אין את יכולה לתאר את גדל השמחה והנחת רוח, שהיה לי במשך השלש שבתות ששבתתי ביבנאל, וראיתי את גדל האחדות והאהבה שיש בין אנשי שלומנו, שזה היה רצון רבנו ז"ל, כמו שאמר (חיי מוהר"ן, סימן רצ"ב) "העולם - ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו"; ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיי מאחדת עם כל נשות אנשי שלומנו, ותשתדלי מאד לבוא אל ליל שמחה לשמח ביחד, כי אין עוד דבר שמציל את האדם מכל הצרות והיסורים והמרירות וההרפתקאות שעוברים על כל אחד ואחד בכל יום ויום וכו', כמו מדת השמחה, ולכן צריכה כל אשה לשמח את עצמה עם כל הכחות, כי רק זה הפתרון לצאת מכל הצרות, ולכן אני מאד מבקש את כל נשות אנשי שלומנו שתתאספנה פעמים בשבוע לליל שמחה, ועל ידי זה ימתק מכלן את הדינים.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמרי בכבוד הזולת, לכבד את כל אשה מנשות אנשי שלומנו, ולקרבה מאד מאד, וצריכים לשמר לא לביש את אף אחת, כי כך אפרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא, נח): "כל המלבין פני חברו ברבים כאלו שופך דמים וכו', דחזינא ליה דאזיל סומקא ואתי חיוורא", ואפרו (שם נט): המלבין את פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא, ואפרו: (שם סז) לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חברו ברבים;

אָפּרֵי הָאִשָּׁה שְׁנֹזְהֶרָה מָאָד מָאָד לֹא לִפְגַּע בַּחֲבֵרְתָּהּ, אֲלֵא לַחֲזֹקָה וּלְאַמְצָה וּלְעוֹדְדָה וּלְשִׂמְחָה, שְׂזֵה הַצְדָּקָה הַכִּי גְדוֹלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.צ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֲשׁוֹן ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נָרוּ יֵאִיר

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לָךְ שֶׁבְּשָׁבוּעַ פְּרֻשֶׁת וַיֵּרָא אֶסְפֶּת קְפוֹת "קָרָן הַצְדִּיק", וּבְזֵה אַתָּה עוֹזֵר לִי מָאָד מָאָד לְהַרְחִיב אֶת פְּעִילוֹת קַהֲלֵתְנוּ הַקְדוּשָׁה, מִי יִתֵּן שֶׁתְּמִיד תִּעֲסַק בְּזֵה, וַיֵּצֵא לָךְ גַּם מְזֵה פְּרִינְסָה, וּכְבָר אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא ט.) גְּדוֹל הַמַּעֲשֵׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה; הֵיִינוּ בְּזֵה שְׁמֹזְפִים אֶת אַחֲרִים, זֶה יוֹתֵר מִמָּה שְׁעוֹשֶׂה בְּעַצְמוֹ, וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ מָאָד מָאָד לְשַׂמַּח שְׂאֵתָה מְזֻכָּה אַחֲרִים שִׁיְהִיָּה לָהֶם חֵלֶק בַּקַּהֲלֵתְנוּ הַקְדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֱמוּנָה, וּכְבָר מוֹנֵה לְמַעַלָּה מְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וַיֵּשׁ לָנוּ בַּמוֹסְדוֹת לְמַעַלָּה מְאֹלָף יְלָדִים כֵּן יִרְבוּ, בְּזֵה שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְהַפִּיץ קְפוֹת וּלְאַסֵּף אוֹתָם אַחַר כָּךְ, בְּזֵה אַתָּה עוֹזֵר לִי לְהַחְזִיק אֶת הַמוֹסְדוֹת הַקְדוּשִׁים שֶׁלָּנוּ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מָאָד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אַחֲרִים, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מָאָד מָאָד חֲשׁוֹב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׂמַח, וַיּוֹתֵר חֲשׁוֹב כְּשֶׁמְשַׂמַּח אֶת אַחֲרִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ תְּמִיד לְשַׂמַּח אֶת אַחֲרִים, וְכָךְ יִהְיֶה לָךְ גַּם כֵּן שְׂמִיחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרֵה רַק הַשְּׂמִיחָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהֵדָר לְפָנָיו עֹז וְחֵדוּהַ בְּמִקְמוֹ", אֲשֶׁרֵי מִי שְׂשַׂמַּח בְּעַצְמוֹ, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמְשַׂמַּח אַחֲרִים, וּשְׂכָרוֹ הַרְבֵּה מָאָד בְּשָׂמַיִם.

אָנִי מָאָד מָאָד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטֻלְךָ! תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִירְסָא, כִּי כָךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) "לְעוֹלָם

לְגַרְסַּי אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קְאָמְרִי, כִּי דָּף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת ל"ג, אֵתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֲרֵר וּלְשַׁעֲרֵר מֵהַ זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישׁוֹן, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׂמִירָה עַל יָדֶי אַרְבָּעָה מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה, גְּבֻרִיאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פֶּאֵל, א'וֹרִיאֵל, שְׁהֵם רַאשֵׁי תְּבוֹת גְּמ'ר'א', הַלּוֹאֵי שְׁהֵיִיתְ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵיִיתְ מַתְחַרְט, כִּי דָּף גְּמָרָא בִּיּוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְּלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שַׁבָּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיַּיִןק וְחַכְמִים ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּכַּנֵּס לְלַמֵּד בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", כָּל-כֶּף כּוֹאֵב לִי שְׂאֵתָּה לֹא נִמְצָא בְּשׁוּם מְקוֹם, אֲנִי יוֹדַע שְׂיֵשׁ לְךָ יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל אֵתָּה צָרִיךְ לְזַכֵּר טוֹב טוֹב מֵהַ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבֶת קִנּוּב): "יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְּוֹרְדָא", עַקֵּר יְפִי הַפְּרַח כְּשַׁעֲדִין בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן ע"ג) הַעֲבֹדוֹת שְׂאָדָם עוֹבְדֵי אֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲרוֹתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יִקְרֵי מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת וְזִקְנוֹתוֹ, וְלָכֵן לְדַעֲתִי, תַּכְנֵס בְּמִסְגֵּרַת יִשִּׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", וְכֵן תּוּכַל לְהַצְּלִיחַ בְּגְדוֹל.

הַעֲקֵר תְּתַמִּיד בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד מְשָׁנוֹת, שְׂזֵה הוֹרֵג אֵת הַיֵּצֵר הָרַע לְגַמְרִי, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סֵנְהֶדְרִין מ.ב.) בְּמִי אֵתָּה מוֹצֵא מִלְּחַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שְׂיֵשׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשָׁנָה. וּמוֹבָא (מְדַרְשׁ תְּלַפְיוֹת) שְׂאֲשֶׁר בֵּין יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֵנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֶּה לְלַמֵּד מְשָׁנוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְּנֵס שָׁם,

וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה בְטֻלָּן! תְּתַמִּיד בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד מְשִׁנּוּת, וְתִתְרַחֵק מִמְּחַבְרִים
רְעִים שְׂיִכּוּלִים לְהוֹרִיד אוֹתָךְ לְשֹׂאֵל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, תִּתְרַחֵק מֵהֶם כְּמוֹ
שְׂמִתְרַחֵקִים מֵאֵשׁ שׁוֹרֶפֶת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצִּית אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט, כִּי אֲנִי
רוֹצֵה רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלֹךְ, וְחֻבֵּל שְׂתִסְתּוֹכֵב בְּלִי מִסְגָּרָת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.צ.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חַיֵּי שְׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְךָ מַה לְדַאֵג בְּזֶה שְׂקָרָאת אֶת הַשֵּׁם שֶׁל הַבֶּן שְׁלֹךְ "אֲבָרְהָם", יַעֲזוּר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַרְוִי רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְמֻנָּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵת וּבְעֵלְךָ תִשְׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם,
שְׂזֶה יִסוּד הַיְסוּדוֹת, כִּי בְּבֵית שְׂיֵשׁ שְׂמָה "שְׁלוֹם בֵּית" שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה,
וּבְמִקּוּם, שְׂהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, וְלָכֵן אַתֶּם מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְזֶה יִבְיֵא עֲלֵיכֶם בְּרָכָה
וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂאֵף פַּעַם לֹא יִהְיוּ בֵּינֵיכֶם וּכְנוּחִים וְאֵי
הַבְּנוּת, כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ס"ו) בְּמִקּוּם מְרִיבָה שֵׁם
הַשְּׂטָן, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית, כְּדֵי שְׂהַבְּרָכָה תְּהִיָּה
מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שַׁצַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֵה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים אִם תִּכְנָסִי לְלַמֵּד בְּמִדְרָשֶׁיךָ עֲרֵכִי הַיְהִידוּת, וְאִזּוֹ תַּחֲיֵי
הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיֶּיךָ.

שְׁמֵרִי מְאֹד מְאֹד עַל מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שְׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִין
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבַקֵּשׁ מֵהָאָדָם רַק שְׂיִכְבַּד אָב וְאִם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבָּתִי)
חֲמוּרָה שְׁבַחְמוּרוֹת "כְּבִיד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ"; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלִשָּׁה
שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְנָן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת
אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַעְלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם
וְכַבְּדוּנִי; רוֹאִים מְזֵה: אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא - בְּזֵה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

הָעוֹלָה עַל הַכֹּל רְאִי לְמַסֵּר אֶת נַפְשֶׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה כִּי אִין דְּבַר יוֹתֵר
חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמֻחָה, וְכֹל כִּף קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמֻחָה יוֹתֵר מִכֹּל
הָעֵבוֹדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קִשִּׁים
וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְלִכְּנָן עַל שְׂמֻחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֵּשׁ
גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תְּנַחוּמָא שְׂמִינִי) "לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֻחָה מִמְתַּנַּת
לְאָדָם - לֹא כֹל מִי שְׂשֻׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלֹא כֹל מִי שְׂמַצַּר הַיּוֹם מְצַר
לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֻחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם", וְאִם תַּחֲיֵי בְּשְׂמֻחָה כֹּל הַחַיִּים שְׁלֶךְ
יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכִּי לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל:
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י') "מַה שְּׂבַנִּי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה
מִחֲמַת חֲסָרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלִמָּה אִין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְּׂמֻחָה", וְלִכְּנָן
תְּמַסְרִי אֶת נַפְשֶׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְאִזּוֹ תִזְכִּי לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וְכַבֵּר לֹא יִחַסַּר
לְךָ שׁוּם דְּבַר.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שעה.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר חיי שרה, כ' חשוון ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

מה טוב ומה נעים באם תעשה לעצמך קביעות ללמוד בכל יום בספר הקדוש והנורא "קדשת ישראל" המדבר מקדשת הברית, שבנה תלוייה הצלחת האדם, כי כל זמן שאדם פגום בברית, הוא מרגיש את עצמו ריק לגמרי, והספר הזה מדבר הרבה מתקוין הנפש וקדשת הברית, וכן תהיה רגיל לעין בכל יום בכמה מכתבים בשו"ת "אשר בנחל", ושם תמצא מרגוע לנפשך.

רק תהיה בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריח את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראה לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שצו.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר חיי שרה, כ' חשוון ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶחֱן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

מה שרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ג') שְׁצָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד לֹא לְשָׁמֵעַ נְגוּנִים מִמְּנַגְנִים רְשָׁעִים וְכוּ', הַכּוֹנֵה בַפְּשִׁיטוֹת, יֵשׁ בְּעֵלֵי מְנַגְנִים שֶׁהֵם בְּעֵלֵי עֲבֻרוֹת גְּדוּלִים, וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד לֹא לְשָׁמֵעַ אֶת הַקּוֹל שֶׁלָּהֶם, כִּי כָּבֵר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מ"ג) שֶׁהַדְּבוּרִים שֶׁל הַרְשָׁע שֶׁהוּא בֵּר דַּעַת מוֹלִידִים נְאוּף בְּהַשׁוּמָע וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְשָׁמֵעַ נְגוּנִים מִבְּעֵלֵי מְנַגְנִים בְּעֵלֵי עֲבֵרָה.

הַנְּגוּנִים יְכוּלִים לִהְיוֹת מִכָּל מִינֵי אַמּוֹת הָעוֹלָם, הַעֲקָר שֶׁהַבְּעֵלֵי מְנַגְנִים יִהְיוּ יְרֵאֵי הַשֵּׁם, וְכָבֵר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רכ"ו) כְּשֶׁמְנַגְנִים נְגוּנִים שֶׁל אַמּוֹת הָעוֹלָם בְּפֶרֶט בְּשִׁבְתָּ, יֵשׁ לָהֶם עֲלֵיהָ, וּבִפְרֵט כְּשִׁיִּרְאִים וְשִׁלְמִים שָׂרִים אֶת הַנְּגוּנִים הָאֵלוּ, וְלִכֵּן כָּל מַה שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִיר לֹא לְשָׁמֵעַ נְגוּנִים רַק מִרְשָׁעִים וְכוּ', זֶה לֹא סוֹכֵב עַל הַנְּגוּנִים וְכוּ', אֲלֵא עַל הַמְּנַגֵּן, כִּי הֶבֶל פִּיּו מְטַמָּא וְכוּ'.

רק חֲזוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח אַחֲרֵים, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזּוֹ, וְאַצְלוּ יַתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שִׁמְחָה, וְיוֹתֵר חֲשׁוּב כְּשֶׁשִׁמְשַׁמַּח אֶת אַחֲרֵים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלַתְךָ תְּמִיד לְשַׁמַּח אֶת אַחֲרֵים, וְכַף תִּהְיֶה לְךָ גַם בֶּן שִׁמְחָה, וְאַצְלוּ יַתְבָּרַךְ שׁוֹרֵה רַק הַשִּׁמְחָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו עַז וְחִדּוּהַ בְּמִקְמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשִׁמַּח בְּעֵצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁשִׁמְשַׁמַּח אַחֲרֵים, וּשְׁכָרוֹ הִרְבֵּה מְאֹד בְּשָׂמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוּמָע תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שצז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי שרה, כ' חשוון ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה') כשאדם שומע מחלקת על צדיק צריך לדעת שזה הנסיון שלו וכו', כי הוא פגם בברית, ואין ראוי לקבלו וכו', עם כל זאת כל אחד יכול לקבל את התקון שלו על ידי הצדיק, ולכן שולחים לו נסיון שהוא ישמע לדבר כל דבר אסור על הצדיק, ואם יש לו שכל ומרחם על עצמו ויודע שכל המחלקת זה רק כדי לגרשו וכו', ועושה לעצמו חשבון הנפש על גדל הפגמים שפגם וכו', ועכשו רוצים לגרש אותו מהצדיק וכו', ואינו מניח את עצמו בשום פנים ואופן, אזי יש לו תקון, אבל אם אין לו שכל, אלא כששומע לדבר על הצדיק כל דבר אסור הוא מתקרב, אזי הוא נופל לנוקבא דתהומא רבה, (עין כל זה לקוטי הלכות, תפלין, הלכה ד' הבנויה על תורה זו), כולל גדול תקח בידיו, כי צדיק אמתי לא ידבר על הזולת, ולכן בזה שאתה כותב שאחד חולק ומדבר עלי, והוא גם צדיק וכו', אתה צריך לדעת ולזכר טוב: מי שמדבר עלי הוא נואף גדול, ויכולים להוציא ספר תורה ולהשבע שהאדם הזה הוא נואף וכו', כי מה יש לי עם אחר?! למי עשיתי רע?! זה לי למעלה מחמשים שנה שאני מקרב אנשים אליו יתברך, ומגלה ומפרסם לכל העולם כלו את דעת רבנו ז"ל, ואין לי שום כוונה אחרת וכו', ואני לא צריך את הכסף של אף אחד, ולכן כל מי שמדבר עלי יכולים להשבע עם ספר תורה שהאדם הזה הוא נואף גדול, ואף שמבחיני הוא נראה כמו מר בר רב אשי וכו', עם השמונה בגדים כמו כהן גדול וכו',

אַבֵּל הַפְּנִימִיּוֹת שְׁלוֹ מְלֶאֶה נְאוּף, וְזֶה בְּרוּר וְכוּ', וְסוּף שֶׁל נּוֹאֵף שְׁחֹלֵק עָלַי
שִׁיתְגַּלֶּה קְלוּנוֹ בְּרַבִּים.

אַקוּהָ שְׁתַּבִּין דְּבַר מֵתוּף דְּבַר, הָעֵקֶר אֶתְהָ תִקַּח אֶת עֲצָמָךְ בִּידֶיךָ,
וְאַל תִּטְעֶה אֶת עֲצָמָךְ אֲלֵא תִלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ,
שְׁהַלְמוּדִים הָאֵלוֹ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת, אֲצִילוֹת בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה, וּמִי
שְׁלוּמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוֹ, מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאָרֶה גְדוּלָה
וְנִפְלְאוּהָ מְאֹד, מִקְרָא: הִיא בְעֲשִׂיָה, מִשְׁנָה: הִיא בְּיִצִירָה, גְּמָרָא: הִיא בְּבְרִיאָה,
מִדְרָשׁ וְזוּהָ: הִיא בְּאֲצִילוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוֹ
לְכָל הַפְּחוֹת, וְחֻבֵּל שְׁתַּחֲסִיר יוֹם אֶחָד מִלְמוּד הָאֲרַבְעָה לְמוּדִים הָאֵלוֹ, כִּי סוּף
כֵּל סוּף רַק זֶה מַה שִׁישָׂאָר מֵאֲתָנוּ, וְאִפְלוֹ שְׁתִּלְמַד מְכַל שְׁעוֹר קֶצֶת, זֶה גַם
כֵּן דְּבַר גְּדוּל מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שַׁח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חַיֵּי שְׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָעֵקֶר הוּא לְהִתְחַתֵּן וְלֹא לְהִסְתַּבֵּל עַל שׁוּם דְּבַר, אֲלֵא עַל מִדּוֹת טוֹבוֹת
וְיִרְאֵת שְׁמִים שְׁבִינָה תְלוּי כְּבֹר הַכֹּל, וְיִדּוּעַ שְׁרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד
לְהִתְחַתֵּן מַה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, וּכְבֹר אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת, יוֹם הַכַּפּוּרִים,
הַלְכָה א', אוֹת א') מִי שְׁאֵינּוּ נְשׁוּי הוּא - פְּגוּם בְּבְרִית, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(בְּמֹת סב:) אָמַר רַבִּי תַנְחוּם אָמַר רַבִּי חֲנִילָאִי כָּל אָדָם שְׁאִין לוֹ אִשָּׁה שְׁרוּי
בְּלֹא שְׁמֻחָה, בְּלֹא בְרַכָּה, בְּלֹא טוֹבָה, בְּלֹא שְׁמֻחָה דְכָתִיב: (דְּבָרִים י"ד כ"ו)
"וְשִׂמְחַת אֶתְהָ וּבִיתְךָ", בְּלֹא בְרַכָּה דְכָתִיב: (חֻזְקָא מ"ד ל') "לְהַנִּיחַ בְּרַכָּה

אֶל בֵּיתְךָ, בְּלֹא טוֹבָה דְּכֹתִיב: (בְּרֵאשִׁית ב' י"ח) "לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ",
 בְּמַעֲרָבָא אֲמַרִי בְּלֹא תוֹרָה בְּלֹא חוּמָה, בְּלֹא תוֹרָה דְּכֹתִיב: (איוב ו' י"ג) "הֵאֵם
 אֵין עֲזָרְתִי בִי וְתִשְׁיֶה נְדִיחָה מִמְּנִי", בְּלֹא חוּמָה דְּכֹתִיב: (יְרֵמְיָה ל"א כ"א) "נִקְבָה
 תְּסוּכָב גָּבֶר" רְבָא בַר עוֹלָא אָמַר בְּלֹא שְׁלוֹם, דְּכֹתִיב: (איוב ה' כ"ד) "וַיִּדְעַתְּ כִּי
 שְׁלוֹם אֶהְיֶה וּפְקַדְתָּ נַוְךָ וְלֹא תַחֲטֵא"; וְלִכְּן הֶעֱקָר לְהַתְחַתֵּן וְלֹא לְהִיּוֹת בְּרִיחַ.
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרָבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְּלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שצט.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חַיֵּי שְׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַתְּכַלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם הַיָּא רַק לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה וְלִהְיִיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא וְלִקְיַם אֶת הַמִּצְוּוֹת, וְלִכְּן אֲשַׁרֶיךָ וְאֲשַׁרֶי חֲלָקֶךָ שְׂזִכִּית לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלָמָה, שְׂאֵין יוֹתֵר דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרֵכוֹת ל"ה) בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלִי
 תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֵׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים: (פְּסִיקְטָא דְּרַב כְּהֵנָא) גְּדוֹל כְּתָה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁכִינּוֹן שְׂאָדָם מְהִרְהֵר
 בְּלָבוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה, לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֲשָׂרִים,
 וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֹא עַד מֵהַלֶּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי,
 אֲלֹא שְׁהִיא עוֹמְדַת לְפָנֵי כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְהַסְמִיךְ מ"ם מֵאֵד מֵאֵד מִפְּחוּד מִבֵּין אָדָם
 שְׁחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִיּוֹן שְׂאָדָם בֵּא אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲפִלוֹ שְׁהוּא עֲשָׂה
 עַד עַכְשָׁו מַה שְׁהוּא עֲשָׂה, וּמִתְּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה שְׁעֲשָׂה, הַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא כְּבָר מְקַבְּלוֹ.

וְהִנֵּה לְהַכְּנִס בְּנִסְיוֹן לְחִזּוֹר לְהִיּוֹת בְּקִשָּׁר עִם בְּחוּר טַפֵּשׁ, שְׂאוּמֵר שְׁחִזּוֹר
 בְּשֵׂאֵלָה וְכו', חֲבַל לְךָ מֵאֵד מֵאֵד, כִּי עֲצָם הַמְּלָה הַזֶּה "חִזּוֹר לְשֵׂאֵלָה" זֶה

טפּשית, איזוה שאַלע יִשׁ?! הרי הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (הליון ז) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, ודבר זה מציאות, אם כן רוצים לקבל את זה או לא רוצים לקבל את זה וכו' וכו', הרי כל נשימה ונשימה שאדם נושם, הוא נושם אלקותו יתברך, ומה שהוא הולך וכו', ומתנענע וכו', ומה שהוא רואה וכו', הכל זה ממנו יתברך, ואם הוא יתברך יוציא מן האדם את החיות וכו', הוא מנח כפגור מת וכו', אזי איזה שאלות יש פה?! וחכמינו הקדושים אמרו (גדה ל"א). שלשה שתפין יש באדם: הקדוש-ברוך-הוא, ואביו ואמו. אביו מזריע הלבן שממנו עצמות וגידים וצפרנים ומח שבראשו ולבן שבעין, אמו מזרעת אדם, שממנו עור ובשר ושערות ושחור שבעין, והקדוש-ברוך-הוא נותן בו רוח ונשמה וקלסתר פנים וראית העין ושמיעת האזן ודבור פה והלוח רגלים ובינה והשכל, וכיון שהגיע זמנו להפטר מן העולם - הקדוש-ברוך-הוא נוטל חלקו, וחלק אביו ואמו מניח לפניהם; הרי שלך לפניך שכל החיים של אדם הוא רק ממנו יתברך, ומה המלה הטפּשית הזו "חזרתי לשאלה", איזו שאַלע?! ולכן תשמרי מאד מאד לא לפל בפח עם בחור, שאין לו אמונה בו יתברך, כי סתם תמררי את חייך לחנם וכו', כי בלי הקדוש-ברוך-הוא החיים לא חיים.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתהיי שמוחה מכל מיני בעלי דמיונות ותצליחי בחייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ת.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חיי שרה, כ"א חשוון ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן רס"ה) לְבָלֵי לֶאֱכֹל בְּצָלִים חַיִּים כָּלֵל אֶפְלוּ עִם שֶׁמֶן אוֹ שֶׁמֶן וְאֶפְלוּ עַל יְדֵי תַעְרוּבוֹת כְּגוֹן עַל יְדֵי בִיּוֹצִים וְכִיּוֹצָא, וְאֶפְלוּ בְּשֶׁבֶת, וְהִלְעִיג עַל הָאוֹמְרִים שֶׁבְּשֶׁבֶת מִצְוָה לֶאֱכֹל דָּבָר הַמְזִיק שֶׁהֵם בְּצָלִים חַיִּים, וְאָמַר שֶׁהֵם מְזִיקִים מְאֹד לְכֶמֶה דְּבָרִים, וְחָשַׁב אַז כֶּמֶה עֲנִינֵי חֲלָאִים וּמְכַאוּבִים וְחִלִּישׁוֹת שֶׁגוֹרְמִים. וְהַכֵּל שֶׁהַחֲמִיר מְאֹד וְהִזְהִיר מְאֹד לְבָלֵי לֶאֱכֹל חַיִּים כָּלֵל אֶפְלוּ עַל יְדֵי תַעְרוּבוֹת וְאֶפְלוּ בְּשֶׁבֶת. רַק מְבֻשָּׁלִים מִתֵּר לֶאֱכֹל. וּבַתְּחִלָּה שְׁאַלְנוּ אוֹתוֹ עַל זֶה מִחֲמַת שֶׁשָּׁמַעְנוּ בְּשֵׁם הַבַּעַל שֶׁם טוֹב זִי"ע שֶׁהִזְהִיר מְאֹד לְבָלֵי לֶאֱכֹל בְּצָלִים חַיִּים, וְאָמַר שֶׁבּוֹדָאֵי כֵן הוּא וְהַתְּחִיל לְחַשֵּׁב לְכֶמֶה דְּבָרִים הֵם מְזִיקִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה מְצִינוּ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (עֲרוּבוֹן כ"ט.) אֲכַל בְּצָל וְהַשְּׂכִים וּמַת - אֵין אוֹמְרִין מִמָּה מַת. וְאָמְרוּ (ש"ס) לֹא יֵאָכֵל אֲדָם בְּצָל מִפְּנֵי נְחֹשׁ שָׁבוּ, וּמַעֲשֵׂה בְּרַבִּי חֲנִינָא שֶׁאֲכַל חֲצִי בְּצָל וְחֲצִי נְחֹשׁ שָׁבוּ וְחָלָה וְנָטָה לְמוֹת, וּבִקְשׁוּ חֲבָרִיו רַחֲמִים עָלָיו וְחָתָה מִפְּנֵי שֶׁהִשְׁעָה צְרִיכָה לוֹ. וְנִפְרַשׁ רַש"י "נְחֹשׁ שָׁבוּ", אֲרֵס שְׁרָף הַבְּצָל] הָרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ שֶׁלְּבָצֵל חַי יֵשׁ אֲרֵס שְׁמַמִּית אֶת הָאֲדָם, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בַּתְּמִימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּדוֹל בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל.

שְׁמַעְתִּי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁאֵם מְטַגְּנִים אֶת הַבְּצָל - עַל יְדֵי זֶה מוֹצִיאִים אֶת הָאֲרֵס מִהַבְּצָל וְעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לֶאֱכֹל אֶת זֶה, וְכֵן בְּצָלִים יִרְקִים יְכוּלִים לֶאֱכֹל, כִּי אֵין בָּהֶם אֲרֵס.

עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא צְרִיכִים לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל פְּרָט וּפְרָט וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חַי מוֹהֲר"ן, סִימָן שֵׁנ"ח) שֶׁבְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיא מִשִּׁיחַ וּמִדְּבַר עֲמֻנּוֹ יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵי אִישׁ כֶּשֶׁר, וְאֶפְלוּ צְדִיק גָּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּו כְּמוֹ שֶׁאֵנִי רוֹצֵה (אֲזוּי וְיֵא אֵיךְ מִיּוֹן אַ גּוֹטְעֵר אִיד) אִם יִרְצֶה לִילֵךְ עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה עֵינֵי שֶׁם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שֶׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָּס
 לְכַבוֹד נְשֻׁמַת
 חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,
 אֲסַפְקֵלְרִיא הַמְּאִירָה
 מְאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת
 יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים
 מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
 הַרְבֵּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק
 מוֹהַר־רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְהִ"ה
 בֶּן
 הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זֵאֵב זִצ"ל
 עָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׁמַיְמָה
 י"ז שְׁבַט תשע"ה
 תִּהְיֶה נְשֻׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצְרוֹר הַחַיִּים תַּחַת
 כְּנָפֵי הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקוֹתוֹ תִּגְן
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנִזְכֶּה לְהַנּוֹת מְאוֹרוֹ
 הַבְּהִיר וְהַתְּגִלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים
 שְׁפָעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
 לְעֹלְוֵי נְשֻׁמַת
 הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקוֹת
 מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
 בַּת הַרְה״צ
 רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיהָ
 רֵאטֶּעֶנְבֶּרְג מְקוֹסוֹן זצ״ל
 בַּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
 אֲשֶׁת עֵטְרֵת רָאשֵׁינוּ
 כִּיָּק אֲדַמוּ״ד
 רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה זי״ע
 נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַיְתִשְׁעִיָּה
 ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱהָ לֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן

*

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהִצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵהֶנּוּ
אֲשָׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֻדוֹ, תְּקֻנוֹ, גְּלוֹ וְצָוָה לְפִרְסוּמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,

אֲדוּנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוּבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל פי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסוף נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפחה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, פי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לכטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יְיָ לֹו עֹוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רָמְיָה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׂאגְתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נְהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אֹדְדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִינִי, וְאַתָּה נִשְׂאת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹיֶךָ לְעֵת מְצוֹא רַק לְשֹׁטֵף מִים רַבִּים, אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מְצַר תִּצְרַנִּי רְנִי פֶלֶט תְּסוּבְּכֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁכִּילֶךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תֵלֶךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתְג וְרִסֵן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֱלֹיֶךָ : י רַבִּים מְכֹאוּבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בֵּינִי, חֲסֵד יְסוּבְּכֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וּגְלוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל : לב

מא א לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְיָ : ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּחְיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבֵיו : ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכֵת בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יְיָ חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שׁוֹא יִדְבַר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹו יֵצֵא לְחוּץ יִדְבַר : ח יִחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שִׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעֵל יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בִּטְחַתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחָמִי, הִגְדִּיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יְיָ חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעַתִּי כִּי חִפְצַתְּ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַתְּ בִּי,

* אחר אתה סתור לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהֶעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנֵי קִרְח: ב כְּאִיל תִּעְרַג עַל אֶפְיָקִי
מִיָּם, כֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צְמָאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
לְאֵל חַי מְתֵי אָבוּא, וְאַרְאָה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיְתָה לִי דְמַעְתִּי
לְחֵם יוֹמָם וְלִילָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי אֶעְבֵּר בְּסֶף אֲדָדָם עַד בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוּגָג: ו מֵה תִשְׁתַּחֲוֶה נִפְשֵׁי
וְתִהְיֶה עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנֵינוּ:
ז אֱלֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכְרָךְ מֵאַרְץ יִרְדֵּן,
וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעַר: ח תְּהוּם אֵל תְּהוּם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ
כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה
שִׁירָה עָמִי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סְלַעִי לְמָה
שָׁכַחְתָּנִי לְמָה קִדַּר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרַצַּח בְּעַצְמוֹתַי
חֲרַפּוֹנֵי צוּרִי, בְּאָמַרְם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה
תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשֵׁי וּמֵה תִהְיֶה עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמְמִי
תִּשְׁגַּבֵּנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעֻלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דְמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד
כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חֲטָאתִי
יְיָ: ה בְּלֵי עוֹן יִרְצוֹן וַיִּפּוֹנְנוּ עוֹרָה לְקִרְאֵתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה
יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל
תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אֹן סְלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כְּכֶלֶב וַיִּסּוּכְבוּ
עִיר: ח הִנֵּה יִבְיַעוֹן בְּפִיהֶם חֲרֻבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי

שָׁמַע: ט וְאַתָּה יי תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֵלַיךָ
 אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: יב אֵל תַּהַרְגֵם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעַמּוֹ בַּחִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוֹ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתַימוֹ וַיִּלְכְּדוּ
 בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֱלֹהִים וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַחֲמָה כָּלָה וַאֲיַנְמוֹ
 וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לְעָרֵב יִהְמוּ כִפְלָב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאַכְלָל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנֵן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי
 הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בַּיּוֹם צָר לִי: יח עֲזִי אֵלַיךָ אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזֻמּוֹר: ב קוּלִי** אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוּלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
 דְּרִשְׁתִּי יָדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָ הַנְּחָם נִפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתַתְּעִטֵּף רוּחִי סָלָה: ה
 אַחֲזֵת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינְתִי בְּלִילָה עִם לְבָבִי
 אֲשִׁיחָה, וַיַּחֲפֵשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסִּיף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֹצַח חֲסָדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדַר וְדַר: י
 הַשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קִפְץ בְּאֵף רַחֲמֵי סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכְּרֵךְ מֵעֲלִילִי יְהִי כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֶךָ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עָשָׂה פְּלֹא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גֹּאֲלֵת בְּזֹרַע עֲמָךְ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיִּוֹסֵף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטום הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלה שנים בעיניה כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז כי כלינו באפה, ובחמתך נבהלנו: ח שנה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט כי כל ימינו פנו בעברתך, כלינו שנינו כמו ה ה: י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פירות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיך פעלה, והדרך על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

הָאָרֶץ מִשְׁפֹּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צוּהָ לְאֵלֶּף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הֵנִיחַ
אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְאָכִים : טו אֵל תִּגְעוּ בְּמַשִּׁיחִי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁבַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף : יח עָנּוּ
בַּכֶּבֶל וּרְגִלוֹ, בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עֵת בָּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְיָ
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ : כב לְאַסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּסָּפֵר אֶת עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לְבָם לְשֵׁנָא
עַמּוֹ, לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ כֶם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֵׁף וַיַּחֲשֵׁף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דְּגָתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צָפְרָדַעִים, בַּחֲדָרֵי מְלֻכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֵד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּףּ גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶּם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלֶּק וְאִין מִסְפָּר : לה וַיֵּאכַל כָּל
עֹשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נִפְּל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְפָּךְ, וְאִשׁ לְהָאִיר לְיִלְהָ : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלָחֶם שְׂמִים יִשְׁבִיעֶם : מא פָּתַח צוּר וַיַּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ : מג וַיּוֹצֵא

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפך ירושלם
תשפח מיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלם האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: